DOCUMENTE
PRIVIND ISTORIA ORAȘULUI
BUCUREȘTI

S. P. C.
MUZEUL DE ISTORIE A ORAȘULUI BUCUREȘTI

DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ORAŞULUI BUCUREŞTI

Comitetul de redacţie:
FLORIAN GEORGESCU — redactor responsabil
PAUL I. CERNOVODEANU IOANA CRISTACHE PANAIT

S. P. C.
MUZEUL DE ISTORIE A ORAŞULUI BUCUREŞTI

CUVINT INTRODUCTIV

Publicarea volumului „Documente privind istoria orașului București" are loc în condițiile desfășurării unor eforturi deosebite ale istoricilor noștri pentru a transpune în fapt sarcinile celui de-al II-lea Congres al P.M.R. referitoare la alcătuirea unei istorii a Romîniei „...care să sintezizeze, de pe pozițiile marxist-leniniste, tot ce s-a realizat pe tărîmul științei istorice..." (Gh. Gheorghiu-Dej, Articole și cuvîntări, *ed. IV, Buc., 1960, p. 145).*

Lucrarea de față, rod al activității unui colectiv de cercetători ai Muzeului de istorie a orașului București — menită a contribui și la documentarea volumului al III-lea al Tratatului de istorie a Romîniei, precum și a monografiei orașului București — acordă cititorilor posibilitatea de a cunoaște aspecte din dezvoltarea economică și social-politică a Capitalei noastre în perioada orînduirii feudale, permițînd astfel valorificarea materialului prezentat în lumina învățăturii marxist-leniniste.

Încă de la deschidere, Muzeul de istorie a orașului București și-a propus punerea în valoare a materialelor documentare și a colecțiilor sale, atît prin publicarea unor lucrări cu caracter monografic, cît și prin aceea a unor volume de documente și cataloage de colecții.

Colecția de documente originale a Muzeului de istorie a orașului București și de reproduceri fotografice din arhive particulare privitoare la istoria feudală a orașului cuprinde un număr de 605 piese, dintre care au fost selecționate în prezentul volum 173 documente și fotocopii ce corespund prin conținutul lor, unor probleme mai însemnate. Documentele, prezentate în ordine cronologică, reflectă în majoritatea lor aspecte economico-sociale menite a sublinia creșterea forțelor de producție și dezvoltarea plină de contradicții a societății bucureștene, începînd din prima jumătate a veacului al XVII-lea și pînă la mijlocul secolului al XIX-lea, scoțînd astfel în evidență mărturiile descompunerii vechilor relații de producție feudale și apariția elementelor noii orînduiri capitaliste.

De asemenea, din documentele de față se pot urmări unele aspecte ale luptei de clasă din această perioadă la București, dovedite prin nemulțumirile orășenilor față de abuzurile boierești și mănăstirești, încurajate de domnie, în procesul de acaparare al pămînturilor, caselor și prăvăliilor în oraș. Populația nevoiașe, îndepărtată treptat de pe locurile domnești din centru și alungată spre mahalalele mărginașe, își manifestă continuu opoziția ei în diferite forme.

Ca urmare a dezvoltării orașului se înregistrează și o extindere a marginilor sale, adesea încălcate de boierii cotropitori, înmulțindu-se astfel jalbele locuitorilor de rînd. Domnul Matei Basarab a fost nevoit să meargă el însuși la fața locului, la 6 septembrie 1636, spre a aplana unul dintre aceste conflicte, după cum o dovedește chiar primul document prezentat în această colecție.

Urmărind conținutul documentelor volumului de față, se pot constata numeroase aspecte din dezvoltarea Capitalei noastre.

Astfel, în documentele referitoare la bresle, întîlnim numele primului staroste amintit la București, și anume Iane starostele de bărbieri, ce apare la 5 octombrie 1668; pe lîngă acesta, sînt menționați și alți mulți staroști și vătafi, ca, de pildă, Stan vătaf de cismari, la 2 mai 1642, Drăgoi vătaf de lemnari, la 15 ianuarie 1675, Proca staroste de negustori, la 4 iunie 1690, Stanciul vătaf de meșteri în lemn, la 30 iunie 1698, Preda vătaf de șelari, la 20 februarie 1705, Opriș vătaf de zidari, la 11 iulie 1754, Gavrilă vătaf de zăbunari, la 16 noiembrie 1759, Sandul vătaf de săpunari, la 20 ianuarie 1806 etc. Se întîlnesc, de asemenea, numeroși meșteșugari a căror specializare pe diferite ramuri de producție atestă o însemnată creștere a forțelor de producție în oraș, începînd cu sfîrșitul veacului al XVII-lea. De pildă, numai în domeniul meseriilor producătoare de îmbrăcăminte apar: croitori, zăbunari, abagii, ceaprazari, postăvari, șalvaragii, boiangii etc.; în domeniul pielăriei: tabaci, cojocari, cizmari, papugii, cavafi, șelari; în domeniul alimentației: băcani și brutari, apoi alții ca: bărbieri, ciubuccii, lumînărari, gaitangii, olangii, scorțari, timirgii ș. a.

Se știe că, meșteșugarii de același fel, se așezau unii lîngă alții, alcătuind centre de meserii, proces subliniat și de clasicii marxismului, care arătau că „acumularea și concentrarea de unelte și de muncitori au precedat dezvoltarea diviziunii muncii în interiorul atelierului" (K. Marx— F. Engels, Opere, *vol. IV, Buc., 1958, p. 150).*

Din documente rezultă că locul de concentrare al principalelor meserii se afla, în veacurile XVII—XVIII, mai ales în mahalaua Curții Vechi domnești, ale cărei terenuri sînt scoase la mezat începînd de la 15 iunie 1798,

ajungînd în mîinile unor boieri şi negustori de seamă, care le speculează în profitul lor.

Interesant de subliniat este şi faptul că, din rîndurile staroştilor şi vîrfurilor negustorimii se ridică o pătură înavuţită, ce dispune de numeroase prăvălii, mai ales în mahalalele Şelari, Curtea Veche şi Răzvan. Mulţi dintre ei ajung chiar şi stăpînitori de robi ţigani, ca, de pildă, Costea cojocarul, amintit la 6 martie 1657, sau Nica cupeţul, la 26 iunie 1688. Atît boierii, cît şi mănăstirile îşi disputau însă numeroşii robi ţigani din Bucureşti, după cum o dovedesc zapisele din 6 iunie 1686, 15 septembrie 1718, 4 februarie 1719, 2 august 1726, 12 septembrie 1740, 3 mai 1741 etc.

Apariţia atelierelor meşteşugăreşti şi a manufacturilor — semn vădit al descompunerii relaţiilor de producţie feudale — este ilustrată prin hrisovul domnesc din 14 iulie 1764, ce ne aduce ştirea funcţionării cu doi meşteri străini a luminăriei de ceară albă de pe lîngă metohul episcopiei de Rîmnic, ce aparţinea marelui vistier Mihail Cantacuzino.

Un rol de seamă în economia oraşului îl jucau negustorii, cumpărători şi deţinători a numeroase prăvălii, ca, de pildă, bogatul armean Hagi Kevork Nazaretoglu, proprietar a mai multe prăvălii şi case în centrul oraşului, în prima jumătate a secolului al XIX—lea. Unii domni, printre care Ioan Caragea, au încurajat îmbogăţirea vîrfurilor negustorimii, acordînd privilegii şi scutiri de dări, aşa cum reise din hrisovul de la 13 mai 1813. Mulţi negustori îşi desfăceau mărfurile în marile antrepozite comerciale ce le alcătuiau hanurile, întîlnite şi în documentele de faţă, ca, de exemplu, hanul mănăstirii Sărindar, la 7 mai 1708, hanul lui Zamfir, la 18 mai 1734, hanul Roşu, la 14 martie 1829 etc.

Abuzurile boierilor şi egumenilor de mănăstiri cointeresaţi în negoţ reies şi din cotropirea a numeroase prăvălii şi locuri de case, prin deposedarea negustorilor săraciţi şi înlăturarea concurenţei vecinilor embaticari cărora li se interzicea desfacerea vinului şi a rachiului. Mărturie clară în acest sens este documentul din 16 noiembrie 1759, din care se vede cum postelnicul Nicolae Mihuleţ a încercat să cuprindă şi prăvălia lui Matei zăbunar şi nu a renunţat la această acţiune decît cu condiţia ca amintitul meşteşugar să nu aibă voie a vinde vin sau rachiu, căci zapisul precizează că avea „dum[nea]lui post[elnicul] prăvălia şi cu pivniţă de vinde vin".

Domnii, prin solidaritate de clasă, au sprijinit făţiş procesul de înavuţire al boierimii, acordîndu-i numeroase „danii" şi „mile", aşa cum face, de pildă, Mihail Constantin Suţu pentru fiul său beizadea Grigore, la 29 septembrie 1791 şi 25 februarie 1792, cînd îi întăreşte în oraş o pivniţă şi patru scaune de carne scutite de dări, sau Alexandru Moruzi care acordă

la 16 mai 1796 privilegii și scutiri de dări lui Alexandru Nenciulescu, sameș al vistieriei, sau, în sfîrșit, Ioan Caragea, ce dă în 1814 marelui vornic Dumitrașco Racoviță 11 liude oameni străini pentru nevoile casei lui din București. Domnii nu luau atitudine împotriva boierilor decît în cazurile de „hiclenie", adică de trădare față de dînșii și de fuga lor din țară, dar și atunci, cu bunurile confiscate de la pribegi, înzestrau pe alți favoriți ai lor, cum o arată pe deplin hrisoavele domnești din 15 septembrie 1718 și 17 iulie 1724.

Un alt mijloc de înavuțire a claselor exploatatoare, mai ales al clerului, îl constituia sistemul embaticar, practicat pe o scară foarte largă pe proprietățile mănăstirești și ale Mitropoliei. Chiriile erau destul de mari și în continuu sporite la schimbarea chiriașilor, cu termene fixe de plată, a căror nerespectare atrăgea după sine izgonirea acestora și dărîmarea caselor și a prăvăliilor clădite acolo. De pildă, la 22 iulie 1786 Grigore, mitropolitul Țării Romînești, amenința astfel pe Paraschiv cojocarul, ce-și avea o prăvălie cu embatic pe locul Mitropoliei, pe Podul Șerban Vodă: „iar nefiind următor cu plata chiriei la soroace, atunci Mitro[polia], ca o stăpână, să aibă a-i sfărăma prăvăliile cu case cu tot, să rămâe locul slobod să-l dea altui chiriaș bun, ce va plăti chiria locului la vreme și la soroace fără pricină".

Cu privire la izgonirea oamenilor săraci de pe terenurile domnești din centru în spre mahalale, este deosebit de grăitor documentul din 11 octombrie 1693, prin care Vergo mare portar — noul cumpărător — este împuternicit de domn a „sparge" casele Stoii ceauș de saragele și ale lui Tudor sarageaua, ostași de rînd de pe pămînturile sale din mahalaua Popii Stoica Sterpul (mahalaua Brezoianu de mai tîrziu). Același proces este relevat și de hrisovul din 17 aprilie 1696, prin care Ianache Văcărescu mare agă, favorit domnesc și împroprietărit de Constantin Brîncoveanu, este lăsat să înlăture numeroși locuitori de pe locurile sale din mahalaua bisericii „Dintr-o Zi", ca și Pătrașco Brezoianu mare șetrar, care, primind un loc pe ulița ce scobora de la Sărindar, la 17 septembrie 1703, gonește prin mijloace asemănătoare pe cei ce trăiau acolo.

Alte documente aduc noi precizări privitoare la vechea topografie a orașului în veacurile XVII—XVIII, menționînd multe ulițe și mahalale (mahalaua Zlătarilor, la 15 ianuarie 1675, ulița Zarafilor, între 1678—1688, mahalaua Popii Stoica Sterpul, la 11 octombrie 1693, 8 martie 1703 și 4 februarie 1719, ulicioara Călinescului, la 17 octombrie 1694, mahalaua bisericii „Dintr-o Zi", la 17 aprilie 1696, ulița Sărindarului, tot la 17 aprilie 1696, ulița bisericii lui Răzvan, la 6 iunie 1701, mahalaua Aga Niță, la

1 mai 1728 ş.a.) sau topice („Bucureşteanca", afluent al Dîmboviţei, la 16 august 1699, „carele cu peşte", loc de desfacere al mărfii pescarilor în Tîrgul din Năuntru, la 21 mai 1736 ş.a.), precum şi unele din măsurile administrativ-edilitare luate de Sfatul Orăşenesc al Poliţii în vremea Regulamentului Organic (fixarea unor chirii de case pentru încartiruiri la 1832, canalizări de uliţe în 1839, aşternerea lor cu caldarîm la 25 mai 1844 şi 31 august 1845, iluminarea lor la 9 noiembrie 1842, fixarea preţului oficial al unor alimente la 9 februarie 1844 etc.).

In legătură cu lucrările de construcţie în Bucureşti atrage atenţia, printre altele, documentul din 9 ianuarie 1795, cuprinzînd obligaţiile unui meşter olangiu de a făuri 60.000 olane pentru bogatul negustor Hagi Dumitrache Papazoglu, sau contractele meşterilor dulgheri şi zidari pentru repararea caselor serdarului Marin Butculescu la 3 şi 5 februarie 1819; sînt amintiţi în vremea Regulamentului Oganic şi cîţiva „arhitectoni" ai oraşului, ca, de pildă, Hartin şi Conrad Schwink întîlniţi la 3 aprilie 1834 şi respectiv la 20 octombrie 1837.

Unele date privind dezvoltarea culturală a oraşului sînt atestate prin mărturia funcţionării şcolii domneşti de la biserica sf. Gheorghe Vechi la 14 iulie 1764 şi decembrie 1798 şi a tipografiei medicului Constantin Caracaş la 6 iulie 1826. La 9 mai 1701 este amintit în oraş vestitul meşter de artă din vremea domniei lui Constantin Brîncoveanu, Pîrvul Mutul dascălul zugrav.

In editarea documentelor din acest volum, în majoritatea lor în limba romînă, s-au respectat principiile de transcriere stabilite de Institutul de Istorie al Academiei R.P.R. pentru corpusul de documente privind istoria Romîniei şi anume traducerea slavonismelor (vel, biv vel, ot, sin, brat, zet, titulatura domnilor, formulele de cancelarie ale grămăticilor, elementele de cronologie etc.), prin corespondentul romînesc tipărit în litere aldine, ortografierea textului prin semnele de punctuaţie necesare, precum şi completarea prescurtărilor unor cuvinte ce nu apar în textul original, încadrate în paranteze drepte, cele care se repetă fiind trecute între paranteze rotunde; atunci cînd paranteza există în textul original, acest lucru se specifică în subsol. Intervenţiile redactorilor n-au împiedecat însă reproducerea exactă a textului documentelor romîneşti, fiind păstrate în transcriere toate inconsecvenţele ortografice ale originalelor, mai cu seamă alternanţele dintre literele „ă" şi „î".

Notele tergale au fost redate numai atunci cînd prezentau elemente în plus faţă de textul documentelor, mai cu seamă în ceea ce priveşte identi-

ficările topografice. Totodată, se publică în prezentul volum textul original în limba slavonă al hrisovului domnesc din 6 martie 1657, transcris și tradus de Haralambie Chircă, cercetător la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R., precum și acel al documentelor în limba greacă, transcrise și traduse de prof. Nicolae Bănescu și colaționate de Petre Ș. Năsturel, cu excepția semnăturilor grecești din documentele romînești, care au fost redate numai în traducere, precizîndu-se acest lucru în notă; transcrierea și traducerea din limba armeană a unor mărturii din diata lui Hagi Kevork Nazaretoglu din 20 iulie 1847, aparțin orientalistului H. Dj. Siruni.

Volumul de documente este însoțit de un glosar pentru cuvintele vechi ieșite din uzul limbii curente, precum și de un indice de nume proprii, locuri și materii, menite a sluji cititorilor la o mai rapidă orientare în cuprinsul lucrării.

În alcătuirea indicelui s-a procedat în primul rînd la identificarea localităților întîlnite în documentele prezentului volum pe baza „Indicelui numelor de locuri“ *al colecției* „Documente privind istoria Romîniei“ *(editate de Academia R.P.R.), B., veacurile XIII—XVI, Buc., 1956 și veacul XVII (1601—1625), Buc., 1960, precum și a* „Indicatorului alfabetic al localităților din R.P.R.,“, *Buc., 1956; de asemeni, pentru unii dintre dregătorii mai însemnați care apar în documentele publicate în volumul de față numai cu prenumele, li s-a completat numele de familie. Toate identificările, atît cele geografice, cît și cele istorice, au fost trecute între paranteze drepte, spre a sublinia astfel intervenția redactorilor.*

Autorii nădăjduiesc ca prin documentele cuprinse în acest prim volum — care va fi urmat și de altele, pînă la epuizarea întregului fond de documente bucureștene al muzeului — să pună la îndemîna cercetătorilor trecutului Bucureștilor, izvoare menite a contribui la adîncirea și lămurirea unor probleme legate de evoluția orașului în perioada orînduirii feudale, în vederea alcătuirii în viitor a unei monografii dezvoltate a Capitalei R.P.R.

LISTA DOCUMENTELOR

1.

1636 (7145) septembrie 6. Matei Basarab voievod restabileşte vechiul hotar al Bucureştilor din spre Văcăreşti, întărind orăşenilor de aici moşiile, viile şi livezile lor, încălcate de Sava, fiul lui Negre din Văcăreşti.

2.

1642 (7150) mai 2. Tîrgovişte. Pătru cizmarul vinde lui Părvana cupeţul o prăvălie în Bucureşti cu locul ei, cumpărată de la Stanciul diaconul domnesc, cu 60 de ughi.

3.

1647 (7155) februarie 19. Părvana neguţătorul vinde jupînului Trandafir o prăvălie cu pivniţă în Tîrgul de Jos, lîngă prăvăliile mănăstirii sf. Gheorghe Nou, cu 85 de ughi.

4.

1657 (7165) martie 6. Tîrgovişte. Constantin Şerban voievod întăreşte lui Costea cojocarul nişte case cu pivniţă de piatră în Tîrgovişte şi Bucureşti, cumpărate de la Constantin chiurcibaşa cu 150 galbeni, precum şi o prăvălie în Tîrgul de Sus, cumpărată de la Teofil, fiul lui Cazacul, cu 4400 aspri.

5.

1658 (7166) februarie 10. Rada, soţia lui Miroslav logofăt din Piteşti, vinde lui Stoica logofăt un loc de casă cu 12 ughi, schimbat de fiul ei cu un alt loc din curtea bisericii Udrei slugerul.

6.

1665 (7173) iunie 18. Gherghina, judeţul oraşului Bucureşti şi cei 12 pîrgari, întăresc jupînesei Creaţa şi fiilor ei un loc de casă în oraş, cumpărat cu 35 ughi de la Petru, fiul lui Dumitru abagiul.

7.

1668 (7177) octombrie 5. Filafto băcanul cu soția sa Voica vînd lui Iane, starostele de bărbieri și soției lui Smaranda trei răzoare de vie în dealul Bucureștilor, cu 134 de ughi.

8.

1670 (7178) martie 17. Teodosie mitropolitul Țării Romînești vinde lui Tudoran, mare agă, un loc de casă cu grădina ce trece peste apa Dîmboviței, cu 100 de ughi, loc ce fusese dăruit Mitropoliei din Tîrgoviște de Radu armașul și soția sa Ioana.

9.

1675 (7183) ianuarie 15. Gheorghe Duca voievod întărește mănăstirii sf. Ioan Botezătorul din Focșani o casă și o pivniță în mahalaua Zlătarilor, foste ale lui Necula Sofileul, pentru care a avut judecată cu Vintilă căpitan Surmaciul.

10.

1677 (7185) martie 12. Dositei, patriarhul Ierusalimului, face schimb cu Nedelco clucerul, dîndu-i o prăvălie în ulița cea mare pentru întinderea zidurilor chiliilor mănăstirii sf. Gheorghe Nou, pe locul lui Nedelco.

11.

1685 (7193) iulie 9. Atanasie, egumenul mănăstirii Mihai Vodă, face schimb cu Cîrstea, al treilea vistier, dîndu-i o ocină în Botenii de Sus pentru o prăvălie și loc de prăvălie la ulița cea mare dinspre Curtea domnească.

12.

1686 (7194) iunie 6. Paisie, egumenul mănăstirii Radu Vodă schimbă o țigancă cu slugerul Vasile Tatomirescu.

13.

1688 (7196) iunie 26. Nica cupețul din București vinde lui Constantin Brîncoveanu, mare logofăt, o țigancă cu 25 de taleri.

14.

[1678—1688]. Petru abagiul și soția sa Maria cu fiii lor vînd două prăvălii la ulița cea mare din susul Zarafilor dinspre Curtea domnească, lui Mihul negutătorul, cu 155 taleri.

15.

1690 (7198) iunie 4. Mai mulţi neguţători dau mărturie pentru ulicioara de lîngă prăvălia jupînului Manu, închisă pe nedrept de jupîn Defta neguţătorul ce-şi avea şi el prăvălia acolo.

16.

1691 (7200) septembrie 30. Constantin Brîncoveanu voievod porunceşte judeţului din Bucureşti ca împreună cu pîrgarii să hotărnicească locul de casă dăruit de dînsul lui Ianache, mare căpitan de lefegii.

17.

1693 (7201) iunie 21. Oprea, mare şetrar, şi fiul său Nicolae vînd lui Vergo, mare portar, casele lor cu două pivniţe, vie, pomet, grajd şi cuhnie.

18.

1693 (7202) octombrie 11. Stoica, judeţul oraşului Bucureşti şi alţi boieri dau mărturie pentru alegerea ce au făcut locului stăpînit de Vergo, mare portar, în mahalaua bisericii Popii Stoica Sterpul.

19.

1694 (7203) octombrie 17. Vasilca cu fiul ei Şerban vinde cumnatului ei Petre abagiul un loc de prăvălie din ulicioara Călinescului.

20.

1696 (7204) aprilie 17. Constantin Brîncoveanu voievod întăreşte lui Ianache Văcărescu, mare agă, un loc de casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cumpărat de la Voinea lefegiul, Sava seimenul şi alţii, cu 255 de taleri, în apropiere de uliţa cea mare care vine de la mănăstirea Sărindar.

21.

1698 (7206) iunie 30. Constantin Brîncoveanu voievod întăreşte lui Voico diaconul, fiul lui Stanciu, vătaful meşterilor în lemn, un loc de casă în apropierea bisericii Popii Hierea.

22.

1699 (7207) august 16. Constantin, fiul popii Nica, vinde cumnatului său Petru abagiul un loc de casă din gîrla Bucureşteanca pînă în gardul mănăstirii Stelea.

23.

1701 (7209) mai 9. Oană croitorul şi soţia sa Anca, vînd Pîrvului dascălul zugravul şi soţiei sale Tudora o casă cu pivniţă şi cu locul ei ce se învecineşte cu comisul Marco şi alţii.

24.

1701 (7209) iunie 6. Iane, ginerile popii Nica, cu soţia sa Păuna vinde cumnatului său Radu un loc de două prăvălii în uliţa bisericii lui Răzvan.

25.

1702 (7210) iulie 8. Daniil eclisiarhul Mitropoliei din Bucureşti cu fiii săi, vînd o casă lui Cernica armaşul, cu 60 de taleri.

26.

1702 (7211) decembrie 2. Neacşu, fiul popii Stan, vinde dascălului Ivan şi soţiei sale Maria o grădină, cu 6 taleri şi 3 lei.

27.

1703 (7211) martie 8. Constantin Brîncoveanu voievod întăreşte lui Pătraşco Brezoianu mare şetrar stăpînirea unui loc de casă în mahalaua Popii Stoica, pe uliţa ce coboară de la Sărindar pe dinaintea bisericii Popii Stoica.

28.

1705 (7213) ianuarie 25. Vasilca, cu fiul ei Şerban şi nora Dumitrana, vinde cumnatului ei Petru doi stînjeni de loc, lîngă acela vîndut mai înainte, cu 6 taleri şi jumătate şi un ort.

29.

1705 (7213) februarie 20. Neacşu neguţătorul vinde lui Udrişte, fiul Neculii croitorul, o prăvălie în uliţa mare cu 93 de taleri, alături de prăvăliile vornicului Constantin Bărbătescu şi ale lui Pătraşco, fiul neguţătorului Defta.

30.

1708 (7216) mai 7. Tudor Caraciomag şi fiul său Tudor vînd jupînului Nica zăbunarul o prăvălie în Tîrgul de Jos, pe lîngă prăvăliile jupînesii Despa şi ale mănăstirii Mihai Vodă, cu 130 de taleri.

31.

1708 septembrie 29. Frații Dimitrie și Neculcea dau mărturie pentru un loc de prăvălie aflat în ulița mare lîngă Udriște croitorul.

32.

1710 (7218) iulie 24. Constantin Fărcășanu și cu verii săi Toderașco și Iordache vînd lui Radu mare sluger un loc de casă, pe dinaintea porții Golescului și a Buicescului, cu 60 de taleri.

33.

1710 (7219) noiembrie 5. Constantin, fiul popii Nica de la biserica domnească, vinde cumnatului său Nicolae mărgelarul un loc de casă, în apropierea altora vîndute rudelor sale, cu 56 taleri.

34.

1718 (7226) martie 15. Neculae vornicul și fiul său Ioan vînd lui Nicolae mare paharnic și soției sale doamnii Ancuța un loc de casă alăturea cu locul lor, cu 20 de taleri.

35.

1718 (7227) septembrie 15. Ioan Mavrocordat voievod întărește lui Iordache Crețulescu mare spătar mai multe sate în județele Prahova, Saac, Rîmnicu Sărat, Buzău, Ialomița și Ilfov, precum și case și robi țigani în București, luate de la Toma Cantacuzino mare spătar pentru „hiclenie".

36.

1719 (7227) februarie 4. Tudor fiul lui Preda Găianul cu soția sa Anca și fiii lor vînd popii Datco din mahalaua Popii Stoica o copilă de țigan, cu 10 taleri.

37.

1720 (7228) martie 15. Rafail, egumenul mănăstirii Mihai Vodă, vinde jupînului Nica zăbunarul o prăvălie în ulița mare, cu 250 de taleri.

38.

1723 (7231) mai 8. Mușat cu soția sa Neacșa și copiii lor vînd lui Nedelco, Vlad și fratelui său Dumitru o jumătate din locul casei lor, cu 2 taleri și jumătate.

39.

1724 (7232) februarie 24. Mira cu fiul ei Călin vînd lui Vlad şi fratelui său Dumitru un loc de casă pe lîngă Goicea şi Granat, cu 150 de bani.

40.

1724 (7232) iulie 17. Nicolae Mavrocordat voievod întăreşte lui Ioniţă Roset, boier moldovean, casele lui Dosithei călugărul Brăiloiul, luate pentru „hiclenie".

41.

1726 (7234) august 2. Pană lefegiul dăruieşte nepotului său Matei doi robi ţigani rămaşi din moştenirea răposatei sale surori Ancuţa.

42.

1728 (7236) mai 1. Ilinca fiica vătafului Necula Leundaru Dărăscu dăruieşte popii Călin, protopopul din Bucureşti, 4 stînjeni de loc în mahalaua Aga Niţă, alături de Constantin Băleanu, fost mare comis şi Constantin Năsturel, fost mare medelnicer.

43.

1732 (7240) februarie 22. Sima Dărăscu cu fiica ei Ilinca zălogesc popii Călin, protopopul din Bucureşti, un loc de casă în mahalaua Aga Niţă, lîngă curtea Băleanului, pentru o datorie de 47 taleri noi şi 40 de bani.

44.

1732 (7240) februarie 28. Ilinca Dărăscu zălogeşte popii Călin, protopopul din Bucureşti, o căşcioară în mahalaua Aga Niţă, lîngă bolovanii curţii Băleanului, pentru o datorie de 3 zloţi.

45.

1734 (7242) mai 13. Jupîn Sterie din Cernavodă vinde lui Ştefan, fiul lui Ştefan mărgelar, o prăvălie pe uliţa cea mare a Şelarilor, pînă în zidul hanului lui Zamfir, cu 100 de taleri şi 120 de rîmători.

46.

1736 (7244) mai 21. Dimitrie cojocarul, cu soţia sa Muşica şi fiii lor, vînd ginerelui lor Muşat un loc de prăvălie în „carele cu peşte" cu 75 de taleri bani noi.

47.

1740 (7249) septembrie 12. Damaschina monahia vinde lui Antim, egumenul mănăstirii Toţi Sfinţii, o ţigancă, cu 20 de taleri şi 30 de bani.

48.

1741 (7249) mai 3. Mincul şi soţia sa Bălaşa vînd meşterului Mihai croitorul o ţigancă cu copila ei, cu 60 de taleri.

49.

1742 (7250) iunie 1. Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, vinde nepotului său Matei Cundrea o prăvălie în mahalaua Răzvanului, cu 150 de taleri.

50.

1743 (7251) august 3. Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, vinde vărului său Şerban dascălul nişte case în mahalaua Răzvanului, pînă în gardul mănăstirii Stelea, cu 400 de taleri.

51.

1747 (7256) octombrie 26. Anastasia, soţia logofătului Iorga, vinde cumnatului ei Gheorghe zăbunarul şi soţiei lui Diţa o prăvălie în uliţa mare, cu pivniţă şi cinci odăi, cu 320 de taleri.

52.

1753 mai 1. Ştefan, fiul lui Ştefan mărgelarul şi fratele său Constantin, vînd vărului lor Andrei locul de prăvălie, cumpărat de la Sterie din Cernavodă în uliţa cea mare a Şelarilor, cu 165 de taleri.

53.

1754 ianuarie 13. Bălaşa, soţia răposatului Gheorghe abagiul, cu fiul ei Paraschiva vinde cumnatului ei Şerban protopsaltul de la biserica domnească o prăvălie în mahalaua Răzvanului, cu 100 de taleri.

54.

1754 iulie 1. Hristache căpitanul şi soţia sa Dumitrana vînd lui Matei zăbunarul o prăvălie în uliţa mare dinspre zidul domnesc, cu 215 taleri.

55.

1754 iulie 11. Trei mari boieri dau mărturie întărită de domn, privitoare la hotărnicirea locului marelui vornic Constantin Dudescu din mahalaua sf. Ilie, pe care sînt clădite casele lui Sandu fost al treilea vistier şi ale căpitanului Papa.

56.

1756 (7264) martie 10. Popa Fătul vinde logofătului Matei din Bucov o casă din mahalaua Popii Dîrvaş, cu 21 de taleri.

57.

1756 (7264) mai 4. Gheorghe zăbunar şi soţia lui Diţa vînd jupînului Petre o prăvălie în uliţa mare, cu pivniţă şi cinci odăi, cu 560 de taleri

58.

1756 (7264) iunie 5. Andrei Braşoveanul vinde căpitanului Stănică o prăvălie în uliţa cea mare a Şelarilor, alături cu prăvălia jupînului Gheorghe zăbunar, cu 500 de taleri.

59.

1757 august 6. Constantin, fiul lui Grigore Mihu, vinde fratelui său Nicolae postelnicul a treia parte din pivniţa ce o are sub cele trei prăvălii frăţeşti în Zăbunari, pînă în uliţa zidului domensc, cu 80 de taleri.

60.

1758 februarie 25. Bălaşa, soţia răposatului Gheorghe abagiul, cu fiul ei Paraschiva, vinde cumnatului ei Şerban, protopsaltul de la biserica domnească, o prăvălie în mahalaua Răzvanului, pînă în gardul mănăstirii Stelea, cu 100 de taleri.

61.

1758 august 8. Bălaşa polcovniceasa cu fiul ei Paraschiva vinde cumnatului ei Şerban dascăl (protopsaltul) o altă prăvălie în „carele cu peşte cele vechi", în mahalaua Răzvanului, cu 150 taleri.

62.

1759 noiembrie 16. Matei zăbunarul cu fiul său Preda se învoiesc cu postelnicul Nicolae Mihuleţ pentru prăvălia ce au cumpărat-o ei de la Hristache căpitan cu 185 de taleri.

63.

1759 decembrie 19. Mai mulți vecini dau mărturie lui Matei zăbunarul pentru învoiala ce a făcut cu postelnicul Nicolae Mihuleț privitoare la prăvălia cumpărată de la Hristache căpitan.

64.

1763 septembrie 15. Maria, soția răposatului Mihai Bărbătescu fost mare paharnic, cu fiii ei Șerban și Constantin postelnic, vînd casele lor din mahalaua sf. Sava, la poarta mănăstirii Colțea, lui Ioniță Racoviță, fost mare clucer, cu 2000 de taleri, și niște case mai mici ce le aveau de la jupîneasa Bălașa Afenduloaia.

65.

1764 (7272) iulie 14. Ștefan Mihai Racoviță voievod întărește privilegiile luminăriei de ceară albă a bisericii 40 de Mucenici, metoh al episcopiei de Rîmnic, ridicată de Mihail Cantacuzino mare vistier.

66.

1764 decembrie 11. Stănică, căpitan din mahalaua Vergului, vinde jupînului Manea papugiul o prăvălie pe ulița cea mare a Șelarilor în mahalaua sf. Nicolae, cu 550 de taleri.

67.

1766 ianuarie 20. Constantin grămăticul zălogește jupînesii Eidii un zapis de prăvălie pentru 22 de taleri, împrumutați pentru o lună cu dobîndă de 2 la 10.

68.

1768 iulie 9. Paraschiv paharnic vinde lui Alexe Neculescu, fost logofăt de visterie, o prăvălie în mahalaua Răzvanului, cu 160 de taleri.

69.

1775 iunie 4. Radu și Ene vornicei dau mărturie privitoare la alegerea locului de casă al fostului logofăt de visterie Alexe Neculescu de acel al jupînesii Marzanii, de la podul cel mare pînă la locul Sacăzlăului.

70.

1775 (7283) iulie 3. Alexandru Ipsilanti voievod întărește mahalagiilor din Broșteni stăpînirea locurilor din mahalaua Slobozia domnească, ce le-au fost hotărnicite încă din vremea lui Matei Basarab, la 6 septembrie 1636.

71.

1777 iunie 9. Marzania, văduva lui Ştefan popa domnesc, cu noră-sa Sofica şi fiul ei Tudorache, vinde nepotului său Constantin dascălul bisericii domneşti un loc de casă în mahalaua Răzvanului, pe lîngă dascălul Şerban, cu 600 de taleri.

72.

1778 februarie 8. Constantin, dascălul bisericii domneşti, vinde lui Alexe Neculescu fost logofăt de visterie un loc în mahalaua Răzvanului alăturea cu locul său din Podul Tîrgului de Afară.

73.

1778 februarie 26. Tudoran al doilea vornic hotărniceşte locurile învecinate ale preotesei Marzania şi ale logofătului Ioniţă Grecianu, din mahalaua Răzvanului.

74.

1780 noiembrie 2. Mai mulţi boieri dau mărturie privitoare la judecata dintre Stana şi Ianache băcan pentru o casă din mahalaua sf. Dimitrie, închiriată acestuia cu 40 de taleri pe an de boierii Creţuleşti cu condiţia de a o repara.

75.

1781 mai 2. Petre cu soţia sa Maria vînd ginerelui lor Iordache şi fiicei lor Stoica o casă în mahalaua Popii Cozma, cu 80 de taleri.

76.

1781 iunie 20. Doi boieri dau mărturie privitoare la pricina dintre Ioan cîntăreţul şi fostul mare pitar Alexe Neculescu pentru vecinătate de loc în mahalaua Răzvanului.

77.

1781 august 7. Alexandru Ipsilante voievod închină mănăstirii Mărcuţa un loc domnesc de la poarta de sus a Curţii Vechi dinspre Dîmboviţa.

78.

1781 [înainte de august 20]. Alexe Neculescu, fost mare pitar, se plînge domnului împotriva Despei, pentru vecinătate de loc în mahalaua Răzvanului.

79.

1781 septembrie 3. Ileana Racoviță clucereasa se plînge domnului pentru hotărnicirea nedreaptă a locului ei învecinat cu mănăstirea sf. Sava.

80.

1781 octombrie 4. Safta logofeteasa, fiica răposatului popii Grigorie din mahalaua Protopopului, vinde jupînului Gheorghiță mărgelarul din mahalaua Mîntuleasa un loc cu pivniță de piatră în mahalaua Protopopului, pînă în drumul mare ce merge la Tabaci, cu 120 de taleri.

81.

1783 ianuarie 8. Manea Grigoriu vinde lui Necula Hagi Efstathiu două prăvălii în mahalaua sf. Nicolae Șelari, în ulița cea mare în Papugii, cu pivniță și 7 odăi, pînă în zidul hanului lui Zamfir, cu 3200 de taleri.

82.

1783 martie 15. Patru boieri dau mărturie în pricina dintre Sterie Cernovodeanu din mahalaua Neguțătorilor și vecinul său Petcu Dristoreanu din mahalaua Vergului, pentru un loc viran cumpărat de Petcu, ce este răscumpărat și închinat bisericii sf. Nicolae (Negustori), spre a deveni locul tîrgului și al puțului construit de mahalagii.

83.

1784 aprilie 2. Hrisant, egumenul mănăstirii Radu Vodă, se tocmește cu Costea cojocarul pentru patru pogoane loc de vie din josul Foișorului, în schimbul dării către mănăstire a unei jumătate oca de ceară de fiecare pogon, pînă la rodirea viilor, iar după aceea dîndu-se otaștina vinului o vadră din 20.

84.

1784 noiembrie 30. Alexe polcovnic vinde cumnatului său Anastasie o prăvălie în Zăbunari cu 1054 taleri, pentru datorie.

85.

1785 [înainte de 1 mai.] Fiii răposatului pitar Alexe Neculescu se plîng împotriva egumenului Paisie al mănăstirii Stelea pentru cotropirea locului de la hanul ce-l au în mahalaua Răzvanului.

86.

1785 iulie 11. Dumitru, fiul lui Stoica, cu soția sa Stana vînd vărului lor Vasile croitorul un loc de casă pe Podul Mogoșoaiei în mahalaua Popii Cozma, cu 140 de taleri.

87.

1785 octombrie 29. Mihail Constantin Suțu voievod întărește beizadelii Grigorie Suțu o pivniță scutită de dări în oraș.

88.

1786 aprilie 6. Costea cojocarul vinde nașului său Ioniță două pogoane și jumătate de vie din jos de biserica Foișorului, cu 58 de taleri.

89.

1786 iulie 20. Paraschiv cojocarul vinde postelnicului Istrate Periețeanu două prăvălii aflate în fața Podului Șerban Vodă, cu 755 de taleri.

90.

1786 iulie 22. Grigorie, mitropolitul Țării Romînești, întărește postelnicului Istrate Periețeanu cumpărarea prăvăliilor din fața Podului Șerban Vodă aflate pe locul Mitropoliei, orînduindu-i chirie de opt taleri și un zlot pe an.

91.

1786 octombrie 6. Nicolae Petru Mavrogheni voievod întărește privilegiile bisericilor sf. Paraschiva din mahalaua Hagiului, sf. Ioan și sf. Nicolae din mahalaua Popii Dima, unde au fost făcute și 14 chilii pentru adăpostirea a 24 de femei sărace.

92.

1787 iulie 9. Mai mulți boieri dau mărturie către domn în pricina dintre paharnicul Ioan Lehliu și Nicolae Hagi Efstathiu privitoare la prăvăliile lor de pe ulița Șelarilor.

93.

1791 septembrie 29. Mihai Constantin Suțu voievod întărește beizadelii Grigorie Suțu o pivniță scutită de dări.

94.

1792 februarie 25. Mihail Constantin Suţu voievod întăreşte beizadelii Grigorie Suţu patru scaune de curte scutite de dări.

95.

1792 septembrie 3. Drăguşin cu soţia sa Ioana vînd lui Ilie armăşel un bordei în mahalaua Foişorului, pe moşia mănăstirii Radu Vodă, cu 21 de taleri.

96.

1793 mai 18. Mai mulţi boieri dau mărturie către domn privitoare la plîngerea Stancăi din Focşani pentru o prăvălie din Şalvaragii, vîndută de fratele său Tudoraşco căpitanul cu 850 de taleri lui Anastasie, fost logofăt de vistierie, fără ştirea ei.

97.

1794 februarie 24. Nicolae ciubucciul cu soţia sa Maria vînd egumenului mănăstirii Mihai Vodă, Chiril, o pereche de case pe locul mănăstirii dinspre Dîmboviţa, cu 1200 de lei.

98.

1794 martie 1. Chiril, egumenul mănăstirii Mihai Vodă, vinde lui Atanasie Lazăr chiurcibaşa casa cumpărată de la Nicolae ciubucciul pe 1200 de lei, avînd să plătească mănăstirii chirie de 6 lei pe an.

99.

1794 [înainte de iulie 3]. Anastasie Gărdescu se plînge domnului împotriva Elencăi, soţia răposatului Bratu iuzbaşa de puşcărie, pentru un loc de prăvălie în Tîrg, cumpărat de la Tudoraşco zăbunar.

100.

1794 iulie 20. Ilie Cal Mare armăşel, fiul lui Vlad, vinde jupînului Toncea bogasierul două căşcioare în mahalaua Foişorului pe moşia mănăstirii Radu Vodă, cu 90 de taleri şi 90 de bani.

101.

1795 ianuarie 29. Mihalache Grecu olangiul se tocmeşte cu jupîn Hagi Dimitrache Papazoglu să-i facă 60.000 de olane cu 240 de taleri.

102.

1795 octombrie 26. Nichifor dă chitanță de 7 groși și 20 parale pentru chiria unei prăvălii primită de la Radul logofătul.

103.

1796 mai 6. Voica, văduva lui Drăgan odobașa, vinde Mariuții, soția răposatului Păun logofăt, o casă în mahalaua Popii Radu, cu 220 de taleri.

104.

1796 mai 16. Alexandru Constantin Moruzi voievod întărește mai multe privilegii și acordă scutiri de dări lui Alexandru Nenciulescu, fost al treilea vistier, pentru slujba sa ca sameș la vistierie.

105.

1797 iunie 9. Panaiot Tzigarà starostele de negutători dă mărturie către domn privitoare la scoaterea în vînzare cu mezat a caselor lui Sandu pitarul din mahalaua sf. Ilie pentru datorii și cumpărarea lor de către Constantin Știrbei fost mare vornic, cu 5000 de taleri.

106.

1797 iunie 19. Alexandru Ipsilanti voievod întărește mănăstirii Mărcuța închinarea unui loc domnesc la poarta din sus a Curții Vechi.

107.

1798 iunie 15. Panaiot Tzigarà starostele de negutători dă mărturie către domn în legătură cu scoaterea la mezat a 49 de stînjeni de pe locul Curții Vechi, ce au fost vînduți marelui vornic al obștirilor Radu Golescu, cu 11.404 taleri și 90 de bani, întrebuințați la refacerea Curții arse de lîngă mănăstirea Mihai Vodă.

108.

1798 iunie 15. Radu Golescu, mare vornic al obștirilor, vinde lui Ianache Gheorghiu Scufa 11 stînjeni și jumătate din locul cumpărat de dînsul la Curtea Veche, cu 2958 de taleri și 45 de bani.

109.

1798 [înainte de iulie 14]. Ianache, ginerele lui Mladin chiurcibașa, cere îngăduința domnului pentru ridicarea unei binale pe terenul cumpărat de dînsul la Curtea Veche, pe lîngă cafeneaua lui Ștefan Altîntop baș-alai-ceauș.

110.

1800 aprilie 1. Ioan Gheorghiu Scufa vinde cei 11 stînjeni cumpăraţi de dînsul la Curtea Veche, lîngă poarta din sus, lui Hagi Teodosiu, fiul lui Hagi Iofciu, cu 4500 de lei.

111.

1801 aprilie 17. Maria, soţia lui Manu cavafu, vinde jupînului Soare şalvaragiul o casă în mahalaua Stejarului, alături de biserica Stejarului, cu 105 taleri.

112.

1801 iunie 23. Ianache cojocarul cu soţia sa Ana şi copiii lor schimbă un loc şi o prăvălioară pe locul Curţii Vechi cu Hagi Teodosie Gabrovaliu pentru o prăvălie de pe Podul Şerban Vodă, în dreptul caselor de beilîc, pe locul mănăstirii Răzvan.

113.

1804 mai 14. Anghel şi cu fiul său Tănase se leagă faţă de postelnicul Istrate Perieţeanu de a nu-l mai supăra cu vecinătatea prăvăliei lor din faţa Podului Şerban Vodă.

114.

1804 iulie 24. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod dăruieşte un loc deschis lîngă poarta de sus a Curţii Vechi vecinilor Hagi Teodosie şi Ştefan Altîntop baş-alai-ceauş.

115.

1805 martie 30. Badea bucătarul şi soţia sa Ilinca vînd jupînului Ioniţă cojocar şi soţiei sale Smaranda o casă cu locul ei şi cu pivniţă în mahalaua Olarilor, cu 520 de taleri.

116.

1805 mai 18. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod porunceşte marelui logofăt al Ţării de Sus să facă cercetare în pricina dintre Constantin Papazoglu şi egumenul mănăstirii Radu Vodă privitoare la un loc cu bina arsă în focul cel mare din 1804.

117.

1805 iulie 5. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod hotăreşte în pricina dintre Constantin Papazoglu şi egumenul mănăstirii Radu Vodă cu privire la despăgubirea binalei arse în focul cel mare din 1804.

118.

1806 ianuarie 20. Sandu vătaf de săpunari cu soţia sa Sultana vînd căpitanului Ştefan Stelniceanu o casă în mahalaua Olarilor, de pe moşia mănăstirii sf. Pantelimon, cu 1100 de taleri.

119.

1809 iulie 3. Grigorie al Dristorului, năstavnicul mănăstirii Snagov, schimbă 536 de stînjeni din moşia Sineşti (judeţul Rîmnicul Sărat) cu un han în Bucureşti în mahalaua Popii Cozma al fostului mare vornic Dumitraşco Racoviţă.

120.

1809 august 2. Vasile croitorul şi soţia sa Marica vînd fostului mare vornic Radu Golescu o casă pe Podul Mogoşoaiei, în mahalaua Popii Cozma pe 8000 de taleri.

121.

1810 august 8. Istrate Perieţeanu postelnic cu soţia sa Anastasia vînd fiului lor Sava logofătul de divan două prăvălii şi două case pe locul Mitropoliei în faţa Podului Şerban Vodă, cu 2000 de taleri.

122.

1810 august 21. Grigorie, fiul lui Brat iuzbaşa de puşcărie, vinde unchilor săi Dragomir şi Ghinea şalvaragii o prăvălie în Şalvaragii, în mahalaua sf. Gheorghe Vechi, cu 7600 de taleri.

123.

1811 septembrie 3. Gheorghe Rasti căminar şi Costache Rasti comis vînd opt stînjeni din locul ce-l au peste drum de Curtea Veche lui Gheorghe Ghica cuiumgibaşa, cu 2000 de groşi.

124.

1811 decembrie 22. Opt negustori din uliţa ce merge pe lîngă zidul Curţii Vechi se plîng domnului împotriva lui Iane cupeţul care cumpărînd o pivniţă de la Hagi Stoian face mare supărare vecinilor săi.

125.

1812 aprilie 23. Chiprian, egumenul mănăstirii Mihai Vodă, dăruieşte slugerului Gheorghe, fiul răposatului staroste de neguţători Atanasie, lo-

cuind pe pămînt mănăstiresc, un adaos de doi stînjeni și jumătate de loc din curtea prăvăliilor mănăstirești pentru sporirea proprietății sale, în schimbul plății către mănăstire a unei chirii de 4 groși pe an.

126.

1812 iunie 18. Gheorghe, starostele de neguțători, se adresează întîiului Divan și Comitet al Principatului Valahiei în pricina dintre Ilinca Altîntop și Hagi Teodosie Gabrovaliu, ce a închiriat o cafenea de la răposatul ei soț pe un loc din Curtea Veche.

127.

1812 august 1. Gheorghe, starostele de neguțători, face cunoscut întîiului Divan și Comitet al Principatului Valahiei că din averea răposatului staroste de neguțători Atanasie, scoasă la mezat pentru datorii, fostul mare șetrar Constantin Băjescu a cumpărat o casă din mahalaua Mihai Vodă, cu 6000 de taleri.

128.

1813 februarie 17. Frații Ioniță și Petre, fiii lui Andrei, vînd jupînului Gheorghe Manciul lumînărarul o prăvălie cu odaia ei pe Podul Șerban Vodă pe locul Mitropoliei, cu 4200 de taleri.

129.

1813 mai 3. Ioan Gheorghe Caragea voievod, întărește privilegiile și acordă scutiri de dări la 24 liude neguțători pămînteni din București.

130.

1813 iunie 24. Ioan Gheorghe Caragea voievod întărește beizadelii Grigorie Suțu scutirea de fumărit și de alte dări a unei pivnițe din cele 5 pe care le are în București.

131.

1814 martie 1. Gheorghe Ghica cuiumgibașa vinde ginerelui său Anastasie Hagi Gheorghe Polizu locul cumpărat de dînsul din fața Curții Vechi, cu 2600 de groși.

132.

1814. Ioan Gheorghe Caragea voievod întărește 11 liude, oameni străini, fostului mare vornic Dumitrașco Racoviță, pentru trebuința casei lui din București.

133.

1816 [înainte de februarie 13]. Constantin Papazoglu se plînge domnului în legătură cu vechea sa pricină cu mănăstirea Radu Vodă pentru casa cumpărată pe pămîntul mănăstirii.

134.

1816 septembrie 12. Teodosie, egumenul mănăstirii Radu Vodă, dînd mărturie că Tonciul, răposatul soț al Ilincăi, a luat în arendă un loc al mănăstirii din mahalaua Foișorului pentru a sădi vie și a face negutătorie, îl întărește de acum înainte Ilincăi, pentru o chirie de 3 lei de pogon.

135.

1817 octombrie 26. Elenca Drugănescu își imparte stăpînirea hanului de la Foișorul de foc din fața bisericii Răzvan cu cumnatul ei Hristodor Neculescu.

136.

1817 octombrie 26. Elenca Drugănescu face cunoscut cumnatului ei Hristodor Neculescu împărțirea cheltuielilor necesare întreținerii hanului și a prăvăliilor sale.

137.

1819 februarie 3. Ștefan unchiaș Grosul, meșter dulgher din mahalaua Delea Veche, împreună cu alții comunică fostului mare serdar Marin Butculescu lucrările ce le au de făcut la repararea caselor sale.

138.

1819 februarie 5. Manole și Ilie, meșteri zidari, comunică fostului mare serdar Marin Butculescu lucrările ce le au de făcut la repararea caselor sale.

139.

1822 august 15. Dumitra văduva vinde jupînului Vasile o casă din mahalaua Oborului, cu 90 de taleri.

140.

1824 mai 12. Elenca Mihuleț serdăreasa vinde lui Hagi Agop Nazaretoglu o prăvălie pe ulița Zarafilor, în Tîrgul din Năuntru, cu 10.350 de taleri.

141.

1824 [înainte de iulie 7]. Elenca Mihuleţ serdăreasa se plînge domnului împotriva serdarului Nicolae Nica pentru supărările de protimisis ce face lui Hagi Agop Nazaretoglu, cumpărătorul prăvăliei ce a vîndut-o ea în uliţa Zarafilor.

142.

1824 august 8. Mai mulţi boieri dau mărturie către domn privitoare la scoaterea în vînzare cu mezat a averii răposatului vătaf de divan Dumitrache Deşliu pentru datorii şi cumpărarea caselor sale de pe Podul Calicilor, în mahalaua sf. Ilie, de către al treilea logofăt Toma Mocănescu.

143.

1825 mai 10. Hagiica Velica, soţia răposatului Hagi Teodosie Gabrovaliu şi cu nepotul ei Iona al treilea logofăt, vînd lui Hristea Emanuil Papazoglu, sudit chesaro-crăiesc, casele cele mari şi cafeneaua ridicată de răposatul ei soţ, pe un loc al Curţii Vechi, cu 5650 de galbeni.

144.

1825 iunie 9. Hagiica Velica, soţia răposatului Hagi Teodosie Gabrovaliu şi cu nepotul ei Iona înştiinţează Logofeţia de vînzarea caselor mari şi a cafenelii ridicate de răposatul ei soţ, pentru datorii.

145.

1825 iunie [înainte de 16]. Luxandra, soţia răposatului pitar Nicolae Gărdescu, vinde lui Hagi Agop Nazaretoglu două prăvălii cu o pivniţă pe uliţa cea mare din Şalvargii, cu locul lor ce merge pînă în zidul Curţii Vechi, cu 13.000 de taleri.

146.

1826 iunie 10. Trei vecini dau mărturie privitoare la mărginirea cafenelei lui Haivergioglu de către matca Dîmboviţii, care trece prin spatele ei.

147.

1826 iulie 6. Constantin Caracaş, medic, adevereşte primirea a 978 groşi de la mitropolitul Grigorie pentru 488 exemplare de cărţi scoase în tipografia sa.

148.

1826 septembrie 8. Nicolae şi cu fraţii săi vînd fostului mare vornic Mihalache Ghica o grădină cu vie, pe moşia Mitropoliei, pe Podul lui Şerban Vodă, cu 1000 de taleri.

149.

1827 iunie. Luxandra, soţia răposatului pitar Nicolae Gărdescu, face schimb de prăvălii în uliţa Zarafilor cu Hagi Kevork Nazaretoglu, primind şi o diferenţă de 2800 de taleri.

150.

1827. Biţa şi Zoiţa, fiicele răposatului Hagi Anton, vînd o prăvălie pe uliţa mare în „Cojocarii subţiri" lui Hagi Kevork Nazaretoglu, cu 9000 de taleri.

151.

1828 august 31. Ioniţă şi cu fratele său Mihai cîrciumarul vînd logofătului Mihnea o casă în mahalaua Ceauş Radu, pe locul mănăstirii sf. Pantelimon, cu 1650 de taleri.

152.

1829 ianuarie 20. Elenca polcovniceasa vinde preotului Mihai Filimon o casă în mahalaua Manea brutarul cu 3300 de taleri, ce este răscumpărată prin protimisis la 17 martie de nepotul vînzătoarei, Anastase Lăzărescu.

153.

1829 martie 14. Grigore Brîncoveanu, mare ban, se plînge la Divanul judecătoresc al Principatului Ţării Romîneşti împotriva Zafirii, soţia sudi-tului austriac Ioan Dimitriu, pentru stăpînirea Hanului Roşu.

154.

1830 februarie 15. Rudele lui Hagi Pantazi îngăduie pe Chiriachia monahia, văduva lui, să dăruiască schitului Pasărea o prăvălie cu cîrciumă de pe Podul Tîrgului de Afară, în mahalaua Caimata, rămasă de la răposatul ei soţ.

155.

1831 martie 30. Maria, mama răposatului Hagi Gheorghe lumînărarul, împreună cu Ecaterina, văduva acestuia, vînd lui Moise Israil o pereche de case cu două caturi pe Podul lui Şerban Vodă, pe pămîntul Mitropoliei, cu 17.000 de taleri.

156.

1831 iunie 16. Moise Israil face schimb cu logofătul Mihalache, fiul răposatului Andricu, dînd o pereche de case cu două caturi de pe Podul Beilicului, în mahalaua sf. Ioan cel Nou, pentru 4 prăvălioare şi o casă de pe malul Dîmboviţei, de pe acelaşi pod.

157.

1832 septembrie 30. Sfatul Orăşenesc al Politii Bucureştilor dă chitanţă de primirea a 125 de lei de la medicul Apostol Arsache pentru încartiruire în casa lui cu nr. 111 din Vopseaua Roşie.

158.

1832. Sfatul Orăşenesc al Politii Bucureştilor dă chitanţă de primirea a 25 de lei de la logofătul Nicolae Ipăfescu pentru încartiruire în casa lui cu nr. 699 din Vopseaua Neagră.

159.

1834 aprilie 3. Atanasie polcovnicul întocmeşte raport privitor la mutarea cazărmii paznicilor din piaţa de la poarta din sus, dinaintea bolţilor lui Hristea Papazoglu, pe un loc al Curţii Vechi.

160.

1837 octombrie 20. Alexandru Ghica, fost mare postelnic, vinde arhitectului Conrad un loc cu casă la nr. 1670 în mahalaua Silivestrului din Vopseaua Galbenă, cu 4000 de lei, răscumpărat apoi de postelniceasa Luxandra Suţu.

161.

1838 octombrie 4. D. Munteanu adevereşte de primirea a 250 de lei de la aga Constantin Filipescu pentru plata embaticului unui loc de pe Podul Mogoşoaiei.

162.

1839. Sfatul Orăşenesc al Politii Bucureştilor dă chitanţă de primirea a 864 de lei din partea Hagichii Anica văduva, pentru porţiunea de lucrare a canalului uliţii Tîrgului de Afară de pe proprietatea ei.

163.

1842 noiembrie 9. Sfatul Orăşenesc din Bucureşti trimite adresa cu nr. 4706 către deputatul mahalalii Boteanu şi biserica Enei, privitoare la vînzarea lumînărilor de seu în Capitală la preţul de 2 lei şi 28 parale ocaoa.

164.

1843 februarie 25. Miletina, stareţa schitului Pasărea, vinde pitarului Grigorie Pleşoianu prăvălia de pe Podul Tîrgului de Afară în mahalaua Caimata, dăruită de răposata Chiriachia monahia, cu 15.000 de lei.

165.

1844 februarie 1. Sfatul Orăşenesc al Capitalei trimite adresa cu nr. 322 către deputatul mahalalii Boteanu şi biserica Enei, privitoare la vînzarea peştelui proaspăt în Bucureşti la preţul oficial.

166.

1844 mai 25. Iane Chirca, antreprenor, alcătuieşte un contract pentru executarea caldărîmului uliţei din spatele bisericii Olari ce dă în Podul Tîrgului de Afară, cu preţul de 20 de lei stînjenul patrat.

167.

1845 aprilie 30. Anastasia, soţia răposatului Hristea Emanuel Papazoglu, dă mărturie pentru datoria de 8800 florini olandezi şi imperiali a răposatului ei soţ către al doilea vistier Gheorghe Hristodulo, amanetînd, din această pricină, casa şi prăvăliile lor din mahalaua Curtea Veche.

168.

1845 august 31. Secţia tehnică a Sfatului Orăşenesc al Capitalei trimite adresa cu nr. 3850 către serdarul Grigore Ipătescu în legătură cu executarea caldarîmului pe uliţa din spatele bisericii Olari, unde acesta îşi are proprietatea.

169.

1846 decembrie 17. Marița Mavrodoglu, căminăreasa, fiica răposatului paharnic Hristodor Nicolescu, vinde lui Panait Nicolau hanul său cu 7 prăvălii de pe Podul Tîrgului de Afară, în mahalaua Răzvanului, din Vopseaua Roșie, cu 75.000 de lei.

170.

1847 iulie 20. Hagi Kevork Nazaretoglu își face diata prin care își lasă averea alcătuită din case și prăvălii soției și fiilor săi.

171.

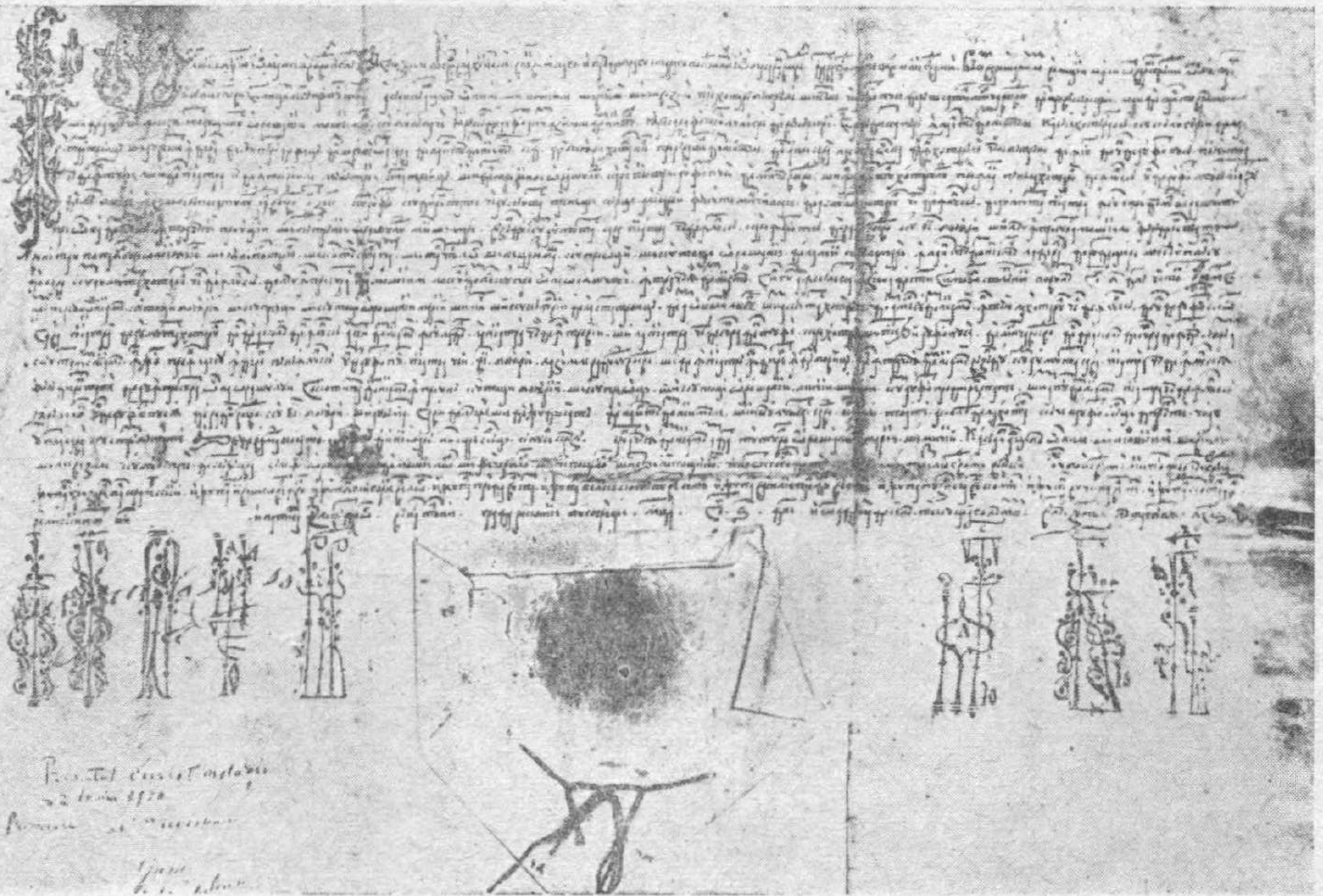
1847 octombrie 18. Hagi Agop Nazaretoglu vinde lui Constantin Hagi Teodorache o boltă din ulița Zarafilor în apropierea uliții hanului Gabroveni, cu 3100 galbeni împărătești.

172.

1847 decembrie 16. Hagi Agop Nazaretoglu și cu frații săi Artun și Nazar vînd lui Costache Hagi Tudorache o boltă rămasă moștenire de la tatăl lor în ulița Șalvaragiilor cu 2800 galbeni împărătești.

173.

1848 mai 29. Nicolae Rădulescu serdar se învoiește cu Costache Hagi Tudorache pentru a stăpîni în devălmășie un zid despărțitor între proprietățile lor din ulița Zarafilor, în mahalaua sf. Gheorghe Nou, din Vopseaua Roșie.

Hrisovul din 6 septembrie 1636

1.

1636 (7145) septembrie 6.

† **Din mila lui dumnezeu Io Mateiu voievod şi domn a toată Ţara Romînească, nepotul marelui şi prea bunului bătrînului răposatului Io Basarab voievod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele tuturor orăşenilor mari şi mici din oraşul domnii mele din Bucureşti şi feciorilor lor cîţi dumnezeu le va dărui.** [c]a să aibă a-şi ţinea ocinile şi moşiile şi viile şi livezile pre hotară bătrîne şi sémne ce au fost puse de răposatul Mircea voevod despre Văcăreşti mai denainte vréme şi de atunce încoace tot au ţinut oroşanii moşiile lor cu bună pace. Iară căndu au fost acum, în zilele domnii mél[e], iară Sava feciorul lu[i] Negre de]n[Văcăreşti, el au rădicat pără înaintea domnii méle ca să se hotărască cu călugării dela **sf.** Troiţa şi au venit în divan de se-au părăt de faţă; deci ş-au luoat Sava denaintea domnii méle 24 de boiari hotarnici pre răvaşel[e] domnii méle. Deci apoi Sava n-au tras ocina de în hotarăle céle bătrăne de în sus de unde au fost pusă piiatra cea de în tufe şi den piatra cea de între viile mănăstirii **sf.** Troiţă şi dentre viile oraşului, care pietre au fost puse de Mircea voevod şi în direptul hotarului pre în lac pănă la hotarul de în luncă, unde au fost pusă piatra de 12 boiari în zilele răposatului Radul voevod **în anul** 7120 [1611—1612] cum au fost cu direptate, ce au căutat pre neşte cărţi ale Savei făcute mincinoase, de au luoat hotarul cel de în luncă de au mutat piatra în sus spre dealul oraşului, pre ocina domnească.

Intr-acéia preuţii şi bătrănii oraşului, mic şi mare, văzăndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă, care au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari şi le-au înpresurat moşiile fără direptate, venit-au popa Borcea clisiiariul şi Iane portariul şi

Costea **bătrînul** gram[atic] și Stanciul log[ofăt] și Nița iuzbaș[a] cu preoți și cu toți oroșanii de la mic pănă la mare în(n)aintea domnii mél[e] la divan de au dat știre și se-au plănsu de Sava, cum au mutat hotarul cel din în luncă de le-au înpresurat Sava moșiile, locul domnesc pre ocina orașului.

Intr-acéia domniia mea singur am încălecat în zioa de **sf.** Simeon stălpnic **anul nou** sept[embrie] **1-[a] zi joi anul** 7145 [1636] de **am mersu** domnia mea cu toți boiarii și cu preuții și cu toți oroșanii marii și mici și cu călug[ă]rii de la **sf.** Troiță de am ocolit locul și am căutat hotarăle, de am mersu domnia mea întăiu la hotarul cel de în luncă de unde au fost scos Sava piatra de au mutat hotarul. Deci de acolea de în luncă am suit domnia mea în sus la deal la piatra cea de între vii și la piatra cea desupra den tufe, care hotară și pietri au fost puse de Mircea voevod. Deci de acolea desupra de în deal, iară am căutat domnia mea în jos pre în lacu în derept pănă în luncă unde au fost pus piatra cei 12 boiari la zilele Radului voevod și de în piatră în dirept în Dămboviță.

Deci, într-acéia, domnia mea văzăndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă fără direptate, de au înpresurat ocina orașului, socotit-am domnia mea, înpreună cu toți boiarii și cu preoți și cu toți oroșanii micii și mari, cum au fost pre direptate și am pus domnia mea piatra cea de în luncă iară la loc unde au fost pusî de Radul voevod cu 12 boiari. Și au rămas Sava de lége și de judecată de naintea domnii méle și se-au luoat Savei cărțile toate acolea de la hotar, căce n-au fost cărți dirépte, ce au umblat Sava cu strămbătate, iar de va mai scoate Sava altădinioară niscare cărți, să nu se crează.

[D]erept acéia domnia mea am dat tuturor oroșanilor marii și micii, ca să aib[ă] a-și ținea ocinile și moșiile și viile și livezile cu bună pace de cătră Sava, să le fie oroșanilor de moșie, lor și feciorilor și nepoților și strenepoților **și de nimenea să nu se clătească după zisa domnii mele.**

Iată și mărturii punem domnia mea pe jupan Hriza **mare** ban al **Craiovei și** jupan Ivașco **mare** dvor[nic] **și** jupan Gligorie **mare** log[ofăt] **și** jupan Preda **mare** spat[ar] **și** jupan Nedelco Boteanul **mare** cliucer **și** jupan Vasilie Paindur **mare** stol[nic] **și** jupan Buzinca **mare** comis **și** jupan Vucina **mare** peh[arnic]

şi jupan Costandin mare post[elnic] şi is[pravnic]... [1] **Şi am scris eu** Lepădat log[ofăt] **în oraşul de scaun numit** Bucureşti **în** luna sept[embrie] 6 **zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor (în anul)** 7145, **în anul domnului** 1636.

(L.S.)

† Io Mateiu voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod

Original romînesc, pergament, cu pecetea aplicată în ceară albă, cusută cu şnur, monograma şi iscălitura domnului; nr. inv. 48.961.

2.

1642 (7150) mai 2.

† Adec[ă] eu Pătru cezmarul şi cu [coc] [1] onie mii pre nume Necula **şi** Stana **şi** Neg[ul ?] [2] scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credenţă la măna jupănului Părăvana **din** Bucureşte şi a coconelor lui căţi dumnezeu i va dărue, pentru[ca] să se ştie că i-amŭ vănŭdut o prăvălie cu locul ei de în uleţ[a] păn[ă] în lac, în lu[n]g şi în lat cătu se va alege cu ulecio[a]r[a], care prăvălie am fostŭ cumpăratŭ de la Stanciul diiaconul cel domnescŭ, dirēptu ughi 60. Şi eu încă o am vănŭdutŭ jupănului Părăvana cupăţ derepŭtŭ ughi 60 ca să-i fie lue moşie şi coconelor. Şi căndŭ am vănŭdut ace[a]stă moşie întrebat-amŭ toţi vecinie şi de sus şi de jos şi am într[e]bat şi vu[n]zătorie mie, care me-[a]u vănŭdut ace[a]stă moşie şi au zis că nu o pot cumpăra. Deci eu o am vănŭdut acestui neguţător ce mai sus scrie, pre nume Părvana. Şi o am-văndut de a no[a]stră bună voe şi făr[ă] nice o sel[ă].

Şi la văînzare aceştie moşie tăîmplatu-s-eu mulţe oamene bune şi bătrăne anum[e] Dumetru diiacon **fiul** pop[ii] Borăi cliserul **şi** Lupul iuz[başa] **şi** Miho şoim[arul], Irimiia

---

[1] loc alb în document.
[2] rupt.

şoim[arul], **şi** Mehai şoim[arul] **şi** Mehae **fiul lui** Vladul şoim[arul] **şi** Ghene **fiul lui** Fota **cel mic şi** Stan cizmar **şi** Negul cizmar **bătrînul** şi Stoica bădrănol[1] cizmar şi Dumitru abageul, Iane abagiul **şi** Necula temergiul **şi** Dumetraşco generil[e] Costii grămătecul **şi** Mehae log[o]făt **şi** Manul habagiul.

Şi am scres eu Criste pit[ar] **din oraşul** Trăgovişte. **Am scris în luna** mai **2 zile în anul** 7150 [1642].

Costandin **fiul lui** Miho

M[i]hailă

log[o]făt Lupul iuzbaş[a] — Eu Dumitru diiacon — Pătru cizmar — Cr[i]ste pit[ar]

Iremiia şoim[ar] — Mehai şoim[ar]

Stan văt[af] — Radoslav meşt[ter?] [2] . . .[2] — ce[a]praz[ar] — Negul cezmar **bătrînul**

Stoica cezmar — Mihai şoim[ar] — Mehai **fiul lui** Vladul

Pentru credinţa pusu—n—emŭ [şi] [2]) peceţil[e]

Pe verso: ***Το πολοιω ζαπυσι της προβολης του...*** **[indescifrabil]** ***δμολογία τòυ Πέτρου τζιαμάρη δι' ἧς πωλεῖ τῷ Πουρβάνῳ ἐν ἐργαστήριον μὲ τòν τόπον του ἐφ οὗ καὶ οὐλιτζόρα, εἰς τò μεγάλο Τζωρτζῆ εἰς τὰ καβάφικα, 7150 ἤτοι 1642.***

Zapisul de vînzare a prăvăliei lui...

Zapisul lui Petru cismar prin care vinde lui Pîrvan o prăvălie cu locul ei, unde este şi ulicioara, la [sf.] Gheorghe cel Mare, la cavafi. 7150 adică 1642.

Original romînesc, hîrtie, cu 15 peceţi inelare în fum; nr. inv. 37.413.

---

[1] bătrînul?

[2] rupt.

3.

1647 (7155) februarie 19.

† Adec[ă] eu Părvana negut[ă]torul scriu şi mărt[u]res[e]-scu cu acést al mieu zapis ca s[ă] fie de mar[e] credinţă la măna jupănului Trandafir cum să s[e] ştie că i-am văndut d[u]mnelui o prăvălie cu pimniţ[ă] cu ca(a)s[ă] cu loc căt se va alége în lungu în lat în oraş în Bucureşti în Tărgul de Jos, care prăvălie iaste lăngă prăvălie lu[i] sf. Ghiorghie şi între Radul negut[ă]-tor. Şi om văndut cu ştire tuturor vecinilor şi den jos şi den sus şi am întrebat pre toţ[i] şi n-au vrut să o cumpere şi om văndut de a mea bună voe şi cu ştire jupănesei mél[e] Neacşăi, derept ban[i] gata ughi 85.

Şi la tocmeal[a] noastră fost-au o[a]meni buni preoţi şi negut[ă]tori şi boiari, anume **den** Buc[u]reşti Stanciul cup[eţ] **şi** Tatul cup[e]ţ **şi** Cuţar cupeţ **şi** Costandin abagiul, Mareş ab[agiul] **şi** Nica cup[eţ] **şi** Hăra **şi** Nica cap[itan] **şi** Şărban log[ofăt] **şi fiul său** Stoica log[ofăt] **şi** Radul cup[eţ], Tudorie cojo[car] şi Lefter ab[agiu] şi den Tărgovişte pop[a] Irimiia **de la** sf. **Vineri.**

Şi i-am dat zapisile cele de cumpărătoare şi i-am văndut d[u]mnelui să-i fie moşie coconilor, nepoţilor, strănepoţilor moşie ohabnic[ă]. Şi pentru mai adevărat[ă] credinţă mi-em pus şi pecete.

Şi am scris Pavalache **fiul** pop[ii] Irimie **de la sf. Vineri,** ca să s[e] ştie. **Am** scris feb[ruarie] 19, **în anul** 7155 [1647].

Eu Părvana negut[ător]

† [indescifrabil] martor [1]

Iatris (?) . . . martor [1]

† Eu pop[a] Irimiia
de la sf. **Vineri**

Eu Hăra căp[itan]

Eu Şărban

Original romînesc, hîrtie, cu 4 peceţi inelare în fum; nr. inv. 37.414.

---

[1] semnătura în greceşte.

4.

1657 (7165) martie 6. Tîrgovişte.

† Милостїею Божїею Iѡ Костантин Шербан воеводї и господинь въсои земле Ѹггровлахїйское. Дават господство-ми сїи повеленїи господства-ми слѹг Господства-ми Костик кожокар и със сынови си елици же Богь дароваХ ıакоже да ест емѹ некое кѹки със местом и със пимница камен и със въс ѹ вароши господство-ми ѹ Тръговищи ѡт по цркква Храм свети Димитрїе занеже ест покѹпил Костѣ кожокар сїи кищи речени кѹки и със местом със пимница и със въс ѡт на Димитра и ѡт на дъщирам са Деспа дъщира МиХаюв Шонмарюл ѡт Тръговище за ҂вкї асп и готови кое место бил ест МиХаюк Шонмарюл за променїе със шѹром сѹ Некѹла Кирфоте гѹръ със дрѹг место за пръвълїи на велика стъгна със запис ѡт проданїе със свед телїи поп Еремїа ѡт светаа Петка поп Хриза ѡт свети Николае Гине кожокар Костандин кюрчи ваша Кръсте, Сава кѹпчи. И паки дрѹг место кодле игдеже ест кръгоград издел понеже ест покѹпил Костѣ кожокар от на Iсар къмъраш за ҂е асприи готови а Iсар къмъраш ѡн ест бил покѹпил ѡт на Некѹла пекѹл ѡт наю прежде време със запис ѡт проданїе анѹ ест загинѹл. И паки да ест Костик кожокар некои кѹки със местом ѹ варош Бѹкѹрещи кодле със къщови Костандинок кѹрчи ваш занеже ест покѹпил Костѣ кожокар сїи кѹки и със местѡм и със въс ѡт на Тѹдорѹ кѹпцѹ авациѹл ѡт Бѹкѹрещи и ѡт на сынѹ си Дѹмитрашко за рн жилти ншвци готови със запис ѡт проданїе Костандин кюрчию ваш и Кѹцар кѹпцѹ, Сава кѹпцѹ и мнози людїи. И паки покѹпил ест Костѣ кожокар место за една пръвълїе ѹ Бѹкѹрещи ѹ гор пазар ѹ между Фота и ѹ между Мазараки със двора варе елика изберет се ѡт на Теѡфил сынь Казакѹлок за ҂дѵ аспри готови със запис ѡт проданїе със сведїтелїи ѹ запис а Теѡфил ѡн еще же ест бил покѹпил того место за пръвълїе ѡт на Стан седларюл. И паки покѹпил ест Костѣ кожокар и дрѹг место за една пръвълїе кодле със Мазараки из гор ѡт на Стан седлар и ѡт на жителница его Тѹдора и ѡт на сыновїи иХ Алеѯандрѹ и Некѹла за ҂гх асприи готови със зап с ѡт проданїе със сведїтелїи кое местове за пракалїи бил покѹпил и стан седларюл ѡт на Цвриую ѡт Тръговище и ѡт на братчедед си Пътрѹ копкарюл. И паки да ест Костик кожокар една дъщъръ за Гавани на име Флоаре дъщира

Радꙋлꙋи циган и Станкък циганцев понеже w ест покꙋпил wт на Лазар и wт на брат его Михаи сыновїи Лазаров къпитан - wт Грꙋшни за ки жилти готови със запис wт рꙋками их wт проданїе със свєдїтелїи егꙋмен Варлам wт Кълдърꙋшани и Костандин ворник и Гинѣ Матоака - кꙋпцꙋ. И продадох wни всих wт доброволѣ им без ни една силост.

Сего радї дадох съм и господство ми слꙋг господства-ми Костек кожокар ꙗкоже да ест емꙋ дѣдїнꙋ wхаб сыновим и внꙋком и прѣвнꙋчетом в вѣкꙋ и не wт когождо непохлѣбим поризмо господства-ми.

Сеже и сведетеле постави господство-ми: жꙋпан Гїwргїе Бълѣнꙋл вел дворник, жꙋпан Строе Фїера вел логофет, жꙋпан Пъркꙋл вистиꙗр, жꙋпан Пано спатар, Дїикꙋл ключар, Радꙋл столник, Радꙋл комис, Радꙋл пехарник, Н гое вел постелник. И исправник жꙋпан Строе вел логофет.

Пис аз Дꙋмїтрꙋ логофет Болдїчю ꙋ град Търговище март ѕ дъни и wт Адама даже до нынѣ в лѣт ҂зрпе.

Iw Костандин воевwда, милостїю божїю господинъ.
Iw Костандин воевод ⟨m. p.⟩

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Şerban voievod şi domn a toată Ţara Romînească. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Costea cojocar şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie nişte case cu loc şi cu pivniţă de piatră şi cu tot în oraşul domniei mele, la Tîrgovişte, de lîngă biserica hramul sf. Dimitrie, pentru că a cumpărat Costea cojocar aceste mai sus spuse case şi cu locul cu pivniţă şi cu tot de la Dumitra şi de la fiica ei, Despa, fiica lui Mihai şoimarul din Tîrgovişte, pentru 15.000 de aspri gata, care loc a fost al lui Mihai şoimarul de schimb cu cumnatul său, Necula Chirfote Gură, cu alt loc de prăvălii pe uliţa mare cu zapis de vînzare, cu martori: popa Erimia de la sf. Vineri, popa Hriza de la sf. Nicolae, Ghinea cojocar, Costandin chiurcibaşa, Cîrstea, Sava, negustori. Şi iar alt loc alături, unde este grădina, din jos, pentru că a cumpărat Costea cojocar de la Isar cămăraş pentru 5000 aspri gata,

iar Isar cămăraş, el a cumpărat de la Necula peicul de mai înainte vreme cu zapis de vînzare, însă a pierit.

Şi iar să-i fie lui Costea cojocar nişte case cu loc în oraşul Bucureşti, alături cu casele lui Costandin chiurcibaşa, pentru că a cumpărat Costea cojocar aceste case şi cu loc cu tot de la Tudor negustorul abagiul din Bucureşti şi de la fiul lui, Dumitraşco, pentru 150 galbeni bani gata, cu zapis de vînzare cu martori[1] Costandin chiurcibaşa şi Cuţar negustor, Sava negustor şi mulţi oameni.

Şi iar a cumpărat Costea cojocar loc pentru o prăvălie în Bucureşti, în bazarul[2] de sus, între Fota şi între Mazarachi, cu curte, oricît se va alege, de la Teofil, fiul lui Cazacul, pentru 4400 aspri gata, cu zapis de vînzare, cu martori în zapis. Iar Teofil, el încă a cumpărat acest loc de prăvălie de la Stan zelarul. Şi iar a cumpărat Costea cojocar şi alt loc pentru o prăvălie, alături cu Mazarachi, din sus, de la Stan zelar şi de la soţia lui, Tudora şi de la fiii lor, Alexandru şi Necula, pentru 3600 aspri gata, cu zapis de vînzare, cu martori; care loc de prăvălie a fost cumpărat de Stan zelarul de la Giurgiu din Tîrgovişte şi de la vărul său, Pătru copcariul.

Şi iar să fie lui Costea cojocar o fiică de ţigan[3], anume Floarea, fiica lui Radul ţigan şi a Stancăi ţiganca, pentru că a cumpărat-o de la Lazar şi de la fratele lui, Mihai, fiii lui Lazar căpitan din Gruiani, pentru 28 galbeni gata, cu zapis de vînzare de la mîna lor, cu martori: egumen Varlaam de la Căldăruşani şi Costandin vornic şi Ghinea Matraca negustor. Şi au văndut ei toţi de bunăvoia lor, fără nici o silă.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Costea cojocar, ca să-i fie dedină, ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Gheorghie Băleanul

---

[1] cuvînt omis în original.
[2] piaţa, tîrgul.
[3] în text: гавашн.

mare vornic, jupan Stroe Fiera mare logofăt, jupan Pîrvul vistier, jupan Pană spătar, Diicul clucer, Radul stolnic, Radul comis, Radul paharnic, Neagoe mare postelnic. Şi ispravnic jupan Stroe mare logofăt.

Am scris eu, Dumitru logofăt Boldiciu, în cetatea Tîrgovişte, martie 6 zile şi de la Adam pănă acum, în anul 7165 [1657].

† Io Costandin voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Costandin voievod

Original slav, pergament, cu pecetea în ceară albă, monograma şi iscălitura domnului; nr. inv. 13.144. Documentul a mai fost publicat doar în traducere şi cu anumite erori de către Dr. G. Severeanu, **Documentul lui Constantin Şerban zis Cîrnul (1654—1658) în Bucureştii. Revista Muzeului Municipiului Bucureşti**, anul II (1939), nr. 1—2, p. 133—135, cu o reproducere fotografică.

5.

1658 (7166) februarie 10.

† Adec[ă] eu jupăne[a]sa Rada ce amu fostu a lui Miroslav log[ofăt] din Piteşti, scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al meu, ca să hie de credinţă la măna Stoicăi log[ofăt], cum să se ştie că i-am văndut 1 loc de cas[ă] den Bucureşti, carel[e] iaste între dumnelui şi între popa Dragul, în lungu şi în lat cătŭ se va alege dreptu ughi 12; care loc l-au fostu loatu fiiu-meu de la Udrea sluger alt loc al nostru ce iaste în curte bisericii dumnelui, care loc ne-[a]u fostu de cumpărătoare de la Ianache fecior[u]lu lui Anghel din Buc[u]reşti, să hie loc pentru loc. Iar acum eu, căzăndu fetele şi nepoţi[i] în robie, văndutu-l-am Stoicăi log[ofăt] cum scrie mai sus, să-i hie moşie stătătoare în vecie.

Şi mărturie cumnatu-meu Dumitru log[ofăt] **din** Piteşti **şi din** Săcşor popa Radul **şi fratele lui,** Sima şi Mirce părcălabul **de acolo şi** Andronie **şi din** Stoeneşti Ştefan **şi fratele lui,** Radul Desul.

Şi am scris eu, Manta, nepotul Radului log[ofăt]. Fev[ruarie] **10, în anul** 7166 [1658].

Dumitru log[o]fet **din** Piteşti

Pop[a] Radu — Andronie — Sima — Mirce — Ştefan — Radul

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 13.889.

6.

1665 (7173) iunie 18.

În numele tatălui şi al fiului şi al sf. duh, troiţă de o fiinţă şi nedespărţită.

† **Eu** adică Gherghina judeţul cu 12 părgari de în oraş den Bucureşti, denpreună cu **preoţi şi** cu **bătrănii oraşului şi** cu neguţători, scriemŭ şi mărturisim cu această carte a oraşului să fie de bunî credinţă la măna jupuneasii Criaţii şi a feciorilor ei anume Chiriiazi şi la ceilalţi, pentru [ca] să se ştie că au cumpărat aicea în oraş un loc de cas[ă] **de la** Pătru, feciorul lui Dumitru abagiul şi al Balonii, care loc le-au fostu şi lor de cumpărătoare de la Miho şoimariul, cu zapisele lui de vănzare la măna lor.

Însă locul să s[e] ştie despre locul Neagului **mare** clucériu stănjeni în lat 7 şi **jumătate** şi în lungu despre uliţa despre Bădica cizmariul stănjeni 21. Şi l-au văndut de a lui bună voe făr[ă] de nici o silă cu ştirea vecinilor, pentru că l-au făcut vănzătoriu mai înainte de atăta vréme şi nimé[ni] nu s-au aflat.

Cartea judeţului din 18 iunie 1665

Iar acum, în zilăle măriei sale domnu[lui] nostru Io Radul Leon voevod, aflatu-se-au această jupuneasă de l-au cumpărat, dereptŭ bani gata ughi 35, însă locul îngrădit, precăt se va alége cu stănjănul cum scrie mai sus. Şi l-au văndut de a lui bunî voe, făr[ă] de nici o sil[ă] şi cu ştirea tuturor oamenilor lui, pentru că i se-au căzut al venderea ei, că au făcut prietenie cu dinsa şi iast[e] ia mai volnic[ă] a-l ţinerea.

Într-acéia strănsu-ne-au pre noi pre toţ[i] căţ[i] săntem scrişi în zapisul lui de l-am măsurat şi l-au văndut ei cum scrie în zapisul lui. Deci, déca am văzut zapisul lui cu atătea mărturii scrise în zapis, făcut-am şi noi cartea oraşului la măna ei şi a feciorilor ei, căţ[i] dumnezeu i-au dat, să-i fie moşăe stătătoare în véci ohabnic[ă] ei şi feciorilor feciorilor lor, pentru că au dat bani gata la măna lui Pătru.

Şi căndu am făcut această carte a oraşului întămplatu-se-au a fi şi mărturie preoţi şi oameni buni şi neg[u]ţători anume Vartolomei călug[ă]rul, fiul popei Ivan cel bătrăn şi jupunul Tudori cojocariul şi jupunul Vasilie abagiul şi Bădica cizmariul şi Albul, feciorul lui Dobre căl[ă]raşul şi Hristodor abagiul şi jupunul Iane Breja şi alţi boiari şi oroşani şi neg[u]ţători carii-şi vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos.

Şi pentru credinţa pus-am şi pecetea oraşului ca să se crează.

Am scris Vlădil[ă] gram(m)a[tic] **de la biserica domnească** cu învăţătura lor. Iun[ie] 18 **zile, în anul** 7173 [1665].

(L.S.)

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea oraşului Bucureşti aplicată în tuş înfăţişînd scena Bunei Vestiri; nr. inv. 49.148.

7.

1668 (7177) octombrie 5.

† Adec[ă] eu Filafto băcanul denpreună cu faméia mea Voica, scriemŭ şi mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de bună credinţă la măna lu[i] Iane bărbiiariul starostea de băr-

Zapisul din 5 octombrie 1668

biiari şi a fămeii lui anume Smaranda şi a coconilor lor, căţi dumnezeu le va dărui, pèntru [ca] să se ştie că le-amŭ văndut dumneȃlor 3 răzoare de vie, aicea, în dealul Bucureştilor, care rozoar [e] ne-au fostŭ şi nooa de cumpărătoare de la Tudorache, feciorul lu [i] Ion croitoriul.

Deci acum, tribuindu-mi bani pentru multe ce am avut datorii, întrebat-am şi vecinii mei ca să-l vănzu, nu se-au aflat nimea, făr [ă] ei. Intr-acéia, cu voia noastră şi cu ştirea tuturor vecinilor den sus şi den jos, văndutu-l-am dumnealor derept ugh [i] 134 ban [i] gata şi am luat toţi banii în măna noastră ; însă rozoar [e] care săntu pre lăngă Nica diiaconul precum mergu şi alte rozoare ale noastre.

Dereptŭ acéia făcut-am acest zapis al nostru ca să le fie dumnealor moşie stătătoare în véci, dumnealor şi coconilor dumnealor în veaci ohabnic [ă].

Şi la această tocmeal [ă] a noastră fostu-au mărturii anume: Ana călugăriţa portăreasa şi Nica diiaconul, fiul popei Gherghe şi Gherghina judeţul şi popa Şărban de la beséreca domnească şi Ianache log [ofăt] fiul popei Dumitru din Bucureşti şi pop [a] Stoica, fiul popei Stanciului şi Alexandru, fiul Borcii log [ofăt] şi alţi oroşani şi vecini carii-şi vor pune peceţil [e] şi iscălituril [e] mai jos. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi noi peceţil [e].

Am scris Vlădil [ă] gram(m)a [tic] de la biserica domnească cu învăţătura lor. Octo [m] vrie 5 zile, în anul 7177 [1668].

Eu Filafto băcanul

† Eu Gherghina judeţ

Eu Iane nepotul lui Filafto

† Eu maica Ana portăreas [a]

† Nica diiacon, fiul pop [ii] Gherghe clis [iar] mărt [urie]

Ion păh [arnic] iscal

Ianache log [ofăt] mart [ur]

Eu Radul cupeţ

† Eu Ilie Dumitraşco fiul pop [ii] Gligori [e] din Buc [u] reşti mart [ur]

Original romînesc, hîrtie, cu două peceţi inelare rotunde, în arhiva George D. Florescu ; copie fotografică sub nr. inv. 70.085.

8.

1670 (7178) martie 17.

† Theodosie **cu mila lui dumnezeu** arhiepiscop și mitrop[o]lit **a toată Ungrovlahia** dinpreună cu tot săborul sfi[n]tii Mitropolii.

Dăm aceasta a noastră scrisoare să fie de credință la măna dumnealui jupan Tudoran **mare** ag[ă], ca se se știe cănd au fost acum în zilele mării sal[e] domnu[lui] nostru Io Antonie voevod avăndu sfi[n]ta Mitropolie den Tărgoviște 1 loc de cas[ă] aici în Buc[u]rești cu grădina ce trece preste apa Dămboviții cum au fost și mai denainte vreme, care loc să hot[ă]raște den sus cu locul lui Pătrașco șătrariul și den jos cu locul ce au cumpărat dumnealui Tudoran aga de la Gherghie aprodul Ghindur; pentru că acest loc, care scrie mai sus, fost-au al Radului armașul de cumpărătoare de la Marco arm[așul] și tot l-au ținut cu pace.

Iar dup[ă] moartea Radului arm[așul], iar jup[ă]neasa Ioana armășoaia denpreun[ă] cu fiiu-său Costandin peh[arnic] l-au dat și l-au adaos de pomean[ă] la sfi[n]ta Mitrop[o]lie den Tărgoviște și au scris numel[e] lor și al părinților lor la sf[î]ntui pomeanic. Și au fost tot pre seama sfi[n]tii Mitrop[o]lii păn[a] acum.

Iar cănd au fost acum, văzănd smerenia noastră că nu are sfă[n]ta Mitrop[o]lie nice un folos de densul, făcut-am tocme(a)al[ă] cu dumnealui Tudoran mare ag[ă] de am prețuit acest loc denpreun[ă] cu dumnealui jupan Mareș **mare** ban și cu dumnealui jupan Radul Crețulescul **mare** log[ofăt] derept bani ughi 100 și i-au dat dumnealui tot[i] deplin în măinil[e] noastre, de am cumpărat pre dinșii moșia de la Runcu **din județul** Elh[ov] de la Matei, feci[o]rul lu[i] Loiz sluj[erul] și neș[te] vii de lăngă sfi[n]ta Mitrop[o]lie, ca să fie sfi[n]tii Mitrop[o]lii moșie pentru moșie.

Derept aceia am dat zapisul smerenii noastre înpreună cu tot săborul sfi[n]tii Mitrop[o]lii la măna dumnealui Tudoran aga ca să-i fie dumnealui acest loc de ca(a)s[ă] și cu grădina ce trece apa Dămboviței cum scrie mai sus, moșie ohabnică și stăt[ă]toare și coconilor dumnealui în veci. Și i-am dat dumnealui toate cărțile și zapisel[e] ce am avut date de jup[ă]neasa Ioana armășoaia și de fiiu-său Costandin păharnicul care scriu pre acest loc ce iaste mai sus zis.

Scrisoarea din 17 martie 1670

Şi această tocmeală s-au făcut denainte a mulţi boiar[i] ai divanului carii vor iscăli mai jos. Şi pentru mai adeverită credinţă am întărit cu iscălitura smerenii noastre şi cu pecetea sfi[n]tii Mitrop[o]lii ca să se crează.

Şi eu Goran Stanciovici log[ofăt] Ol[ă]nescul **am** scris, **în oraşul** Buc[u]reşti, **în luna** mart[ie] 17 **zile, în anul** 7178 [1670].

(L.S.)

† Vlădica Theodosie

Mareş **mare** ban mărturie — Gheorghe **mare** dvornic

Eu Radul **mare** log[o]f[ă]t Creţulescu

† Pa(a)n[ă] **mare** clucér — Ivaşcu **mare** stol[nic] mărturie

Radul Năsturel log[ofăt] mărturie — Badea serdar

Papa **mare** vist[ier]

Radul văt[af] Ştirbéi mărturie

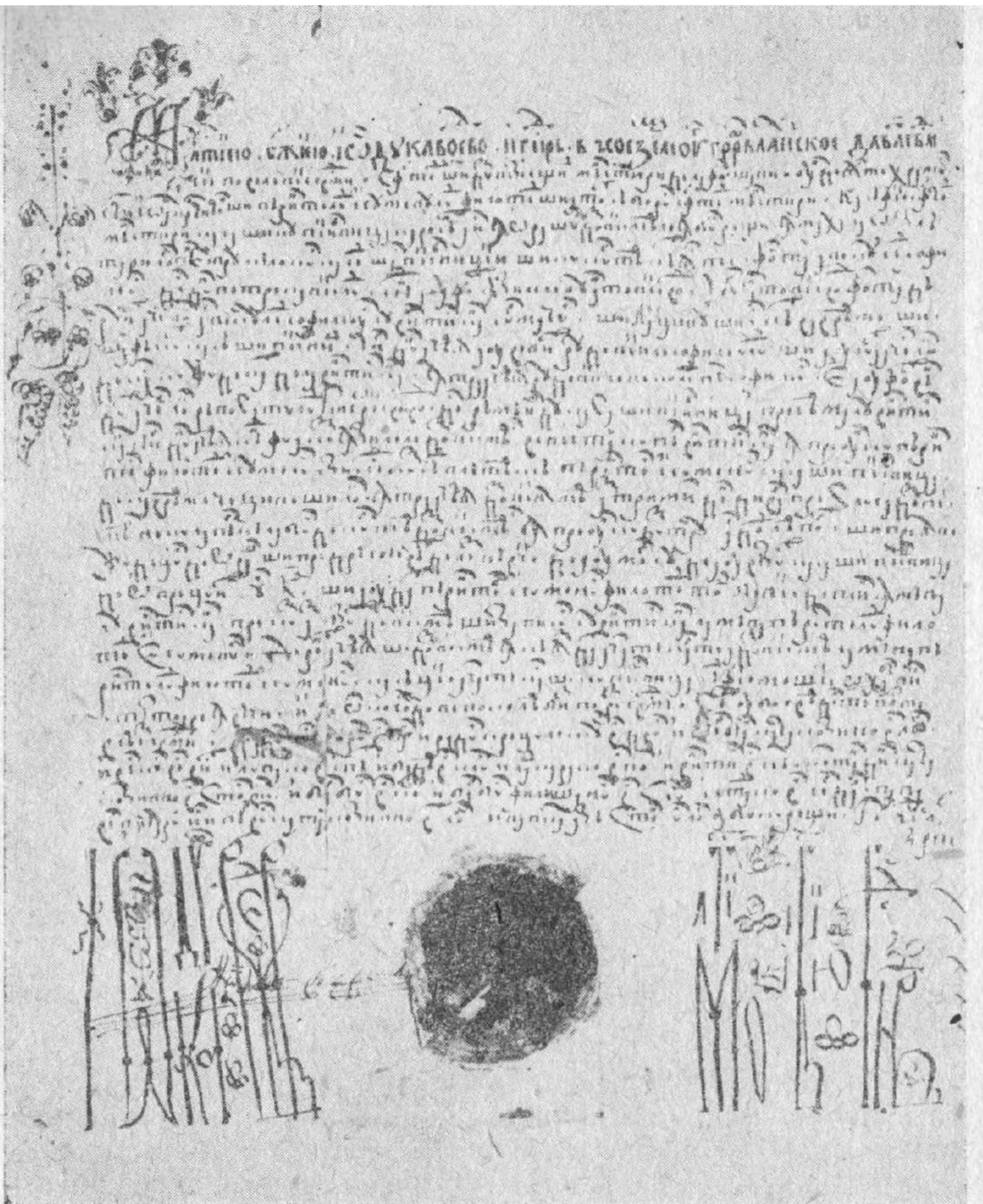
† Negoiţă vist[ier]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mitropolitului aplicată în ceară verde, în arhiva Nicolae Vlădescu; copie fotografică sub nr. inv. 53.211.

9.

1675 (7183) ianuarie 15.

† Din mila lui dumnezeu, Io Duca voievod şi domn a toată Ţara Romînească, a dat domnia mea această poruncă a domniei mele sfi[n]tei şi dumnezeeştii măn[ă]stiri de la Focşani, unde iaste hramul sf. Ioan **Botezătorul,** şi părintelui egumenului Filotei şi a tot săborul sfi[n]tei măn[ă]stiri, ca să fie sfi[n]tei măn[ă]stiri casa şi cu pi(i)vniţa care sănt aici în oraşul domnii méle în Buc[u]reşti în mahalao[a] Zlătarilor, pentrucă locul

Hrisovul din 15 ianuarie 1675

casei ș-al pivniții și cu curtea căt[ă] iaste fost-au a Neculei Sofileul.

Deci dup[ă] petrecanii[a] lui, cănd au fost în zilele lu[i] Antonie vod[ă], iar Antonie vod[ă] fost-au dăruit acest loc al Neculei Sofileul lu[i] Vintil[ă] cap[itan] Surmaciul; și l-au ținut și el căt[ă]va vréme și ș-au făcut casă și pivniță. Iar dup[ă] acéia au venit rudeniile Sofileului și au luat acel lo(o)c de cas[ă] cu judecat[ă] de la Vintil[ă] cap[itanul]. Intr-a acéia rudeniile Neculii păh[arnicul] Sofileul, ei au fost văndut acel loc răposatului Gligorie voevod. Deci rămăindu casa și pi(i)vnița pre seama lu[i] Vintil[ă] cap[itanul], iar dup[ă] acéia cănd fu acum în zilele domnii méle, venit-au cu păr[ă] Vintil[ă] cap[itanul] înpreun[ă] cu părintel[e] Filoteiu egumenul, zicănd cum să-i plătească părintel[e] egumenul casa și pi(i)vnița, de(ca)vréme ce ține și loc.

Intr-a acéia domniia mea am trimis den divan pre sluga domnii mele Necula părcălabul de curtea domnii méle, înpreun[ă] cu Dumitru al doile port[ar] și pre Iane județul de oraș și pre Drăgoiu văt[af] de lemnărie de au mersu de au văzut casa și pi(i)vnița de o au prățuit ug[hi] 20, și au dat părintel[e) egumenul Filotei toți banii deplin în măna lu[i] Vintil[ă] cap[itanul], precum am văzut domniia mea și zapisul lu[i] Vintil[ă] cap[itanul] la măna părintelui Filotei egumenul.

Derept acéia și domniia mea încă i-am dat această carte a domnii mé[le] la măna părintelui Filotei egumenul, ca să ție această cas[ă] și cu pivnița să-i fie moșie ohabnic[ă], stătătoare în véci, și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: Radu Năsturel mare ban și Radul Crețulescu mare dvor[nic] și Șerban Ca[n]tacuzino mare log[ofăt] și Vălcul mare vist[ier] și Lupașco mare spăt[ar] și Badea mare clucer și Lațcarache mare post[elnic] și Vintil[ă] mare păh[arnic], Costandin Ca[n]tacuzino mare stolnic și Barbul mare comis și Barbul Filișan mare sluj[er] și Staico mare serdar, Papa mare pitarul și is[pravnic] Părvul Ca[n]tacozino al doilea log[ofăt].

Și am scris eu Stanciul log[ofăt] din București, ghen[arie] 15 zile, în anul 7183 [1675].

(L. S.)

† **Io Duca voievod, din mila lui dumnezeu, domn.**

† **Io Duca voievod**

Şărban Cantacuzino
mare log[ofăt] **am citit**

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea, monograma şi iscălitura domnului: nr. inv. 37.345.

10.

1677 (7185) martie 12.

† *ὁ π*[*ατ*]*ριάρχης* († Patriarhul)

† Dat-am cartea patrierşii noastre lu[i] Nedelco clucer ca pentru să s[e] ştie că am fost făcut schimbu de ne-au fost dat voe de am călcat cu zidul în colţul chiliilor despre răsărit, căt ne-au fost treaba la măn[ă]stire la **sfîntul** Ghiorghie pre locul lui. Şi am dat şi patrieşia noastră o präv[ă]lie în uliţa cea mare, care präv[ă]lie au fost date de pomeană la Ierusalim de Trandafir negoţ[ă]toriul, o am dat lui Nedelco clucer această prăvălie schimbu ca să-i fie moşie cu pa(a)ce lui şi feciorilor lui în veac. Şi pentru credenţa am iscălit mai jos mar[tie] 12 **zile în anul** 7185 [1677].

Ἱεροσολύμων Δωσίθεος

(Al Ierusalimului Dosithei)

Pe verso: „Carte lu[i] Dosoft[e]iu patriarhul pentru präv[ă]lie lu[i] Trandafir" şi

Ἀνταλλακτικὸν γράμμα πατριαρχικὸν δι' οὗ δίδει τῷ Νεδέλκῳ κλουτζάρι ἀντάλαγμα ἓν ἐργαστῆρι εἰς τὰ καβάφικα δι' ἕτερον τόπον ὁποῦ παρ' αὐτοῦ ἔλαβεν. 1677 ἤτοι 7185.

(= Carte patriarhicească de schimb prin care dă lui Nedelcu clucerul schimb o prăvălie la cavafi pentru un alt loc ce-l luase de la el. 1677 sau 7185).

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.415.

Cartea patriarhală din 12 martie 1677

11.

1685 (7193) iulie 9.

(L.S.)

† Adec[ă] noi er[o]monah Athanasie eg[u]menul înpreun[ă] cu Chiril dichiul cel vechiu dă la sfi[n]ta măn[ă]stire a lui Mihai vod[ă] de aici den Buc[u]reşti hramul sf. Necolae şi cu tot soborul sfi[n]tii măn[ă]stiri, scris-am acesta al nostru zapis ca s[ă] fie de bun[ă] credinţă la măna dumisale Cărstii al treilea vist[ier] şi a jup[ă]neasii dumnealui Ilinii şi a coc[o]nilor dumnealor, cum să s[e] ştie pentru o rudă a dumnealor, anum[e] Radul păh[arnic] Săvescul, ajungăndu-l vréme de moarte, au lăsat la sfi[n]ta măn[ă]stire den moşiia lui ce au avut la Boténii de Sus, însă toată, stănjeni 300 şi nişte vii părăgină de la Bărbăteşt[i] pentru pomeana şi l-au adus dumnealor de l-au îngropat pre Radul păh[arnic] oasele lui în sfi[n]ta măn[ă]stire. Iar noao nefiindu-ne în prilej acéle moşii şi nefiindu-ne umbletele într-acea parte de loc şi fiind moşiia înpreun[ă] cu a dumnealui Cărstii vist[ier], făcut-am tocmeal[a] cu dumnealui de a noastră bun[ă] voe, de au cumpărat dumnealui sfi[n]tii măn[ă]stiri o prăvălie făcută şi cu locul de o prăvălie aici în Buc[u]reşti de la Gavril păh[arnic] nepotul lu[i] Ianache vist[ier], derept t[a]l[eri] 50, care prăvălie iaste la uliţa cea mare despre Curtea domnească, în rǎndu cu alte prăvălii, alăturea pre den sus cu prăvăliia lu[i] State şi den jos alăturea cu Sterea. Şi o au dat la sfi[n]ta măn[ă]stire pentru moşiia Radului păh[arnic] Săvescul.

Direptu acéia am dat acestu zapis al nostru la măna dumisale Cărstii al treilea vist[ier] ca s[ă] aibă a ţinéré dumnealui moşiia Radului păh[arnic] Săvescul, să fie dumnealui şi coc[o]nilor dumnealui şi nepoţ[i]lor moşie stăt[ă]toare şi ohabnic[ă] în veacu. Şi pentru mai adeverită credinţă am pus pecétea măn[ă]stirii şi am iscălit mai jos ca să s[e] crează.

Şi am scris eu Mihai log[ofăt] de divan tărgoviştеanul.
In luna iul[ie] 9 zile în anul 7193 [1685].

Atanasie ieromonah şi
ceilalţi fraţi[1]

[2] semnătura în greceşte.

Chiril monah [1]

Ioasaf ieromonah [1]

Şărban **al doilea** log[o]f[ă]t mărturie

† Radul log[o]f[ă]t mărturie

Pe verso (fila 1-a): „Şi aici într-această moşie au avut cumpărat şi Cărstea vist[ier] stînj[eni] 75 de s-au potrăvit Boteasca cu Săveasca."

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mănăstirii Mihai Vodă în tuş negru ; nr. inv. 30.637.

12.

1686 (7194) iunie 6.

† Adec[ă] eu Pais[i]e egumenul de la măn[ă]stirea Radului Vod[ă], dat-am zapisul mieu ca s[ă] fie de bun[ă] credinţă la măna dumnealui Vasilie sluj[er] Tatomirescul, cum să s[e] ştie că a văndut sfi[n]ta măn[ă]stire o ţigancă anum[e] Stana, carii ţigancă au fost dat[ă] de pomean[ă] sfi[n]tii măn[ă]stiri de la vorniceasa Stancea a Radului vornicul Popescul, car[e] s-au călugărit şi s-au îngropat la sfi[n]ta măn[ă]stire. Şi fiindu aceast[ă] ţigancă sălaş cu un ţigan al dumnealui anume Iane, nu s-au putut îndura dumnealui ca să s[e] strece sălaşul să-l spargă, ce am făcut tocmeal[a] cu dumnealui de mi-au dat ţigancă pentru ţigancă anume Ilina.

Dereptu acéia, am dat şi eu aceast[ă] scrisoare a mea la măna dumnealui ca să-i fie ţigancă stătătoare să o stăpănească cu pace, pentrucă ne-am voit de a noastră bun[ă] voe. Şi pentru mai adevărat[ă] credinţă, am iscălit mai jos ca să s[e] crează şi mărturii cari să vor iscăli mai jos. **A scris** Neagoe. **Am scris** iun[ie] **4 zile în anul** 7194 [1686]

---

[1] semnătura în greceşte.

† Paisie egumenul mănăstirii Radului vodă, întăresc cele de mai sus [1].

Ghinea sluj[er] mărturie

Cornea sluj[er] Brăiloiu mărtor

Mihal[a]che căp[itan] mărt[urie]

Matei cliucer mărtur

Pe verso: † „Zapisul de schimb de ţiganca Oprii Găgăi ţiganul feciorul Udrei Ruvei, care am schimbat cu egumenul de l[a] Radul Vod[ă], ţiganca anume Stana, iun[ie] 6 zile în anul 7194" [1686].

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 28.270.

13.

1688 (7196) iunie 26.

† Adecă eu Nica cupeţul din Bucureşti, scriu şi mărturisescu cu acesta-l mieu zapis ca s[ă] fie de mare credinţă la măna dumnealui jupan Costandin Brăncoveanul mare log[o]f[ă]t, cum să s[e] ştie că avăndu eu o ţigancă anum[e] Vişa ţiganca, care ţigancă îmi iaste şi mie de cumpărătoare de la Tudori dascălul de aicea din Bucureşti şi fiindu-mi mie de vănzare, am venit la dumnealui de m-am tocmit de i-o am văndut dumnealui drept t[a]l[eri] 25. Şi am luat aceşti ban[i] toţ[i] gata şi deplin în măna mea. Şi o a[m] văndut de a mea bună voe făr[ă] de nici o silă. Şi i-am dat dumnealui şi zapisul cel vechiu care am avut de cumpărătoarea aceştii ţigance. Drept acéia să-i fie dumnealui stătătoare ohabnică în véci.

Şi când am făcut acest zapis fost-au mulţi boiar[i] mărturii, care-şi vor pune iscăliturile mai jos. Iar eu pentru credinţa am

---

[1] semnătura, în greceşte.

iscălit cu măna mea ca să s[e] crează. Iun[ie] 26 zile în anul 7196 [1688].

† Nikos îmbrăţişez cele de mai sus [1]

Costandin clucer martur [1]

† Danciul mare armaş mărturie

Matei Ciorogărle[a]nu mare căp[itan] dă dăr[ă]ban[ţi] mărturie

Pătraşco Brăzoianul mare căp[itan] de lefe[gii] mărturie

Ghicea [2] al doilea slu[jer] mărturie

Părvul al doilea sluj[er] mărturie

† Eu Calotă păh[arnic] mărturie

† Eu Matei clucer mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 39.183.

14.

[1678—1688]

† Adec[ă] eu Pătru abagiul înpreun[ă] cu făméia mea Mafiia şi cu feciorii noştri anum[e] Istodor şi Iorga, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bun[ă] credinţă la măna dumnealui jupănului Mihului neguţ[ă]toriul, ca să s[e] ştie, căndu au fostŭ acum în zilăle mării sale domnu[lui] nostru Io Şărban voevod, iar noi den bun[ă] voia noastră şi de către nimenilea siliţ[i], venit-am la dumnealui de ne-am tocmit cu dumnealui de i-am văndut 2 prăvălii aici în oraş în Bucureşti la uliţa cea mare den susul Zarafilor, despre Curtea domnească, amăndoao alăturea, pre den sus alăturea cu prăv[ă]liile lui Ia-

---

[1] semnătura în greceşte.
[2] corect „Ghinea".

nachie vistiar Pitişteanul şi den jos alăturea cu prăv[ă]liile Mantii abagiul şi cu locul lor den uliţa cea mare păn[ă] în uliţa ce mérge alăturea cu zidul Curţii domneşti, dirept ban[i] gata t[a]l[eri] 155, care prăvălii au fost ale noastre de la părinţii noştri de cumpărătoare de la Drăgan feciorul Marii şi i-am dat şi zapisăl[e] céle vechi. Şi i-am văndut noi dă a noastră bun[ă] voe şi fără de nici o sil[ă] şi cu ştirea fraţilor noştri şi a vecinilor den prejurul locului. Şi am luat aceşti ban[i] toţ[i] gata deplin la măinil[e] noastre.

Dirept acéia am dat acestu zapis al nostru de vănzare la măna dumnealui ca să-i poată fi dumnealui şi coconilor dumnealui moşie ohabnic stătătoare şi neclătită . . . .[1] [mă]rturie dumnealor boiari . . . .[1] şi noi pentru bun[ă] . . . . . .[1] [cred]inţă pusu-ne-am [p]ecét . . . .[1] zile . . . .[1]

† Eu Petru abagiul † Eu Mafiia Eu Istodor fiul lui Pătru

Eu Iorga fiul lui Pătru Eu Nicula martur

† Iani log[o]f[ăt] Coc[o]răscul mărt[urie]

Negoiţă sluj[er] marturie

Eu Manta mart[ur] fiul fecior[u]lui Stoicai abagiul

† Nedelco Titeanul mărt[urie]

† Vasilie de la Colţea mărturisescu ce scrie mai sus

† Spiro Catreu mărturie[2]

† Eu Stana mărturie

† Eu Ioan al lui Nicolae mărturie[2] † Eu Hrizea mart[ur]

† Teodorache al lui Teodor mărturie[2]

† Ghica al lui Andrei mărturie[2] † Eu Drag[o]mir mărturie

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.831, nr. 1.

[1] rupt.
[2] semnătura în greceşte.

15.

1690 (7198) iunie 4.

† Noi niguţ[ă]torii car[e] vom puni iscălituril[e] mai jos, dat-am scrisoarea noastră la măna jupănu Manului niguţ[ă]tor, precum să s[e] ştie că avănd Trandafir din Bucureşti o prăv[ă]lii în uliţa cea mari, întri Stoica log[ofăt] şi din jos Difta niguţ[ă]toriul, cari aceast[ă] prăvălie o au fost dat Trandafir di poman[ă] la sf. Ghiorghii cil Nou. Dici dup[ă] acéia se-au întămplat de o au făcut patriarhul schimbu cu Nidilco clucer cu alt[ă] prăvălii di lăngă sf. Ghiorghie. Dici Nidilco clucer luănd acea prăvălie o au dat di zéstri jupăn Manului. Şi într-acest[e] 2 prăvălii a jup[ăn] Manului şi a jup[ăn] Diftăi, fost-a ulicioar[a] şi acea ulicioar[ă] au fost pri locul prăv[ă]lii jupăn Manului. Iar cănd au fost acum, se-au sculat Difta niguţ[ă]tor di ş-au închis prăv[ă]liea şi au coprinsu şi ulicioara prăv[ă]lii jupăn Manului. Dici jupăn Manu ne-au chi[i]mat ca să mărturisim a cui a fost ulicioara. Şi noi aşa mărturisim cu suflitil[e] noastri cum că acea ulicioar[ă] iast[e] pi locul prăv[ă]lii jupăn Manului. Ci cu acest[a] am dat aceast[ă] scrisoar[e] la măna jupăn Manului ca să-şi ţii prăvălie cu ulicioar[a] pricum au fost şi mai în(n)ainte. Şi pi[n]tru cridinţă ne-am pus iscălituril[e] mai jos. Iun[ie] 4 zile în anul 7198 [1690].

† Proca starostă mărturisescu că ulicio[a]r[a] au fostu lu[i] Trandafir

† [indescifrabil] staroste mărturisesc [1]

† Vasilie abagiul mărturie † Ghiorghie odabaşa mărturie

† Neagul abagiul mărturie

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 37.416.

---

[1] semnătura în greceşte.

16.

1691 (7200) septembrie 30.

† **Din mila lui dumnezeu Io Costandin voievod și domn al Țării Romînești, scrie domnia mea** ție județ de aici den București cu 12 părgari ai tăi, către aceasta v[ă] fac în șt[i]re domnia mea, în vréme ce vei vedea această carte a domnii mél[e] și cu slug[a] domnii mél[e] anum[e] . . . . . [1]) iar voi să căutaț[i] să vă strângeț[i] toț[i] la un loc și să mergeț[i] cu mahalagii den . . . . . [1]) să faceț[i] adeverință pentru un loc de cas[ă] den mah[a]laoa . . . . . [1]) care au fost al lui Mihoc ceaușul și l-am fost dat domnia mea cu cas[ă] cu tot boiarinului domnii mél[e] Ianache mare căp[itan] de lefegii și acum s-au sculat unii și alții de au făcut cas[e] pe acel loc; ce să adev[ă]raț[i] să vedeț[i] cât loc au fost și pe unde au ținut el. Deci precum veț[i] afla și veț[i] adevăra, așa să înpietriț[i] și să-l semnaț[i] de către alții, să s[e] știe cât loc iaste și după aceasta să faceț[i] și scrisoarea voastră de adeverință la mâna boiarinului domnii mél[e] ce scrie mai sus și într-alt chip să nu faceț[i]. **Atîta am scris domnia mea.** Sept[embrie] 20 **zile în anul** 7200 [1691].

(L. S.)

Io Costandin voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

A citit marele log[o]f[ăt]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea aplicată în tuș roșu și monograma domnului; nr. inv. 25.517.

17.

1693 (7201) iunie 21.

† Adec[ă] eu Oprea **mare** șetrar înpreun[ă] cu fiiu-mieu Niculae, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință, la mâna dumnealui Vergo **mare** port[ar]

---

[1] loc alb în document.

precum să s[e] ştie că am făcut tocmeal[ă] cu dumnealui, dă i-am văndut casel[e] noastre di aici din Bucureşti, cu pivniţi 2, cu viia şi cu pometul căt iaste înprejur şi cu locul cu grădin[ă], cu grajdul, cu cuhniia cu tot. Şi o am văndut dumnealui de a noastră bună voe şi făr[ă] de nici o silă drept t[a]l[eri] 600, ca să-i fie dumnealui moşie stăt[ă]toare şi ohabnică în véci, dumnealui şi coconilor dumnealui căţ[i] dumnezeu îi va dărui, pentrucă aşa ne-am tocmit cu dumnealui şi am luat aceşti bani toţ[i] gata în măinel[e] noastre.

Şi cănd am făcut această tocmeal[ă] au fost boiari mărturie, car[e] să vor iscăli mai jos. Şi noi pentru mai adeverit[ă] credinţa, ne-am pus peceţil[e] şi iscălituril[e] mai jos ca să s[e] crează. Iun[ie] 21 **zile în anul** 7201 [1693].

† Oprea **mare** şătrar

† Niculai

Alixand[ru] mare vor[nic] mărturie

Diicul Rude[a]nul **fost** log[ofăt] mărturie

Cornea B[răiloiu] **mare** păh[arnic] măr[tu]rie

Costandin Ştirbéi **mare** clucer măr[tu]rie

Bunea Grădişteanul **mare** arm[aş] mărturie

Eu Radul Golescu **mare** agă mărt[u]rie

Părvan **al treilea** vistiar mărturie

Hriza log[ofăt] **ginerele** Oprii **mare** şătrar mărturie

Original romînesc, hîrtie, cu două peceţii inelare în fum ; nr. inv. 37.355.

18.

1693 (7202) octombrie 11.

† Adec[ă] eu Stoica judeţul dă aicea din oraşul Buc[u]riştii înpreun[ă] cu alţe boiari anum[e] Draghiia vornicul cil bătrăn şi cu Stan vornecul **şi** Marco port[ar] **şi** Ghiorghie Chifala port[ar] **şi** Vladul port[ar], carii săntem luaţ[i] de dumnealui

jupănul Vergo mare port[ar] denaintea mării sal[e] domnu[lui] Io Costandin voievod din divan, ca să-i alégem şi să-i înpietrim 25 de stănjăni de pămănt în lungu şi în lat stănj[eni] 15, alăturea cu gardul grădinii a Oprii mare şătrar dă aicea din Bucureşti la mah[a]laoa bisăricii ci se cheamă Sterpul[1]), care pămăntu i l-au dăruit măria sa vo(o)dă cu cartea mării sal[e] iscălit[ă] pre acest pămănt, fiind pămăntul domnescu, ca să-şi mai lărgească grădina ce o au cumpărat de la Oprea mare şătrar cu casel[e].

Deci noi am mersu acol[o] cu toţ[i] şi am tras şi am măsurat locul din gardul grădinii al Oprii şătrar în lat pre dinaint[ea] bisércicii şi unde au venit acei 15 stănj[eni] am pus piiatră. Şi am tras şi am măsurat în lungu, iar unde au venit acei 25 dă stănj[eni] am pus piatră şi am mai pus al triilea piatră în mijloc dupri casa Stoii ceauş şi iar am pus al patrulea piatră la capul lăcului despre cas[a] lui Vasilie ceauş şi l-am ales şi l-am înpietrit.

Şi i-am dat aceast[ă] carte a noastră ca s[ă] aibă a-şi ţinea şi a stăpăni acest pămănt de acum nainte cu bun[ă] pace să-i hie moşie stăt[ă]toare şi ohabnic[ă] dumnealui şi coconilor dumnealui căţ[i] dumnezeu i va dărui.

Şi fiind pre acest pămănt o cas[ă] a Stoii ceauş de sarageli, încă o am preţuit derept t[a]l[eri] 20 şi alt[ă] cas[ă] a lui Tudor sarageaoa iar o am preţuit derept t[a]l[eri] 10. Şi le-au dat dumnealui aceşti bani toţ[i] fiiştecăruia în măinil[e] lo(o)r denaint[ea] noastră şi au eşit ei din casel[e] lor şi le-au spart, iar grădinil[e] şi pometuril[e] ce-au avut ei au rămas pre seama dumnealui fiind pre acest pămănt.

Şi am pus peciătea oraşului şi am iscălit noi toţ[i] ca să s[e] creaz[ă].

Şi am scris eu Stan vornicul din Suséni. Am scris în Buc[u]reşti oct[ombrie] 11 zile în anul 7202 [1693].

(L. S.)

---

[1] Corect „biserica Popii Stoica Sterpul" (numită mai tîrziu Brezoianu), cf. documentului din 27 martie 1693 (7201) la Arhivele Statului din Bucureşti, **Achiziţii noi**, CLXXVII/9.

† Draghiia vor[nic]

†. Eu Stan vornic

Marco port[ar]

† Vladul port[ar]

Ghiorghie port[ar]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea oraşului înfăţişînd scena Bunei Vestiri; nr. inv. 37.352.

19.

1694 (7203) octombrie 17.

† Adec[ă] eu Vasilca înpreună cu fiiu mieu Şărban şi cu noro—mea Dum[i]trana scris-am zapisul nostru ca să fie dă bun[ă] credinţă la măna cumnatului Petre abagiul, cum să s[e] ştie că i-am văndut dumnealui un loc dă prăvălie care şade Ştefana pre dănsul şă i l-am văndut dumnealui de a mea voe şi fără dă nici o sil[ă] cu ştire mătuşă—miei şă cu ştire verilor miei. Şă locul este în lat den ulicioara Călinescului pre jumătat[e] pănă în ulicioara despre partea noastră pre unde urdina casă[i] iar pre jumătat[e], şă în lung de jumătate de pod pănă în gardul casii mél[e]. Şă i l-am văndut dumnealui cu ştire tuturor, ca să fie dumnealui stătătoare şă jupăneasii dumnealui şă coconilor căţ[i] dumnezeu ei va dărui, ca să ţăe cu bun[ă] pace şă fără nici o gălceavă. Şă noi, pentru mai adăvărat[ă] credinţă, ne-am pus mai jos degetil[e] ca să s[e] crea(a)ză; şi mărturii care vor iscăli mai jos anume.

Şă am scris eu Şărban cu măna mea; aceasta am scris ca să s[e] crea(a)ză. Şă i-am văndut dreptu bani gata t[a]l[eri] 40. Oct[ombrie] 17 **zile în anul** 7203 [1694].

† Eu Şărban † Eu Vasilca † È[u] Dumitrana

† Eu Dochiţa clisirisa

Proin clesiiaru mărturie

† **Eu** pop[a] Bunea mart[ur]

Eu Gheorghie martor [1]

† Eu pop[a] Mărcu

Eu Costandin fiul pop[ii] Nica mart[ur]

Zotos Rizomathacolis ? martor [1]

Eu Nica

† Eu Vasilie abagi[u] mărt[ur] † **Eu** Radu log[ofăt] **fiul lui** Staico dascal mărt[urie]

† Ion iuz[başa] de fuştaş[i] mărturie Iane abagiul mart[ur]

Pe verso: Însemnare din sec. XIX: „1 zapis pentru loc din hanul şi foişor[ul] de foc".

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.000.

20.

1696 (7204) aprilie 17.

† **Din mila lui dumnezeu Io Costandin Băsărab voievod şi domn a toată Ţara Romînească, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele,** credincios boiarinul[ui] domnii mél[e] Ianache Văcărescul **mare** agă şi cu feciorii lui cât[i] d[u]mn[e]zeu i va dărui, ca să-i fie lui un loc de case aici, în oraşul domnii mél[e] în Buc[u]reşti, la mah[a]laoa de la bisérica Dentr-o Zi, însă în lungu den uliţa cea mare care vine de la mănăstirea Sărindariul pre den sus, pre lăngă locul lui Matei Perişanul şi pre lăngă locul popei Ghidului, pănă în uliţa ce iaste din(n)aintea bisércii Dentr-o Zi stănjăni 60 şi den locul popei Ghidului alăturea cu uliţa în jos, pănă în locul Nicăi stolnecul stănjăni . . . . [2] şi den uliţa ce vine de la bisérica Dentr-o Zi pre den jos iar în lungu pre

---

[1] semnătura în greceşte.
[2] loc alb în document.

Hrisovul din 17 aprilie 1696

lăngă locul Nicăi stolnecul şi pre lăngă locul lui Iane zaraful şi al Fotii căpitanul pănă iar în uliţa cea mare dăspre Sărindariu stănjăni . . . . . [1]) şi alăturea cu uliţa Sărindariului în sus, pănă iar în locul lui Matei cliucer Perişanul stănjăni . . . . . [1]).

Pentru că acest lo(o)c ce scrie mai sus, fiindu loc domnescu şi făcăndu-şi unii şi alţii case pre dănsul şi boiarinul domnii mél[e] Ianache Văc[ă]rescul mare agă neavăndu loc ca să-şi facă casă aici în Bucureşti şi pohtindu a cumpăra, au fost mersu Voinea şi Costandin căpitanul şi Şerban Rătescul şi Fota căp[i]-tanul înpreună şi cu alţii, de a lor bună voe, de ş-au văndut fieştecare partea lor de loc ce au ţinut cu zapisele lor de vănzare şi cu boiar[i] mărturii iscăliţ[i] în zapise.

Deci boiarinul domnii mél[e], Ianache Văcărescul mare agă după tocmeala ce au făcut, au cumpărat de la Voinea lefegiul casă cu locul lui drept t[a]l[eri] 24 şi de la Sav(v)a seiménul drept t[a]l[eri] 13 şi de la Dobriţa a lui Ionaşco sarageaoa iar drept t[a]l[eri] 13 şi de la . . . . . [1] călugăriţa drept t[a]l[eri] 3 şi de la Costandin căpitanul drept t[a]l[eri] 26 şi de la Şerban Rătescul dreptu t[a]l[eri] 40 şi de la Fota căpitanul drept t[a]l[eri] 31 şi de la Jăpa lef[e]giul drept t[a]l[eri] 50 şi de la Loiz drept t[a]l[eri] 25 şi de la Sava lefegiul drept t[a]l[eri] 30 fac împreună t[a]l[eri] 255, precum am văzut d[o]mniia mea toate zapisele acestor vănzător[i] la măna boiarinului domnii mél[e] ce iaste mai sus zis. Şi făcăndu-şi boiarinul domnii mél[e] Ianache Văcărescul mare agă case şi grădină şi curte şi temée bune pre acest loc domnescu, domniia mea încă am socotit pentru multă dréptă şi credincioas[ă] slujbă ce slujaşte d[o]mnii méle şi ţărăi, de am dat şi l-am dăruit cu acest loc domnescu ce scrie mai sus, ca să-i fie de moştenire şi stătătoriu în veac.

Drept acéia am dat şi această carte a d[o]mnii mél[e] credincios boiarinului d[o]mnii mél[e] Ianache mare agă, ca să aibă a ţinea şi a stăpăni acest loc de case cu curtea şi cu grădina şi cu tot îngrădişul în lungu şi în lat cum scrie mai sus cu bună pace, să-i fie moşie stătătoare lui şi fecior[i]lor neclătit în veac.

Aşijderea şi în urma domnii noastre, pre care va alége domnul d[u]mn[e]zeu a fi domnu şi biruitoriu ţărăi aceştiia, încă-l rugăm cu numel[e] lui d[u]mn[e]zeu ce iaste în troiţă slăvitu să

---

[1] loc alb în document.

înnoiască şi să întărească această danie a boiarinului domnii mél[e] pre tocmeala cum iaste mai sus zis, ca şi pre acela domnul d[u]mn[e]zeu încă să-l cinstească şi să-l miluiască întru domniia lui cu bună pa(a)ce, care şi ale lui mile şi drease să fie cinstite şi în seama ţinute şi în cel veac çe va să fie la răpaos veacinic sufletul lui să fie şi de nimenea să nu se clătească după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii punem domnia mea pan Cornea Brăiloiul mare ban al Craiovei şi pan . . . . . [1]) mare vornic şi pan Diicul Rudeanul mare log[ofăt] şi pan Mihai Cantacuzino mare spăt[ar] şi pan Şerban mare vistieriu şi pan Costandin Ciorogărleanul mare cliucer şi pan Dumitraşco Carama[n]lăul mare post[elnic] şi pan Vergo mare păh[arnic] şi pan Radul Izvoranul mare stol[nic] şi pan Şerban Cantacuzino mare com[is] şi pan Iorga mare sluj[er] şi pan Costandin Corbeanul mare pit[ar] şi is[pravnic] Toma Cantacuzino al doilea log[ofăt].

Şi am scris eu Isar log[ofăt] în oraşul de scaun în Bucureşti, luna ap[rilie] 17 zile în anul 7204 [1696).

(L. S.)

† Io Costandin voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Costandin voievod

Toma Cantacuzino al doilea log[ofăt] am citit

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea în ceară albă, monograma şi iscălitura domnului : nr. inv. 39.162.

21.

1698 (7206) iunie 30.

† Din mila lui dumnezeu Io Costandin voievod şi domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voico diiaconul, feciorul Stanciului căt[af] de meşterii de lemnu, ca să fie volnec

[1] loc alb în document.

cu acest[ă] carte a domnii mél[e], să aibă a ţinea şi a stăpăni un loc de casă de aici den Bucureşt[i], ce iaste înpotriva beséricii Popei Hierăi, care loc i l-au dat socru—său Stro(o)e log[ofăt] zéstre. Ce să aibă a-l ţinea şi a-l stăpăni acest loc căt iaste cu bună pa(a)ce **şi neclătit. Şi aceasta este porunca domnii mele.** Iun[ie] 30 **zile în anul** 7206 [1698].

(L. S.)

† Costandin voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Costandin voievod

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mică hexagonală în tuş roşu, monograma şi iscălitura domnului ; nr. inv. 28.271.

22.

1699 (7207) august 16.

† Adec[ă] eu Costandin feciorul popei Nicăi cliseariul, dat-am scrisoarea mea la măna dumnealui cumnatu-mieu Petru abagiul, ca să fie de mare credinţă, precum să s[e] ştie că i-am văndut dumnealui un loc de casă, care loc mi-au fostu datu şi mie parte de tată-mie, pe cum au dat şi altor fraţ[i] şi surorilor, care loc iaste alăturea cu locuril[e] sur[or]ilor, care le-au dat tată-mieu de zéstre, însă lungul locului să s[e] ştie, den locul mătuşi-mea Vasilcăi păn[ă] în Bucurîştea[n]ca şi în latu den locul surorilor pănă în gardul Stelii şi pe loc au fostu 3 case de nuial[e]. Şi l-am văndut de a mea bun[ă] voe şi fără de nici o sil[ă] drept ban[i] gata t[a]l[eri] 48, cu ştirea maică-mea şi fraţilor şi a surorilor şi toat[e] rudeniilor şi l-am văndut dumnealui, ca să-i fie moşie stăt[ă]toare, dumnealui şi coc[o]nilor căţ[i] dumnezeu îi va dărui.

Şi căndu am făcut această scrisoare fost-au mulţi boiari mărt[u]rii, care vor iscăli mai jos.

Şi eu mai pentru adevărată credinţă am iscălit mai jos ca

să s[e] creaz[ă] şi pentru casel[e] ce scriu mai sus, de va fi vreo gălceav[ă] sau cheltuial[ă], să o trag eu.

Şi am scris eu Nica diaconul cu învăţătura dumnealor. Av[gu]st 16 zile în anul 7207 [1699].

† Eu pop[a] Bogdan mărt[ur]

† Eu Radul D. log[o]f[ă]t mart[ur]

† Eu Costandin fiul popei Nicăi şi soţia Ilinca

† Eu Şărban mart[ur] căntăreţul, vărul lui Costandin

† Eu Gherghieman fiul pop[ii] Nica

Teoclit ieromonah din Pelia [1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.001.

23.

1701 (7209) mai 9.

† Adică eu Oana înpreun[ă] cu făméia mea Anca, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca s[ă] fie de bun[ă] credinţă la măna Părvului dascalul zugrav[u]lui şi a jupănésii dumisale Tudorii, cum să s[e] ştie că i-am văndut dumnealui cas[ă] cu pivniţ[ă] şi cu locul înprijurul casii cu căt iasti îngrădişul casii înprejur cu căt am ţinut şi noi, cari iaste alăturea cu dumnealui comisul Marco şi alăturea cu Dumitraşco Puiul şi alăturea cu Nicula ceauşul şi pe lă[n]gă Tudoraşco log[ofăt]. Şi o am văndut-o dumnealor de a noastră bună voe făr[ă] de nici o sil[ă] şi cu ştirea tuturor vecinilor de pi înprejur şi din sus şi din jos, dript t[a]l[eri] 32 şi am luat toţ[i] banii gata în măna

[1] semnătura în greceşte

XV-34.

Zapisul din 9 mai 1701

mea. Deci să-i fie dumne[a]lui de acum înainte stătătoari în viac dumne[a]lui şi jupăneasii dumnealui şi coconilor şi nepoţilor căţi dumnezeu îi va dărui şi i-am dat dumnealui şi zapisili cele vechi de cumpărătoari.

Şi cănd s-au făcut acest zapis fost-au mulţi oameni buni mărturii cari să vo[r] iscăli mai jos ca să s[e] crează.

Şi am scris eu Iacov log[ofăt] cu zisa lor şi alţii cari vor iscăli mai jos. Mai 9 **zile în anul** 7209 [1701].

† Eu O[a]na croitor — Eu Anca

Marco com[is] mart[ur] — † **Eu** Tudoraşco log[ofăt] martur

Pe verso: „Zapisil[e] de cumpărătoare casilor de aici din curte" şi

„Ὁμολογία τοῦ τόπου τῆς ἐκκλήσιας εἰς βουκουρέστη"

(= Zapisul locului bisericii în Bucureşti).

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.358.

24.

1701 (7209) iunie 6.

† Adec[ă] eu Iano ginerile popii Nicăi, denpreună cu jupăneasa mea Păuna fata popii Nicăi, dat-am zapisul mieu la măna dumnelui cumnatu-mieu Radului, ca s[ă] fie de bună credinţă, cum să să ştie că am făcut cu dumnealui to(o)cmeală dă ne-m văndut un lo(o)c aici în Bucureşti de doo prăvălii stănj[eni] 4 **şi jumătate** în lat şi în lungu iar stănj[eni] 13 **şi jumătate,** car[e] loc iaste la uliţă bisericii lui Răzvan, de dă cu capul în uliţă, între cumnatu-mieu Pătru şi între cumnatul Apostol, car[e]le acest loc mi-eu fost dat şi mie de zestre, dat de socru-mieu popa Nica clisierul domnescu.

Deci eu acest loc l-am văndut de a mea bună voia şi cu voia jupănesii mele şi cu ştir[ea] tuturor cumnaţilor miei, deci ca s[ă] fii dumnelui moşii stătătoar[e] şi coconilo(o)r dumnealui căţ[i] dumnezeu îi va dărui.

Şi cănd am văndut acest loc, fost-au mulţi oamen[i] bun[i] şi preoţ[i] care vor iscăli mai jos ca s[ă]. crează. Şi eu pentru mai adevărată crédinţa am pus pecete şi am iscălit cu măna me. Şi am scris eu Costandin fiul popii Nicăi clisierul cu zisa dumnelor. Iun[ie] 6 zile în anul 7209 [1701].

Şi cestu loc s-au văndut drept t[a]l[eri].50.

† Eu Iane gineril[e] popei Nicăi cliserul

† Eu Păuna fata pope[i] Nicăi cliseriul isc[al]

† Eu pop[a] Bogdan mărt[ur]

Original romînesc, hîrtie, cu 2 peceţi inelare în tuş negru, în arhiva George D. Florescu ; copie fotografică sub nr. inv. 71.002.

25.

1702 (7210) iulie 8.

† Theodosie mitropolit

† Adecă eu popa Daniil ecliseriul de la sfi[n]ta Mitropolie den Bucureşti carele m-am chiemat pre nume mirenescu Dumitru înpreună cu toţ[i] feciorii miei anume Mihalcea, Radul şi Necula, dat-am zapisul nostru la măna dumnealui Cernicăi armaşul şi a tuturor coconilor dumnealui ca să fie de bună credinţă, cum să să ştie că o casă ce am avut pre lăngă casa dumnealui o am văndut dumnealui cu îngrădişul casii înprejur, drept t[a]l[eri] 60 şi ne-au dat aceşti bani toţ[i] în măna noastră şi o am văndut noi de a noastră bună voe.

Pentru acéia i-am făcut acest al nostru zapis ca să o ţie şi să o stăpănească dumnealui de acum înainte cu bună pace şi să-i fie dumnealui şi coconilor dumnealui stătătoare şi ohabnică. Şi pentru mai adevărata credinţă m-am iscălit cu măna mea mai jos

ca să s[ă] crează ; însă locul iaste domnescu. Iul[ie] 8 **zile în anul** 7210 [1702].

† Daniil er[o]monah clis[iar]

† Mihai Cantacuzino **mare** spat[ar] mărt[u]rie

† Şerban Cantacuzino **mare** păh[arnic] mărturie

Mihalce **fost mare** stolnic mărturie

† Ianache Văc[ă]rescul **mare** ag[ă] marturie

† Costandin **mare** pit[ar] mărt[u]rie

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 30.481.

26.

1702 (7211) decembrie 2.

† Adec[ă] eu Neacşul **fiul** popei Stan făcut-am zapisul meu la măna dascalului Ivan şi a fămei[i] lui Marii, cum să s[e] ştii că i-am văndut o grădin[ă] aicea în mahala, dreptu ban[i] gat[a] t[a]l[eri] 6 şi 3 lei i-au dat dascalul iar 3 i-au dat Mariia. Şi căndu am făcut acestu zapis fost-au mulţi oameni bun[i] car[e] vor iscăli mai jos ca s[ă] să crează. Şi pentru ma[i] adăv[ă]rat[ă] credinţă mea-mu pus şi dégetul mai jos în loc de iscălitor[ă]. **Luna** dec[hembrie] 2 **zile în anul** 7211 [1702].

† Eu Neacşul **fiul** pop[ii] Stan

† Stanciul văt[af] m[a]rt[ur]

† Şi am scris eu popa Voico cu zisa lor

† *ἐν μοῖνει δεικιβροῖου — ἔς — 2 — εν ετή — 0172* [sic!] — *ειμολωγηα ἀπὸ τὴ καρτηρὰ τοῦ ποπα Στανου*

(= + In luna decembrie în 2, în anul 1702 zapis de la grădina popii Stan).

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 37.361.

27.

1703 (7211) martie 8.

† **Din mila lui dumnezeu Io Costandin Băsăraba voievod şi domn a toată Ţara Romînească, dă domnia mea această poruncă a domnii mele,** credincios boiarinului domnii méle Pătraşco mare şătrariu Brézoianul şi cu feciorii lui căţi dumnezeu i va da, ca să aibă a ţinea şi a stăpăni un locu de case aici în oraşul domnii mele în Bucureşti în mahalaoa Popei Stoicăi ce să zice den vale, însă în lungu den uliţa ce iaste despre jupănul Radul, care mérge spre casele lui Mănăilă căpitanul pănă în uliţa ce scoboară de la Sărindariu şi mérge pre denainte bisérícii Popei Stoicăi stănjăni 40 şi în latu stănjăni 25.

Pentru că acestu locu ce scrie mai sus fiind un loc domnescu şi cuprinzăndu-l unii şi alţii făcăndu case şi grădin(n)i şi boiarinul domnii mél[e] Pătraşco **mare** şătrariu neavăndu loc ca să-şi facă case aici în Bucureşti, domniia mea am socotit pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce slujaşte domnii méle şi ţărăi, dă i-am datu şi l-am dăruitu cu acestu loc de case, în lungu şi în latu cum scrie mai sus, ca să-şi facă case şi grădină şi alte drése ce i-ar mai trebui pre lăngă case.

Iară cei ce s-ar afla cu niscare case făcute pre acestu locu, pentru aceia am datu domniia mea voe boiarinului domnii méle ce scrie mai sus, să aibă a să tocmi cu acei oameni şi să le plătească numai lémnele cu preţul lor pre dreptate, iar pămăntul fiindu domnescu l-am datu şi l-am dăruitu domniia mea boiarinului domnii méle ce mai sus iaste zis.

Şi cum ca să-i fie acestu loc stătător i-am datu şi această carte a domnii mél[e] boiarinului domnii mele Pătraşco **mare** şătrariu, ca să aibă a ţine şi a stăpăni acestu loc de case, stănjănii ce scriu mai sus, să-i fie lui stătătoriu şi feciorilor de moştenire în véci.

Aşijdirea şi în urma domnii noastre, pre care bl[a]gocestivu va alége domnul dumnezeu a fi domnu şi biruitoriu aceştii Ţări Rumăneşti, au den neamul nostru, au măcar şi den strein(n)i, cu glasul nostru cel dereptu cătră dănsul cu totu deadinsul îl pohtim, ca ori fieştecarele în vréme stăpănirii sale, să nu să îndoiască cu firea a nu întări această milă, ci să aibă a înnoi şi a întări această milă, cu care am datu şi am dăruit domnia mea pre boiarinul domnii méle, ce iaste mai sus zis ; ci aşa urmaţi pohta

Hrisovul din 8 martie 1703

noastră precum şi noi am urmatu şi am întăritu milele ale altor răposaţi preavoslavnici domni, ca şi ale domniei lui mile şi danii încă să fie cinstite şi în seamă ţinute şi domnul dumnezeu, ci iaste în troiţă slăvitu, pre acel bl[a]gocestiv domn să-l cinstească şi să-l miluiască întru a sa domnie cu lină pace şi întru an(n)i delungaţi şi în cela veac ce va să fie încă la răpaos veacinic sufletul aceluia să fie.

Întărindu cartea aceasta şi cu totu sfatul, credincioşii boiarii cei mari ai divanului domnii mel[e], pan Corne Brăiloiul **mare** ban **al Craiovei şi** pan Stroe Leurdeanul **mare** vornic **şi** pan Diicul Rudeanul **mare** logofătu **şi** pan Mihai Cantacuzino **mare** spătariu **şi** pan Şărban **mare** vistieriu **şi** pan Costandin Ştirbéiu **mare** clucer **şi** pan Dumitraşco Carama[n]lăul **mare** postelnic **şi** pan Şărban Cantacuzino **mare** păharnic **şi** pan Radul Izvoranul **mare** stolnic **şi** pan Bunea Grădişteanul **mare** com[is] **şi** pan Toma Cantacuzino(o) **mare** slugeriu **şi** pan Costandin Corbeanul **mare** pitar şi ispravnic Ştefan Cantacuzino **al doilea** log[o]f[ă]t.

Şi s-au scris cartea aceasta în oraşul scaunului domnii mele în Buc[u]reşti, întru al cinsprăzăcilea ani den domniia domnii mél[e], de Isar logofeţelul de Bucureşti. **Luna** martie 8 zile **în anul** 7211 [1703].

(L. S.)

† Io Costandin voievod, din mila lui dumnezeu domn

Io Costandin voievod

Ştefan Cantacuzino **al doilea** log[o]f[ă]t **am citit**

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea aplicată în ceară albă, monograma şi iscălitura domnului ; nr. inv. 26.999.

28.

1705 (7213) ianuarie 25.

† Adec[ă] eu Vasilca înpreună cu fiiu-mieu Şărban şă cu noru-me Dumitrana, scris-am zapisul nostru ca să fie dă bună credinţă la măna cumnatului Pătru, cum să s[e] ştie că i-am mai văndut încă stănjăn[i] 2 în dos, fără locul car[e] s-au văndut cu

zapis mai naint[e]. Şă căndu l-am văndut aceşti 2 stănjăn[i] fost-au 3 boier[i] mărturie, anume căpitanul Toma şă portarul Marco şă portariul Tănasie, care loc l-am văndut cu prăvăliele mai dănainte vreme precum em[i] scrie zapisul cel vechiu. Şă mi-au dat dumnealui ban[i] gata t[a]l[eri] 6 şi jumătate, ort 1 pă aceşti 2 stănjen[i] în lung şă 6 latul şă 3 palme, afără den locul uliciorii şă acei 6 stăjăn[i] şă palme 3, trec şă peste ulicioară pănă în gardul Ştefanii. Şă noi pentru credinţa, ne-am pus mai jos iscăliturile mai jos ca să s[e] crează.

Şă am scris eu Şărban cu măna me. Ghen[arie] 25 zile, în anul 7213 [1705].

† Eu Vasilca Eu Şărban Eu Dumitrana

† Eu Toma căpitanul de seimen[i] Hagiul mart[ur]

† Eu Marco portariul mart[ur]

† Eu Tănasie port[ar] mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.003.

29.

1705 (7213) februarie 20.

† Adic[ă] eu Neacşul neguţ[ă]toriul dat-am zapis[ul] mieu ca să fie de bună credinţ[ă] la măna lui Udrişti ficiorul Neculii croitor, cum să să ştie că i-am văndut o prăvălie ce am avut aici în Bucureşti în uliţa cea mar[e], car[e] präv[ă]lie iast[e] între prăv[ă]liele vornecului Costandin Bărbătescul şi pe din jos alăturea cu prăv[ă]lia lui Pătraşco fecior Diftii neguţ[ă]toriul şi în lat pre căt ţine prăvălia şi în lungul locului pănă în lac şi cu ulicioara prăv[ă]liei, precum arat[ă] zapisele cele vechi di cumpărătoare. Şi m-am tocmit dript bani gata t[a]l[eri] 93; şi luănd acişti bani toţ[i] gata i-am dat acist al mieu adiv[ă]rat zapis ca să-i fie aceast[ă] prăv[ă]lie moşie stăt[ă]toare în véci să o stăpănească cu pace.

Şe la aceast[ă] tocmeală fost-au niguţător[i] şi oameni buni mărturie car[e] să vor iscăli mai jos. Şi eu pentru mai adiv[ă]-rat[ă] cridinţă am iscălit cu măna mea ca să să crează. Feb[ruarie] 20 **zile în anul** 7213 [1705].

† Neacşul cup[e]ţ

Eu jupăneasa jupăn Neacşului Zanfira

† **Eu** popa Dumitraşco clis[ia]r[h] vecin şi mart[ur]

† Matei Fălcoianu **fost mare** căp[i]t[an] mart[u]rie

† Preda staroste mărturie

† Mihai Bărbătescu mart[ur]

Eu Radul zăbunar mart[ur]

Eu Pătraşco **fiul** Deftii cup[e]ţul mart[ur]

Eu Micul croitor mart[ur]

Eu Preda văt[af] de şălari mart[ur]

Eu Scărlet zăbunariul mart[ur]

Milco al lui Thanasie martor[1]

Eu Gligorie ceprăzariul domnesc mart[ur]

Necula croitor mart[ur]

Eu Marco zăbunariul mart[urie]

Pe fila a doua: „Se-au dat 4 zapisi vechi fiind şi cartea sfinţii sale părintelui patriarhului kir Dosithei“.

Pe verso: ***Ὁμολογια τοῦ Νιάτζου νιγουστόρου δι ἧς πωλεῖ τῷ Οὔδριστα υἱῷ τοῦ Νικόλα ῥάπτου ἕν ἐργαστῆρι μὲ τὸν τόπον του και οὐλιτζόραν ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ μεγαλοτζορζὴ εἰς τὰ καβάφικα. 1705 ἤτοι 7213.***

(= Zapisul lui Neacşu negustorul prin care vinde lui Udrişte fiul lui Nicolae croitor o prăvălie cu locul ei şi ulicioara de pe acesta, la sf. Gheorghe cel Mare la cavafi. 1705 sau 7213).

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.417.

---

[1] semnătura în greceşte.

30.

1708 (7216) mai 7.

† Adecă eu Tudor Caraciomag denpreună cu feciorul mieu anume Tudor, dat-am acésta al nostru zapis ca să fie de mare credință la măna dumnealui jupănului Nicăi zăbunariul şi a jupănesii dumnealui anume . . . . . .[1] precum să [şe] ştie că m-am tocmit cu dumnealui de a no [a] stră bună voe dă i-am văndut o prăvălie aici în Bucureşti în Tărgul dăn Jos, lăngă prăvălie jupănesii Despii den sus şi lăngă prăvăliia lu [i] Mihai vod [ă] den jos, însă cu ulicioara den dos şi cu locul căt va alege, precum să va scri zapisul cel vechi păn [ă] în uliță alăturea cu [h] anul Sărindarului, care şi mie mi-au fost dă cumpărătoare de la Tudor, **fiul lui** Iane cupețul. Drept aceia şi noi, de a no [a] stră bună voe, ne-am tocmit cu dumnealui drept t [a] l [eri] 130 şi am luat toți aceşti ban [i] în măinile no [a] stre.

Drept aceia i-am dat acest zapis în măna dumnealui, ca să aibă a stăpăni cu bună pace dă cătră vecini şi den sus şi den jos şi dă cătră rudeniile no [a] stre să-i fie moşie stătătoare dumnealui şi coconilor dumnealui căț [i] dumnezeu le va dărui.

Şi cănd s-au făcut această tocmeală fost-au mulți boiari şi neguțători marturi, care să vor iscăli mai jos. Şi noi pentru mai adăvărat [ă] credință pusu-ne-am şi iscăliturile mai jos ca să s [e] crează.

Şi am scris eu, Udrişte lo(o)g [o] f [ă] t, cu învățătura dumnealor. Mai 7 **zile în anul** 7216 [1708].

† Eu Tudor abagiu(u)l Caraciomag

† Eu Stoica zăbunar martu [r] Eu Mihăilă zăbunariul mart [ur]

† Eu Tudor **fiul lui** Tudor Caraciomag

† Eu Radul zăbunariul mart [ur] Eu Dediul papugiul mart [ur]

Eu Chirco papugiul mart [ur]

† Eu Iordache zăbunar mart [ur]

---

[1] loc alb în document.

† *ὁ ἡγούμενος τοῦ Μηχαὴλ βωηβόδα Ἠοσίφ (?) μαὶ ὥλους τοὺς ματοίρας ματυρούμαι τὰ ἄνοθεν*	(† Igumenul de la Mihai Vodă Iosif (?) cu toţi martorii mărturisesc cele de mai sus)

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.377.

31.

1708 septembrie 29.

† Adevărăm noi aceşti doi fraţ[i] adecă eu Dimitrie şi eu Neculcea pentru un loc de prăvălie care iaste în lăuntru în uliţa cea mare între croitori lăngă Udrişte croitoriul şi despre o parte iaste prăvălia lui şi despre alta iaste o prăvălie, al căruia locul au fost al răposatului unchiului nostru a lui başa Dimcei. Şi murind unchiul nostru başa Dimcea, au rămas vărul nostru Pătraşco; deci murind şi vărul nostru Pătraşco, au rămas asupra noastră acest loc de prăvălie şi alte dichise căteva la noi căte trei fraţii, care le-am înpărţit noi. Şi au rămas locul acesta în partea lui başa Milei. Pentru acéia am dat această scrisoare a noastră iscălită de la amăndoi fraţii la măinile lui başa Milei pentru ca să aibă să stăpănească acea prăvălie însă dumnealui şi coconii şi nepoţii dumnealui şi de cătră nimeni băntuială să n-aibă, pentrucă noi am luat altul în locul prăvăliei.

Drept aceia, am dat această scrisoare a noastră la măinile dumnealui, în(n)aintea a multor mărturii vrédnice de crăzămănt, carii să vor iscăli mai jos pentru ca să să crează. Septem[brie]: 29: 1708 †

† Dimcea a lui Athanasie pri(i)mescu aceste mai sus scrise şi am pus şi pecétea

† Nicola al lui Athanasie pri(i)mescu acéste mai sus zise

† Rali preot martor[1] † Udrişte croitorul mart[ur]

† Gligorie ceprăzariul mart[ur]

† Bratul croitoriul mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.418.

32.

1710 (7218) iulie 24.

† Adecă eu Costandin înpreună cu verii noştri Toderaşco şi Iordache Fărcăşanii, dat-am zapisul nostru la măna dumnealui Radului mare slugér, precum să s[e] ştie că avănd noi un loc în Bucureşti, care loc să înpreună cu locul dumnealui mare slugér(i) şi pe dănaintea porţii Golescului şi a Buicescului, pentrucă acestŭ loc ne iaste noao de la părinţi şi fiind pe lăngă dumnealui, ne-am voit cu toţii şi i l-am văndut dumnealui, drept t[a]l[eri] 60.

Drept acéia, l-am dat şi noi acest zapis la măna dumnealui ca să stăpănească cu pace dumnealui şi coconii dumnealui căt[i] dumnezău îi va dărui şi să avem a-i darea dumnealui şi zapisul cel vechi şi pe căţi bani va mai face în zapis cel vechi, să aibă dumnealui a ne da. Şi pentru mai adevărat[ă] credinţă am iscălit mai jos ca să s[e] crează şi bo(o)iari mărturii care să vo(o)r iscăli. Aceasta scriem. Iul[ie] 24 zile în anul 7218 [1710].

† Costandin Fărcăşanul † Toderaşco Fărcăşanul

† Iordache Fărcăşanul

† Mihai căp[i]t[an] Fărcăşanul martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 25.324.

---

[1] semnătura în greceşte.

33.

1710 (7219) noiembrie 5.

† Adec[ă] eu Costandin fiul popei Nicăi clisierul de l[a] bisérica domne[a]scă, care mă chem nepot mătuşii-mii Vasilcăi, care au fost soru cu unchiu-mieu Ivaşco şi sor[ă] tătâni-mieu po(o)pii Nicăi, dat-am zapisul mieu la măna cumnatului Niculae mărgelariul, ca să fie de bun[ă] credinţă precum să să ştie că fiind acest lo(o)c de casă al mătuşii-mii Vasilcăi, afară den locul cari l-au fost văndut cumnatului Petre şi lo(o)g[o]fătului Staicului şi din locul care l-au fost dat Staicul log[o]f[ă]t părintelui vlădicăi, dăci rămăind casa mătuşii-mii Vasilcăi în dos din locul cumnatu-mieu Petre şi din locul ce l-au fost văndut Staicului log[ofătului], i-au fost rămas casele cu lo(o)cul, den locul Stoicului pănă în locul mănăstirii Radului Vod[ă] şi pănă în bolo(o)vanii mănăstirii Stelii.

Deci făcănd mătuşă-mea şi ca(ca)sele vănzăto[a]ri, le-au fost dat lui Şirimet ci să zice pe nume bun Panait, drept t[a]l[eri] 70 şi cumnatul Petre neîngăduindu-l au luat zapisul şi i-au dat banii; pă urmă, la mo[a]rti mătuşii-mii l-au fost văndut cumnatul Petre. Deci eu, nesuferindu-mă, am dat banii nepotu-mieu lui Ghiorghii şi am luat zapisele amăndoo; deci eu, luînd banii cu dobăndă de la cumnatŭ-mieu, Neculae mărgilariul, t[a]l[eri] 56 şi viind zioa, n-am avut ca să-i dau banii, ci rugăndu-mă cu mult[ă] rugă pentru neputinţa, şi dumnealui, fiind om milostiv, mai mult pentru mila suroră-sii, nu s-au îndurat ca să mă lase să vănzu casile, ci mi-eu dat zapis la mănă să ţiu casa mătuşi-mii cu lo(o)cul căt ţine casa păn[ă] în bolovanii Stelii, să şăd cu femeea mea pănă ce vom muri amăndoi; după mo[a]rt[ea] noastră să aibă a stăpăni tot locul ci scrii mai sus cu bună pace, căci că ne-au căutat.

Iarŭ de s-ar scula din fraţii mei a-i face vreun val, să aibă blestemul celor 318 sfinţi, căci că nici o căutare n-am avut; în urmă noi murind, copii miei tre[a]bă să n-aibă, ci să stăpănească dumnealui şi coconii dumnealui căţ[i] dumnezău îi va dărui, numai lo(o)cul unul de către altul să nu fie despărţit, ci să umblu cu carul şi să umbli şi eu.

Pentru mai adevărat[ă] credinţă am iscălit mai jos ca s[ă] crează. Noem[vrie] 5 **zile în anul** 7219[1710].

Costandin **fiul** popii Nicăi

Eu po(o)pa Nico(o)la **din** Ag[a] Niţ[ă] mart[ur]

Pe verso: Insemnare din sec. XIX: „Zapis iar pentru loc din hanul foişor de foc".

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.004.

34.

1718 (7226) martie 15.

† Adecă eu Neculae vornicul denpreună cu fiiu-mieu Ioan, dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credinţă la măna dumnealui Niculae **mare** păharnecu şi a mării sale doamnii Ancuţii, cum să s[e] ştie că am văndut dumnealor locul mieu de casă de aici din Bucureşt[i], care locu iasté alăturea cu locul dumnealor, alăturea cu grădina dumnealor, însă tot locul căt am ţinut eu cu grădină căt au fost, măcaru fiindu loc domnesc, că eu l-am cumpărat cu ban[i], cu pomi, cu ce-au fostu, care acestu locu l-am cumpărat de la 2 oameni: întăi, de la mătuşa Stana Şch[i]oapa şi de la fiiu-său Mirica; mai pă urmă, am luat de la Radul lefegiul, care acolea iaste cumpărătoare de 2 case.
Deci acuma l-am văndut dumnealor de a noastră bună voe ca să le stăpănească dumnealor cu bună pace şi coconii dumnealor căt[i] dumnezeu le va da. Şi l-am văndut pe ban[i] gata t[a]l[eri] 20 şi am luat tot[i] banii în măna noastră. Şi pentru mai adeverita credinţă ne-a am pus mai jos degetel[e] şi iscăleturile ca să s[e] crează. Mart[ie] 15 **zile în anul** 7226[1718].

† Eu Neculae vornicul vănzător

† Eu Ion **fiul lui** Neculae vornicul

† Eu Leca **al doilea** vor[nic] mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.385.

35.

1718 (7227) septembrie 15.

Io Ioan voevod din mila lui dumnezeu domnu şi oblăduitor Ţărăi Rumăneşti, dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle cinstitului şi credinciosului boiariului domniei méle Iordache Creţulescu mare spătar, ca să aibă a ţinea şi a stăpăni satul Bercénii din jud. Pra[h]ova, cu casele şi cu ţiganii de acolo şi cu toate hotarăle căte ţin în prejurul Bercénilor, anume Corlăteştii şi Şoplea şi Cernăteştii şi Cătunul şi cu morile din Dămbu şi cu moşiia ce să chiamă Ciocénii din jud. Saac. Pre lăngă acéstia, să mai aibă a ţinea dumnealui şi a stăpăni satul Breaza din jud. Prah[ova], partea Tomei spătariul cu rumănii de acolo şi munţii ce să chiamă Clăbucetul cel mic şi Stăna lui Furnică, cu toate veniturile lor. Aşijderea să ţie dumnealui şi moşiia ce să chiamă Săpăţénii din jud. Rămnic[u] Sărat şi moşiia ce să chiamă Focşănei din jud. Buz[ău] şi iarăşi să mai stăpănească dumnealui moşiile ce să chiamă Obidiţii şi Largul şi Lata din jud. Ialomiţa. Aşijderea şi moşiia ce să chiamă Ciora din jud. Teleorman şi moşiia ce să chiamă Măgurelele din jud. Elhov, cu tot venitul acestor moşii de peste toate hotarăle.

Aşijderea să mai stăpănească dumnealui şi viile den dealul Cernăteştilor pogoane 50 cu pimniţa, cu casele şi cu toate dichisele lor şi viile din dealul Finţeştilor pogoane 40 şi cu moşiia de acolo din jud. Saac. Într-acesta chip să mai ţie dumnealui şi viile din dealul Homeştilor din jud. Rămnic[u] Sărat.

[C]u acéstia toate denpreună, am mai dat dumisale ca să stăpănească şi casele de aici den oraşul domniei méle din Bucureşt[i] ale Tomei spătariul, înpreună şi cu ţiganii de aicea. Care acestea toate sate, moşii, vii, rumăni, ţigani, case, căte s-au zis mai sus, fiindu ale Tomei spătariul, după ce s-au hiclenit el înpotriva domnului şi ţărăi, au rămas toate ce au avut el pe seama domniei, din poruncă împărătească.

Deci, după ce den mila marelui d[u]mn[e]zeu, ni s-au încredinţat şi domniei noastre domniia şi stăpănirea pravoslavnicii Ţărăi Rumăneşti, întămplăndu-se vremi foarte turburate, căt ajunsese ţara la mare primejdie şi stingere, [m]-am silit domnia mea de o am adus la oarecare linişte şi aşăzare, cu mila puterniculului d[u]mn[e]zeu. La care potolire a rélelor şi aşăzare

Hrisovul din 15 septembrie 1718

a țărăi cunoscănd domnia mea pre cinstitul și credinciosul boiariu ce scrie mai sus Iordache Crețulescul mare spătar, sărguitoriu întru toate cu mare credință, spre slujba domniei méle și a folosului țărăi, pentru multa sărguială și dreapta dumnealui slujbă, am vrut domnia mea de l-am miluit și l-am dăruit cu acéste sate, moșii, vii, rumăni, țigani, case, ce s-au zis mai sus, ca să le stăpânească de acum în(n)ainte dumnealui cu bună pace, precum le-au stăpânit și Toma spătariul, încăt să-i fie dumisale toate acéstia stătătoare, ohabnice și nestrămutate și nici decum înstreinate de la dumnealui, nici de la coconii dumnealui. Pentru că după socoteala și după pravila stăpânirilor celor vechi, domniia iaste volnică a' face ce-i va fi voia cu lucrurile celor ce să hiclenescu de către domni și de cătră țară, au a le ținea, au a le dărui la obraze de cinste și pricinuitoare folosului țărăi, precum au fost cinstitul și credinciosul boiariu domniei mele ce s-au zis mai sus.

Dreptu aceia, cu dragoste întru H[risto]s frățească, pohtim pre toț[i] pravoslavnicii domni carii vor fi stăpânitori creștineștii aceștiía țări, să păzească nestrămutată și neclătită această danie a domniei méle și să o întărească și să o adeveréze, pentru ca și milele domniilor sale să fie statornice și nemișcate în urmă-le și pentru ca să-i păzească d[u]mn[e]zeu în domnie cu viață îndelungată și cu pacinică stare și în urma vieții domniilor sale să le fie sufletele la răpaos vécinic. Pră carele din domni, au den neamul nostru, au den pământéni, au din alții streini, să va ispiti să înträinéze această danie de la dumnealui, au de la semenția dumnealui, îl supunem blestemului celui vécinic și osândirii de cătră fața d[o]mnului nostru la înfricoșatul județ.

Deci de vréme ce hotărările și daniile domnilor celor pravoslavnici, să adeverează și să întăresc cu hrisoave, iată și domniia mea întărim și încredințăm această milă cu hrisovul domniei méle, adeverindu-l și cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiarilor celor mari ai divanului domniei méle: pan Șerban Năsturel mare ban și pan Matei Fălcoianul mare vornic și pan Pană Negoescul mare logofet și [p]an Iordache Crețulescul mare spătar și [p]an Grigorie mare vistiiar și pan Șerban Greceanul mare cluciar și pan Ianache Stama mare postélnec și pan Nicolae Roset mare păharnic și [p]an Costandin Grecianul

mare stolnic **şi** pan Costandin Băleanul **mare** comis **şi** pan Done Damiian **mare** slugiar **şi** pan Barbul Merişanul **mare** pitar şi ispravnic dumnealui Costandin Văcărescul **al doilea** logofet.

Şi s-au scris hrisovul acesta într-al doilea an al domniei noastre în oraşul scaunului domniei mele, în Buc[u]reşti, de Nicola logofeţelul şi iereul, în luna lui septemvrie în 15 zile, la anul de la facerea lumii 7227 [1718].

(L. S.)

† **Io Ioan voievod, din** mila **lui dumnezeu, domn.**

Io Ioan voievod.

Pan[ă] Negoescul **mare** log[o]făt **am citit**

Original romînesc, hîrtie, cu miniaturi, pecetea în ceară, căzută, monograma şi iscălitura domnului; nr. inv. 69.900.

36.

1719 (7227) februarie 4.

† Adecă eu Tudor fiul Predii Găianul, denpreună cu făméia mea Anca fata lui Matei din Pléşoiu şi cu feciorii noştri anume Tudor şi . . . . . .[1], dat-am acest al nostru adevărat zapis ca să fie de mare credinţă la măna sfinţii sale părintelui popei lui Datco(o), den mahalaoa Popii Stoicăi, precum să s[e] ştie că noi de a noastră bună voe, fiindu-ne păs şi greu la această la vréme de lipsă, ne-am tocmit cu sfinţiia sa, de i-am văndut o copilă de ţigan anume Ioana, fata Stancăi ţigancii, nepoata lui Stănilă şi a Stanii, carele iaste şi mie A[n]căi dată de zestre de la maică-mea Dumitra, fata Neculii pah[arnicul] den Cărcea, fiul lui Mihai post[elnicul]. Şi preţul ei iaste drept t[a]l[eri] 10, care luănd noi aceşti ban[i] gata de plin în măinile noastre.

[1] rupt.

Drept acéia, i-am dat acest al nostru adevărat zapis la măna sfinții sale, ca de acum înainte să o stăpănească sfinția sa cu bună pace, însă sfinția sa şi coconii sfinții sale, care dumnezeu îi va dărui.

Şi cănd am făcut acest zapis, la tocmeala noastră au fost mulți oameni buni mărturie, care mai jos să vor iscăli.

Şi noi, pentru mai adev[ă]rată credință, întărit-am acest zapis cu numelé, puindu-ne şi dégetele ca să s[e] crează. Feb[ruarie] 4 zile, în anul 7227 (1719)

† Eu Tudor fiul Predii Găianul
vănzător

† Eu Costandin fratel[e] Ancăi mart[ur]

† Eu Anca făméia lui Tudor vănzătoare

† Eu Ghinea mart[ur]

† Eu Tiodor Buzoianu log[ofăt] mart[ur]

† Drăghici cojocar mart[ur]

† Eu Dumitraşco croitor mart[ur]

† Şi am [scris eu] ..... [1] logo[fă]t de la mare căpitan ..... [1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în stare proastă ; nr. inv. 37.386.

37.

1720 (7228) martie 15.

† Adec[ă] eu, Rafail egum[en] de la mănăstirea lui Mihai vodă, dat-am zapisul mieu ca să fie de bună credință la măna dumnealui jupăn Nicăi zăbunariul, precum să s[e] ştie că, avăndu noi mare păs dă ban[i] pentru treaba sfintei mănăstiri, am văndut dumn[ealui] o prăvălie dăn ulița cea mare dăn

[1] rupt.

stănga, cu locul ei căt ține prăvălie și în lungul locului pănă în zid, drept t[a]l[eri] 250, care prăvălie dăn sus se vecineșté cu prăvălie dumnealui și dăn jos cu prăvălie mănăstirii Radului vodă.

Drept aceia, i-am văndut dum[nealui] această prăvălie cu toată voia noastră și cu știre tut[u]ror părinților dă la sfănta mănăstiré și să aibă dumnealui a stăpăni cu bună pace de către noi și dă către tot clirosul sfintei mănăstiri și să-i fie dumnealui și coconilor dumnealui căț[i] dumnézeu îi va dărui, moșie ohabnică și stătătoare în veci. Ci, pentru aceiia, luîndu noi toț[i] banii și dăplin căți adăvărează mai sus în măinile noastre, i-am dat și noi la măna dumnealui acestu adăvărat zapis al nostru, ca să o stăpănească cu bună pace. Și pentru mai adăvărat[ă] credința m-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Mart[ie] 15 zile în anul 7228 (1720).

† Rafail iegumen întăresc cele de mai sus[1]

† Stoica zăbunariul mărt[ur]
† Mihăilă zăbunariul mărt[ur]
† Șărban zăbunariul mărt[ur]
† Radul zăbunariul mărt[ur]
† Scărletu zăbunariul mărt[ur]
† Stan cizmariul mărt[ur]
† Chirco papugiul mărt[ur]
† Sava ieromonah mărtur[1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 37.388.

38.

1723 (7231) mai 8.

† Adec[ă] eu, Mușat, dinpreun[ă] cu fămée-mea Neacșa și cu feciorii miei și cu fetele méle căț[i] dumnezeu mie-au dăruit, dat-a[m] zapisul nostru la măna dumnealui Nedelco și a Vladului și a frăține-său lui Dumitru, precum să s[e] știie că le-am văndut dumnealor din locul casii méle, le-am văndut

[1] semnătura în grecește.

jumătate, partea din sus, însă făr[ă] gardur[i]. Şi am văndut dum[n]ealor de a mea bun[ă] voe şi nesilit de nimelea şe cu ştirea tuturor mah[a]lagiilor şi vecinilor şi din sus şi din jos. Şi am văndut dreptu ban[i] gata t[a]l[eri] 2 şi jumătate.

Deci, luănd aceşti bani gata şi deplin în măinile méle, i-am dat şi eu acesta al meu zapis în măna dumnealor ca să s[t]ăpănească dumnealor cu bun[ă] pace, dumnealor şi feciorii dumnealor căţ[i] dumnezeu le va dărui. Şi căndu am făcut acestu zapis au fostu mulţi o[a]men[i] bun[i] mărturie şi prioţi care să vor iscăli mai jos. Şi pentru mai adevărat(ă) credinţă, m-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Şi am scris eu, Costandin lif[e]giul, cu zisa dumnealor. Mai 8 zile în anul 7231 (1723).

† Eu Muşat vănzător — † Eu Neacşa făméia lui Muşat

† Eu pop[a] Vasil[e] mart[ur] — † Eu Calot[ă] mart[ur]

† Eu Baico ciz[mar] domne[scu]

† Eu diiaconul Apostul mart[ur]

† Popa Ivaşco

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 37.389.

39.

1724 (7232) februarie 24.

† Adec[ă] eu Mira dinpreun[ă] cu fiie-mea Călin, dat-am zapisul nostru la măna dumnealui Vladul şi a frăţine-său lui Dumitru, precum s[ă] s[e] ştie că i-am văndut un loc ca să-ş[i] fac[ă] cas[ă] însă pă lăngă Goicea şi pă lăngă Granat. Şi i-am văndut drept ban[i] gata 150; şi am văndut de a mea bun[ă] voe şi nesilit de nimelea şi cu ştiirea tuturor rudelor méle şi a vecinelor mei şi din sus şi din jos.

Deci, lu(u)indu aceşti ban[i] în măinile méle, i-am dat şi eu acestu zapis la măna dumnealui ca să st[ă]pănească dumnealor cu pace, dumnealor şi feciorii dumnealor căţ[i] dumnezeu le va dărui. Şi cănd s-au făcut acestu zapis au fostu mulţi

o[a]meni bun[i] mărturie care să vor iscăli mai jos ca să s[e] crează. Și încă o cezvărte de loc ca să-ș[i] fac[ă] cas[ă]. Fev[ruarie] 24 **zile în anul** 7232 [1724].

† Eu diiacon Apostul mar[tur]

† Eu Mira vănză[toare] † Eu Dumitru mart[ur]

† Eu Goicea mart[ur]

† Eu Mușat mart[ur]

† Eu Nedelco mart[ur]

† Eu Costandin lif[egiu] mart[ur]

† Eu Granat mart[ur]

† Eu Baico mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 37.390

40.

1724 (7232) iulie 17.

† Din mila lui dumnezeu Io Nicolae Alicsandru voievod și domn al Țării Romînești, dat-am domniia mea acestu cinstit hrisov al domniiei méle boiariului domniiei méle lui Ioniţe Roset, ca să aibă a ţinea şi a stăpăni casele şi cu tot locul căt iaste îngrădit şi cu nămestiile ce vor fi pen prejur aicea în oraşul domniei méle în Bucureşti în mahalaoa . . . . . .[1], care case au fost ale lui Dosothei călugărul care pă mireniie l-au chemat Dumitraşco Brăiloiul, ginerile Mariei băneasii Mileascăi, pentru că acest Dosothei călugărul, ća un om rău şi turburătoriu, s-au hainit de către putérnica înpărăţie, arătăndu-să şi noao înpotrivnic şi alcătuindu-să cu alţi făcători de réle, care făcănd multă zarvă şi stricăciune aicea în ţară, au fugit la némţi şi pentru ficleşugul lui i-au rămas toate céle ce au avut aicea în ţară moşii şi case pe seama domniei date de la putérnica înpărăţie.

[1] loc alb în document

Deci fiindu acest boiariu ce scrie mai sus Ioniţe Roseto striin din ţara Moldovii şi aşăzându-se aicea, în pământul Ţărăi Rumăneşti, supt oblastiia domniei méle şi căsătorindu-să aicea şi neavăndu case aicea în Bucureşti şi fiindu şi datoriu cu zapis acest Dosotheiu călugărul care pă mirenie s-au numit Dumitraşco Brăiloiul jupânésii Ancuţii Filipeascăi, care o ţine acum boiarul domniei méle Ioniţe Roset, domniia mea m-am milostivit de i-am dat acéste case ce scriu mai sus cu tot locul lor şi cu toate căte sănt păn prejur, ca să aibă a le ţinea şi a le stăpăni cu bună pace dumnealui şi tot neamul dumnealui.

Drept aciia, i-am dat domniia mea acest hrisov al domniei méle, ca de acum înainte să aibă a le ţinea şi a le stăpăni în véci cu bună pace, neclătite şi nestrămutate de către nimeni.

Şi i-am întărit domniia mea hrisovul acesta cu tot sfatul cinstiţilor şi credincioş[i] boiarii domniei méle pan Iordache Creţulescu mare dvor[nic] şi pan Matei Fălcoianul mare log[ofăt] şi pan Dimitrie Ramadan mare spat[ar] şi pan Grigorie Halepenschi mare vist[ier] şi pan Nicolae Roset mare cluc[er] şi pan Ianache Stama mare post[elnic] şi pan Manolache mare pah[arnic] şi pan Panaiotache mare sluger şi pan Ion Dediulescul mare stol[nic] şi pan Antonie mare com[is] şi pan . . . .[1] mare pit[ar] şi ispravnic Matei Fălcoianul mare log[ofăt].

Şi s-au scris hrisovul acesta întru al 6-[lea] an din a dooa domnie a domniei méle, în oraşul scaunului domniei méle, în Bucureşti, de Mihai logofeţelul Cern[ătescul] din Meh[edinţi], în luna lui iulie întru 17, an de la zidirea lumii 7232, iar de la H[risto]s 1724.

(L. S.)

† Io Nicolae voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Nicolae voievoda

Matei Fălcoianu mare log[ofăt] am citit

Original romînesc, hîrtie, cu litere împodobite, chenar roşu, pecetea aplicată în ceară albă, monograma şi iscălitura domnului, în arhiva Nicolae Kretzulescu ; copie fotografică sub nr. inv. 65.851.

---

[1] loc alb în document.

Hrisovul din 17 iulie 1724

41.

1726 (7234) august 2.

† Adecă eu Pană lef[egiu] dat-am zapisul mieu la măna nepotului mieu Matei, feciorul frăţini-mieu Negoiţ[ă], ca să fie de bună şi adăvărat[ă] credinţă, pă cum să ştie că rămăind de la soru-mea Ancuţa 4 suflete de ţigan[i] şi vrănd ca să-i stăpănescu numai eu după moartea surori-mea, iar nepotul mieu Matei nu m-au îngăduit, zicănd ca să aib[ă] şi el parte fiindu-i mătuş[a] lui, sor[ă] cu tată-său; neputăndu-ne voi dentre noi, am eşit naintea sfinţii-sal[e] părintelui vlădicăi chir Daniil şi în(n)aintea boiarilor celor mar[i] şi aşa ne-au ales că iasté cu dreptate, ca să-i înpărţim în doi. Ci am dat pă Iordache cobzariul cu fiiu-său Iordache ca să-i stăpănească cu bun[ă] pace şi să-i fie stătător în véci. Iar de s-ar întămpla cumva să nu-i po[a]tă ţinea şi-i va vinde, să fiiu eu mai volnic să-i răscumpăr de unde i-ar vinde nepotul mieu Matei. Şi pentru mai bun[ă] şi adăvărat[ă] credinţă mi-am iscălit numele cu măna mea şi mi-i-am pus dégetul mai jos ca să să crează, fiind şi alţi oameni bun[i] mărturii, care mai jos să vor iscăli. Av[gust] 2 zile 7234 [1726].

† Eu Pan[ă] lefegiu — Mihail log[o]f[ăt] mart[ur]

† Ghio[r]ghie ceauş mart[ur] — † Draghiia căp[itan] mart[ur]

† Panait ceauş mart[ur] — † Frot căp[itan] mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.392.

42.

1728 (7236) mai 1.

† Adec[ă] eu Ilina fata dumnealui Neculii văt[af] Leundaru Dărăscul, dat-am acest adevărat al mieu zapis la măna sfinţii sale părintelui popii Calin protopopul din Bucureşti, precum să să ştie că i-am dăruit sfinţii sale patru stă[n]j[eni] de loc, latul

şi lungul căt ţine, de aicea din Bucureşti, care acest loc iaste dat mie de la părinţii miei partea mea. Deci şi eu i l-amu dăruit sfinţii sale, ca să ne pomenească sfinţia sa căt va trăi sfinţiia sa şi în urma sfinţii sale feciorii sfinţii sale şi nepoţii sfinţii sale. Şi acest loc iaste în mahalaoa Aga Niţii, unde să hotăraşte pă din sus cu dumnealui Costandin Băleanul **fost mare** comis şi pă din jos cu dumnealui Costandin Năsturel **fost mare** medelniceru. Şi i l-am dat danie de a mea bună voe, nesilitu de nimenea pentru ca să ne pomenească sfinţiia sa. Şi pentru mai adevărata credinţă ne-am pus iscăliturile şi dégetele mai jos ca să să crează. Mai 1-[a] **zi în anul** 7236 [1728].

† Eu Sima Dărasca muma Ilinii

† Eu Ilina fata Neculii Leundaru Dărăscul care am dăruit acest pămăntu

C[ostan]din Băl[eanu] **fost mare** com[is] mărt[u]rie

C[ostandin] Năsturel **fost mare** medel[nicer]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 39.105.

43.

1732 (7240) februarie 22.

† Adec[ă] eu Sima dinpreună cu fii-mea Ilinca dat-am zapisul nostru la măna sfinţii sale părintelui popii Calin protopopul **din** Buc[u]reşti, precum să s[e] ştie că fiindu noi datoare sfinţii sale cu zapis adevărat t[a]l[eri] 47 noi, bani 40 şi viind zioa banilor şi noi neavănd bani să-i dăm, am înnoit acest zapis şi ne-am mai rugat de sfinţiia sa să ne mai aştepte pănă în şase lun[i]. Şi pentru credinţa i-am pus zălog un locşor de casă al nostru ce avem aicea în Buc[u]reşti, lăngă curtea Băleanului şi cu o căşcioară ce iaste pă acel locşor véchie, din care loc am dat danie sfinţii sale stă[n]j[eni] 4.

Drept acéia, am dat acest adevărat al mieu zapis la măna sfinţii sale, ca viind zioa banilor să-i dau banii cu mulţumită şi făr[ă] gălceavă, iar nedănd banii să nu mai fie alte vorbe, ci să fie sfinţii sale acest loc stătătoriu. Şi cănd am făcut acest zapis fost-au mulţi vrednici mărt[uri] care să voar iscăli mai jos. Şi noi, pentru mai adevărata credinţă, ne-am pus degetele şi iscălitura mai jos ca să s[e] crează. Feb[ruarie] 22 zile în anul 7240 [1732].

† Eu jupăneasa Sima Dărasca dinpreună cu fii-mea
Ilinca Dărasca platnice

Eu popa Paicul mart[ur]

Papa stol[nic] mart[ur]

† Eu popa Mănăilă mart[ur]

Ştefea fiul Pali[i] mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 39.106.

44.

1732 (7240) februarie 28.

† Scrisoarea mea la măna sfinţii sale părintelui popii Calin protopopul din Bucureşti, precum să se ştie că fiind eu datoare sfinţii sale cu nişte bani, după cum să va vedea un zapis al mieu care iaste la măna sfinţii sale, i-am fost pus zălog o căscioară a mea vechie aicea în Bucureşti lăngă bolovanii Băleanului, cu locşorul ei după cum să va vedea pănă într-o jumătate de anu; iar apoi, pă urmă, socotindu-mă că nu voi putea să-i dau banii la zi pă cum am vorbit şi fiind casa dezvelită şi pornită să cază şi stricată şi cunoscănd că nu va rămănea nimica, i-am dat sfinţii sale voe să o prefacă şi să o dreagă după cum va putea. Iar de voi putea să-i dau banii la zi după cum scrie zapisul mieu şi să-mi

întorc şi toată cheltuiala ce va mărturisi că au cheltuitu, eu să-mi stăpănescu casa. Şi pentru credinţa, am iscălit mai jos ca să să crează. Fev[ruarie] 28 zile în anul 7240 [1732].

† Eu Ilinca Dărasca vănzătoare

† Eu popa Mănăilă mart[or]

Original romînesc, hîrtie fără peceţi; nr. inv. 39.104.

45.

1734 (7242) mai 13.

† Adec[ă] eu jup[în] Stérie din Cernavod[ă] dat-am credincios zapisul mieu la m[î]na lui jup[în] Ştefan fiul lui chir mărgelar precum să s[e] ştie că avănd de la moşi, de la părinţii o prăvălie pe uliţa cea mare a Şălariilor şi m-am aşezat de a me bun[ă] voe di i-am văndut dumnealui această prăvălie care este alăturea cu prăvălia meşter[u]lui Udrişte croitor şi i-am văndut această prăvălie din uliţa cea mare păn[ă] în zid[ul] hanului Zanfir după cum merge şi locu meşter[u]lui Udrişte croitor iar pănă în zid şi această prăvălie are şi ulicioară făcut[ă] pă pimniţă (pimniţă) pă locu mieu.

Că fiind eu dator la un boer şi neavănd bani ca să-i dau, am întrebat pă acel di i-am fost dator pă cum că am o prăvălie şi îmi dă rămător[i] jup[în] Ştefan pă dănsa şi l-am întrebat primi-va şi au primit rămător[i] căte t[a]l[eri] 2 şi m-am tocmit cu dumnealui jup[în] Ştefan dă i-am văndut această prăvălie drept bani gata t[a]l[eri] + 100 + şi rămători 120, care cuprinde peste tot t[a]l[eri] 320[1]. Şi am mers cu oamenii de la care eram dator şi am ales rămători din turmă 120 de i-am adus la Bucureşti şi i-am dat şi eu unde am fost dator şi mi-am luat zapisele care eram dator.

Şi am dat şi eu zapisele mele di această prăvălie în măna dum[nea]lui jup[în] Ştefan, toate zapisele céle vechii la mána dum[nea]lui ca să stăpănească dum[nea]lui cu pace de c[ăt]re

1 Adunare greşită. Corect 340.

tot neamu mieu, dum[nea]lui şi coconii dum[nea]lui căţi dumnezeu îi va dărui şi de nimenii val sau băntuială să n-aibă, că am văndut de a mea bună [voe], ci să stăpănească cu pace. Şi pentru mai adevărat[ă] credinţă m-am iscălit mai jos ca s[ă] crează şi cu ştirea tut[ur]or vecinilor miei di păn prejur. Mai 13 **zile** 7242 [1734].

Sterie al lui Mihu [1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.419.

46.

1736 (7244) mai 21.

† Adecă eu Dimitrie coj[ocarul] dinpreună cu făméia mea anume Muşica şi cu feciorii noştri anume Andronie şi Hrizea dat-am zapisulŭ nostru la măna ginerie-meu Muşat să fie de bună credinţă precum să s[e] ştie că i-am văndut unŭ locu de prăv[ă]-lie, în car[e]le cu péştile, alăturea cu jup[în] Gheorghiţă şi cu ceialalt[ă] prăv[ă]lie care i-am dat-o de zéstre iar alăturea. Şi o am văndut-o(o) drept bani gata t[a]l[eri] 75 ban[i] noi, ca să-i fie dumnealui moşie stăt[ă]toare în véci, dumnealui şi coconilor dumnealui căţi dumnezău îi va dărui. Şi noi pentru adev[ă]rata credinţă ne-am pus iscăliturile mai jos ca să s[e] créază.

Şi am scris eu, popa Andronie **din** mah[a]lao[a] Neguţ[ă]-torilor şi mart[ur]. Mai 21 **zile în anul** 7244 [1736].

Eu Dimitrie vănzător

Eu Gheorghe Petre

† Eu Muşica vănz[ă]toare

Eu Andronie vănz[ă]tor

Eu Hrizea vănz[ă]tor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.005.

[1] semnătura în greceşte.

47.

1740 (7249) septembrie 12.

† Adică eu Damaschina monah[ia] dat-am zapisul mieu la măna sfinții sale părintelui Antim egum[en] la sfănta mănăst[ire] de la Toți Sfinții, precum să se știe că luănd un țigan al mănăst[irii] o țigancă a mea de zéstre anume Costanda, și luănd-o țiganul mănăst[irîi] anume Gheorghe, m-am învoit cu sfinția sa părintele igum[en] de i-am dat țiganca vănzănd-o în t[a]l[eri] 20, bani 30, să rămăe la mănăst[ire] statornică în véci, iar alt nimeni ori din rudele méle, ori de la alt oricine să n-aibă a să scula cu niscarva vorbe, pentru că această țigancă iaste dreaptă a mea și am văndut-o sfinții sale de a mea bună voe, nesilit de nimeni, să fie sfintei mănăst[iri] la zii în véci. Și am întărit acest zapis cu mărturii multe, iscălindu-mă și eu mai jos și puind și degetul ca să se crează. Sept[embrie] 12 zile 7249 [1740].

Eu Damaschina monah[ia]

Metodie c[li]s[ier] m[a]r[tor]

Iconom Ionașcu m[a]rt[or]

Stan vist[ier] Popescu mart[or]

Și am scris eu Serafim er[o]m[onah] cu zisa ei

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; sub nr. inv. 37.393.

48.

1741 (7249) mai 3.

† Adecăte eu Mincul dat-am zapisul mieu la măn[a] meșterului Mihaiu croitorul, precum să [se] știe că avăndu eu o țigancă de vănzare o am văndut dumnelui și cu o copilă, anume Stanca și fii-sa ; și o am văndut de a me bună voe dreptu t[a]-

l[eri] şaizeci şi să aibă a o stăpăni dumnealui cu pace şi cu jupăne[a]sa a dumnelui şi cu coconaşli dumnelui.

Şi pentru mai adevărata credinţă, am dat acestu zapis al mieu la măn[a] dumnelui ca să fie volnic a o stăpăni cu pace căte zile ar ave[a] dumnelui. 7249 [1741] mai în 3.

Eu Mincul vănzător de înpreună cu soţia mea Bălaşa

† Eu popa Şerban fiul lui Istrate

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 37.394.

49.

1742 (7250) iunie 1.

† Adec[ă] eu Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, dat-am zapisul mieu la măna nepotŭ-mieu Mateiu Cundrea, precum să s[ă] ştie că i-am văndut o prăvălie, care prăvălie o am avut-o şi eu de danie de la văru-mieu Gherghe abagiul şi această prăv[ă]lie iaste în mahalao Răzvanului lăngă prăvălie jupănulu[i] şi a nepotŭ-mieu şi den jos lă[n]gă prăvăliile cumnate-mii Balaşăi. Şi i-am văndut dumnealui de a me bună voe, nesilit de nimene, dreptu ban[i] gata t[a]l[eri] (t[a]l[eri]) 150, însă latul stănj[eni] 4 şi lungul stă[n]j[eni] 27, să aibă a stăpăni dumnealui şi coc[o]nii dumnealui căţ[i] dumnezeu i va dărui, cu bună pace de către tot neamul nostru, dăndu-i şi zapisul cel vech[i]. Şi căndu s-au făcut acestu zapis fost-au şi alţi negustor[i] martur[i], car[e] să vor iscăli mai jos. Iun[ie] 1-[a] zi 7250 [1742].

† Eu Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, vănzător

† Eu Costandin log[o]f[ă]t mart[ur].

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu ; copie fotografică sub nr. inv. 71.006.

50.

1743 (7251) august 3.

† Adec[ă] eu Gheorghie, **fiul lui** Petre abagiul, dat-am zapisul mieu de adevărire la măna vărului mieu Şărban dascalul, precum să s[e] ştie că avănd eu nişte case în mah[a]laoa Răzvanului, cu pivniţa şi cu locul pe cum să văd, care loc şi case mi-au rămas şi mie de la părinţi şi locul dat mumii méle de zéstre iar dentr-ănsul şi cumpărat de tată-mieu, de pe cum zapisele cé[le] vechi dovedesc şi acest loc iaste alăturea cu locul părinţilor dumnealui Şărban dascălul.

Deci dup[ă] vremi, neputănd să le mai ţiu şi căzăndu-i-să dumnealui şi voind şi eu să fie la neamul mieu, le-am văndut dumnealui, cu a mea bună voe drept ban[i] gata t[a]l[eri] 400 şi aceşt[i] bani i-am loat tot[i] deplin în măna mea, însă locul să s[e] ştie, den podul uliţii lungul păn[ă] în gardul măn[ă]stirii Stelii stănj[eni] 27 **şi jumătate** şi latul pe drept casă den locul părinţilor dumnealui păn[ă] în talpa casii mătuşii noastre stănj[eni] 15 **şi jumătate** şi den pod pă lăngă talpa casii drept la vale păn[ă] în gardul Stelii stănj[eni] 27 şi locul grădinii, lungul, den locul părinţilor dumnealui păn[ă] în locul casii mătuşii stănj[eni] 15. Deci eu le-am văndut dumnealui acest[e] case şi cu locul dup[ă] cum mai sus scrie cu ştirea a tot neamul mieu şi cu voia mea, ca să-i fie dum[nealui] şi jup[ă]nesii dum[nealui] moşie stăt[ă]toare şi coconilor dum[nealui] căt[i] dumnezeu îi va dărui.

Şi cănd s-au făcut această scrisoare, au fost mulţi boiar[i] marturi, cari mai jos să vor iscăli. Şi eu mai pentru adevărat[ă] credinţă am întărit mai jos cu iscălitura ca să s[ă] crează. Avgust 3 **zile în anul** 7251 [1743].

† Eu Gheorghe **fiul lui** Petre abagiu am văndut

† Eu pop[a] Costandin dom[nesc] mart[ur]

† Eu popa Nicolae **din** mah[alaua] Scaunilor mart[ur]

Şi am scris eu Ilie log[ofăt] cu zisa dumnealor şi martur

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 71.007.

51.

1747 (7256) octombrie 26.

† Adic[ă] eu Anastasia ce am ţinut pă răposatul log[ofăt] Iorga, dat-am acest adevărat zapis al mieu la măna dumnealui cumnatului Gheorghie zăbunariul şi a soţii dumnealui Diţii, precum să s[e] ştie că avănd eu o prăvălie în uliţa cea mare şi cu pimniţă dedesubt şi cu cinci odăi cu locul lor căt ţine den uliţă pănă în zidu, după cum arată şi zapisele céle vechi cu picior, iar acum neputănd eu să le stăpănescu şi trebuindu-mi bani am văndut-o dumnealui, însă de a mea bună voe şi nesilită de nimeni, în bani gata t[a]l[eri] trei sute şi douăzeci, şi aceşti bani i-am luat în măna mea toţi deplin. Şi dumnealui să aibă a le stăpăni cu bună pace de către mine, dumnealui şi coconii dumnealui nepoţi şi strenepoţi căţi dumnezeu îi va dărui. Şi am dat şi cinci zapise vechi de cumpărătoare. Şi când s-au făcut acest zapis fost-au şi alte obraze de cinste mărturie. Şi am văndut acéste prăvălii cu ştirea tuturor mahalagiilor şi a vecinilor, carii mai jos să vor iscăli. Şi eu, pentru mai adevărată credinţă, am întărit acest zapis cu iscălitura mea. Şi am[pus] pecetea şi iscălitura mai jos ca să s[e] crează. Oct[ombrie] 26 zile în anul 7256 [1747].

Eu Anastasia vănzătoare

† Eu pop[a] Dumitru mart[or]

Eu Gavrilă zăbun[ar] văt[ah] mart[or]

Eu Matei zăbunariul mart[or]

Eu Danciul părc[ălab] din Văc[ăreşti] mart[or].

Şi am scris eu popa Stan de la biserica Ianii cu zisa Anastasii logofetesei.

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete în tuş roşu ; nr. inv. 37.420.

52.

1753 mai 1.

† Adică eu Ştefan, **fiul lui** Ştefan mărgelariul, dinpreun[ă] cu frati-mieu Costandin **şi** cu ceilalţi fraţi care din jos ne vom iscăli, dat-am acestu adevărat şi încredinţat al nostru zapis la măna dum[nea]lui vărului Andrei **fiul lui** Costandin, precum să se ştie că i-am văndut un locu de prăvălie în uliţa cea mare a Şălarilor, care iaste alăturea cu prăv[ălia] meşterului Udrişte croitor şi merge locul ei în lungul pănă în zidul hanului lui Zamfir, tot după cum merge şi al meşterului Udrişte, de care acest loc l-am avut şi noi cumpărat de părinţii noştri de la Sterie Cernăvodian după cum arată şi zapis[ul] lui cel vechi. Şi această prăvălie are ulicioară, pă pivniţă; şi noi dinpreun[ă] cu toţi am văndut acest mai sus numit loc de prăvălie de a noastră bună voe nesiliţi de nimenea, făcăndu tocmeală între toţi fraţii, o am văndut în t[a]l[eri] 165, adică t[a]l[eri] o sută şaizeci **şi** 5 tocma[i]. Şi aceşti bani toţi deplinu i-am luoat în măinile noastre de am plătit datorie părintească şi dumnealui să o stăpănească cu pace, căci numai dumnealui i s-au căzut ca să o cumpere fiindu tot din neamul nostru, iar altul strèin nu i să cade. Şi dumnealui să o stăpănească cu pace de către tot neamul nostru şi să-i fie moşie statornică în veci dumn[ea]lui şi coconilor dum[nea]lui şi nepoţilor, strănepoţilor, căţi să va trage din neamul dumisale.

Şi cănd am făcut acest zapis fost-au şi alţi care din jos se vor iscăli şi cu voia şi ştirea tuturor vecinilor şi den sus şi den jos. Şi pentru mai întărirea adeverinţii i-am dat şi zapisele céle vechi de cumpărătoare şi altul mai vechi. Şi pentru mai întărirea zapis[ului] l-am întărit cu iscăliturile noastre puindu-le din jos în loc de peceţi ca să s[e] crează. Mai 1-a zi 1753.

Ştefan **fiul lui** Ştefan vănzător

Costandin **fiul lui** Ştefan vănzător

Andrei mărgelar vănzător

† Eu Iordache vănzător

† Eu Apostol vănzător

Ianache bogasierul mart[or]

Şi am scris eu T[u]d[or] R[o]ş[u] bogasier cu învăţătura dumnealor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.422.

53.

1754 ianuarie 13.

† Adecă eu Bălaşa soţiia răposatului Gheorghie abagiul, înpreună cu fii-mieu Paraschiva, dat-am acest adevărat şi încredinţat zapis la măna dumnealui cumnatului Şărban protopsaltis de la biser[i]ca domnească, ca să fie de bună şi adevărată credinţă, precum să să ştie că am văndut dumnealui o prăvălie, în mahalaoa Răzvanului, care prăvălie iaste alăturea cu prăvăliile mele, şi pe din jos alăturea cu prăvăliia răposatului Matei coj[ocar], care prăvălii sănt cu pămănt cu tot ale mele şi să trag de l[a] moşul dumnealui şi de la moşul dumnealui le-au fost cumpărat Staicul log[o]f[ăt] şi de la Staicul log[o]f[ăt] le-au cumpărat răposatul soţul mieu Gheorghie abagiul, dupre cum dovedesc zapisele cele vechi. Şi o am văndut-o dumisale drept bani gata t[a]l[eri] 100 şi am luat aceşti bani toţi deplin în măinile noastre, pentrucă i s-au căzut dumnealui, fiind şi despre o parte şi despre alta neamul nostru, dupre cum dovedeşte mai sus. Şi i-am văndut-o dumnealui cumnatului ca să-i fie moşie ohabnică şi stătătoare în veci, dumnealui şi coconilor dumnealui. Insă locul să s[e] ştie lungul din marginea podului cel mare păn-în gardul Stelii st[în]j[eni] . . . . . . [1]) şi latul st[în]j[eni] . . . . . . [1]) căt ţine obraţiile fieştecăreia prăvălii. Drept aceasta am dat acest adevărat zapis la măna dumnealui, ca să fie de mare încredinţare, fiind şi alţi boieri de cinste

[1] loc alb în document.

mărturie, care mai jos să vor iscăli. Deci şi noi pentru mai adevărata credinţă am întărit cu iscălitura şi cu pecelea mai jos ca să se crează. Ghenar[ie] 13 1754.

Eu Bălaşa vănzătoare

Eu Paraschiva pah[arnic] vănzător

Constandin Peri[eţcanu] (?) com[i]s mart[or]

Neacşul cupeţ mart[or]

Şi am scris eu pop[a] Stoian cu zisa dum[nealui] şi mart[or]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuş negru, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.971.

54.

1754 Iulie 1.

Adică eu Hristache căp[itanu] dinpreună cu soţia mea Dumitrana, fata lui Iordache, nepoată lui Chirco papugiul, dat-am zapisul nostru la măna jupănului Matei zăbunariul, precum să s[e] ştie, că avăndu noi o prăvălie aici în Bucureşti, în uliţa cea mare, despre zidul domescu, care prăvălie au fost dată de zestre surori-mea Floricăi şi întămplăndu-se de au muritu sorumea Florica şi neremăind nimenea din ea, o am stăpănit eu, fiind sora mai mică. Şi această prăvălie se hotăraşte din sus cu prăvălia lui jup[ăn] Grigorie Mihuleţ şi din jos să hotăraşte iar cu prăvălia unchiului meu Chirco papugiu. Şi aceasta prăvălie s-au văndut cu locu ei, cu tot, pănă în zidul domnescu, însă locul pe jumătate, iar jumătate rămăne prăvăliei cei din jos. Şi această prăvălie s-au văndut drept bani gata, t[a]l[eri] 215 şi aceşti bani i-am luat noi toţi în măinile noastre şi am văndut-o noi de a noastră bună voe, nesiliţi de nimenea.

Deci dumnealui să aibă a stăpăni dumnealui cu bună pace, dumnealui şi feciorii dumnealui, nepoţii şi strenepoţii şi ori-cine

se va trage din neamul dumnealui. — Deci noi pentru bună şi adevărată credinţă, i-am dat acest zapis cu iscăliturile noastre, ca să-i fie dum[nealui] de bună credinţă.

Şi am scris eu Hristea dascăl, cu zisa vănzătorilor şi cănd s-au scrisu au fost mulţi oameni, cari să vor iscăli anume mart[ori]. Iul[ie] 1-[a] zi 1754.

Hristache căpitan vînzător împreună cu soţia mea Dimitrana[1]

Nicolae post[elnic] al treilea

Eu Costandin Fundeanul cizmar, mart[or]

Eu Anastasia, mărturie

Eu Socol diac[onu] Colţii, mărt[or]

Pătraşco al doilea vornic, mart[or]

Eu Dadu lefegiul, mart[or]

Eu Constandin Boiciu, mart[or]

Eu Gavrilă zăbunar, mart[or]

† Popa Theodor de la sf. Gheorghe celu Vechi, mărturie

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 2.

55.

1754 iulie 11.

† De vreme ce locul din mah[alaoa] bisericii sfăntului prooroc Ilie pe care iaste casa Sandului fost al treilea vist[iar] şi casa Papei ce au fost căpit[an] şi căt va iaste coprinsul şi în curtea lui Atanasie log[ofăt] de vistierie, s-au descoperit acum şi s-au ales cu boieri mari că iaste al dumnealui Costandin Dudescu fost mare vornic, cumpărat de părintele dumisale de la Fărcăşan, iar nu al bisericii precum era coprinsu cu nume că au fost al Golescului şi vrănd dumnealui vornicul ca să-l vănză, au întrebat pe Sandul vist[ier] şi pe Tănase log[ofăt] şi ei au primit

---

[1] semnătura în greceşte.

ca să-l cumpere tot, iar Papa fiind vecin rău şi gâlcevitor au cerut ca să lipsească dintre ei, sau de va fi el să lipsească ei, întorcându-le banii pe case. A cărora cerere fiind cu cale am trimis noi pe Opriş văt[aful] de zidari şi cu alţi meşteri de au preţuit casa Papei, lemnele şi namestiile ei după cum să află cu totul drept t[a]l[eri] 55 şi aducându-se şi Papa în divan înaintea noastră i-am zis întâiu ca să-şi ia banii pe casă şi să lipsească de acolo ca unul ce-l dau de vecin rău şi nu au primit; i s-au zis dar ca să cumpere el totul locul şi să întoarcă şi banii pe casele celorlalţi şi să lipsească aceia şi nici aşa nu au pohtit; i s-au mai zis să-şi ceară un soroc până să-şi mute casa şi nici aşa nu s-au mulţumit.

Deci văzând noi atâta nesupunere a lui ce au arătat la judecată în divan, hotărăsem ca să i se sfărame casa şi să s[e] izgonească d-acolo, de vreme ce şi pravila porunceşte cum că pământul stăpâneşte cele ce sânt zidite şi făcute deasupra lui. Dar dumnealui vornecul Dudescu nu s-au îndurat de sărăcia lui, ci au voitu ca să-i dea bani pe casă, încît s-au preţuit ca să nu se păgubească şi i s-au pus soroc până într-o săptămână, ca au bani să-şi ia, sau lemnele să şi le aridice; iar când şi până la acest soroc nici bani[i] îşi va lua, nici casa îşi va muta-o, atunci să-i ridice lemnele şi să i le lepede afară, să facă el ce va vrea cu dânsele şi aşa să vânză dumnealui locul tot celor cu cari s-au învoit să-l cumpere. Aceasta scriem 1754 iulie 11 **zile.**

B[arbu] Văc[ărescu] mare vornic

Costandin **mare** spăt[ar]

Şt[efan] Văc[ărescu] **mare** logofăt

[Hotărîrea domnească]

Io Costandin Mihai Gihan Racoviţă v[oie]vod şi domn a toată Ţara Romînească, după hotărâre dum[nealor] veliţilor boiari găsind şi domnia mea a fi cu cale şi cu dreptate am întărit şi cu a domnii mele pecete şi poruncim aşa să s[e] urmeze.

(L. S.)

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară domnească în tuş roşu; nr. inv. 25.319.

56.

1756 (7264) martie 10.

† Adic[ă] eu pop[a] Fătul, dat-am zapisul mieu la măna dumnealui logofătului Matei din Bucov, precum să s[e] ştie că i-am văndut un loc, ce-mi este şi mie de la părinţii miei. Şi acel loc este pă lăngă Radu călăreţ şi l-am văndut de a mea bună voe, să facă dumnealui ce-i va fi voia cu dănsul, după cum arată şi zapisele cele vechi. Şi am văndut drept t[a]l[eri] 21 şi cu o cezvărte ce este osebită cu zapisul ei. Şi pentru mai adevărata credinţă m-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Mart[ie] 10 zile în anul 7264 [1756].

Filotheu er[o]m[onah] vănzător

Eu Paraschiva vărul mart[ur]

Pe verso: „Pentru locul din mah[alaua] Popii Dărvaş lui Matei de la Bucovu".

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva Nicolae Kretzulescu, XV/71; copie fotografică sub nr. inv. 65.852.

57.

1756 (7264) mai 4.

† Adicăte eu Gheorghe zăbunar dinpreună cu fămeia mea Diţa şi denpreună cu copii noştri anume care mai jos să vor iscăli, dat-am credincios zapisul nostru la măna dumnealui jupănului Petre, precum să s[e] ştie că avăndu eu o prăvălie în uliţa cea mare şi cu pimniţă dedesupt şi cu cinci odăi cu locul lor din dos căt ţine din uliţă pănă în zid după cum arată şi zapisele cele vechi însă cu ulicioara. Acu neputănd eu să le stăpănesc şi trebuindu-mi şi bani am văndut-o dumnealui însă de a noastră bună voe şi nesiliţi de nimeni în bani gata în t[a]l[eri] 560, adicăte t[a]l[eri] cinci sute şaizeci şi aceşti bani i-am luat în

măinile noastre toți deplin. Drept aceia am dat acest zapis la măna dumnealui ca să stăpănească cu bună pace și să-i fie ohabnică de către noi și de către tot neamul nostru și i-am dat și zapisele cele vechi de cumpărătoarea prăvălii. Și cănd s-au făcut acest zapis au fost și alte obraze de cinste care mai jos să vor iscăli. Și noi pentru credința ne-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Și am văndut cu știrea tuturor vecinilor și din sus și din jos. Mai 4 zile în anul 7264 [1756].

Eu Gheorghe zăbunar vănzător

Eu Dița fămeia lui vănzătoare

† Eu Andrei Braș[oveanu] adeverez să stăpănească cu pace de către mine

† Gheorghe cupeț mart[or]

Velic postăvar mart[or]

Dicul post[elnic] mart[or]

Eu Tănasi[e] bragagiu martor

Ș-am scris eu Petre Br[așoveanu] cu zisa lor

Matei zăbun[ar] mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 32.421.

58.

1756 (7264) iunie 5.

† Adică eu Andrei Braș[o]ve[a]nu dat-am acestu adevărat și credincios zapis al mieu la măna dumnealui jup[în]ului Stănică căpitan precum să s[e] știe că am văndut o prăvălie din ulița Șelarilor cea mare, care iaste alăturea cu prăvălia jup[înului] Gheorghie zăbunar, fiindcă și eu am cumpărat-o de la veri[i] mei și făcănd prăvălia de vănzare am întrebat pe vecinii și rudele

mele şi mi-au răspuns precum că lor nu le trebuie. Dreptu aceia găsind [pe] dumnealui mai sus numitu, eu însu-mi tocmindu-mă cu dumnealui t[a]l[eri] 500: adică cinci sute şi luăndu-i în dăplin în măna mea, i-am dat şi zapisele cele vechi ca să aibă dumnealui a stăpăni şi coconii dumnealui, nepoţii, strănepoţii dumnealui cu bună pace de către tot neamul mieu, dreptu acéia prăvălia cu pămăntul ei, după cum numeşte şi zapisele cele vechi şi prăvălia cu uticioara. Şi pentru mai adevărată credinţă m-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Iunie 5 **zile** 7264 [1756].

† Eu Andrei Braş[oveanu] vănzător

† Şt[efan] mărgelar adeverez

Andrei mărgelar adeverez

Iordan adeverez

Apostol adeverez

† Eu Ona postăvar martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 37.423.

59.

1757 august 6.

Scrisoarea mea la măna dum[nealui] frate-mieu Nicolae post[elnicul], precum să s[e] ştie că avănd eu o pivniţă în Zăbunari, pe care pivniţă sănt trei prăvălii părinteşti, cu locul lor, ce merge păn-în uliţa zidului domnesc, care prăvălii le-au lăsat tată-miu, fraţilor, adică lui Necolae una şi lui Macsin una şi lui Iordache una şi mie pivniţa şi cu casa din dos, din-naintea gărleciului pivniţi[i]. Deci eu avănd trebuinţă de bani, întăi am văndut frăţine-meu Macsin a treia parte din pivniţă, căt ţine pră-

văliia lui pă dănsa şi cu gărleciul de piatră boltit şi cu casa din dos, în taleri 80.

Acum, făcănd eu vănzătoare şi ceialaltă pivniţă 2 părţi şi neputănd alţii încăpea supt prăvăliile fraţilor, pentru partea din fund pe care este prăvăliia frăţine-meu Nicolae post[elnicul], m-am tocmit cu dumnealui de i-am văndut-o şi au rămas şi prăvăliia dumisale cu pivniţă dedăsupt, precum şi frăţine-mieu Macsin, numai fiindcă frăţine-meu Macsin i-am văndut partea de pivniţă unde iaste cu gărleciul şi cu casa de vănzarea vinului, i-am văndut cu preţ mai mare; iar această parte ce am văndut-o acum frăţine-meu Nicolae post[elnicului], fiind numai 3 păreţi făr de gărlici şi făr de casă, i-am văndut-o numai drept taleri 30 şi jumătate şi mi-au dat aceşti bani toţi deplin în măinile mele. Deci, fiind vănzarea din bună voia mea, şi cu voia şi ştirea soţiei mele şi a copilelor mele, am dat acest zapis al mieu, ca de acum înainte să aibă a-şi stăpăni această parte de pivniţă după cum s-au numit mai sus, cu locul ei din dos, pe cît îi ţine prăvălia, cu bună pace de către mine şi de către copilele mele, dumnealui şi fii dum[nealui] căţi dumnezeu îi va dărui. Şi pentru că n-au rămas a mai avea între noi altă pricină, am iscălit cu măna mea, iscălindu şi alţi boeri martori ca să s[e] crează. Av[gust] 6 zile 1757.

† Costandin fiul lui Grigore Mihai, vănzător împreună cu soţia mea şi cu copilile mele anume Ilinca, Rada, Grăjdana.

† Popa Nicolae schevofilax † Popa Iane Castriot

Isaia egum[en] bis[ericii] Creţ[ulescu]

Cost[an]d[in] log[ofăt] Mănescu mart[or]

Ioan log[ofăt] mart[or]

Şi am scris eu Radu log[o]f[ăt] cu învăţătura dumnealor şi mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 3.

60.

1758 februarie 25.

Adecă eu Bălaşa soţia răposatului Gheorghie abagiul împreună cu fiiu-mieu Paraschiva dat-am acest adevărat şi încredinţat zapis la măna dumnealui cumnatului Şărban protopsaltichi de la biserica domnească, ca să fie de bună şi adăvărată credinţă, precum să s[e] ştie că am văndut dumnealui o prăvălie în mah[alaua] Răzvanului, care prăvălie iaste alăturea cu prăvălia mea şă pă dăn jos alăturea iară cu o prăvălie ce au cumpărat-o de la noi, care prăvălii sănt cu pămăntu cu tot ale méle şă să tragu de la moşul dumnealui şă dă la moşul dumnealui le-au fost cumpărat Staicul log[o]f[ă]t şă de la Staicul log[o]f[ă]t le-au cumpărat răposatul soţul mieu Gheorghie abagiul, după cum dovedescu zapisile cele vechi. Şi o am văndut dumisale drept bani gata t[a]l[eri] o sută şă am luat aceşti bani toţi deplin în măinele noastre, pentru că s-au căzut dumnealui, fiind şă despre o parte şă despre altă parte neamul nostru, dupre cum dovedeşte mai sus. Şă i-am văndut dumnealui cumnatului ca să-i fie moşăe ohabnică şă stătătoare în veci dumnealui şă coconilor dumnealui, însă locul să s[e] ştie lungul den marginea podului cel mare pănă în gardul Stelii st[în]j[eni] 7 şă latul stănj[eni] 4, căt ţine obraţiile fieştecăriia prăvălii. Drept aceasta am dat acest adevărat zapis la măna dumnealui ca să-i fie de mare credinţă, încredinţare fiind şi alţi boeri de cinste mărturii care mai jos să vor iscăli. Deci şă noi pentru mai adevărată credinţă am întărit cu iscălitura şi cu pecetea mai jos ca să s[e] crează. Fevr[uarie] 25 în anul 1758.

Eu Bălaşa vănzătoare

Eu Paraschiva pah[arnic] vănzător

Ştefan nepot dumneaei mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.973.

61.

1758 august 8.

Adecă eu Bălaşa polc[ovniceasa] [1] dinpreună cu fii-mieu Paraschiva dat-am acest adevărat zapis al nostru la măna dum[nealui] cumnatu-mieu Şărban dascăl, precum să s[e] ştie că mai avăndu noi o prăvălie în carăle cu peşte cele vechi în mah[alaua] Răzvanului, în răndu cu cele doao prăvălii ce i le-am văndut dumnealui mai nainte, ci şă acum trebuindu-mi bani şă vrănd să o vănzu, m-am dus la dumnealui de am văndut-o dumnealui în t[a]l[eri] o sută cinci adecă 105 cu locul ei însă locul din pod cel mare pănă în gardul Stelii, care prăvălie mai iaste şă mie de cumpărătoare de la Staicul log[ofăt], după cum dovedescu şă zapisile cele vechi. Şă noi i-am dat-o dumnealui de a noastră bună voe şă nesilit de nimeni ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare, dumnealui şă coconilor dumnealui. Şi noi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit numele ca să s[e] crează. Av[gust] 8 zile 1758.

Eă Bălaşa polc[ovniceasa] [1] vănzătoare

Eu Paraschiva vănzător

Ştefan post[elnic] vănz[ător]

Eu Costandin mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.974.

62.

1759 noiembrie 16.

Adecă eu Mateiu zăbunariu dinpreună cu fecioru-mieu, anume Preda, dat-am zapisul nostru la măna dum[nea]lui post[elnicului] Nicolae Mihuleţ, precum să s[e] ştie că şăzănd eu într-o prăvălie 20 de ani a lui Hristache căp[itan] şi avănd noi la Hrista-

[1] aşa în text.

che t[a]l[eri] 150 bani cu dobândă şi neputând ca să ne dea banii, m-am aşezatu cu el de i-am mai dat încă t[a]l[eri] 35 şi am cumpărat-o noi. Dar acestă prăvălie fiind într-un părete cu prăvălia mai sus numitului postelnic, nu ne-au îngăduit, ci cu un **al doilea** vornic m-au tras ca să mergu la judecată să-mi întoarcă banii şi să ne ia prăvălia de sub stăpânire. Iar noi cunoscându-ne judecata, ne-am rugat de dum[nea]lui post[elnicul], rugându-se **şi** alţi neguţători pentru noi, ca să nu ne scoaţă şi dum[nea]lui ne-au lăsat prăvălia iarăşi sub stăpânire, ca să o stăpânim cu pace, cum şi păn-acum, numai avănd dum[nea]lui post[elnicul] prăvălia şi cu pivniţă de vinde vin; noi în prăvălia noastră vin să nu fim volnici a vinde, nici rachiu, nici eu, nici copii miei. Iar de care cumvaşi vom vinde vin sau rachiu, să ne ia prăvălia de sub stăpânirea noastră. Aşijderea şi pentru un zapisu al lui Hristache ce era la noi, i l-am dat şi t[a]l[eri] 9 ce avem la el, i-am ertat şi de acum în(n)ainte să avem pace între noi. Şi pentru mai adevărată credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi de[ge]tele mai jos, ca să se crează, fiind şi alţi oameni de cinste marturi, carii să văd iscăliţi. 1759 noem[vrie] 16 **zile**.

Eu Mateiu zăb[unar] adeverez

Eu Preda, **fiul lui** Matei adeverez

Eu Costandin boiangiu mart[or]

Eu Gavrilă văt[af] [de] zăb[unari]

Eu Dobre Dărstoreanu mart[or]

Eu Sandu bărbier mart[or]

Eu Costandin căp[i]t[an] mart[or]

Petraşco **al doilea** vornic

Popa Theodor **de la sf.** Gheorghe cel Vechiu mărturie

Eu Goga zăb[unar], **ginerile lui** Mateiu zăb[unar]

Şi am scris eu Antonie log[ofăt] cu zisa dum[nea]lor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 4.

63.

1759 decembrie 19.

Dat-am această scrisoare a noastră de adeverință la mâna dumnealui Matei zăbunariul de aici din Buc[urești], precum să s[e] știe că cumpărându dumnealui o prăvălie în ulița Zăbunarilor, în mah[alaua] sfântului Nicolae, de la Hristache ce au fost căpitan și de la soția sa . . . . . .[1] atât locul cât și lemnile prăvăliei, de sânt acum 6 ani și fiindcă acolea alăturea are și post[elnicul] Nicolae Miulețul prăvălie și pivniță și nefiindu iscălit în zapisul de vânzare, s-au sculat acum de au dat jalbă la dumnealui Costandin Dudescu mare vornec, cerând ca să întoarcă banii lui Matei zăbunariul și să stăpânească dum[nealui], fiind vecin. Și dumnealui mare vornecu[l] după jalba Miulețului, au trimis pe Pătrașco al doilea vornec, ca să ducă la judecată pe amândoao părțile; dar până a nu merge la judecată s-au învoitu între dumnealor, fiindu și numitul Pătrașco vornicelu și noi cu toții de față; și au dat Matei zăbunar dumisale Nicolae post[elnicului] 16 lei, însă 4 lei ce au zis că sânt dobânda unor bani ce-i luase, să-i dea pentru prăvălie și 1 leu pentru o carte de blestem și 11 lei i-au dăruit, pentru căci au iscălit zapis de vânzarea prăvăliei, și taleri 2 și jumătate au dat vornicelului și taleri 9 căpitanului Hristii[2] și spărgîndu-i un zapis de datorie și și dându-i și amaneturile înapoi, care fac peste tot t[a]l[eri] 27 și jumătate; acești bani tot Matei zăbunar i-au dat afară din cumpărătoarea prăvăliei și prăvălia au rămas sub stăpânirea lui Matei zăbunariul, că așa s-au învoit cu post[elnicul] Nicolae.

Pentru aceia am dat și noi această scrisoare de adeverință la mâna dum[nealui] Matei zăbunariul, adeverindu cum că au cheltuit acești bani și au rămas să stăpânească prăvălia. Și pentru adevărata credință, ne-am iscălit mai jos ca să s[e] crează. Dichem[vrie] 19 zile, în anul 1759.

† Eu Gavrilă vătaf mart[or]

† Eu Sandul bărbier mart[or]

---

[1] loc alb în document.
[2] corect „Hristache".

Eu Gheorghe zăb[unar] mart[or]

Eu Cost[andin] boiangiu [mart[or]

Eu Dobre Drăstoreanu mart[or]

Petraşco al doilea vornic mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 5.

64.

1763 septembrie 15.

† Eu jupăneasa Maria păhărniceasa, ce am fost soţie răposatului dumnealui Mihai Bărbătescul fost mare pah[arnic], dinpreună cu fii miei Şărban şi Costandin post[elnic] dat-am zapisul mieu la măna dumnealui Ioniţă Racoviţă fost mare clucer, ca să fie de adeverinţă, precum să să ştie că avănd mai sus numiţii fii miei trebuinţă de bani ca să s[e] plătească de nişte datorii şi ne alt mijloc avănd pentru bani, am făcut casele mele de aici din Bucureşti de vănzare, care case sănt făcute de noi în mahalaoa sf. Savii, la poarta sfintei mănăstirii Colţii. Deci s-au găsit mai sus numitul boiar ca să le ia şi ne-am învoit între noi de am făcut schimbu cu dumnealui şi ne-au dat dumnealui bani gata t[a]l[eri] doao mii şi casele dumnealui ce le are de la jupăneasa Bălaşa Afenduloaia şi noi i-am dat casele noastre cele mari, cu cele de jos mici şi cu tot înprejurul lor, căt este coprinsul precum am stăpănit şi noi.

Drept aceia dar, i-am dat zapisul nostru la măna dumnealui mai susului numit boiar, dinpreună cu zapisile cele vechi, ca să aibă a stăpăni dumnealui casele cu bună pace, de către noi şi de către tot neamul nostru, pentru că de a noastră bună voe ne-am învoit şi ne-am aşezat de am făcut schimbu, să-i fie dumnealui şi coconilor dumnealui, căţi dumnezeu îi va dărui, moşie stătătoare

Zapisul din 15 septembrie 1763

în véci. Și pentru credință am iscălit puind și pecețiile mai jos ca să s[e] crează. Sept[embrie] 15 **zile,** 1763.

Maria Băr[băteasca] păh[ărniceasa]

Mihail Băr[bătescu] stol[ni]c mart[ur]

Șerban Băr[bătescu] post[elnic]

Costandin Băr[bătescu] post[elnic]

Părvu Cantacuzino **mare** dvor[nic] mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuș negru ; nr. inv. 13.667.

65.

1764 (7272) iulie 14.

† **Io Ştefan Mihai Racoviţ[ă] voievod din mila lui dumnezeu domn al Ţării Romîneşti.** Osebit de datoriia care au domnii şi stăpănitorii locurilor, ca unii ce sănt părinţii patriei, le iaste şi de mare laudă şi vécinică pomenire a să sili şi a să nevoi nu numai pentru céle ce aduc folos, ci şi pentru céle ce sănt de podoaba locului, care să află supt stăpănirea sa, însă céle ce-s de trebuinţă, iar nu pricinuitoare desfătării, nevoindu-să a aduce şi a ţinea oameni cu meşteşuguri ce nu să află în locul acela şi pre cei ce vin de voia lor, a-i ocroti şi a-i apăra, ca, deprinzăndu-să şi supuşii săi la meşteşuguri streine, întăi să fie de podoabă şi fală patriei, a doao să nu aibă trebuinţă a aduce din alte ţări lucruri de acel fél.

Deci întămplăndu-să de au fost venit şi aici în ţara domniei méle, încă din zilele domniei sale Scarlat vodă, méşteri de albesc ceara, care fiind meşteşug nou şi încă şi de podoaba sfi[n]telor bisérici, pentru ca să rămăe nestrămutaţi aici, li s-au fost dat carte pentru apărare de bir şi de alte supărări, dar în domniia domniei sale Costandin vodă Mavrocordat făcăndu-să lumănăriia monopuli şi măcar că lumănăriia de ceară albă nu au fost oprită, însă din multele supărări ce li s-au făcut după vremi de cătră cei ce cumpăra lumănăriia domnească, au fost hotărăt să părăsească meşteşugul şi să să ducă în ţara lor. Dar cinstitul şi credincios boiariul domniei méle Mihai Cantacozino mare vistiiar pentru ca să nu lipsească din pămăntul ţării un meşteşug nou ca acesta, au cumpărat acea lumănărie cu toate naméstiile ei în t[a]l[eri] 200, tocmind şi doi méşteri ca să lucréze şi fiindcă din răvnă d[u]mn[e]zeiască acum zidéşte dumnealui şi besérică pe numele sfinţilor Patruzeci de M[u]cinici, care hram nu iaste aici în pămăntul ţării şi la loc unde au fost trebuinţă de besérică, pe Podul Mogoşoaii, unde nu sănt alte bisérici pen prejur, pre caré făcăndu-o şi xenodohion, adecă pentru primirea streinilor, au închinat şi această lumănărie.

Deci, fiindcă acest meşteşug iaste nou şi de podoaba sfintelor besérici, întărit-am şi domniia mea această danie printr-acest cinstit hrisov al domniei méle, mai adăogănd şi scuteala acestor

Hrisovul din 14 iulie 1764

doi mai sus numiţi méşteri, sau alţi doi ce vor fi după vremi, care să fie în pace şi ertaţi de toate dăjdile, oricăte ar eşi de la vistieriia domniei méle peste an în ţară.

Şi lumănăriia încă să fie în pace şi nesupărată de cătră cei ce vor cumpăra lumănăriia domnească, însă să aibă voe a lucra pe an numai până la 100 ocă ceară a sa şi să lucréze şi să vănză numai făclii albe, iar nu şi galbene, sau lumănări de seu şi numai mai sus numita besérică să aibă voe a ţinea această lumănărie şi a lucra ceară albă, iar alt nimeni, atăt din mănăstiri, căt şi din boiari şi din alţii să nu fie volnic a deşchide acest fel de lumănărie şi a lucra ceară albă, ci numai mai sus zisa bisérică, caré au fost pricină de a rămănea acest meşteşug aicea în ţară şi mai vărtos că iaste şi pentru chiverniseala săracilor ce să vor hrăni dintr-ănsa, ca să fie şi pentru pomenirea domniei méle şi a răposaţilor părinţilor domniei méle, întărind domniia mea hrisovul acesta cu însăşi credinţa domniei méle Io Ştefan Mihai Racoviţă v[oie]v[o]d şi cu credinţa prea iubiţilor domniei méle fii : Mihai voevod, Costandin voevod.

Şi mărturii am pus pe toţi cinstiţii şi credincioşii boiarii cei mari ai divanului domniei méle: pan Toma Creţulescul mare ban, pan Dumitraşco Racoviţ[ă] mare dvor[nic] de Ţara de Sus, pan Radul Văcărescul mare dvor[nic] de Ţara de Jos, pan Costandin Căndescul mare log[ofăt], pan Athanasie Ipsilant mare spat[ar], pan Mihai Cantacozino mare vist[ier], pan Antioh Muruz mare post[elnic], pan Ioniţă Guliano mare cliucer, pan Dimitrie Fotache mare pah[arnic], pan Iordache Caragea mare stol[nic], pan Ianacache mare com[is], pan Mihalachi mare pit[ar], is[pravnic] pan . . . . . . [1]).

Şi s-au scris hrisovul acesta în anul dintăi al domniei domniei méle aici în scaunul oraşului Bucureştii, în anul de la zidirea lumii 7272, iar de la naşterea d[o]mnului nostru I[su]s H[risto]s 1764 în luna lui iulie 14 zile, de popa Florea dascalul slovenesc de la şcoala domniei méle cea slovenească de la sf. Gheorghe cel Vechiu.

(L. S.)

---

[1] loc alb în document.

† Io Ştefan Mihai Racoviţă voievod, din mila lui dumnezeu, domn
Io Ştefan voievod

Costandin Cāndescul mare log[o]f[ăt] am citit

Original romînesc, pergament, cu miniaturi, pecetea în ceară albă pe jumătate căzută, monograma şi iscălitura domnului; nr. inv. 37:695.

66.

1764 decembrie 11.

† Adică eu Stănică căp[itan] din mahalaoa Vărgului, care mai jos mă voi şi iscăli, dat-am acest adevărat şi credincios zapisu al mieu la măna dum[nea]lui jupănului Măinii pap[u]giu, precum să s[e] ştie că rugăndu-mă de dum[nealui] de mi-au făcut bine cu t[a]l[eri] 250, adică două sute cinci zeci, până la o jumătate de an cu dobănda lor şi necrezăndu-mă dum[nea]lui ca să-i dau bani, i-am pus zălog o prăvălie ce să hotăraşte cu prăvălia dum[nea]lui, care şi acestă prăvălie să află pe uliţa cea mare în Şălari din mah[alaua] sf. Nicolae.

Şi întămplăndu-se şi viind zioa ca să-i dau banii şi neavănd ca să-i dau banii, m-am învoit cu dum[nea]lui de a mea bună voe neîndemnat şi nesupărat de nimenea, de am văndut prăvălia dum[nea]lui cu pămăntu[l] ei, dupre cum am cumpărat-o şi eu de la zidul hanului lui Zamfir pănă în-pod, lungul şi largul de în picătura straşini[i] pănă în picătură; însă i-am văndut-o drept t[a]l[eri] 550, adică cinci sute cinzeci şi aceşti bani i-am luat toţi deplin în măna mea, însă cu toată socoteala ce am avut cu dum[nealui] de mai nainte. Drept aceia i-am dat acest zapisu al mieu şi cel de cumpărătoare şi alte zapise vechi care s-au mai aflat, să aibă dumnealui a stăpăni şi coconii dum[nea]lui şi nepoţi şi strănepoţi dum[nea]lui şi tot neamul dum[nea]lui.

Şi cănd s-au făcut acest adevărat şi credincios zap[is] au fost şi alţi oameni mart[uri] care mai jos să vor iscăli (mai jos). Şi pentru adevărată credinţă m-am iscălitu mai jos ca să s[e] crează, puind şi degetul în loc de pecete. Dech[embrie] 11 zile 1764.

† Eu căp[itan] Stănică adeverez cu zapisul mieu și vănz[ător]
Popa Dobre **de la** bis[erica] Vergului mart[ur]
† Eu Vladul Giurgiuveanu
† Popa Matache **de acolo** mart[ur]
Și am scris cu învățătura dum[nea]lui Oprea preot mart[ur]
Eu Draco (?) martur [1])
Eu Fațatan Dumitru martur
C[ostan]d[in] Broșteanu log[ofăt] mart[ur]
Și Ioniță feciorul lui căp[itan] Stănică adeverez cu zapisul nostru

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 37.424.

67.

1766 ianuarie 20.

Adecă eu Costandin grăm[ătic] dat-am zapisul mieu la măna jupănesii Eidii, precum să se știe că mi-au făcut bine cu t[a]l[eri] 22 adecă doozeci și doi pentru treaba răposatului Neculae pentru pomenire. Am luat acești bani și i-am pus zălog un zapis de prăvălie și mi-au pus soroc dă acum pănă într-o lună să aibu a da bani la sorocu cu dobănda lor zece a doi și cu mulțumite. Și pentru adevărata credință m-am iscălit mai jos ca să [se] creaz[ă]. 1766 ghen[arie] 20.

Eu Cos[tan]dinu, epitropul lui Neculae, plat[ni]c

Dionisie al Răzvanului martor [1]

Eu Tudor mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.977.

---

[1] semnătura în grecește

68.

1768 iulie 9.

Adecă eu Paraschiv pah[arnic] dat-am adevărat zapisul mieu la măn[a] dum[nea]lui Alecsie Neculescu **fost** log[o]făt **de** vist[ierie] precum să s[ă] ştie că avănd eu o prăv[ă]lie aci în Bucureşti în mah[alaua] Răzvanului m-am învoitu cu dum[nea]-lui de i-am văndutu drept bani gata în t[a]l[eri] o sută şaizeci şi aceşti bani i-am luat toţi deplin la măn[a] mea, care aceast[ă] prăv[ă]lie iaste alăturea cu alte 3 prăv[ă]lii ce le are dum[nea]-lui rămase de l[a] dum[nea]lui răposat Şărban dascalu domnescu clironomie, care prăv[ă]lii sănt iarăş de l[a] mumă mea luate şi acum căzăndu-i-să dum[nea]lui iarăşi i-am dat şi eu aceast[ă] prăv[ă]lie cu pămănt[ul] ei din pod[ul] cel mare păn-în gardul Stelii, după cum să coprinde şi în zapi[i]sile cele vechi de cumpărătoare, ca să o stăpănească dum[nea]lui cu bună pace de către mine şi de către tot neam[ul] mieu, dum[nea]lui, coc[o]ni[i] dum[nea]lui, căţi dumnezeu îi va dărui. Şi pentru mai adevarat[ă] credinţă m-am iscălit mai jos, ca să s[ă] creaz[ă]. Iul[ie] 9 zile 1768.

Paraschiv pah[arnic] vănzător

Sandul **fost mare** căpitan **de** lef[egii] mărturie

Şi am scris eu Iordache log[ofăt] cu zi[sa] dum[nea]lui

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.982.

69.

1775 iunie 4.

Din porunca dum[nea]lui Rad[u]lui Văc[ă]rescu **mare** vor[ni]c am fost de am dăspărţit locul de casă al d[umi]sale Alecse Nec[u]lescu **fost** log[ofăt] **de** vistierie, care loc au fost al răposatului Şărban dascăl şi l-am deosebit acum dăspre jup[ă]-neasa Marzaniia, adec[ă] începăndu din pod[ul] cel mare şi

mergăndu la vale pănă în locul ce să numeşte al Sacăzlăului, care Sacăzlău opreşte şi pă d[umnea]lui log[ofăt] Alecse **şi** pă jupăneasa Marzaniia. Şi l-am măsurat din pod pănă unde arătăm, adecă pănă în locul Sacăzlăului şi au eşit stănj[eni] 27 **şi jumătate** şi tot cu locul Sacăzlăului să hotăraşte dum[nea]lui în sus spre biserica Stelii şi dacă să sfărşaşte locul Sacăzlăului să înjugă cu loc[ul] măn[ăsti]rii Stelii şi merge pănă în casa jupănesii Zalii [1]; arătăm locul din sus dăspre pod din locul jup[ă]nesii Marzanii pănă în păretile casii lui Ion cafegiu, măcarŭ că Ion cafegiu au arătat că nu va îngădui pe d[umnea]lui a stăpănî pănă în păretile casii lui, zicăndu ca să i să lase uliţă ca să-ş[i] meargă din dosul casii. Iară dum[nea]lui log[ofăt] Alecse au răspunsu că dă ar fi avut Ion cafegiu uliţă pe acolea şi acum i-arŭ lăsa, carele însuşi Ion afară din mărturiile ce mărturisiră cu graiu său să adăvără zicăndu că pentru hatărul răp[o]satuluî dascălului Şărban au îngăduitu de au stăpănitu pănă în peretele casii, iară acum cere să i să facă uliţă. **Şi** noi, de vreme ce însuşi singuri au mărturisit că stăpănirea dascălului Şărban au fost pănă în păretele casii, şi dum[nea]lui log[ofăt] Alecse iară pănă acolo să stăp[ă]nească.

Aşăjderea am mersu şi la prăv[ă]liil[e] din sus şi vecinii de acolea să temea să nu li să astupe uliţa ce merge la casa Zarii şî la alte trei patru case. Şi aşa am lăsat uliţă de a merge car[e] la aceste case, însă la cap[ul] uliţii de la podu din zidul casii luî . . . .[2] ovreiul spre prăvăliile d[umnea]lui log[ofăt] Alecse stănjăni doi. Asemenea unde va să facă poartă dă intră la mai sus numitele case, am lăsat stă[n]j[eni] 2 **şi jumătate** adecă iar din zidul casii lui . . . .[2] ovreiul spre prăvăliile dumnealui log[o]fătului şi din colţul porţii aceştiia să-şi facă gardu dumnealui log[ofăt] Alecse însă pănă în streaşina casiî Zarii. Şi aşa am găsit cu cale după mărturiile vecinilor şi am dat şi noi înscris. 1775 iuni[e] 4.

Rad[u] **al doilea** vor[ni]c | Eni **al doilea** vor[ni]c

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.983.

---

[1] **corect „Zarii".**

[2] loc alb în document.

70.

1775 (7283) iulie 3.

Din mila lui dumnezeu Io Alexandru Ioan Ipsilant voievod și domn al Țării Romînești.

De vreme ce la domnia mea dete jalbă popa Gheorghe protopopul și popa Bălaș, popa Andrei, popa Dobre, Hristea căpitanul, Voico căpitanul, Dragu tabacul, Ion scutelnicu, Alexandru, Preda păhărnicelul, Apostol, Staico, Pavel, Păun și Dumitru căpitanul cu toți mahalagii din mahalaoa Broștenilor de aici din orașul domnii mele București, zicînd că ei au ocină de moșie într-aceea mahala ce se chiamă Slobozia Domnească de moștenire, care moșie o au cu hotare și pietre și întărită stăpînire cu hrisovul domnii sale răposatului Matei vodă Basarab din anul 1636 sept[em]v[rie] 6 și cerură ca să li să înoiască acel hrisov de stăpînire și de către domnia mea.

După care jalbă și cerere nedîndu-le domnia mea crezămînt că au fost acea moșie tot supt stăpînirea lor, fiind trecuți la mijloc 139 de ani, cu pitac am orînduit domnia mea pe dumnealui marele dvornic de Țara de Jos ca însuși să meargă în fața locului să cerceteze prin vecini împrejurași de le-au fost stăpînirea acei moșii numai a lor și de le este cererea cu cale. Dumnealui, cu anafora de la 14 zile ale lui iulie[1] din anul 1775, au înștiințat domnii mele cum că au trimis în fața locului pe Radul și Anastasie al doilea vornic la acea moșie și chemînd pe toți vecinii împrejurași cu scrisori și zapise ce au avut, unde fiind față și preoții de la sfînta mănăstire Radul Vodă anume popa Gavril, eclisiarhul Teoclit și Gheorghe logofețelu al sfintei mănăstiri și alții, au cercetat în tot chipul și au adeverit că stăpînirea acei moșei pîn hotarele ce să coprind într-acel hrisov carele îl au de la domnia sa răposatul Matei vodă Basarab dintru început au fost numai a lor pînă acum și cum că cererea le este cu cale și cu bună orînduială, după cum toate părțile și înaintea dumnealui marele vornic fiind față cu toți au arătat că sănt odihniți după acel hrisov.

Deci, după cercetarea dumnealui marele dvornic și după

---

[1] corect „iunie".

înştiinţarea ce am luat acum de la dumnealui marele logofăt, cunoscîndu-se că stăpînirea le este bună şi cererea cu cale şi pe orînduială, drept aceia, şi domnia mea am dat acest hrisov la măna mai sus numiţilor mahalagii de întărire ca să aibă a ţinea şi a stăpîni acea moşie cu bună pace de către vecinii împrejuraşi pă toate semnele şi hotarele ce le sînt înpietrite, însă din colţul zidului sfîntului Spiridon Nou pînă în Dîmboviţă în matca cea veche şi pînă la morile din anini şi la hotarăle din luncă şi pînă la hotarul cel din lac şi la deal pînă în viile sfintei mănăstiri Radul Vodă şi ale oroşenilor, găsindu-să toate hotarele aceştii moşii nestrămutate după cum să coprinde şi în hrisovul domnii sale răposatului Matei vodă Basarab.

Şi am întărit hrisovul acesta cu însuşi credinţa domnii mele Io Alexandru Ipsilant v[oie]v[o]d şi cu credinţa prea iubiţilor domnii mele fii Costandin v[oie]v[o]d, Dumitraşcu v[oie]v[o]d şi cu tot sfatul cinstiţilor şi credincioşilor boerii cei mari ai divanului domnii mele, pan Dumitrache Ghica mare ban, pan Nicolae Dudescul mare dvornic de Ţara de Sus, pan Radul Văcărescul mare dvornic de Ţara de Jos, pan Pană Filipescul mare log[ofăt] de Ţara de Sus, pan Ştefan Prăşcoveanu mare log[ofăt] de Ţara de Jos, pan Ştefan Mişoglu mare spătar, pan Enache Văcărescu mare vistier, pan Scarlat Caragea mare postelnic, pan Dumitraşcu Racoviţă mare clucer, pan Costandin Gianoglu mare paharnic, pan Nicolae Bîrsescul mare stolnic, pan Manolache Creţulescul mare comis, pan Radu Năsturel mare sluger, pan Nicolae mare pitar, şi ispravnic, pan Pană Filipescu mare log[ofăt], pan Iordache Mavrocordat mare [1] logofăt.

Şi s-au scris hrisovul acesta din anul dintîi al domnii domnii mele, aici în oraşul Scaunului Bucureşti la anul de la naşterea domnului şi mîntuitorului nostru I[su]s H[risto]s 1775, iar de la zidirea lumii 7283 iulie 3.

(L.S.) **Io Alexandru Ipsilant din mila lui dumnezeu, domn**

Pană Filipescu mare logof[ăt] am citit

Gheorghe Mavrocordat mare [1] logof[ăt] am citit

---

[1] corect al doilea.

Mai jos:

Această copie s-au scos întocmai după cel adevărat hrisov din cuvînt în cuvînt de mine cel jos iscălit. 1846 oct[ombrie] 20. Stan Lupesc[u] dascălu din mah[a]l[aoa] Oltenilor.

Copie; nr. inv. 48.963.

71.

1777 iunie 9.

† Adecă eu Marzaniia preoteasa răp[osatului] popii Ştefan domnesc, dinpreună cu noru-mea Sofiica şi cu copilul ei Tudorache, dat-am adevărat şi credincios zapisul nostru la măna dum[nealui] nepotă-mieu Costandin dasc[ăl] al bisericii domneşti, precum să să ştie, că avănd noi un loc aici în Bucureşti în mah[alaoa] Răzvanului, lăngă dasc[călul] Şărban şi fiindu-ne locul de vănzare, prin bună tocmeal[ă] şi nesilit[ă] de nimeni l-am văndut dum[nealui] drept bani gata pă t[a]l[eri] 600, adecă şase sute, dăndu-ne dum[nealui] aceşti bani toţi deplin în măinile noastre, căzăndu-i-se dum[nealui] a-l cumpăra fiindu-ne neamul, decăt alţii streini.

Deci de acum în(n)ainte să aibă a stăpăni dum[nealui] cu bună pace atăt de către noi, căt şi de către tot neamul nostru, să-i fie dum[nealui] şi jupănesii dum[nealui], coconilor dum[nealui] şi tot neamului dum[nealui] moşăe ohabnică şi stătătoare în veci, fiind această vănzare, cu ştirea tuturor rudelor noastre şi a tuturor vecinilor şi din sus şi din jos, dăndu-i dum[nealui] şi toate zapisele céle vechi ale acestui loc.

Drept aceia am dat acest adevărat şi credincios zapis al nostru la măna dum[nealui] de stăpănire iscălindu-l şi întărindu-l cu iscăliturile şi peceţile noastre, iscălindu-se şi alte obraz[e] de cinste şi vecini marturi ca să s[e] creaz[ă]. Iunie 9 zile 1777.

Eu Marzaniia preoteas[a] răp[osatului] popei Ştefan vănzătoare

Eu Sofiica nora Marzanii, dinpreună cu fi[i]-mieu Tudorache vănzător

Dionisie al Răzvanului martor [1]

Dumitrache dasc[ăl] Def. mart[ur]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.985.

72.

1778 februarie 8.

Adecă eu Costandin dascalul al sfintii bisérici domnești dat-am adevărat și credincios zapisul mieu la măna dum[nealui] Alexie Neculescul **fost** log[ofăt] **de** vist[ie]rie, precum să să știe că avănd eu un loc aici în București în mahalaoa Răzvanului lăngă locul dum[nealui] ce-l are de la răposatul dascalul Șărban clironomie, care loc îl am și eu cumpărat de la mătuși-mea Marzaniia și de la Sofiica noră-sa prin bună tocmeal[ă] și nesilit de nimeni l-am văndut dum[nealui] drept bani gata t[a]l[eri] 660 adecă șase sute și șaizeci și acești bani i-am luat toți deplin în mîinile méle.

Și acest loc iaste alăturea cu Podul Tărgului de Afară și merge alăturea cu locul dum[nealui] păn-în locul Marghilomani[i] și alăturea pă de la vale în lungul mérge cu locul log[ofăt]ului Ioniță Grecean[u].

Deci de acum în(n)ainte să aibă a-l stăpăni dum[nealui] cu bună pace de către mine și de către tot neamul mieu, fiindcă acest loc dum[nealui] are protimisis a-l cumpăra, de vréme ce din dascalul Șărban alt clironom n-au rămas fără dum[nealui], fiindcă Ștefan care au ținut pă jupăneasa Marzaniia au fostu frate cu dascalul Șărban, ci să-i fie dum[nealui] moșie ohabnică și stătătoare în veci dumnealui și coconilor dum[nealui] căți

[1] semnătura în greceşte.

dumnezeu îi va dărui, dându-i dum[nealui] şi zapisile céle vechi ale acestui locu. Drept aceia am dat acest zapis al mieu la măna dum[nealui] iscălindu-l şi întărindu-l cu iscălitura şi cu pecetea mea, iscălindu-se şi alte obraze de cinste mărturii ca să să crează. Fev[ruarie] 8 zile 1778.

Costandin dascal vănzător

Matei Creţulescul fost mare pah[arnic] mart[or]

Matei Ciupelniţeanu mare şătrar mart[or]

Ianache Urdăreanu post[elnic] mart[or]

Ioan K. fost ceauş de aprozi mart[or]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuş negru, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.986.

73.

1778 februarie 26.

Trăsurile locurilor din mah[alaoa] Răzvanului, unul ce au fost al jupănesii Marzanii şi altul al log[ofătului] Ioniţ[ă] Greci[anu] ce să hotărăsc amăndoao alăturea. Fev[ruarie] 26, 1778.

Trăsura locului dascălului Costandin ce au fost al jupănesii Marzanii

stănj[eni]	palme	
14	—	în faţa podului latul din stălpul unde au fost poarta caselor jupănesii Marzanii, alăturea cu locul dascalului Şărban, pănă în locul ce să hotăraşte cu al log[ofă]t[ului] Ioniţ[ă].
28	—	în lungu din faţa podului în jos alăturea cu locul dascalului Şărban pănă în fundul grădinii unde iaste piiatra care să hotăraşte cu locul Stelii.

12	—	prin mijloc din hotar[ul] locului dascalului Şărban pănă în locul log[ofă]t[ului] Ioniţ[ă].
11 **şi jumătate**	1	în fundul grădinii din hotar[ul] locului dascalului Şărban unde iaste piiatra, alăturea cu locul ce să loveşte al polc[o]v[nicului] Marghioloman, pănă în locul log[ofă]t[ului] Ioniţ[ă].

Trăsura locului log[ofă]t[ului] Ioniţ[ă]

stănj[eni]	palme	
10 **şi jumătate**	—	din semnul locului dascalului Costandin ce au fost al jupănesii Marzanii, în faţa podului pănă în zidul prăvăliilor lui Leondari băcan.
28	—	lungul din faţa podului alăturea cu locul ce au fost a[l] jupănesii Marzanii pănă în locul grădinii polc[ovnicului] Marghioloman.
14 **şi jumătate**	—	prin mijloc din locul ce au fost al jupănesii pe din dosul ulucilor lui Leondari băcan pănă în uliţa Cioran[u]lui.
8	1	din fundul grădinii din locul ce au fost al jupănesii Marzanii pănă în uliţa Cioran[u]lui ce se loveşte cu locul grădinii polc[ovnicului] Marghioloman.

La acest[e] trăsuri am fost şi eu şi după obiceiu l-am tras cu st[în]j[enul] domnescu, unde fiindu amăndoă părţil[e] dă faţă înpreun[ă] şi cu alţi vecini.

Tudor[an] **al doilea** vor[nic]

După cinstit răv[aş] dum[nealui] care mi-au scris, cocoane Alexe, am fost şi eu de faţ[ă] la trăsura acestor locuri şi într-acest chip au eşăt dup[ă] cum şi Tudoran **al doilea** vornic au iscălit.

Costandin dascăl

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.987.

74.

1780 noiembrie 2.

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Io Alexandru Ioan Ipsilant v[oie]v[o]d d[umnea]lui ceauș de apr[o]z[i] aduse la judecată pă Stana făme[ie] din Buc[u]-rești părăș lui Ianache băcan zicând că dându-i o casă cu chirie în mah[a]l[aoa] sfânt[ul] Dumitrie cu tocmeală până în șase ani, pă an câte t[a]l[eri] 40, cu care bani să meremetisească cele ce va face trebuință pân prejur, cerând ca să facă băcănie și den t[a]l[eri] 40, t[a]l[eri] 20 să-i dea iar t[a]l[eri] 20 să-i oprească și să stăpânească prăvăliia până să va plăti cheltuiala ce va face-o și de când i-au dat acea casă sântu ani 12 și după tocmeală banii nu i-au dat și acum casa vede că o stăpânescu alții și cerea să-și afle dreptatea. Căreia i-am cerut ca să ne arate vreun zap[is] sau simfonie în scris și zise că nu are.

Față fiind și părât[ul] Ianache răspunse că acestu loc este al dumnealor boerilor Crețulești și are și mănăstirea sf. Spiridon parte și de la dum[nea]lor îl are luat prin zap[is] cu chirie și ne arătă și zap[isul] boerilor Crețulești iscălit fiind și de eg[umenu]l măn[ăstirii] sf. Spiridon cu anul 1764 oct[ombrie] 26, prin care scrie că dă loc[ul] dum[nea]lor ce-l au în mah[a]l[aoa] lui Șărban vodă lui Ianache și tovarășului lui, Damian băcan, cu chirie câte t[a]l[eri] cincizeci pă an, ca să-ș[i] facă mag[a]zie și deasupra băcănie, care loc mai-nainte au fost al lui Iordache țigan croitor al dum[nea]lui Mateiu Crețulescul fost mare pah[a]r[nic].

Asemenea ne arătă părât[ul] și o carte de judecată a dum[nea]lor veliților boieri cu anul 1764 dech[e]mv[rie] 17 prin care să vede că au avut judecată Sanda țigan[ca] a d[umnea]lui fost mare pah[a]r[nic] Mateiu Crețulescu cu părât[ul] Ianache și tovarășu[l] lui, Damiian băcan, pentru acestu loc și după cercetarea ce le-au făcut arătându numiții zapis[ul] boerilor Crețulești ce se văzu și de noi, cum mai sus s-au zis, hotărăscu dum[nea]lor ca Ianache și tovarășul lui Damiian băcan să stăpânească acea băcănie și magazie cu bună pace, neavând Sanda țiganca a lui Iordache țigan nici o dreptate.

Asemenea ne arătă părât[ul] Ianache și o carte a trei al doilea dvornicei cu anul 1764 dech[e]mv[rie] 10, prin care scrie că au

fost trimişi şi la acea băcănie ce au făcut-o Ianache ca să cerceteze de au luat lemne vechi de ale casii lui Iordache ţigan ce au avut pe acel loc şi au pus la acea prăvălie ce au făcut-o şi cercetănd cu amărunt n-au găsit nici un lemnu vechiu.

Deci după zap[isul] şi cartea de judecată a dum[nea]lor veliţilor boeri ce să văzu la măna părătului Ianache să cunoscu că jalba părăşii Stanii nu are nici un temeiu, ci judecata au găsit cu dreptate ca părăt[ul] Ianache să stăpănească acea prăvălie şi mag[a]zie cu bună pace, plătind chiria locului pă an după coprinderea zapisului. 1780 noemv[rie] 2.

Mateiu pah[arnic]

Costandin fost mare com[is]

Barbu Ciorogîrleanu fost mare sluge[r]

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, fără pecete, în arhiva Alexandru Budişleanu; copie fotografică sub nr. inv. 53.136.

75.

1781 mai 2.

† Adică eu Petre dinpreun[ă] cu soţia mea anume Maria dat-am adevărat şi credincios zapisul nostru la măna ginere-mieu Iordache ş-a fiu-mii Stoicăi ş-a copiilor lor căţi dumnezeu le va dărui, precum să s[e] ştie că le-am văndut o casă în mahalaoa Pop[ii] Cozmii, care casă au fost a noastră bună stătătoare şi ne-au fost tocmeala între noi în t[a]l[eri] 80, adică opt zeci tocma[i].

Şi am văndut-o de a noastră bună voe nesilindu-ne nimenea, ca să o stăpănească cu bună pace de către noi şi de către tot neamul nostru, atăta căt eu şi copiilor.

Dar aşa ne-au fost legătura între noi ca să avem a ne odihni păn la sfîrşitu vieţii noastre, după tocmeala ce s-au zis mai sus.

Şi am văndut casa cu locu şi cu pomii după cum arat[ă] gardurile împrejur ca să le fie a lor stătătoare în veci. Şi pentru mai adevărată credinţă am făcut acest zapis la măna . . . . . .[1] şi în loc de pecete ne-am pus numele şi degetele mai jos ca să s[e] crează. Mai 2 zile 1781.

Eu Petre dinpreună cu soţia mea Maria vănzător

† Eu Ion nepotul lui Petre mart[or]

† Eu Costea scorţar mart[or]

† Eu Tudorache ceauş [2] mart[or]

† Eu Dumitru brut[ar] mart[or]

† Eu popa Ivan duh[ovnic] **din** mah[alaua] Popa Cozmei mart[or]

† Popa Barbul **de acolo** mart[or]

† Popa Anghel **de acolo** mart[or]

† Şi am scris eu popa Mateiu cu zisa lor şi mart[or]

Pe verso: † Dar fiindcă casa am fost tocmit în t[a]l[eri] noăzeci şi milostivindu-mă către nepoţi[i] miei, văzăndu-i în ochi, le-a[m] dăruit t[a]l[eri] zece ca să-şi ia o vacă. Mai 2 zile 1781.

Eu Petre cu soţia mea adeverez

† Eu popa Ivan mart[or]

† Popa Barbul **de acolo**

† Popa Anghel **de acolo**

† Popa Mateiu mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.454.

---

[1] rupt.

[2] scris deasupra cuvîntului „fecior“ şters.

76.

1781 iunie 20

Din luminata porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Alecsandru Ioan Ipsilant v[oie]v[o]d prin zapcilăcu[l] dumn[ealui] văt[a]f[u]lui de vist[i]erie, s-au adus la judecată Ioan căntăreț din Buc[u]rești prin vechilu [și] Despa soțiia lui, cu jalbă pentru dum[nea]lui fost mare pit[a]r Alexe Nec[u]lescul, zicănd că rămăindu-i un loc de pomană de la un Șărban dascălul alăturea cu casa lui de la părinți ce au avut-o cumpărată de la un Mușat coj[o]car denaintea dascălului Șărban, acum numitul pit[a]r au mers cu doi vornicei și umblă să ia locul lui de 2 palme, care nici zapis zice că nu are, iar stăpănirea lui și a părinților lui zice că iaste de 39 de ani cu zapisul pe care zapis arătăndu-ni-l îl văzum cu an 7250 [1741] dechemv[rie] 6, iscălit Mușat, Păuna, Dumitrache, Cos[tan]d[i]n și Tudorache, tot vănzători și cu un martur, pe care îl dă la măna Oprii cafegiu și zice că-i vinde o präv[ă]lie cu locul ei în carăle cu pește cel[e] vechi, alăturea cu curtea lui jupăn Gheorghiță, însă fața casii la uliță, lumina din căsoroava casii păn-în stălpul porții lui Gheorghiță iar lungul păn-în ulucile grădinii lui Gheorghiță și că fiind lemnile cu prăvăliia veche, s-au așăzat cu dănsul să i-o facă noă și să i-o dea gata după cererea lui întocmai cum va lucra și pe [cea]laltă ce iaste tot într-un perete cu aceasta și are a zice că fiindu-i de zestre i-o vinde drept bani gata t[a]l[eri] 270.

Față fiind și numitu pit[a]r răspunse cum că zapisul scrie așa, dar după ce s-au prefăcut această präv[ă]lie a jăluitor[u]lui stăpănea numai căt ținea prăvăliia, iar stălpul ce-l numește al lui Gheorghiță s-au călcat cu peretile präv[ă]lii căt au prefăcut-o, la care dovadă nu avu. Am întrebat pe Despa dă ține minte bărbată-său cănd s-au prefăcut präv[ă]liia, zise că nu știe, fiind că așa au pomenit-o. Am cerut pit[a]rului Neculescu să arate zapis de locu dumn[ealui] și zise că zapis nu are, iar locul iaste rămas moștenire soții dumn[ealui] de la moșu-său Șărban dascălul și că stălpul care se găsește acum, iaste al părți[i] dascălul[ui] Șărban, iar stălpul lui Gheorghiță l-au călcat prav[ă]liia lui Ion cănd s-au prefăcut. Pentru stălp răspunse și Despa că acest[a] ce să vede acum, iaste cu adevărat

al lui Şărban, dar al lui Gheorghiţă este călcat supt peretele präv[ă]lii dumn[ealui] pit[a]rului ce au făcut-o plăcintărie, la care nici ia dovadă nu avu. Era pricină între dănşii şi pentru gard, zicând pit[a]ru că s-au întins Ion cu doă palme spre drum, iar nu l-au făcut pe unde i-au fost ulucile cele vechi.

Judecata au zis amăndurora părţilor să sape să să găsească bulamacii ai acelor vechi uluce şi săpând Despa au găsit o talpă tocmai supt gard, în dreptul colţului plăcintării, la care nici pit[a]r[ul] nu avu ce să mai zică. S-au cercetat amăndoă părţile şi pentru loc ce iaste supt straşina lui Ion, fiindcă pit[a]r[ul] zicea că acest loc au fost în coprinsul curţii lui Şărban şi l-au stăpănit totdeauna, pentru aceia cerea să-l stăpănească şi de acum înainte. Despa zicea că cu învoială între ei, lăsăndu-l dăşchis, l-au stăpănit Şărban pentru buna vecinătate, dar era al lor după cum îl coprinde zapisul ei şi cerea să i se dea însă şi locul ce iaste peste stălpul ce se vede, păn-în peretele plăcintării pit[a]r[u]lui, zicănd că acolo supt perete iaste stălpul lui Gheorghiţă.

Deci dă vreme ce în zapisul lui Ion să coprinde să să prefacă präv[ă]liia şi toată pricina lor stă ca de s-au prefăcut şi dă s-au călcat stălpul lui Gheorghiţă de peretile prăvălii, sau dă s-au prefăcut tot cum au fost mai denainte şi au rămas stălpul iarăşi afară din perete şi fiindcă pricina iaste veche dă 39 de ani şi pit[a]r[ul] nu avu nici o dovadă, am lăsat să să ţie în seamă dup[ă] cum să coprinde în zapis, din cosoroavă păn-în stălpul lui Gheorghiţă. Iar cât pentru stălp fiindcă amăndoi lăsa pe cel ce să vede şi pit[a]r[ul] zicea că stălpul lui Gheorghiţă iaste supt peretile prăvălii lui Ion, iar Despa zicea că iaste supt peretile plăcintării, la care neavând dovadă nici o parte nici alta, am lăsat a fi stălpul lui Gheorghiţă acesta care să vede. Aşijderea şi pentru gard, fiindcă s-au găsit supt dănsul talpă veche îngropată de 2 palme care merge drept în colţul plăcintării pit[a]r[ului], iarăşi am ales că iaste bine făcut. Iar cât pentru un peticel de loc ce iaste din stălpul lui Gheorghiţă păn-în talpa cea veche ce s-au găsit fiind coprins în zapis de zice lungu din stălpul lui Gheorghiţă păn-în ulucile grădinii lui Gheorghiţă, care loc fiind jos deşchis să coprindea în curtea lui Şărban, care pe acest loc iaste straşina lui Ion, am hotărăt să-l ţie Ion, neputăndu-să numi nici un fel de stă-

pănire la Şărban şi la moştenitoru lui un loc strîmpt care slujaşte streşini[i] şi picăturii lui Ion.

Pentru care hotărăm din stălpul ce să vede acum drept la vale păn-în colţul plăcintării pit[a]r[u]lui şi în începătura gardului lui Ion care iaste pe talpa cea veche ce s-au găsit, să stăpănească Ion căntăreţul cu bună pace dă către Alecse pit[a]r Nicolescu dupe zapisul ce are. Aceasta. **Anul** 1781 iun[ie] 20.

D[umitraşco] **fost mare** cluce[r]

Iani Mavr[ocordat] pah[arnic]

Grigore Kanales Pantazoglu [1]

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.988.

77.

1781 august 7.

† **Din mila lui dumnezeu Io Alexandru Ioan Ipsilant voievod şi domn al Ţării Romîneşti,** fiindcă pe un petic de loc ce era domnescu la poarta din sus a Curţii Vechi despre Dămboviţa şi l-am afierosit domnia mea sfintii şi dumnezeieştii mănăstiri Mărcuţa, ce este între doaă poduri, unul ce intră în domneasca Curte şi altul ce trece peste Dămboviţa, care măsurăndu-se s-au găsit în lat stănjeni patru şi jumătate, iar lungul pănă în apa Dămboviţii, cu ştirea domnii mele au făcut Ştefan Altăntopu baş-alaiu ceauş o prăvălie cafenea pentru hrana şi chiverniseala copiilor lui. Am dat la măna numitului Altăntopu ceauşul această domneasca noastră carte, ca să aibă a ţinea şi a stăpăni numai

[1] semnătura în greceşte.

prăvălia sa cu locul acesta de supt dănsa în bună pace, dănd la sfănta mănăstire pe an căte t[a]l[eri] zece. Şi aşa să stăpănească fără nici o băntuială rămăind însă slobodă ulicioara de alăturea dupe lăngă zidul Curţii, precum se află acum pentru trecerea norodului la apă. **Şi aşa este spusa domnii mele.** 1781 august 7.

(L. S.)

Io Alexandru Ioan Ipsilant voievod, din mila lui dumnezeu domn

Am citit marele logofăt

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară în tuş roşu şi monograma domnului ; nr. inv. 35.825.

78.

1781 [înainte de august 20].

Prea înălţate doamne,

Jăluescu mării tale pentru o fămeie anume Despa de aici den Bucureşti, că fiind vecină cu casa ei lăngă o casă a mea, care casă o am şi eu rămasă de la părinţii soţii mele, în anul trecut am făcut o prăv[ă]lie de plăcintărie între casa mea şi între casa mai sus numitei şi am făcut zidirea prăv[ă]lii, pănă în colţul casii ei şi i-am lăsat loc între prăv[ă]lia mea şi între casa ei pentru pusul lemnilor, să fie pentru treaba cuptorului, iar mai sus numita s-au făcut stăpănă pă acestu locu şi ş-au dăşchis uliţă de merge în grădina sa ; eu ca un stăpăn ce am fost, păn-în păretile casii ei n-am lăsat. Ia au dat jalbă la înălţimea ta şi au fost orănduită la dum[nea]lor boeri[i] Depertamentului de(a) 7 arătănd în jalbă că stăpănirea ei este pănă în stălpul porţii lui Gheorghiţă după zapisul ce-l are de stăpă-

nire, care zapis al ei aşa arată, numai prăv[ă]liia s-au prefăcut de atunci de la vănzare şi ş-au cuprinsu toată stăpănirea supt temelia casii ei şi aşa după facirea casii ei au rămas stăpăn dascălul Şerban, pănă în păretile casii ei şi ori ce trebuinţă avea a-şi duce din dosul casii ei lemne de foc sau orice, ducea păn casă. Şi după moartea dascalului Şărban au rămas feciori stăpănitori după urmarea tătăni-său; asemenea şi eu după moartea copiilor am stăpănit păn-la vrém[ea] răzmiriţii.

Luminate doamne, aşa am [a]pucat eu stăpănirea dascalului Şărban, poarta uliţi[i] care întra după podu, să răzima de casa mai sus numitei jăluitoare şi apoi avea dascălul Şărban pat lipit de păretile casei ei supt straşina casii, de şădea vara la umbră, după ce să pleca soarile; după a mea arătare să vor găsi mulţi şi den vecini oameni mai proşti şi den oameni mai de cinste, cum şi den boeri mari, care ştiu că au fost acestea care le arăt eu acum. Acum jăluitoarea au găsit un stălpu în pămănt de poartă şi pune pricină că acesta este stălpul lui Gheorghiţă după arătarea zapisului ei şi cer dum[nea[lor boerii judecători să aduc dovaţii că nu este stălpul acela, ci este stălpul dascalului Şărban; eu mai mult nu poci să ştiu, stălpi în pămănt sănt mulţi, atăta ştiu, stăpănire de sănt acum mai mult de trei zeci de ani. Mă rog luminate doamne să fiu orănduit la dum[nea]lor veliţii vornici să meargă în faţa locului, vor arăta mărturiile mele în frica lui dumnezeu de au fost stăpănirea dascalului Şărban după jalba ce dau înălţimii tale şi ce va fi mila mării tale.

Prea

plecată slugă

Alecse Neculescu fost mare pit[ar]

Pe verso:

„Zapciule ce eşti orănduit să-i scoţi la dumnealor veliţii boeri. 1781 avg[ust] 20".

mare log[o]f[ăt].

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.989.

79.

1781 septembrie 3.

Prea înălțate doamne,

Jăluesc mării tale că fiind orănduiți dumn[ea]lor veliți vornici cu dumnealor boeri epitropi, ca să hotărască și să aleagă locul sfăntului Savii, la acea hotărnicie mi-au luat o bucată de loc din locul mieu unde mă vecinesc, puindu-i semne ca să-l dea supt stăpânirea numitei mănăstiri. Pentru care loc am arătat înălțimii tale toată pricina stăpănirii locului mieu de atăția ani și nu s-au pomenit vreo dată să s[e] stăpânească de mănăstire. Într-acea diiastimă de vreme și după jalba mea am fost orănduită la dumnealor boeri epitropi ca să cerceteze și cu anafora să înștiințeze mării tale cu ce pricină și dupe ce temeiuri mi-au luat mănăst[irea] acel loc și dupe luminată porunca mării tale au făcut dumnealor anafora către înălțimea ta, arătănd și un zapis al răposatului șătr[ar] Mihai Bărbătescul ce se găsește la mănăstire, numind cum că au dat acel loc mănăstirii cu schimbu. Luminate doamne acel zapis este de șaizeci și mai nainte de ani și mănăstirea nici cum stăpânirea n-au avut; numai de la facerea zapisului și până la cumpărătoarea ce au cumpărat raposat soțu-mieu cluceru Ioniță Racoviță sănt trecuți de patruzeci de ani și mănăstirea de au avut vreun temeiu încă până acum nici o cerere de stăpânire n-au făcut. Mă rog milostive doamne să-mi aflu de la măria ta toată dreptatea să nu rămăiu năpăstuită în fericite zilele mării tale și cum va lumina dumnezeu pe măria ta.

Prea plecata sluga mării tale,

Ileana clucereasa Racovițoaia

Pe verso:

† Dum[nea]v[oastră] veliților boeri, dup[ă] cercetarea ce au făcut dum[nealo]r veliții vornici și cu boeri epitropi la fața locului pentru cei ce au luat din locu mănăstiri[i] sf. Sava, ne-au arătat epitropii prin anafora cum veți vedea că și în grădina pah[arnicului] Bărb[ătescu] s-au găsit o seamă loc după zapisul ce se află la mănăst[ire], ci dar acum se înfățișează înaintea

dum[nea]v[oastră] pă[rintele] igum[enu] cu vechilul numitei jupănese să cercetaţi cu judecată pricina ce are a răspunde ori o parte ori alta şi cum va fi dreptatea să ne faceţi anafora care să o aducă zapciul ce s-au rănduit ceauş de aprozi. 1781 sept[embrie] 3.

mare logof[ăt]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 13.591.

80.

1781 octombrie 4.

Adecă eu Safta logofeteasa, fata răposatului popii Grigorie din mahalaoa Protopopului, dat-am acest adevărat zapis la măna dum[nea]lui jupănului Gheorghiţă mărgelar din mahalaoa Măntuleasa, precum să s[e] ştie că avănd eu un loc cu pivniţă de piatră dat de părinţii mei de zestre tot într-aceast[ă] mahala a Protopopului, care loc se hotăraşte pe din sus cu locul casei unchi-mieu popi[i] Ion şi este pănă în picătura căşcioari[i] unchi-mieu, pe din jos despre casa logofătului Minco al dumneaei bănesii Floreascăi, pănă în drumul ce trece şi pe lăngă locul casii mele şi pe lăngă gardul numitului logofăt şi de napoi merge pănă în colţul gardului Udrii ţiganului dumneaei bănesii Floreascăi, iar denaintea casii şi a pivniţii pănă în drum[ul] mare ce merge în Tabaci, trece peste o rădăcină de dud şi rămăne într-acea rădăcină; care loc l-am văndut de a mea bună voe dumnealui numitului neguţător drept bani gata t[a]l[eri] 120, adică o sută douăzeci şi i-am luat toţi deplin în măna mea, ci dumnealui să aibă a-l stăpăni cu bună pace, dumnealui şi coconi[i] dumnealui cu bună pace, atăt de către mine, căt şi de către tot neamul mieu, fiindcă eu pănă a nu-l vinde dumnealui mai întăi am făcut ştire rudelor ca vericare va voi să-l cumpere şi nevrănd nici unul din rude, cu voia dumnealor l-am tocmit cu dumnealui numitu şi i l-am văndut, unde şi la care această vănzare fiind şi alte obraze de cinste faţă ş-au iscălit mărturie, care şi eu pentru credinţa cea

adevărată am pus numele şi degetul cum şi pecetea mea. 1781 oct[ombrie] 4

Eu Safta logofeteasa fata răposatului popii Grigore **din** mah[alaua] Prot[opopului] vănzătoare

Eu Sofia preot[easa] muma Saftei

Evghenia sora Saftei adev[erez]

† Eu popa Mihai duh[ovnic] **din mah**[alaoa] Popescului adeverez

Costandin **fost al doilea** comis

[indescifrabil] com[is] adeverez

Ioan diacon **din** . . [1] mart[or]

. [2]) dascăl mart[or]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuş negru; nr. inv. 39.107.

81.

1783 ianuarie 8.

† Adecă eu cel mai jos iscălit adeverez cu acest zapis al mieu la măna dumn[ea]lui jupănului Neculae Hagi Efstathiu ca să fie de bună credință, precum să s[e] ştie că avănd eu doao prăvălii aici în Bucureşti în mahalaoa sfăntului Nicolae în Şălari, în ulița cea mare, în Papugii, care prăvălii le am cumpărate cu locul lor mai dinainte dupe cum pe largu arată zapisul ce-l am de cumpărătoarea acestor prăvălii şi au şi pivniță de desuptul lor şi cu şapte odăi din dosul prăvăliilor deosebite şi cu alte trebuincioase lucruri fireşti tot pe locul acestor prăvălii, care loc merge, lungul

[1] loc alb în document.
[2] rupt.

din fața podului din ulița cea mare până în zidul hanului lui Zamfir și cu vecinătate pe din sus cu dumn[ea]lui sărd[arul] Ianache Lehliu și pe din jos cu măn[ă]stirea Znagovului și stăpănind eu aceste prăvălii până acuma cu tot coprinsul lor după cum arată mai sus. Iar acum de bună voia mea nesilit de nimeni le-am făcut vânzătoare și m-am tocmit cu dumn[ea]lui mai sus numitul și i le-am vândut dumn[ea]lui în bani gata t[a]l[eri] 3200, adică trei mii doao sute și am luat acești bani toți deplin în măna mea. Și când am făcut această vânzare au fost și cu știrea vecinilor dinprejur și a rudeniilor mele care să văd iscăliți din jos fiind și alți neguțători de cinste față, ce se văd iscăliți martori. Deci dumn[ea]lui de acum în(n)ainte să aibă a stăpâni aceste prăvălii cu pământul lor și cu tot cuprinsul lor cu bună pace, după cum le-am stăpânit și eu, atât dum[nea]lui cât și tot neamul dumn[ea]lui să-i fie moșie ohavnică în veci. Drept aceasta i-am dat dumn[ea]lui acest zapis de stăpânire dinpreună și cu zapisele cele vechi ce le-am avut de cumpărătoarea acestor prăvălii. Și eu pentru mai adevărată credință am întărit acest zapis cu iscălitura mea și cu pecetea pentru buna stăpânire. 1783 ghen[arie] 8.

Eu Măinia Gligoriul vă[n]zătoriu

Eu Ene căpitanul cumnatu dumnealui martur

Popa Tudorache de la sfeti Neculae mart[or]

Sterie Hristu martor

Nicolae Congul (?) martor [1]

Ioan cupeț mart[or]

Pe verso:

† Noi cei mai jos iscăliți, însă eu Măinea cavaf care pentru a mea datorie și pe bani gata am fost vândut aceste doao dughene la dumn[ealui] jup[ân] Nicolae Hagi Efstathiu drept t[a]l[eri] 3200 cum se vede înapoi pe fața acestui zapis, dar eu mai fiind dator și la dum[nealui] jup[ân] Nicola Dimitriu t[a]l[eri] 1530,

---

[1] semnătura în grecește.

adică una mie cinsute treizeci şi neavând cu ce-i plăti banii, am căzut la amândoao părţile cu rugăciune şi dumnealor prin iubire de oameni pornindu-se asupra-mi cu milostivire, mi-au dat ascultare însă mai întăi jup[înul] Nicola Dimitriu peste suma datorii dumisale au primit ş-au întors jup[în]ului Nicolae Hagi Efstathiu banii cumpărătorii suma ce s-au zis mai sus şi cu acest mijloc prin facerea de bine m-au plătit şi de dumnealui jup[în] Nicola Dimitriu. Intr-u aceasta şi eu Nicolae Hagi Efstathiu adeverez că de bună voia mea mi-am luat dela chir Nicola Dimitriu banii cumpărătorii deplin t[a]l[eri] 3200 şi i-am dat acest zapis la măna dumisale înpreună cu toate vechile sineturi. Aşijderea şi eu Măinea după săvărşirea aceştia întocmeali mi-am luat zapisul datorii mele de la măna dumn[ea]lui jup[în] Nicolii Dimitriu. Drept aceia s-au dat din partea noastră (acest al doilea zapis cu întărirea zapisului dintăiu) [1] la măna dumn[ea]lui chir Nicolii Dimitriu ca să stăpănească dughenile aceştia cu locul lor, cu bună pace şi să-i fie moşie ohabnică şi pentru credinţa am iscălit cu însuşi măinile noastre. 1783 fev[ruarie) 5 zile.

Nicolae Hagi Efstathiu întăresc [2]

Eu Măinea Gligoriul vănzător

Gheorghe Hisa martor [2]

Panait Nicolau martor [2]

Ioan cupeţ mart[or]

Al Ungrovlahiei Grigorie întăresc [2].

Pe verso şi fila 2:

† Viind înaintea noastră atăt Măinea vănzătorul şi arătându-ne că pentru a sa bună datorie de a lui bună voe au văndut lui chir Necula Efstatiu, cum şi chir Neculae Efstatiu că de a sa bună voe le-au dat lui chir Necolae Dimitriu primindu-şi toţi banii şi chir Necolae Dimitriu că le-au primit cu suma de bani ce mai sus să vede adică t[a]l[eri] 3200 bani ce i-a dat lui chir Neculae

---

[1] paranteza în text.
[2] semnătura în greceşte.

Efstatiu şi t[a]l[eri] 1530 ce avea dumn[ea]lui să ia de la Măine vănzătorul care fac peste tot drept căţi s-au primit aceste prăvălii t[a]l[eri] patru mii şapte sute trei zeci, ca să-i asigure sus numitului cumpărător, fiindcă la aceste prăvălii este vecin dumnealui Enache Lehliu. În douo rănduri am trimis la dumnealui pe Necolae logofăt înştinţăndu-l de astă vănzare şi arătăndu-i zapisul şi dumnealui ne-au dat răspuns că nu crede a fi primirea prăvăliilor drept această sumă de bani; înpotriva căruia răspuns al dumnealui zise cumpărătoru că la bănuiala ce are dumnealui poate să scoaţă şi carte de alegere. Deci fiindcă sănt zile cinci de cănd s-au înştiinţat dumnealui şi nici o urmare pănă acum n-au făcut, am întărit zapisul trecăndu-l şi în condica domnească.

Insă să fie prăvăliile stătătoare la mai sus numitul cumpărător în pace de către dumnealui pah[a]r[nicul] cănd de astăzi pănă cu sorocul cel orănduit de pravili de zile treizeci nu va face prin judecată vreo cerere de protimisis ca unul ce s-au înştiinţat de această vănzare. 1783 martie 10.

Costandin(?) Greci[anu]

Iani(?) fost mare sluger

Andronie Filip

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în luş negru; nr. inv. 37.426.

82.

1783 martie 15.

Prea înălţate doamne,

Ascultînd luminata poruncă a mării tale la această jalbă ce a dat Sterie Cernovodeanu din mah[alaua] Neguţătorilor pentru vecinul său Petcu Dristoreanu din mah[alaua] Vergu, înştiinţăm mării tale, că după poruncă mergînd înşine în faţa locului, am văzut starea caselor amîndorora părţilor, pe care îi deosebeşte un

drum ce urmează pe la poarta lui Sterie şi prin fundul unei viranele, care acest Petcu, după ce că este casa cu îndestul loc, atît curte şi grădină, a mai cumpărat acea viranea, loc fiind alăturea cu grădina casei lui prin zapis fără sumă de stînjeni şi pr . . . .[1] acum să-l îngrădească, a stric[at] . . . .[1] uliţa precum înş[ine] . . . . . .[1] încît abea poate să treacă un car şi fiind cererea lui Sterie pîrîşul, ca din suma cumpărătorii locului, cu analoghion să întoarcă lui Petcu bani pe doi stînjeni. Şi nu pentru vreun neînţeles al său, ci numai pentru lărgirea de folosul obştei şi mai ales al mahalalelor, am mijlocit şi noi în tot chipul, îndemnînd pe mai sus numitul Petcu (mai ales că şi acea viranea este loc domnesc)[2] şi nici cum ascultare nu ne-a dat, pricinuind că pe unde a fost îngrădişul vînzătorului, pe acolo va să ţie şi el.

Acolea în faţa locului aflîndu-ne, au eşit de faţă trei neguţători de cinste vechili din partea mahalagiilor, anume: Ioniţă mazilu lumînăraru şi Drăghici mărgelaru şi Apostol şalvaragiu făcînd deosebită cerere . . . .[1] mai bun folosul obştii şi mai ales . . . . . .[1] [ma]halalelor, ca să întoarcă lui Petcu cumpărătorul, banii cu dobănda lor şi acel loc să rămîe iar viranea, fiind tocmai în drum mare la Podu Vergului (ca acolo să facă adunarea ţăranilor cu carele cu lemne, cu fîn şi cu cherestea)[2] precum şi prin alte mahalale are epitropia asemenea viranele orînduite din poruncă domnească pentru alişverişul săracilor, făgăduind mahalagii că vor face şi un puţ cu cheltuiala lor, ca să fie pentru adăpatul dobitoacelor ţăranilor.

Şi pentru toate acestea închină această viranea să fie sfintei biserici de la Neguţători, hramul sfînt[ului] Nicolae, ca să dea zişii mahalagii sfintei biserici de tot anul t[a]l[eri] 2 să fie pentru pomenirea înălţimii voastre. Ci fiind casa numitului Petcu, că este cu îndestulat loc şi această viranea . . .[3] ca . . . . . .[1] şi bani îi ea cu d[obîndă] . . . .[1] lor, viraneaua . . .[3], găsim cu cale să i se întoarcă banii şi părlejul . . . . . .[1], găsim cu cale să i se întoarcă banii cu dobînda lor şi locul ei să rămîie a fi totdeauna slobod pe seama

[1] rupt.

[2] paranteza în text.

[3] loc alb (probabil nedescifrat în original).

sfintei biserici, iar cea desăvîrşită hotărîre rămîne a se face de către înălţimea ta.

Ioan Belu [1] păharnicu | D. Fălcoianu
D[umitru] stolnicu | N[icolae] stolnicu
1783 mart[ie] 15 | Trecut în condică

Trecut în condica epitropiei

[Hotărîrea domnească]

Io Nicolae Costandin Caragea voievod şi domn al Ţării Romîneşti,

Aşa să se urmeze, pentru care întărim. 1783 maiu 1.

(L. S.)

Conform cu originalul aflat în Dosarul Primăriei din anu[l] 1862 sub no. 22.

Epitropi I. Bădulescu, certific ca delegat al ei.

Copie mss. nr. inv. 12.757, f°. 28—29 v°.

83.

1784 aprilie 2.

Dat-am zapisul nostru la măna dumnealui jupăn Costi cojocaru precum să s[e] ştie că i-am dat patru pog[oa]ne de loc să-şi facă vie, care acest loc este din josu Foişorului pă co[a]sta di[n]spre Costandin văduvoi. Şi tocmeală am făcut să dea la mănăstire căte o jumătate de oca de ceară de fiteşcare pogon pănă cănd să vor face viile de otaştină şi atunci să se lipsească ceara şi să dea otaştină vinu din douăzeci de vedre uńa după cum scrie şi hrisovu mănăstirii şi să aibă dumnealui a stăpăni căt va trăi dumnealui şi copii dumnealui şi neamurile dumnealui cu

[1] aşa în text. Lectură greşită a copistului, familia Belu neexistînd la acea epocă.

bună pace și nesupărați de către nimeni ; cât se va stăpâni acea vie, aceasta.

Egumenul Raduliot Hrisant[1] 1784 apr[ilie] 2

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 12.381.

84.

1784 noiembrie 30.

Adeverez cu acest zapis al mieu la măna dum[nea]lui cumnatului Anastasie, precum să s[e] știe că vănzăndu-să o prăvălie a lui Tudorașco căp[i]t[an] zăbunaru, ce este alăturea cu prăvălia mea ce o am în Zăbunari, în t[a]l[eri] 850 adică opt sute cincizeci și avănd eu protimisis de a întoarce banii, m-am rugat de dum[nea]lui cumnatu Anastasie, de mi-au găsit acești bani cu dobăndă la pungă t[a]l[eri] cinci pe lună și am răscumpărat această prăvălie cu locul ei după cum se vede. Și după aceasta trecănd doi ani și făcăndu-se dobănda la bani, t[a]l[eri] 204 și nedăndu-mi mie măna ca să o țiu, m-am rugatu de dum[nea]lui de a primit prăvălia drept acești bani t[a]l[eri] 1054 cu locu ei, după cum se vede, pentru ca să nu intre altul străin, și dum[nea]-lui să plătească banii la negutător.

Deci să aibă dum[nea]lui să o stăpănească cu bună pace de către mine și de către tot neamul mieu, atăt dum[nea]lui căt și fii și nepoții dum[nea]lui. Și i-am dat și zapis de vănzarea dintăi, cum și altele ce au mai fost. Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, puindu-mi și pecetea. 1784 noem[vrie] 30.

Alecse polc[o]v[nic] vănz[ător]

Dumitrache Mihuleț mart[or]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuș negru ; nr. inv. 69.831, nr. 7.

---

[1] semnătura în grecește.

85.

1785 [înainte de 1 mai].

Prea înnălțate doamne

Jăluim mării tale pentru egumen Steleanu că s-au sculat și făr de a nu ne da știre să fim și noi față, ne-au luat cătva loc de la hanu care îl avem aici în București, cum și un grajdu ce-l avem pus pă acest loc. Milostive doamne, acest loc s-au hotărăt cu pietre de sănt acum optu ani cu vornicei, fiind față atăt părintele proigumen Paisie Stelean, cum și toții vecinii, după cum și cartea de trăsură a vorniceilor arată. Milostive doamne până a trăit răposat tatăl nostru nu să sculă ca să ia loc, ci după ce au murit socotindu să ne sărăcească, cu lacrămi fierbinți ne rugăm milostivirii mării tale să nu fim asupriți și adichisiți și ce va fi mila mării tale.

Robii mării tale fii răposatului pitarului Alecse Neculescu

No. 194.

Pe verso :

Dum[neavoastră] veliților dvornici să cercetați și să îndreptați. 1785 maiu 1.

fost al doilea logofăt

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în arhiva George D. Florescu ; copie fotografică sub nr. inv. 70.990.

86.

1785 iulie 11.

† Adeverez cu zapisul mieu cel mai jos iscălit la măna dum[nea] lui văru-mieu Vasile croitor, precum să se știe că avănd cu un loc cu casă pe dănsul rămas de la părinții mei în mah[a]-l[aoa] Popi[i] Cozmii care loc este la podu și se vecinește cu Neculae fiul lui popa Ivan din sus iar din jos cu cumnatŭ-mieu

Iordache călărețu și în fundul grădini[i] se vecinește cu altu loc al dum[nea]lui log[ofătul] Ioniță Zabrele și nefiindu-mi mie de trebuință m-am învoit cu dumnealui mai sus numitul vărŭ-mieu Vasile și i l-am vândut în bani gata t[a]l[eri] una sută și patruzeci tocmai, care mai ertându-i t[a]l[eri] zece, după cum mi-au dat alții streini, fiindu-mi dumn[ea]lui neamu, care bani i-am primit toți deplin în mâna mea.

Deci să aibă dum[nea]lui a stăpâni cu bună pace de către mine, ca să-i fie ohabnică moșie în veci stătătoare atâta dumn[ea-lui] cât și copiilor dumn[ealui] câți dumnezeu îi va dărui. Și pentru credință am iscălit mai jos puindu-mi și degetul, iscălind și alții mărturie pentru încredințare.

Iulie 11 zile 1785.

Eu Dumitru fiul lui Stoica vânzător

Eu Stanca soția lui Dumitru vânzătoare

Eu Năstase nepotul lu[i] Dumitru fratele tată-mieu Ion fiul lui Stoica adeverez

† Eu Diiculŭ scorțaru martor

† Eu Nicolae fost ceauș de seimeni mart[or]

† Eu popa Anghel de aici mart[or]

† Eu popa Tănase de aici mart[or]

† Popa Matei vecin mart[or]

† Eu Neculae log[ofăt] mart[or]

† Eu Iordachie mart[or]

† Eu Ivan mart[or]

† Popa Barbul duhovnicul de aici am scris cu zisa lui Dumitru vânzătorului și martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 12.456.

Hrisovul din 29 octombrie 1785

87.

1785 octombrie 29.

† **Din mila lui dumnezeu Io Mihail Cos[tan]d[in] Suțu v[oie]vod și domn al Țării Romînești,** dat-am această carte a domnii mele casii prea iubitului nostru fiiu Grigorie v[oie]vod, ca să aibă a ținea aici în orașul domnii mele Buc[u]rești o pivniță scutită de fumărit, de cămănărit, de vamă, de vin domnesc, de ortul vătășescu și de orice dări ar fi pe alte pivnițe, aceasta să fie nesupărată. Pentru care poruncim și dumitale **mare** agă **și** altor zapcii ai tărgului, cum și voao orănduiților cu slujba fumăritului, a căm[ă]năritului **și** ție vătașe de cărciumari, să nu faceți vreo supărare întru nimic la numita pivniță, că așa este porunca domnii mele. **Aceasta scrie domnia mea.** 1785 oct[om]v[rie] 29.

(L. S.)

† **Io Mihail Costandin Suțu voievod, din mila lui dumnezeu, domn.**

Am citit mare log[o]f[ă]t

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea în tuș roșu și monograma domnului; nr. inv. 14.043.

88.

1786 aprilie 6.

Arhimandritul Raduliot Hrisant [1]

† Adică eu Costea cojocaru dat-am adevărat zapisul mieu la măna dum[nea]lui nașu-mieu Ioniță, precum să s[e] știe că avănd eu cinci pogoane de vie făcute din țelină de mine, vie pe

[1] semnătura în grecește.

moşia sfintei mănăstiri Radului vodă, care loc este din jos de biserica Foişorului unde se numeşte Văduvoi, alăturea cu via popi[i] Dobre, care loc fiindu măidanu şi neputăndu-l a-l coprinde cu gardu, m-am învoit cu dum[nea]lui mai sus numitul naşi-mieu, de i-am dat două pogoane şi jumătate ca să-l stăpănească dum[nea]lui şi copii dum[nea]lui cu bună pace de către noi şi să aibă a da ceară la sfănta mănăstire Radului vodă de tot pogonul pe an căte o jumătate oca ceară iar întemeindu-se via, atuncia să lipsească ceara şi să aibă a da otaştină din douăzeci de vedre, o vadră, fiindcă aşa îmi este aşezămăntul la mănăstire după cum scrie şi zapisul ce-mi este dat de părintele arhimandritul de la Rad[u] Vod[ă]; însăşi toc[meala] ne-au fostu t[a]l[eri] 58, adică cincizeci şi opt, care aceşti bani i-am luat toţi deplinu. Şi pentru mai adevărată credinţă m-am iscălit mai jos ca să s[e] crează.

1786 apr[ilie] 6

† Eu Costea înpreună cu soţia mea Anghelina vănzători

† Eu Popa Dobre de la biserica Ianii vecin şi mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 12.383.

89.

1786 iulie 20.

† Adecă eu Paraschiv cojocariu dinpreună cu soţia mea Mărgărita, dat-am adevărat şi credincios zapisul nostru la măna dumn[ea]lui postelnicului Istrate Perieţeanu precum să s[e] ştie că avăndu noi doao prăvălii de vănzare în faţa Podului lui Şărban Vodă despre gărlă, adecă trei stănjeni şi jumătate faţa prăvăliilor şi cuprinsul lor tot pănă în ulucele lui Stoian croitoriului, vecinului din sus, şi pănă în gardul lui Manole bărbieriu, veci[nu]lui din jos, şi cu uliciоara care iaste din părătele prăvăliilor mele pănă în păretele prăvălii lui Stoian croitoriu vecinului mieu şi în fuad pănă la gărlă. Le-am văndut mai sus numitului de a noastră bună voe şi cu ştirea vecinilor şi a prea sfinţii sale părin-

telui mitropolitului, drept bani gata t[a]l[eri] şapte sute cinzeci şi cinci, care bani i-am primit toţi deplin în mâinile noastre. Ş-aceşte prăvălii sănt pe locul sfintei Mitropolii cu chirie la stănjăn pe an, t[a]l[eri] cinci, care să face peste tot pă an t[a]l[eri] şaptesprezece şi jumătate şi dumn[ea]lui să le stăpânească cu bună pace atăt de către noi căt şi de către tot neamul nostru, dumn[ea]lui şi coconii dumn[ea]lui căţi du[mne]zeu îi va dărui plătindu-şi chiria la sfănta Mitropolie. Şi alte zapise vechi nu am ca s[ă] dau dum[nea]lui, fiindcă le-am făcut eu întăi pă acest loc din nou, iar căt pentru pecetluit de chiria pământului s-au pierdut, ci măcar de s[e] va găsi de acum înainte peste zece sau doaozeci de ani să nu s[e] ţie în seamă, fiind pierdute de mine. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit mai jos puindu-ne şi degetele în loc de pecete ca să s[e] crează, care zapis s-au şi trecut în condica Depertamentului după poruncă.

1786 iulie 20

Eu Paraschiv cojocar vănzător adeverez

Eu Mărgărita soţia vănzătorului adeverez

Eu Stoian croitoriu vecin adeverez

Eu Manole bărbier vecin adeverez

Eu Gavril strugariu mart[or]

Popa Costandinu din mahalaoa Popescului

Ioan diacon din . . . . . [1]

Eu jupănu Dama mart[or]

Şi am scris eu Gheorghe dascălu de la sf. Ioan Nou cu zisa şi cu învăţătura dumn[ea]lor şi mart[or]

Pe verso:

Cu acest zapis de vănzarea acestor prăvălii viind amăndoă părţile, vănzătoriul şi cumpărătoriul, am întrebat pă vănzători

---

[1] loc alb în document.

de au văndut cu buna voia lui şi de au primit toţi banii după cum în dos să coprinde şi arată că şi vănzarea au fost cu bună voia lui şi toţi banii i-au primit, pentru care am întărit şi noi cu iscăliturile. S-au trecut şi în masa Dipertamentului. 1786 iul[ie] 22.

Ioan K.(?) **fost mare** clucer

Alexandru **mare** stolnic — Iani (?) **fost mare** sluger

Ştefan Cioran serdar — Andronie Fotino

Matei şetr[ar]

Trecut în condică

Costandin logof[ătul] Deperta[mentu]lui

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.836.

90.

1786 iulie 22.

Grigorie din mila lui dumnezeu arh[iepiscop] şi mitr[opolit] U[n]gr[ovlahiei]

† Adeverim cu acestu pecetluit al nostru la măna lui Istrate Perieţeanu post[elni]cel precum să se ştie că Paraschivii cojocaru[lui] dăndu-i-să locu dintr-al sfin[tei] Mitropolii cu pecet[luit] pe Podu lui Şărban Vodă ce se numeşte din locul paha[rni]c[ului] Canelino măsurat cu stănjenul însă în faţă la podu stănjeni trei şi jumătate, iar lungul din podu pănă în apa Dîm[boviţei] stănjeni 10, palme trei, cu aşezămănt să dea pă an chirie la Mitropolie de stănjenu ce iaste în faţă la podu căte t[a]l[eri] cinci, care fac peste tot t[a]l[eri] 17 : 60: pă care loc făcăndu-şi numitul Paraschiva doao prăvălii în faţă la podu şi doao case din dos tot într-un văliş, le-au stăpănit cu

bună pace până acum, iar acum făcându-le vânzătoare cu tocmeală prin zapis le-au vândut numitului în t[a]l[eri] 755 adică lei şapte sute cincizeci şi cinci, pentru care zapis şi tocmeală viind amăndoi înaintea noastră dă ne-au făcut ştire ca de vom voi să dăm banii să ia pă seama sfint[ei] Mitropolii, bine, iar de nu, să-i facem numitului cumpărător aşezământ pentru chriie. Deci noi după ce am văzut zapisul vânzării nefiind sfint[ei] Mitropolii dă trebuinţă, o am lăsat pă seama numitului Istrate Perieţeanu post[elni]ce[l] cumpărătoriul să şi-o stăpânească răspunzându-şi chiria locului la sf[ânta] Mitro[polie], adică la începerea anului t[a]l[eri] optu şi un zlot banii pe jumătate şi la împlinirea jumătăţii de an ceilalţi bani pe jumătate t[a]l[eri] 8 : 90: Şi de va pune vin şi rachiu să vânză, ori scaun de carne de va face, să aibă a da deosebit havaet la Mitro[polie] după obiceiu.

Deci dar răspunzându-şi chiria locului pă dăplin la sfânta Mitro[polie] şi la soroace să-şi stăpânească prăvăl[iile] cu casele în pace.

Iar nefiind următor cu plata chiriei la soroace, atunci Mitro[polia], ca o stăpână, să aibă a-i sfărâma prăvăliile cu case cu tot, să rămâe locul slobod să-l dea altui chiriaş bun ce va plăti chiria locului la vreme şi la soroace fără pricină, că aşa ne-au fost aşezământul precum şi deosebitul său zapis ce-au dat la Mitropolie arată. Aceasta scriem.

1786 iulie 22

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară în tuş negru a mitropolitului; nr. inv. 69.837.

91.

1786 octombrie 6.

Io Nicolae Petru Mavroghen[i] v[oie]v[od] din mila lui dumnezeu domn al Ţării Romîneşti. Cei ce săvârşesc bunătăţile cele de suflet folositoare şi plăcute lui dumnezeu nu numai în viaţa aceasta să laudă şi să binecuvântează, ci şi dupe petrecania

lor le rămăne nume nemuritoare şi pomeniri vecinice şi sufletele lor în lăcaşurile drepţilor să învrednicescu; multe dar bunătăţi sănt cu care poate omul a-şi dobăndi sufleteasca măntuinţă. În cea mai mare iaste milostivenia ce să face atăt la sfintele lui dumnezeu lăcaşuri căt şi mai vărtos la săraci, la bolnavi şi la scăpătaţi, pentru că milostenia iaste vărful celorlalte bunătăţi. De răzbate cerul şi răzbeşte tocmai la scaunul măririi lui dumnezeu şi celui ce face milostenia îi zideşte lăcaş în cer şi-l face moşnean împărăţii cereşti şi multă îndrăzneală îi face către dumnezeu. De vreme ce însuşi domnul nostru I[su]s H[ri]s[tos] să chezăşueşte zicănd că orice aţi făcut unuia dintru aceşti mai mulţi fraţi, mie aţi făcut. [A]şijderea şi după cuvăntul sfăntului Ioani să face pentru milostenie la atăta înălţime zice sue preot milosteniia.

Drept aceia şi eu robul stăpănului mieu I[su]s H[ri]s[tos] şi dumnezeului a toată făptura Io Nicolae Petru Mavroghen[i] v[oie]v[od] răvnitor fiind aceştii mari faceri de bine şi voioşi a întări cele cu cuviinţă date mili pe la sfintele lui dumnezeu lăcaşuri întru slava a sfănt numelui său şi întru pomenirea noastră, aflat-am domnia mea şi pentru răposatul Misail monahul ce au fost logofătu de taină, cum că încă din mică vărstă au slujit domnilor şi ţării pănă la vărsta bătrăneţilor şi cugetănd la cele de dumnezeu plăcute, cu a sa agoniseală au înălţat doaă sfinte biserici aici în Bucureşti săvărşindu-le cu toată podoaba lor, [în]să una ce să chiamă mahalaoa Hagiului la care să cinsteşte şi să prăznueşte hramul prea (prea) cuvioasii maicii noastre Paraschiv[i] şi sfinţii mai mari voevozi Mihail şi Gavriil, altă biserică ce să numeşte mahalaoa Popii Dimii la care să cinsteşte şi să prăznueşte hramul prea sfintii prea curatii stăpănii noastre de dumnezeu născătoarei şi pururea fecioarei Mariei şi sfăntul slăvit prooroc înainte mergător şi botezător Ioani şi sfăntul părintele nostru Nicolae arhiepiscopul Mirelor de la Nicheia, făcătorul de minuni, unde au făcut şi 14 chilii spre lăcuinţa a 24 femei sărace, obraze mai alese şi călugăriţe, a căror hrană şi îmbrăcăminte tot Misail monahul au avut purtare de grije în viaţa sa, cum şi dupe sfărşitul său le-au orănduit 12 pogoane de vie, stupi şi o pivniţă de piatră cu case ce este la poarta domnească din sus în mahalaoa Bălăceanului. Şi atăt cuviincioasa purtare de grijă şi chiverniseala acelor să-

Hrisovul din 6 octombrie 1786

race cum şi a bisericilor ne înştiinţăm că să păzeşte pe deplin până astăzi, precum să afla şi căndu era în viaţă răposatul Misail monahul de către nepotŭ-său boerul domnii mele Panait **fost** căpitan **de** lefegii, cel ce l-au lăsat epitrop şi chivernisitor numitelor biserici şi acelor sărace.

Deci fiinducă pe lăngă această orănduială ce au făcut acel răposat au avut şi mili domneşti, adică a scuti drepte bucate, stupii şi rămătorii ce va avea de dijmăritu şi de vinărici vinul ce-l va face în vii şi aicea în Bucureşti pivniţa de la poarta din sus, scutită de fumărit, de cămănărit, de vamă, de vin domnescu, de ortul vătăşeşcu şi de toate alte angarii, ca să fie pentru vănzarea vinului şi a rachiului spre chiverniseala acelor sărace. Aşijderea să scutească la vremea oeritului cu pecetluitu domnescu oi doaă sute. Şi la vremea văcăritului de să va întâmpla dupe vremi să scutească vite doaăzeci, care vite sănt de arătura bucatelor ce săntu de hrana acestor sărace peste an. Să ţie şi liude zece dărvari scutiţi de toate dăjdiile şi orănduelile căte es de la visterie peste an în ţară carii săntu pentru adusul lemnilor de la chilii şi pentru altă posluşanie. Şi să ia de la visterie la amăndoaă bisericile pe an t[a]l[eri] optzeci, de biserică căte t[a]l[eri] pătruzeci, însă de patru ori într-un an, la fieşicare hram căte t[a]l[eri] doaăzeci pentru ceară, tămâie, untu de lemnu şi să împartă şi săracilor de la chilii. Şi iar să ia pe fieşcare an cu pecetluit domnesc bolovani sare, una sută şi oca sare doaă mii de la ocna Telega. Aşijderea să ţie şi un om care iaste rănduit isprăvnicel spre străngerea roadelor şí posluşnic la acele sărace, scutit şi apărat de toate dăjdiile şi orănduelile visterii pe carele să-l ducă înaintea dumnealui **marele** vist[ier] şi să-i dea răvaş pe chip de adeverinţă. [P]recum pentru toate aceste mili ce mai sus arată, ne adeverimu domnia mea atăt din hrisovul domnii sale Costandin vodă Mavrocordatu căt şi din hrisoavele tuturor fraţilor domni ce au stătutu de atunci şi până acum, dreptu aceia şi domnia mea m-am milostivit de am în(n)oitu toate milile acestea printr-acest hrisov al domnii mele ca să se păzească nestrămutatu.

Şi fiindcă mai sus numitul epitrop şi ctitor Panait **fost** căp[itan] **de** lefegii cugetănd la cele de dumnezeu plăcute, cu a sa agoniseală s-au îndemnat de au prefăcut de piatră una dintr-aceste doaă biserici, adică cea din mahalaoa Popii Dimii ce era

de lemn în care se află şi sfănta icoană a prea curatii stăpănii noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioarei Marii făcătoare de minuni şi au ziditu şi chilii iarăşi de piatră în care lăcuescu călugăriţe şi femei sărace văduve, a cărora purtare de grije şi căutare li se păzeşte tot de numitul ctitor ca şi celoralalte, iar dupe moartea sa lasă epitrop iarăşi din neamul său mireni iar nu călugări, fiind biserică la care se află lăcuind călugăriţe şi sărace văduve. Precum pentru aceasta ne adeverim domnia mea din cartea prea sfinţii sale părintelui nostru mitropolitu al ţării kiriu kir Grigorie ce este cu aşăzămănt pentru aceasta făcută de la anul 1783 iunie 1 care au dat-o numitului ctitor cu volnicie să zidească biserica şí chiliile acelea şi să păzească aşăzămănturile şi rănduelile ce prin cartea prea sfinţii sale coprind nestrămutatu, lăsănd şi prea sfinţia sa doi preoţi ca să fie nesupăraţi de rândul dăjdiilor preoţeşti. Deci şi domnia mea ne-am milostivit de am întărit cu acest hrisov toate orănduelile căte să cuprind în cartea prea sfinţii sale părintelui mitropolitul, fiind toate cu bună orănduială făcute spre a să păzi în toată vremea nestrămutat. Pentru care poruncim şi pentru acei doi preoţi şi un diacon ce vor fi la această sfăntă biserică, să fie nebăntuţi despre rândul dăjdiilor preoţeşti şi de poclonul Mitropolii, ca să poată sluji sfintii biserici. Şi am întărit hrisovul acesta cu însuşi credinţa domnii mele şi cu a prea iubiţilor domnii mele fii Costandin v[oie]v[od], Petru v[oie]v[od] şi cu tot sfatul cinstiţilor şi credincioşilor boerilor celor mari ai divanului domnii mele, pan Dumitrache Ghica mare ban, pan Nicolae Brăncoveanul mare vist[ier], pan Ştefan Prăşcoveanul mare dvornic de Ţara de Sus, pan Ianache Văcărescul mare dvornic de Ţara de Jos, pan Grigorie Băleanul mare logofăt de Ţara de Sus, pan Nicolae Filipescu mare logofăt de Ţara de Jos, pan Costache Mavrogheni, mare spătar, pan Costandin Filipescul mare postelnic, pan . . . . . .[1] mare clucer, pan . . . . . .[1] mare pahar[nic], pan Aleco Văcărescul mare stolnec, pan Costache Racoviţă, mare comis, pan . . . . . .[1] mare sluger, pan . . . . . .[1] mare pitar şi ispravnec pan . . . . . .[1] mare log[ofăt]. Şi s-au scris hrisovul acesta la întăiul

[1] loc alb în document.

an dintru întăia domnie a domnii mele aici în oraşul Scaunului domnii mele Bucureşti la **anul** 1786 în luna octombrie 6.

Io Nicolae Petru Mavroghen[i] voievod, din mila lui dumnezeu domn al Țării Romîneşti.

Original romînesc, hîrtie, cu miniaturi şi monograma domnului, fără pecete şi iscălitură; nr. inv. 25.516.

92.

1787 iulie 9.

Prea înălțate doamne

† Dumn[ea]lui **fost mare** paha[rni]c Ioan Lehliu au jăluit mării tale pentru Nicolae Hagi Efstathiu zicănd cum că cumpărănd părătu Efstathiu doă prăvălii de la un Măinea papugiu, care sănt alăturea cu alte prăvălii ale dumn[ea]lui paharnecului, cănd au cumpărat nu i-au dat şi dumn[ea]lui de ştire, ci au ținut cumpărătoarea tăinuită doi ani şi întrebănd pe Măinea de prăvălii au le-au văndut, el i-au dat răspunsul că sănt puse zălog iar nu le-au văndut şi aşa zice că în trecutele păresimi aflănd cum că le-au văndut cu adevărat, au trimis la Hagi Efstathiu ca să trimită să-şi ia bani cumpărătorii şi să lase prăvăliile pe seama dumn[ea]lui, căzăndu-i-să dumn[ea]lui să le cumpere ca un vecin de alăturea şi părătu arătănd multe pricinuiri, nu va să-şi primească banii şi cere dreptate. După a căruia jalbă văt[a]f[ul] de vist[ierie] din luminată porunca înălțimii tale, au adus înaintea noastră pe dumnealui paharnicu Lehliu față cu părătu Nicolae Hagi Efstathiu şi întrebănd pe părăt ce are să zică împotrivă, răspunse că prăvăliile le are cumpărate de la Măinea încă de la **anul** 1783 prin zapisu şi cum că în trei rănduri au spus dumnealui paharnicului de cumpărătoare şi i-au zis să-i dea bani ca unul ce are protimisis şi dumnealui nici zapisul au cerut să-l iscălească, nici bani i-au trimis, însă zise că la **anul** 1786 av[gust] 3 au trimis însuşi pah[arni]c[ul] o slugă a dumnealui de l-au

întrebat : cumpărate are prăvăliile de la Măinea sau zălog îi sînt puse ? Şi au dat răspunsul slugi[i] că le are cumpărate iar nu zălog ; care a doua zi după trimiterea slugii, zice că s-au sculat însuşi de au mers la pah[arni]c şi au spus că prăvăliile le-au cumpărat de la Măinea în t[a]l[eri] 3200 şi paharnicu zicăndu-i că se protimiseşte cu vecinătate, i-au cerut de atunci să-i dea bani ce au dat şi să le ia dumn[ea]lui acele prăvălii. Şi aşa făra de a nu-l hotără nici într-un fel, au eşit de la dumnealui şi s-au dus. Dupe aceia zise că şi la dechemv[rie] tot la anul [17]86 iarăşi s-au mai dus la pah[arni]c şi i-au zis că de voeşte să ia prăvăliile, să-i dea bani să le ia şi niciun răspuns nu i-au dat. Asemenea şi estimp la luna lui ghen[a]r[ie] zise Efstathiu, că, chemăndu-l dumn[ea]lui pah[arni]c[ul] la casa dumisale pentru altă pricină, făr de a-i pomeni cevaş de prăvălii, iarăşi i-au zis pah[arne]cului că de voeşte să le ia, să-i numere banii ce au dat şi să le stăpânească dumn[ea]lui şi pah[arni]c[ul] nici atunci nici un răspuns nu i-au dat, de voeşte să le ia sau nu, nici că i-au mai făcut vreo cerere pănă acum, nici că i-au trimis bani să-i dea zapisul de cumpărătoare. Iar la începutu[l] luni[i] lui fevr[uarie] a acestui următor an, zise Efstathiu că viind Măinea vănzător la casa sa, i-au făcut mare rugăciune cu lacrimi ca să s[e] milostivească asupra-i să-i dea prăvăliile înapoi ca să le dea unui datornic al lui cu mai mare preţ, ca să să uşureze de datoria aceluia. Şi aşa zice numitul Efstathiu că văzăndu-i lacrămile şi rugăciunea ce-i făcea, s-au milostivit asupra-i şi s-au făgăduit că i le va da. Şi peste doă, trei zile, au venit Măinea iarăşi la casa părătului şi aducăndu-i pe un Nicola Dumitriu Hafta şi iarăşi rugăndu-l să dea prăvăliile Nicolii ca să s[e] plătească de bani[i] ce-i era dator. Pentru mila Măinii i le-au şi dat Nicolii, primindu-şi de la Nicola numai t[a]l[eri] 3200 căt le cumpărase de la Măinea, iar nu mai mult.

Deci, după ce au dat prăvăliile la Nicola Dumitriu şi după ce s-au întărit zapisul cu trecerea şi în condica Depertamentului, tocmai atunci zice că au trimis şi dumn[ea]lui pah[arni]c[ul] zicăndu-i cum că cere prăvăliile de la Efstathiu să-i dea bani şi să le ia. Am cerut de la Hagi Eftstathiu zapisul cu care au cumpărat aceste prăvălii de la Măinea şi ne arată că este la măna Nicolii Haftii cel mai din urmă cumpărător ; l-am adus şi pe Hafta faţă în(n)aintea noastră de la care cerănd să ne arate zapisul Măinii

îl văzum scris cu anul 1783 ghenar[ie] 8, iscălit de Măinea Grigoriu vănzător și adeverit cu cinci mărturi[i] pe care îl dă la măna părătului Nicolii Hagi Efstathiu și prin care îi vinde doă prăvălii ale lui din mahalaoa sfăntului Nicolae din Șelari în ulița cea mare din Papugii cu locul lor, drept bani gata t[a]l[eri] 3200, în dosul căruia zapisu, la trecuta luna lui fevr[uarie] 5, văzum alt zapis iscălit de Nicola Hagi Efstathiu și de Măinea Grigoriu adeverit cu trei mărturi pe care îl dă la măna Nicolii Dumitriu și în care scriu. Însă Măinea cavafu zice că pentru a lui datorie pe bani gata au fost văndut aceste doă prăvălii la Nicolae Hagi Efstathiu drept t[a]l[eri] 3200 cum să vede în fața zapisului, dar el fiind dator și la Nicola Dumitriu t[a]l[eri] 1530 și neavănd cu ce-i plăti, au năzuit la amăndoă părțile cu rugăciune și milostivindu-să asupra-i, i-au dat ascultare și Nicola Dumitriu peste suma datorii sale de t[a]l[eri] 1530 au primit ș-au întors la Nicolae Hagi Efstathiu bani[i] cumpărători[i], suma ce s-au zis mai sus t[a]l[eri] 3200 și cu acest mijloc s-au plătit și de Nicola Dumitriu. Iar Nicolae Hagi Eftathiu adeverează că de bună voe au dat prăvăliile și ș-au luat de la Nicola Dumitriu bani[i] cumpărători[i] deplin t[a]l[eri] 3200 dănd și toate sineturile vechi ce au avut, ci să aibă a stăpăni cu pace fiindu-i moșie ohabnică.

Din josul căruia zapisu peste 33 de zile, îl adeverează și dumn[ea]lor boeri judecători din Depertamentul de Șapte, arătănd cum că înaintea dumnealor mergănd de față Măinea și Hagi Efstathiu și Nicola Dumitriu, au arătat Măinea că pentru a sa bună datorie de bună voe au văndut la Efstathiu, cum și Efstathiu au arătat că de bună voe le-au dat la Nicola Dumitriu, primindu-și toți bani și Nicola Dumitriu încă au arătat că le-au primit cu această sumă atăt de t[a]l[eri] 3200 ce le-au cumpărat Efstathiu de la Măinea, cum și cu acei t[a]l[eri] 1530 ce avea să ia el de la Măinea, care fac peste tot drept căt s-au luat prăvăliile de Nicola t[a]l[eri] 4730, pentru care scriu dumnealor boeri judecători că, ca să să siguripsească cumpărător avănd vecin pe dumnealui paharnicu Lehliu, în doă rănduri au trimis judecata la dumnealui paharnicu, înștiințăndu-l de această vănzare și arătăndu-i și zapisul și au dat răspunsul că nu crede a fi primirea prăvăliilor drept această sumă de bani. Și fiindcă în cinci zile ce au trecut de cănd i s-au dat știre, n-au făcut nici o urmare paharnicu, întăresc și dumnealor zapisul să stăpănească numitul cum-

părător cu pace, însă când până în soroc de zile 30 nu va face paharnicu prin judecată vreo cerere de protimisis, care adeverire a judecăţi[i] Departamentului o întăreşte şi prea sfânt părintele mitropolit cu iscălitura pra sfinţii sale. Deci întrebarăm pe dumnealui paharnicu ce are să mai zică înpotriva vânzărilor şi a tacrirului ce dau Nicolae Hagi Efstathiu înaintea noastră care zice că de doă trei ori i-au spus că au cumpărat prăvăliile şi la tacriru lui Nicolae Hagi Efstathiu de tot tăgădui paharnicu, zicând că nici decum nu i-au pomenitu vreodată Efstathiu pe cum arată, ci zălog au ştiut prăvăliile până când i-au dat de ştire boeri judecători din Depertamentul de Şapte, arătându-ne şi un zapis iscălit de Măinea scris cu anul . . . .[1] adică cu . . . .[1] mai în urmă de zapisul cu care vânduse prăvăliile la Efstathiu, prin care să leagă Măinea ca oricând va vinde el prăvăliile, să aibă a da de ştire dumnealui paharnicului să le cumpere, ca unul ce are protimisis. Care zapis văzându-l noi că este mai în urmă decât zapisul cu care vânduse prăvăliile la Efstathiu, întrebarăm pe Măinea pentru aceasta şi nu tăgădui zapisul ce-l arătă dumnealui paharnicu, nici avu cuvânt să răspunză înpotrivă, ci rămase cunoscut că Măinea cu înşelăciune au dat acest fel de zapis la mâna dumnealui paharnicului, fiindcă cum zicem, pe vreme când au dat el acest zapis la mâna paharnicului, prăvăliile erau vândute la Nicolae Hagi Efstathiu, dar cu ficleşugul ce au făcut Măinea vânzător, Nicolae Hagi Efstathiu cumpărător nu să vinovăţeşte întru nimic, pentrucă de au fost vânzarea tăinuită de vânzător, dar cumpărător[ul] i-au spus de trei ori că au cumpărat prăvăliile şi pentru căci cu ficleşug au făcut Măinea acest zapis, ca un ficlean este vinovat şi a să pedepsi cu orice fel de pedeapsă să va socoti de înalta înţelepciunea mării tale. Iar pentru căci cumpărătorul i-au spus curat că le-au cumpărat şi paharnicu până acum au tăcut, cu tăcerea ce au făcut, au pierdut protimisisul ce au avut, căci cel ce are protimisis ori de la vânzător de va afla sau de la cumpărător sau măcar şi de la alţi streini de va afla şi nu va porni pără până în 30 de zile, după trecerea a treizeci de zile pierde protimisisul ce au avut. Însă de va fi adevărat chiar aşa precum dete Efstathiu tacrir înaintea noastră, la care fiindcă dumnealui paharnicul tăgădueşte

[1] loc alb în document.

toate arătările lui Hagi Efstathiu după orănduiala judecăţi[i] şi după hotărărea pravilniceşti[i] condici, să cuvenea ca dumnealui să primească blestem la taga ce făcea, pentru toate căte Efstathiu arată înaintea noastră şi apoi să aibă protimisis a întoarce bani la Efstathiu acei t[a]l[eri] 3200. Dar dumnealui zise că nici de cum blestem nu primeşte, ci să mulţumeşte să facă Efstathiu endicon orcon la arătările sale cum că sănt toate adevărate şi putănd face jurămănt în sfănta biserică cu măna pe sfănta Evanghelie, aşa va rămănea odihnit şi va stăpăni Hafta prăvăliile cu pace. A căruia cerere pentru a face Efstathiu edicon orcon am primit-o şi noi şi am întrebat pe Nicolae Hagi Efstathiu de poate primi blestem pe aceste mai sus arătate zise ale sale cum că sănt toate adevărate şi răspunse că pe dreaptă ştiinţa sa poate primi şi blestem.

Deci am pus pe Efstathiu şi toate mai sus arătatele zise ale sale le-au dat şi cu tacrir în scris înaintea judecăţii în dosul căruia tacrir, după cererea şi primirea paharnicului am făcut pitac către prea sfinţitu părintele mitrop[olitul] ca pe toate acele zise ale sale cât[e] în tacrir sănt arătate şi mai sus sănt numite, să primească blestem înaintea prea sfinţii cum că sănt toate adevărate; pe care tacrir cu pecete ce am făcut, din partea noastră, dăndu-le în măna zapci[ului] ca să ducă pe amăndoă părţile la sfănta Mitr[opolie], le aduse zapciu răspuns că dumnealui paharnicu nici într-un chip nu au vrut să meargă la sfănta Mitr[opolie] ca să fie faţă cănd va primi Efstathiu blestem, ci au dat răspuns cum că pănă nu va băga pe Nicolae Hagi Efstathiu în biserică să jure cu măna pe sfănta Evanghelie pe ponturile ce-i va da dumnealui, într-alt chip nu să mulţumesc. Care ponturi ce au dat dumnealui paharnicu arătăndu-ni-se de către zapciu şi puindu-le lăngă tacriru ce au dat Efstathiu, văzum că pontul cel dintăi şi cel de al treilea şi cel de al cincilea şi cel de al şasilea sănt coprinse întocmai şi asemenea şi la ponturile din tacriru cu care am orănduit pe Efstathiu să primească blestem, iar pontul cel de al doilea şi cel de al patrulea şi cel de al şaptilia, văzum că sănt fără de nici un temei şi făr de cuviinţă de a primi Efstathiu blestem pe dănsele. Pentru că la pontul de al doilea zice paharnicu: că dece nu i-au spus cănd au cumpărat că-l ştiia de vecin. Dar aceasta de i-au spus sau de nu i-au spus, s-au cercetat de judecată şi de

aceea s-au orănduit Efstathiu la blestem, ca să arate de i-au spus sau de nu i-au spus.

La pontul de al patrulea zice paharnicu că ar fi zis Efstathiu înaintea noastră cum că i-au dus zapisul ca ori să-l iscălească sau să-i dea bani şi dumnealui zise că nu i-au dus zapisul nici decum. Dar aceasta cu greşală o arătă paharnicu, pentru că Efstathiu nici decum n-au zis acest cuvănt înaintea noastră. Iar fără de zapis zice Efstathiu că au mers la paharnic şi i-au spus cum că au cumpărat şi i-au zis ca să-i dea bani şi să ia prăvăliile şi dumnealui nu i-au dat nici un răspuns, care acesta fiindcă o tăgăduește paharnicu este coprins în ponturi ca să primească Efstathiu blestem, cum şi pentru pontul al şaptelea ce mai zice paharnicu că de-l va dovedi pe Efstathiu epiorcos, să dea zece pungi de bani la cutie.

Aceasta poate să o socotească fieşcine, de este pont ca să primească Efstathiu blestem pe dănsul. Asemenea şi pentru cererea ce face paharnicu ca să bage pe Efstathiu în sfănta biserică să jure cu măna pe sfănta Evanghelie. Nici la aceasta nu are paharnicu nici un temei, pentru că este o provlimă care poate să o facă un om prost care nu ştie ce va să zică jurămăntul şi ce va să zică blestemul, iar un boer ce ştie prea bine că jurămăntul din blestem n-are nici o deosebire, să vede că o face numai pentru hula Efstathiului şi mai vărtosu că şi blestem o să dè Efstathiului este cu singatavasis a dreptăţii, pentru că şi cum mai sus zicem, orănduiala judecăţii şi dreptatea supune pe paharnic la jurămănt fiindcă dumnealui tăgăduieşte, iar nu pe Efstathiu, care şi de să ştie curat la sinidisiia dumnealui, pentru ce dar să sfieşte a face jurămănt şi mai vărtos cu această cerere de jurămănt în biserică ar putea să facă asupra unui om prost care-le să socotească că este mai rău jurămăntul decăt blestemul, iar asupra lui Nicolae Hagi Efstathiu nu are niciun cuvănt să o facă, fiind neguţător cinst[it], cu bună ipolipsis şi om ştiut că este cu frica lui dum[ne]zeu.

Ci acestea să vede că sănt tot pricinuiri de ale dumnealui paharnicului, cu socoteală că cu acest fel de mijloace ar putea să întoarcă bani la Efstathiu, acum peste patru ani ce au trecut de cănd au cumpărat prăvăliile pănă acum.

Deci judecata, văzănd că dumnealui paharnicul Lehliu nici primeşte blestem la tăgăduirea ce face, nici se mulţumeşte a să

da blestem lui Nicolae Hagi Efstathiu cum că toate arătările lui sănt adevărate după cererea şi mulţumirea ce au făcut înaintea judecăţii[i], rămase să înţelegem că zisele Efstathiului sănt adevărate şi dumnealui paharnicului i-au spus încă de la **anul** 1786 avgust, care sănt pănă acum luni 8 şi mai mult, afară din alte doă rănduri care zise Efstathiu că i-au mai spus la dichemvrie tot al **anului** [17]86 şi estimp la ghenarie, deosebit de înştiinţarea ce i-au făcut judecata Departamentului cănd Măinea de al doilea au văndut prăvăliile la Nicola Hafta, care numai de la înştiinţarea Departamentului şi pănă cănd se vede jalba paharnicului pornită, să vede că au trecut zile 46, fiindcă adeverirea Departamentului să vede scrisă la trecuta lună a lui mart[ie] 10 iar jalba paharnicului să vede pornită la trecuta lună lui apr[ilie] 26, care să vede că şi atunci de cănd i s-au arătat de la Departament vănzarea, dumnealui iarăşi au lăsat de au trecut zile 16 peste 30 ce sănt rănduite ale sorocului de protomisis. Ci drept acest mai sus arătate, cererea de protimisis ce face dumnealui paharnicu asupra acestor doă prăvălii iaste neprimită. Şi Nicola Dumitriu Hafta cel mai din urmă cumpărător rămăne să-şi stăpănească prăvăliile cu bună pace după zapisul de cumpărătoare.

Iar hotărărea cea desăvărşită rămăne a se face de înălţimea ta. 1787 iulie 9.

Mare ban **Mare** vornic **Mare** vornic **Mare** logofăt

Mare pah[arnic] **Mare** stol[nic]

[Hotărîrea domnească]

Io Nicolae Petru Mavrogheni v[oie]v[od] din mila lui dumnezeu domn al Ţării Romîneşti † Măcar că paharnicul Lehliul au dat domnii mele jalbă nemulţumindu-se întăi la hotărărea dumnealor boerilor dupe care s-au rănduit a eşi la divan, dar în urmă s-au tras şi s-au lăsat de davaoa aceasta; deci numitul cumpărător cerănd întărire de la domnia mea au mers zapciu[l] cel orănduit în doă rănduri la paharnicul din porunca domnii mele, de i-au arătat această anafora şi l-au întrebat de nu iaste odihnit la hotărărea ce s-au făcut, să vie ca să iasă la divan sau să-şi trimiţă un vechil, iar de s-au mulţumit să arate. Şi au răspuns domnii mele prin zapciu că nici o apelaţie nu mai are de a eşi la

divan şi s-au lăsat şi însuşi dupe hotărărea dumnealor boerilor. Deci dupe acest răspuns al său ce în doao rănduri au trimis domnii mele, fiind şi dreaptă hotărărea dumnealor veliţilor boeri după arătare a ce ni să face, întărim ca cumpărătoriul din urmă Nicolae Haftea să stăpânească cu pace. 1783 avg[ust] 31.

(L. S.)

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară în tuş roşu a domnului; nr. inv. 37.427.

93.

1791 septembrie 29.

Din mila lui dumnezeu Io Mihail Costandin Suţul v[oie]v[o]d şi domn al Ţării Romîneşti, dat-am această carte a domnii mele casii prea iubitului nostru fiu Grigorie v[oie]v[o]d, ca să aibă a ţinea aici în oraşul domnii mele Bucureşti o pivniţă scutită dă fumărit, dă cămănărit, dă vamă, dă vin domnescu, dă ortul vătăşăscu şi dă orice dări ar fi pe alte pivniţe, aceasta să fie nesupărată după priveleghiul şi cartea domnii mele, ce are casa prea iubitului nostru fiiu, încă din cealaltă domnie a domnii mele, dă la anul 1785 oct[om]v[rie] 29. Pentru care poruncim domniia mea şi dumitale mare agă şi altor zapcii ai tărgului, cum şi voao orănduiţilor cu slujba fumărit[u]lui şi a cămănărit[u]lui şi ţie vătaşe dă cărciumari, să nu faceţi vreo supărare întru nimic la numita pivniţă, că aşa este porunca domnii mele. **Aceasta scrie domnia mea.** 1791 sept[em]v[rie] 29.

(L. S.)

Io Mihail Costandin Suţul voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Dup[ă] cond[ica] spăt[ăriei] **fost mare** sărd[ar]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea în tuş roşu şi monograma domnului; nr. inv. 14.046.

94.

1792 februarie 25.

Din mila lui dumnezeu Io Mihail Costandin Suțul v[oie]v[o]d și domn al Țării Romînești, fiindcă casa prea iubitului domnii mele fiu Grigorașco Suțul v[oie]v[o]d prin hrisovul și cartea domnii mele din ceilaltă domnie cum și prin deosebită carte de acum de la **anul** 1791 sept[em]v[rie] 29 dintr-u a doa domnie, are a ținea patru scaune de carne aici în orașul domnii mele București, scutite de vamă, de erbărit și de toate orănduelile căte au scaunile, am dat domniia mea această carte pentru scuteala unui scaun dintr-aceste patru, ca să-l aibă scutit dup[ă] cum să coprinde mai sus și poruncim tuturor de obște, supărare întru nimic să nu facă, **căci aceasta este porunca domnii mele.** 1792 fevr[uarie] 25 București.

(L. S.)

Io Mihail Costandin Suțul voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Am citit mare log[o]f[ă]t

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea în tuș roșu și monograma domnului; nr. inv. 14.050.

95.

1792 septembrie 3.

Adică eu Drăg[u]șin înpreună cu soția mea Ioana dat-am credincios zapisu nostru la măna lui Ilie armășel ca s[ă] fie de bună încredințare, precum să [se] știe că avănd eu un bordei în mah[alaoa] Foișorului pe moșia mănăstirii Radului V[o]d[ă], l-am văndut dumnealui în bani gata t[a]l[eri] 21 adică doozeci și unu tocma. Și după tocmeala aceasta mi-am primit toți banii deplin în măna mea, însă bordeiu după cum s-au văzut și locu lui după cum arată semnele, un pogon, ca să-i fie dumnealui acestu

bordei de bună stăpănire şi copiilor dumnealui căţi dumnezeu îi vă dărui.

Şi cănd s-au făcut adevăratu zapis, au fostu cu ştirea vecinilor împrejuru lui, moş Dumitru şi Toncea, carele fiindu şi preoţi de mahala faţă, carele mai jos se vor iscăli .Şi pentru mai adevărată credinţă mi-am pus şi degeţele în loc de pecete ca să [se] crează.

Eu Drăguşin înpreună cu soţia mea vănzători

Eu Dumitru mart[or]

Eu Andrei de la dumnealui jupan Toncea mart[or]

Eu Neculae armăşel martor

1792 sept[embrie] 3

Şi am scris noi preoţi[i] mahalale[i] cu învăţătura lui Drăguşin

Eu popa Stanciul din mahalaoa Foişor

Eu popa Pantelimon de acolo

Eu popa Costandin de acolo

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 12.385

96.

1793 mai 18.

Din luminată porunca înălţimii tale, prin zapciu dumnealui vătafu de divan, s-au înfăţişatu la judecată Stanca de la Focşani, din partea Moldovii, cu jalba ce au datu mării tale, pentru Anastase fost log[ofăt] de vistierie de aici, arătăndu că avăndu frate-seu Tudoraşco căp[i]t[anul] o prăvălie aici în Bucureşti în Şalvaragii, fără ştirea ei o au văndutu numitului în taleri 850 şă după un anu aflăndu de vănzare, n-au pututu a veni să i-o răscumpere într-acea vreme, fiindu în pămăntul ţării Mol-

dovii şă cere dreptate cu a-i întoarce banii părălului, să ie prăvălia în stăpănirea ei. Am întrebatu pă log[o]f[ătul] Anastasie ce are a răspunde, carele zise că frate-său Tudoraşco fiindu dator şi stenohorisindu-să de datornici, au văndut prăvălia unui neguţător şi un Alexe polcovnicu, cumnatu-său ce au muritu, avăndu prăvălie alăturea şi protimisindu-se, au întorsu banii cumpărători[i] acelui neguţător, încă de la anul [17]82; dar neavăndu bani, l-au împrumutatu el şi după doi ani neputăndu a face bani să-i dea, i-au văndut prăvălia cu zapisu dreptu aceşti bani şi au stăpănit-o pănă acum, de sănt trei ani şi apoi o au datu de zestre fii-sii, dăndu-i şi to[a]te zapisile prăvălii. Am întrebatu pe Stanca de săntu 11 ani, de căndu au văndut frate-său prăvălia şă zise că săntu ca la zece ani şi că la anul aflăndu dă vănzare, au venit la Bucureşti de s-au întălnit cu Alexe şi i-au zis dă ce au cumpăratu prăvăliia fără ştirea ei, nefiind iscălită în zapis. S-au mai întrebat de au dat jalbă la domnu şă zice că nu au datu, nici atunci nici altă dată, fără numai acum.

Deci din cercetarea acesta să alege că Stanca zicănd că vor fi ca la zece ani de cănd s-au văndutu şi că aflăndu după un anu, au venitu la Bucureşti şi n-au datu jalbă la domnu, nici în urmă, ci acum întăiu au dat, n-are nici o dreptate şi protimisisu după cursul atăţea ani, şi vănzarea ce au făcutu frate-său şi cumpărătoru dupe urmă, pănă la stăpănirea prăvăliei de acum, săntu buni stăpăni. Iar hotărărea cea desăvărşită rămăne a să face de către înălţimea ta. 1793 maiu 18.

Dimitrie clucer [1]
Iani (?) **fost mare** stolnic

Dimitrie Perdicari
Grigorie Jeanu pit[ar]

Pascal **al doilea** vist[ier] [1]

Ion Vieruşian
Nica **al treilea** logof[ăt]

Mihai Greci[anu] vist[ier]

Trecutu în condică

[1] semnătura în greceşte.

Prea înălțate doamne;

Pe această alegere a judecății Depart[amentului], nerămăind odihnită Stanca de la Focșani, zapciu cel orănduit din luminată porunca înălțimii tale, au adus-o și înaintea noastră, față cu Anastase Gărdescul **fost** log[ofăt] **de** vist[ierie], unde citind anaforaoa aceasta, a judecății Departamentului, o găsim cu cale și cu toată dreptatea urmată, de vreme ce însuși Stanca cu graiu său arată că sănt zece ani de cănd au aflat și știe de vănzarea aceștii prăvălii și într-această diiastimă, nici o dată cerere de protimisis n-au făcut. Drept aceia, cererea ce face acum peste atăția ani, nefiind primită la dreptate, rămăne să s[e] urmeze precum într-această alegere a judecății Departamentului să coprinde. Iar hotărărea cea desăvărșită rămăne a se face de către înălțimea ta. 1793 iunie 1.

Ianache Moruz **mare** dvor[nic]

Scarlat Ghica **mare** log[ofăt]u

Nic[olae] **mare** dvornic

fost **al treilea** logofăt

[Hotărîrea domnească]

Io Alecsandru Costandin Moruz v[oie]v[o]d și domn al Țării Romînești.

După cercetarea ce am făcut domnia mea în divan, față cu amăndoă părțile, dovedindu-se fără tăgăduire că la un an după vănzarea prăvăliilor, aflănd Stanca de vănzare, nu ș-au făcut cererea ei, ca să întoarcă banii și să ia prăvăliile, ci au tăcut pănă acum, de sănt zece ani. Numai dă cănd au aflat dă vănzarea prăvăliilor, după atăția ani ce au trecutu, nu mai poate cere acum protimisis să răscumpere, ci întărim domnia mea anaforaoa aceasta și hotărăm să le stăpănească Anastase Gărdescu cu bună pace de către Stanca. 1793 iulie 4.

(L.S.)

mare log[o]f[ă]t

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară în tuș roșu a domnului; nr. inv. 69.832, nr. 8.

97.

1794 februarie 24.

† Adică eu Nicolae ciubucciu înpreună cu soția mea Maria, dat-am credincios zapisul mieu la măna sfinții sale părintelui arhim[andrit] și egumenu sfintei mănăst[iri] Mihai Vodă, precum să s[e] știe că avănd eu doaă perechi de case, pă locul sfintei mănăstiri și avănd mare trebuință de bani, am văndut sfinții sale o pereche de case întregi după cum le tocmisem și cu alții, în bani 1200, adică o mie doaă sute, însă casele ce sănt despre Dămbovița cu curtea lor și cuhnia și grajdiul și cu șopronu, însă despărțind sfinția sa curtea unde avem unul despre altu cu uluce și cu cheltuiala sfinții sale.

Dar pentru chiria locului ce era bani unsprezeci, a doua casă rămăne asupra mănăst[irii] bani șase și pentru casa mea rămăne bani cinci. Deci să aibă sfinția sa părintele egumen a stăpăni această casă cu bună pace, fiindcă mai sus numiți[i] bani i-am primit toți deplin. Și pentru credință am iscălit mai jos ca să [se] crează, puind și degetul în loc de pecete. 1794 febr[uarie] 24.

Eu Nicolae ciubucciu vănzător

Eu Maria soția dumn[ealui] vănzătoare

Gheorghe Atanasie sluger[1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 41.389.

98.

1794 martie 1.

† *Διά τοῦ παρόντος μου γράμματος δῆλον γίνεται, ὅτι τό ὀσπήτιον ὁποῦ εἶχα ἀγωράση ἀπό τόν Νικόλαν τζουμπουκιζήν, μέ τό ἐζήτησεν ὁ ἄρχ[ων] κιουρτζίπασης κύρ Ἀθανάσιος Λαζάρου διά νά τό ἀγωράση, ὅθεν και ἐσυμφονήσαμεν καί τοῦ τό ἐπώλησα διὰ γρόσια: 1200:*

---

[1] semnătura în grecește.

ἤτοι χίλια διακόσια, μέ τήν ἤδηαι τιμήν ὁποῦ εἶχα τό ἀγωράση καί ἐγώ χωρίς νά προσθέσω τί ποραπάνω, τά ὁποῖα ἄσπρα - τά ἔλαβα σῶα εἰς χεῖρας μου, καί νά ἔχη νά ἐξουσιάση τό ῥηθέν ὀσπήτιον αὐτός τε καί τά τέκνα αὐτοῦ μέ ὅλλα ἐκεῖνα ὁποῦ γράφη ἡ ὁμολογία τῆς ἀγωράς μου τήν ὁποῖαν καί τήν ἐνεχείρησα εἰς χεῖρας του, δηλαδή μέ τόν τόπον ὅσον τόν ἐδείξαμεν, καί μέ τό μαγειρίον, σοπρόνι, καί γράζδον, χωρίς νά τόν ἐνοχλύση τίς ἀπό ἡμᾶς. ἔχη ὅμως νά δίδη κατέτος εἰς τήν ἀρχήν τοῦ χρόνου ἤτοι τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθῶς εἶναι ὅλος ὁ μαχαλάς διά κυράν τοῦ τόπου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου ἀνὰ γρόσια: 6: ἤτοι ἕξη χωρίς τινός προφάσεως καί ἀντιλογίας. Κρασί ὅμως δὲν ἔχει ἄδειαν εἰς τό νά πωλίση μέ τελειότητα. διά δέ τό χώρισμα ὁποῦ ἔχη νά γίνη ἀναμεταξύ τοῦ Νικόλα τζουμπουκτζί ὁποῦ νά ξεχωριστή ὁ τόπως τοῦ ὀσπητίου ἔχει νά τό κάμη ἡ Εὐγενεία του χωρίς νά ἀνακατεύση εἰς ἔξοδα τόν Νικόλαν τζουμπουκτζί μόνον τ [οῦ] την τήν πρώτην βολάν, ἡ δὲ εἰς τὸ ἑξῆς ὁπόταν χαλάση, θέλετε ἀκολουθίση κατά τούς νόμους τοῦ τόπου. Καί ὀψέποτε ἤθελεν τό πουλίση, νά ἔχει νά ἐρροτά πρῶτον τό ἱερόν μοναστήριον ὡς εἶναι ἡ συνήθεια. Οὕτως ἐσυμφωνήσαμεν καί ἐγραύθη τό παρόν ἡμέτερον γραμμα τῆς πουλήσεως μου καί ἐδώθη εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενείας του διά ἔνδειξιν καί ἀσφάλειαν.

1794 μαρτίου 1

(L. S.) Κύριλλος ἀρχιμανδρίτης μιχαλιώτης βεβαιῶ:

Prin cea de faţă a mea scrisoare se învederează că locuinţa pe care o cumpărasem de la Nicolae ciubucciul mi-a cerut-o dumnealui chiurcibaşi kir Athanasie Lazar ca s-o cumpere, cînd ne-am şi înţeles şi i-am vîndut-o pentru lei 1200, adecă una mie două sute, cu acelaşi preţ cu care o cumpărasem şi eu, fără să adaug ceva mai mult, care bani i-am primit toţi în mîinile mele. Şi să aibă să stăpînească numita casă dînsul şi copiii săi cu toate cele ce scrie înscrisul cumpărării mele, pe care l-am dat în mîinile sale, adecă cu locul cît l-am arătat, şi cu cuhnia, şopronul şi grajdul, fără să-l supere cineva dintre noi. Are totuşi să dea în fiecare an, la începutul anului, adică la sf. Gheorghe, cum este toată mahalaua, ca chirie a locului sfintei noastre mănăstiri, cîte 6 lei, adecă şase, fără nici un pretext şi obiecţie. Vin însă n-are voie cu desăvîrşire să vînză.

Iar pentru despărțirea ce are să se facă într-acestea, a lui Nicola ciubucciul, care să despartă locul casei, are s-o facă dumnealui fără să încurce în cheltuieli pe Nicola ciubucciul. numai această primă dată ; iar pe data viitoare cînd se va strica, veți urma după legea locului. Și dacă cumva ar vrea s-o vînză, să aibă să întrebe mai întîi sfînta mănăstire, cum e obiceiul. Astfel ne-am înțeles și s-a scris scrisoarea noastră de față a vînzării mele și s-a dat în mînile dumisale spre dovadă și asigurare. 1794, martie 1.

Chiril arhimandrit Mihaliotul, adeverez.

Original grec, hîrtie, cu pecetea mănăstirii Mihai Vodă în tuș negru ; nr. inv. 41.390.

99.

1794 [înainte de iulie 3].

Prea înălțate doamne,

Jăluesc mării tale pentru Elena iuzbășoe a răp[o]sat[ului] Bratu iuzbașa de pușcărie, că avănd eu cumpărat un loc de prăvălie în tărgu și cu odaia din dos, de la un Tudorașco zăbunariu, unde mă vecinescu cu prăvălia numitei și cu o prăvălie a văt[afului] Radu de pușcărie, care aceste trei prăvălii au fost din vechime ale unui stăpăn și fieștecare prăvălie s-au văndut cu locul lor deopotrivă, al cărora loc merge pănă în zid[ul] Curții domnești. Dar fiindcă răp[osatul] Bratu iuzbașa și cu văt[aful] Radu învoindu-se amăndoi, ș-au prefăcut prăvăliile și lui Tudorașco nedăndu-i măna atunci să o facă, la facerea temelii i-au călcat locu lui Tudorașcu ca de o palmă și mai bine, și au avut judecată înaintea dum[nea]lui răp[osatul] mare vo[rni]c Filipescu. Dar fiindcă zapisele prăvălii lui Tudorașco au fostu puse amanet de tată-său la Mitropolie, n-au avut cu ce să pliroforisi judecata, ca să-și afle drept[ate], ci ș-au făcutu o anafora a dum[nea]lui mare vor[ni]c la măna Bratului ca să s[e] mulțumească Tudorașco, fiindcă i-au fost pivnița de lemnu și Bratu i-au făcut păretele de zid și-și va pune și Tudorașco tălpile pe temelia lui. Acum cu

acea anafora sileşte de a cuprinde şi locu din dosu ; astă toamnă dănd jalbă numita că nu voiu să-mi fac prăvălia şi din pricina prăvălii mele i să pricinueşte stricăciune prăvălii ei, am fost silit de judecată să o fac şi dănd jalbă mării tale ca să mi să aleagă atăt locu despre dănşii căt şi temelia, fiind rău pusă, să s[e] strice şi să fac pe unde va fi cu cale şi să mă întovoroşăsc şi eu la cheltuială, fiindcă aşa este şi obiceiu de a fi doao prăvălii la un părete. Cu care jalbă am fostu-orănduit la dum[nea]lui **mare** vor[ni]c de Ţara de Sus şi trimiţănd doi **ai doilea** vornici la faţa locului, şi căt au fost meidan, l-au măsurat cum s-au priceput şi au pus semne ; făcănd cercetare şi la călcarea locului cu temelia, au găsit-o adevărată, măcar că zapisele prăvălii cele vechi nu-mi era la îndemănă, ca să se pliroforisească şi mai bine ; şi cerănd eu ca să strice temelia şi să îndreptăm locu şi să o facem amăndoi, ea au zis că este femeie văduvă, să nu o mai bag în cheltuială, ci să primescu să-mi pui tălpile pe temelia ei acum şi să-mi prefac prăvălia şi oricănd se vor mai preface, după vremi, să vor îndrepta ; şi aşa am făcut şi eu prăvălia iar din dosu unde au fost închis cu uluce şi s-au găsit bulumaci vechi de 20 de ani şi unde au avut Tudoraşcu odaie din vechime, care odaie de vreo 6 ani să stricase, cum şi numiţii mai în urmă şi-au făcut căte o odaie pe locul lor, n-au mai intrat în cercetare, ci mi-am pus temelia odăilor ce fac din dos pe temelia cea veche, încă am mai lăsat ori şi ce locu spre dănsa, ca să nu mai aibă bănuială, după cum să vede, fiind şi alţi vecini faţă şi mi-am rădicat odăile. Acum au început a tănji că colţul odăii din jos l-am pus pe locu ei şi m-au oprit din lucru şi au adus alţi vornicei şi n-au căutat nici la bulumacii vechi ce s-au găsit în pămănt închizătoare a numitei, unde şi acolea aveam bănuială că mi-au călcat locu, cum şi la prăvălie, nici la temelia veche a odăii mele ce s-au găsit în pămănt încuiată, nici au cerut să vază zapise şi scrisori, ci au făcut o măsurătoare făr de a lua vreo pliroforie de undeva, şi-mi mută odăile cu doao palme mai înlăuntru pe locu strimtu şi mă păgubeşte de locu şi de lucru ce am făcut pănă acum. Eu văzănd aceast[a] am adus zapisele şi cărţile de unde au fost şi am dat jalbă mării tale, ca de iznoavă să mi să cerceteze pricina după zapise şi cărţi ce avem şi să fac[ă] izbrănire. Milostiv[e] doamne, doao săptămăni sănt de cănd treapăd vorniceii să vie să-şi aducă zapisele şi cărţile ce vor fi avănd, să ne înfăţişăm

înaintea dum[nea]lui **mare** vor[ni]c și nu vin; mă rog să fie luminată porunca mării tale către un zapciu cu bumbașir să-i aducă să ne înfățișăm, să ni se fac[ă] și izbrănire. Și cum va fi mila mării tale.

Prea plecat[ă] slugă
mării tal[e]

Anastasie Gărdescu

[Hotărîrea]

D-ta **mare** vornice de Țara de Sus, theorisind jalba aceasta să faci cercetare **și** ori să îndreptezi sau să ne arăți cu anafora prin zapciu ceauș de aprozi. 1794 iul[ie] 3.

al treilea log[ofăt] de Jos.

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 69.832, nr. 6.

100.

1794 iulie 20.

† Adică eu cel ce mai jos mă voi iscăli încredințez cu acest zapis al mieu la măna jupăn Toncei bogasieru să s[e] știe că cumpărănd eu de sănt doi ani, dooă căşcioare în mahalaoa Foișorului pe moșia Radului Vodă, în care șezănd pănă acum și nepurtăndu-mă cu bună orănduială spre vecinătate, de care jupăn Toncea fiind vecin vechiu și megiaș de acolo, nefiind mulțumit de a mea nooă vecinătate au jăluit mării sale lui vodă și am fost orănduiți la dum[nea]lor boeri ispravnici **din jud.** Ilf[ov] spre înfățișare. Și de către dum[nea]lor s-au găsit cu cale de s-au orănduit dum[nealui] **fost** log[ofăt] agiesc Ioniță Cunescu spre cercetare în fața locului și prețuirea acestor dooă căşcioare ale mele; de care mergănd orănduitul în fața locului unde acolo străngăndu-se și preotu biserici[i] **și** alți patru vechi megiași mi-au prețuit atăt acele dooă căşcioare ce le cumpărasem, căt și un coșar, și niște lemne de pimniță și trei porumbare, drept

t[a]l[eri] nooăzeci şi bani nooăzeci, de care văzănd eu acest fel de bună preţuire am primit de voia mea de i le-am văndut atăt casele căt şi celelalte nemestii de păn-prejur cu acest numit preţ. Ci, pentru de a fi ştiut că această vănzare, măcar că s-au făcut prini judecată, dar s-au făcut mai vărtos, de voia mea am dat acest zapis al mieu la măna chir Toncii ca să stăpănească atăt dumn[ea]lui căt şi copii dumn[ea]lui cu pace şi nesupărat de tot neamul mieu, ca unu ce de bună voia am văndut acest lucru (şi am şi luat toţi aceşti bani deplin în măna mea)[1] vănzănd iarăşi lucru ce l-am cumpărat tot eu. Şi pentru mai adevărată credinţă mi-am pus numele şi degetu mieu în loc de pecete ca să s[e] crează aceasta. 1794 iulie 20.

Eu Ilie Cal Mare armăşălu **fiul lui** Vladu adeverez

Ioan Cuc

Şi am scris eu Scarlat log[o]f[ăt] cu zisa lor

Jud. Ilfov

† Din luminată porunca mării sale lui vodă înfăţăşăndu-să înaintea noastră amăndooă părţile, s-au cercetat cu deamăruntu şi măcar că şi dreptatea urma a se hotără după cum se arată şi în zapisu de învoire, dar între dănşii socotindu-se s-au aşezat şi s-au învoit înaintea noastră dupe cum zapisul pe larg arată, care aşăzămănt şi învoială ce s-au făcut fiind cu mulţumirea amăndurora părţilor, am întărit şi noi cu iscălitura aceasta. 1794 iulie 21.

Alexandru clucer[2]

S-a trecut în condica

isprăvnicii. Scarlat logofăt

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 12.382.

---

[1] paranteza în text.
[2] semnătura în greceşte.

101.

1795 ianuarie 29.

† Adecă eu Mihalache Grec[u] olangi din mah[a]la sf. Ion dat-am zapisul mieu la măna dum[nea]lui jupăn Hagi Dimitrache Pap[a]zoug[l]u precum să [se] ştie că am venit de bună voia mea şi m-am tocmit cu dum[nea]lui la vara viitore să am să-i fac 60.000, adecă şaizeci de mii de olane şi că este tocmeala mea po t[a]l[eri] 4: adecă patru, cu adusul patru lei şi să fie arsă bine roşie ca vişina şi să pue la buzăle un picior într-o parte şi alt picior de altă parte şi să nu să fărăme şi lungu să fie olanu o palmă bună şi o şchioapă şi la gura olanului după ce s-o arde să fie ulucu o şch[i]o[a]pă bună de largŭ.

Şi pănă nu vom face suma dum[nea]lui să nu avem voe a vinde la altă parte şi acum am primit t[a]l[eri] 60, aidcă şaizeci şi cănd vom începe să lucrăm la olane să aibă a ne da dum[nea]-lui încă t[a]l[eri] 60, adică şaizeci şi după ce vom a(a)duce olanele jumătate, să aibă a ne da încă t[a]l[eri] 60 şi după ce vom aduce olanele toate să aibă să ne dea dum[nea]lui şi ceilalţi t[a]l[eri] 60. Şi fărămate olane să nu ni le primească. Şi am dat chezaş şi platnic pe Manole băcan care este iemac la bulucbaşa Gheorghie. Şi pentru credinţă ne-am iscălit şi ne-am pus şi degetul, în loc de pecete ca să [se] crează. Ghen[arie] 29 [17]95.

Eu Mihalache Grec[u] plat[nic]

Eu Manole băcan chezaş şi plat[nic]

Original rominesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.236

102.

1795 octombrie 26.

1795 οκτομβρίου 26.

'Επλίρωσεν τον κεράν του ε[ρ]γαστυρίου ο ραδούλας λογωθετης γρόσια 7 παράδες 20 τον εξυμυνόν απερασμένον απω αγίου γεοργίου εός αγιου δημυτρίου καὶ έστω.

Νηκιφόρος

Pe verso :

Kir Davicioane, dă nu ai dat aceste treizeci ocă miere la igumen dăn sfeti Gheorghe, te poftesc dă-o în măna acestui triimis ca să o ducă acolo, fiindcă este să plece. Dar te poftesc să nu rămăie dă această seară.

1796 sept[em]brie 17

[indescifrabil] sărd[a]r

1795 octombrie 26

A plătit chiria prăvăliei Radul logofătul groşi 7, parale 20, pe şase luni trecute, de la sf. Gheorghe pănă la sf. Dimitrie. Şi fie!

Nichifor

Original grec şi romîn, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 42.996.

103.

1796 mai 6.

Adică eu odobăşo[a]ia Voica a răposătului Drăgan odabaşa, dat-am acest adevărat şi credincios zapis al mieu la măna dumneaei logofetesi[i] Mariuţii, soţia răposatului Păun logofătu, precum să se ştie că i-am văndut o casă ce este în mah[alaua] Popa Radu, ce să hotăraşte despre răsărit cu uliţa, iar despre apus, în fundul grădinii, cu Licsandru lipcan, iar despre miazăzi cu o ulicioară mică ce merge păntre Stoian trămbiţaş, iar dăspre miazănoapte cu Tudorache lipcanu.

Şi o am văndut de a noastră bună voe în dreptu t[a]l[eri] 220, adică doo sute doozeci tocma[i] ; ci dumnealui să stăpănească cu bună pace, dumnealui şi copii dumnealui căţi dumnezeu îi va dărui, de către noi şi de către tot neamu nostru. Însă o am văndut cu ştirea preoţilor şi a vecinilor şi a tuturor mahalagii-

lor. Şi noi pentru încredințare neştiindu să iscălescu mi-am pus degetul în loc de pecetie.

1796 maiu 6

Eu Voica odobăşoaia am văndut şi adeverez

Eu Anghel adeverez

Eu Gheorghe adeverez

Eu Tudorache lipcan vecin mart[or]

Eu Enache lipcan vecin mart[or]

Eu popa Niculaie **fiul lui** popa Radu martoru

Şi am scris eu popa Ion zapciu cu zisa odăbăşoai[i].

Adaos, pe latura stîngă: dăndu-i şi doo zapise vechi.

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în arhiva Alexandru Budişteanu; copie fotografică sub nr. inv. 53.137.

104.

1796 mai 16.

Din mila lui dumnezeu Io Alexandru Cost[an]d[in] Muruz v[oie]v[o]d şi domn, dă domnia mea boerului domnii mele Alexandru Nenciulescu **fost al treilea** vist[ier], carele aflăndu-să slujănd sameş vist[ie]rii, cu credință fără pregetare şi cu strădanie la săvărşirea poruncilor domnii mele şi trebile țărei, după acea dreaptă slujbă ne-am milostivit domnia mea asupră-i şi peste opt liude scutelnici ce are a ținea cu deosebită carte a domnii mele, îi mai hărăzim încă liude cincisprezece oameni streini şi fără pricină dă dajde, pă care găsindu-i şi cercetăndu-se dă isprav[ni]ci[a] jud[e]țelor şi fiind streini cu adevărat, să le dea adeverință pă numele şi chipul lor ca să li s[ă] dea şi pecet[e] **domnească.**

Asemenea să aibă a ţinea aici în oraş[ul] domnii mele şi un scaun de carne scutit dă erbărit şi dă alt[e] angarii ce plătesc alt[e] scaune, pentru care poruncim domniia mea dum[nea]-v[oastră] isprav[ni]cilor şi dumit[a]l[e] **mare** vornice al Politii şi altor zapcii văzând cartea aceasta a domnii mele să fiţi următori întocmai şi nimeni mai mult[ă] supărare să nu faceţi, că aşa iaste porunca domnii mele. **Aşa scrie domnia mea.** 1796 mai 16.

(L. S.)

Io Alexandru Costandin Moruz voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

mare log[o]f[ă]t

Original romînesc, hîrtie, cu monograma şi pecetea domnului în tuş roşu ; nr. inv. 25.519.

105.

1797 iunie 9.

Prea înălţate doamne,

Încă din domnia mării sale Alexandru vodă Moruz, cu poruncă **domnească** către stărostie, dându-să la mezat casa Sandului pitarul ce este în mah[alaoa] sfânt[ul] Ilie spre vânzare şi îndestulă vreme strigându-se după obiceiu în auzul tuturor de obşte, la preţul cel din urmă au rămas asupra dumnealui **fost mare** dvornic Costand[in] Ştirbei, fiind şi dumnealui unul din creditorii Sandului pitar cu t[a]l[eri] 5000, şi să didese şi întărire de stăpânire de către măria sa. Dar fiindcă tot atunci în domnia mării sale după săvârşirea mezatului, iarăşi au intrat pricina în cercetare de judecată ş-au stătut mezatu până acum, când luând pricina izbrănire desăvârşit şi făcând toţi creditorii cerere către măria ta, cu primirea şi a dumnealui dvornicelui, de a să da acum casa la mezat ca să se mai strige având nădejde că va eşi mai mult preţ, spre folosul creditorilor şi a cărora cerere fiind

primită mării tale, mi să porunceşte de către măria ta prin luminat pitac de la doozeci şi şapte ale trecutii lunii lui mai, ca să fac mezatu aceştii case în ştirea şi auzul tuturor dă obşte şi a celor ce li se cuvine protimisis şi preţul cel din urmă ce va eşi să-l arate mării sale cu anafora şi apoi voi avea porunca. Deci după luminată porunca înălţimii tale următor fiind, de iznoavă am pus telal de au strigat această casă la mezat în auzul tuturor de obşte zile 13 şi într-această diastimă de vreme, strigăndu-se prin tot locu, nimeni nu s-au mai arătat a mai adăoga peste preţul ce au dat dumnealui dvornecul adică peste t[a]l[eri] cinci mii. Pentru care după luminată poruncă nu lipsesc a arăta mării tale. [17]97 iun[ie] 9.

Al mării tale prea plecată slugă

Panaiot Tzigara staroste[1]

Trecut în condică.

[Hotărîrea domnească]

Io Alecsandru Ioan Ipsilant voievod şi domn al Ţării Romîneşti

† Fiindcă vameşul Deşliul prin jalbă au cerut la domnia mea ca să aibă ajutorul judecăţi[i] spre a o cumpăra el casa, am primit cererea lui ca unul ce au şezut şi şade într-ănsa, la care au şi ostenit şi au făcut şi meremeturi şi ca unul ce şi de la hotărărea divanului i s-au fost dat această dreptate dă protimisis, dăndu la mezat ceva mai mult, poruncim că dănd t[a]l[eri] cinzeci mai mult şi numărănd toţi bani să rămăe bun stăpăn Deşliul pe casă. 1797 iun[ie] 26.

(L. S.)

Am citit mare logofăt

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea domnească în tuş roşu ; nr. inv. **25.323.**

---

[1] semnătura în greceşte.

106.

1797 iunie 19.

Din mila lui dumnezeu Io Alecsandru Ioan Ipsilant v[oie]v[o]d şi domn al Ţării Romîneşti, fiindcă pe un petec de loc ce era domnescu la poarta din sus a Curţii Vechi dăspre Dămboviţa şi l-am afierosit domnia mea sfintei şi dumnezeeşti mănăstiri Mărcuţa ce iaste între dooă poduri, unul ce intră în domneasca curte şi altul ce trece peste Dămboviţă, care măsurăndu-se s-au găsit în lat stănjeni patru şi jumătate, iar lungul pănă în apa Dămboviţii, pe care loc încă din ceilantă domnie prin ştirea noastră şi cartea domniei mele de slobozenie ce o văzum cu anul 1781 avgust 7, au făcut Ştefan Altăntop baş alaiu — ceauş prăvălie cafenea stăpănindu-o în pace cu această hotărâtă chirie să dea la mănăstirea Mărcuţa căte t[a]l[eri] zece pe an. Căruia întămplăndu-i-se moarte, i-au rămas nevastă şi copii, asupra cărora ne-am milostivit domnia mea şi acum întru a dooă domnie a domnii mele pentru hrana şi chiverniseala lor printr-aceasta domneasca noastră carte ca să stăpănească numita prăvălie cu locul acesta de supt dănsa în bună pace plătind chiria ce să arată mai sus la mănăstire, rămăind însă slobodă ulicioara de alăturea după lăngă zidul curţii precum să află acum pentru trecerea norodului la apă. **Şi aceasta este spusa domniei mele.** 1797 iunie 19.

(L. S.)

Io Alexandru Ioan Ipsilant voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Am citit mare logofăt

Trecut în condică

Răducanu fost al treilea log[ofăt] condicar

Original romînesc, hîrtie, cu monograma şi pecetea domnului în tuş roşu; nr. inv. 35.826.

107.

1798 iunie 15.

Prea înălţate doamne

Dup[ă] luminată porunca înălţimii tale de la 25 ale trecutii luni lui apri[il] ce mi s-au dat la ci[n]s[t]ita anaforaoa a dum[nea]lui mare vornic Costache Ghica, dumnealui mare vornic al obştirilor şi dumnealui med[elni]ce[r] Arbut, prin care mi să porunceşte ca să dau de ştire tuturor de obşte cu publicaţie pentru vănzarea locului Curţii domneşti cei Vechi de aici din Bucureşti, arătăndu-le că s-au dat de către înălţimea ta voie fieştecăruia ori cu totu să cumpere acest loc sau dintr-ănsul părţi sau şi s[tîn]j[eni] mai puţini, precum va vrea fieştecare. Următor dar fiind luminatii porunci, am orănduit telal de au strigat la mezat acel loc al Curţii domneşti cei Vechi întru auzul tuturor de obşte în sorocu[l] cel orănduit al mezatului de zile patruzeci şi artărdisind din muştirii dup[ă] obiceiu fieştecare pe căţi s[tîn]j[eni] au vrut şi în ce parte, la preţul cel din urmă, au rămas s[tîn]j[eni] 49 adică patruzeci şi noaă cu binaoa foişorului despre partea Dămboviţii asupra dum[nea]lui mare vor[ni]c al obştirilor Radu Golescu, s[tîn]j[eni] po t[a]l[eri] 245, piste care preţ ne mai eşind alt muştiriu ca să mai înalţe pe aceşti numiţi s[tîn]j[eni] s-au şi haraciladisit mezatu pe seama mai sus numitului boer cumpărător, drept aceast[ă] sumă t[a]l[eri] dooă sute patruzeci şi cinci s[tîn]j[enul], din care scoţăndu-să telalăcul dup[ă] obiceiu la leu po ban şase, au rămas t[a]l[eri] 11.404, bani 90, adică unsprezece mii patru sute patru şi bani nooă zeci, care bani dup[ă] luminată porunca înălţimii tale, s-au dat la facerea Curţii domneşti cei arse de lăngă Mihaiu vod[ă] prin dum[nea]lui mare vornic al obştirilor. Ci fiindcă dum[nea]lui numitu boer au cumpărat de la mezat, să roagă înălţimii tale a i să da şi luminata întărire, pentru mai buna stăpănire. Anul 1798 iunie 15.

Al mării tale prea plecat[ă] slugă

Panaiot Tzigara staroste[1]

---

[1] semnătura în greceşte.

[Hotărîrea domnească]

Io Costand[in] Gheorghie Hanger[l]iu v[oie]v[o]d și domn al Țării Romînești

Fiindcă locul Curții cei Vechi cu socoteală de obște după anaforaoa d[umnea]lor veliților boeri s-au făcut hotărărea domnii mele ca să să vănză și banii ce va eși să să dea la facerea Curții cei Noă, din care loc vănzăndu-se acești stănjăni patruzeci și noă cu binaoa foișorului däspre partea Dămboviții, precum sănt numiți mai jos în anaforaoa stărostii, care i-au cumpărat den mezat făcut din poruncă domnească cu bună orănduială, dum[nea]lui ci[n]st[it] și credincios boerul domnii mele mare vornic al obștirilor Radu Golescu, întărim și domnia mea ca să stăpănească numitu boer cu bună pace atăt d[umnea]lui, căt și moștenitorii dum[nea]lui, avănd toată voia a face orice, sau a vinde ca un bun cumpărător din mezat plătind și ajutorul cutii după orănduială. 1798 iunie 15.

(L. S.)

mare log[ofă]t

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea inelară a domnului în tuș roșu ; nr. inv. 35.827.

108.

1798 iunie 15.

Încredințezu printr-acest zapis că cumpărănd eu de la sultan mezat locu în Curtea domnească cea Veche stănjeni patruzeci și noao despre partea Dămboviții, adecă din colțul cel din afară al chioșcului de la poarta din sus în lungu spre poarta din jos cum merge linia feții, pănă unde să săvărșește această sumă de stănjeni (afară de ulița ce s-au lăsat de merge la apă) [1] cu anaforao[a]

---

[1] paranteza în text.

starostii de neguțători întărită de domn pe numele mieu, am vândut dintr-aceastǎ cumpărătoare dumisale chir Ianache Gheorghiu Scufa stănjeni unsprezece și jumătate din colțul cel din afara foișorului cu binaoa foișorului dinpreună, pănă unde să începe locul ce am văndut grămăticului Ianache cu deosebit zapis tot pe această linie în lungu, iar în lat cât este pănă în Dămbovița, stănjeni pe t[a]l[eri] 245 adecă doao sute patruzeci și cinci carii fac t[a]l[eri] 2958 : 45, cu cele doao parale la leu ale cutii, adecă pe doao mii noao sute cincizeci și opt și bani patruzeci și cinci, și am primit toți acești bani pă deplin în măna mea.

Deci să aibă dum[nea]lui cu ohăvnicie a stăpăni acest loc stănjeni unsprezece și jumătate cu bună pace de către mine și de către toți ai miei, fiindcă i l-am dat de a mea [bună] voe, avăndu-l cumpărat de la mezat chiar prin dum[nea]lui. Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit dăndu-i și anaforaoa ca să o aibă drept sinet atăt dum[nea]lui căt și ceilalți cumpărători de acești patruzeci și noao stănjeni. 1798 iun[ie] 15. București.

R[adu] G[olescu] mare vornec al obștirilor adeverez

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 35.828.

109.

1798 [înainte iulie 14].

Prea înălțate doamne,

Jăluesc mării tale, că aflăndu-mă dăsăvărșit sărac cu casă grea dă copii și fără casă dă șădere, am dat jalbă mării sale Alexandru vodă Ipsilant, cerănd a fi miluit cu o fărămă de loc ce este între cafeneaoa lui Altăntop și între zidul Curții domnești cei Vechi. Unde după cercetarea ce au făcut dumn[ea]lui mare vornic al obștirilor s-au milostivit măria sa dă mi-au dat întărire ca să-l stăpănesc și clironomi[i] lui Altăntop nu mă îngădueşte să-mi fac bina, ci mă rog mării tale să fie orănduit la dumnealor veliți vornici a-m[i] afla dreptate, că locul mieu este al biseri-

cilor domneşti unde plătesc şi chirie, iar cafeneaoa este pă pământu mănăstirii Mărcuţii. Şi aceasta o fac numiţi[i] numai din pizmă şi răutate. Şi ce va fi mila mării tale.

Robul mării tale,
Ianache **ginerele lui** Mladin chircibaş[a]

Pe verso şi fila 2:

Dum[nea]ta **mare** vornec al obştirilor să cercetezi jalba şi să ne arăţi pricina. 1798 iul[ie] 14.

mare medel[nicer]

Prea înălţate doamne,

După luminata porunca mării tale, am făcut cercetare şi m-am îndestulatu lui că este adevărată văzând la măinile lui şi anaforaoa epitropii din anu trecut **anul** 1797 noemv[rie] 11, întărită de măria sa Alecsandru vodă Ipsilant prin care dă în zaptu jăluitorului un locşor ce este între cafeneaoa lui Altăntop şi între zidu Curţii domneşti cei Vechi să-l ţie pe seama **lui** şi să dea la clirosul bisericii **domneşti** căte una oca ceară pe an. Asupra căruia şi măria ta să reverşi bogată milostivire a i să da acest puţin loc ca să-şi facă o căşcioară căt de mică, să-şi ocrotească copii şi să-i adune după drumuri şi va fi mării **tale** vecinică pomenire, căci cei ce au cumpărat locuri din coprinsu Curţii **domneşti** cei Vechi, nu au a face cu acest puţin loc ce s-au dat jăluitorului. De aceasta înştiinţez mării tale şi cum va fi luminată poruncă. 1798 iuli[e] 17.

R[adu] G[olescu]

Trecut în condica diva[nului]

[Hotărîrea domnească]

Io Costandin Gheorghie Hanger[l]i v[oie]vod şi domn al Ţării Romîneşti

După pliroforiia ce dă domnii mele dum[nea]lui **mare** vornec al obştirilor **dăm** şi domneasca **noastră** întărire la măinile jăluitorului acesta Ianache **ginerele lui** Mladin chircibaş[a] ca să ţie

acest loc în bună pace făcându-şi pe dânsul căşcioară de odihnă, carele să fie îndatorat a da pentru chiria lui la clirosul bisericilor domneşti pe tot anul căte doă ocă ceară. 1798 iulie 20.

(L. S.)

mare log[ofăt]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea domnului în tuş roşu; nr. inv. 35.829.

110.

1800 aprilie 1.

Διά τοῦ παρόντος μου δῆλον γείνεται ὅτι ἔχωντας εἰς τήν παλαιάν αὐθεντικήν κούρτεν δώδεκα ὀργιαῖς τόπον ἀγωρασμένον, δηλ[ονότι] εἰς τήν ἐπάνω πόρταν μέ τό φοϊσιορι μαζί, πρόσωπον εἰς τήν λίνιαν τοῦ δρόμου ὁποῦ πηγαίνει πρός τήν κάτω πόρταν παρά τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχωντος βορνίκου κυρίου ῥαδουκάνου γολέσκου, ὁποῦ καί ἡ εὐγενεία του τόν αὐτόν τόπον τόν εἶχεν ἀγωρασμένον ἀπό τό σουλτάν μεζάτι κυ... [1]) *διά ἐμένα ὡς καί ἡ ὁμολογία του ὁποῦ εἶναι εἰς ὄνομά μου διαλαμβάνει. ἀπό αὐτόν τόν τόπον λοιπόν μίαν ὀργιάν εἶχε πωλήση προλαβόντος τῇ κοκόνα καλίτζα Κωνσταντίνου Χ[ατζ]ί Κυριάκκου, τόν ὁποῖον καί ἕνωσεν μαζί μέ ἄλλαις ὀκτώ ὀργιαῖς τόπον ὁποῦ ἔχει εἰς τήν αὐτήν λίνιαν ἀγωρασμένον καί ἡ ἰδία ἀπό τόν αὐτὸν ἄρχων Βόρνικον γολέσκον, ὄντες τότε οἱ τόποι ἀκόμι ἀξεχώριστοι. ταῖς δέ ἕνδεκα ὀργιαῖς τόπια πρόσωπον δηλ[ονότι] πλάτος, μάκρος δέ ἕως εἰς τήν δήμποβίτζαν, καθώς καί ἡ ἀναφορά τοῦ ἄρχωντος στάροστα τῶν πραγματευτῶν διαλαμβάνει, οὖσα ἐπικυρομένη καί ἀπό τόν αὐθέντην τόν ἐπώλησα τήν σήμερον ἰδίᾳ μου θελήσει καί αὐτοπροαιρέτως τῷ κύρ Χ[ατζί] θεοδοσίῳ Χ[ατζί] γιόβτζιου διά γρόσια 4500: ἤτοι τέσσαρες χιλιάδες πεντακόσια γρόσια, ὁ ὁποῖος τόπος ἀπὸ τό ἐπάνω μέρος γειτονεύεται μέ τόν καϊβενέν τοῦ μπαλουκτζιόγλου, καί μέ τόν παλαιόν δρόμον ὁποῦ ἀπερνοῦσε ἀποκάτω ἀπὸ τό φοϊσιόρι, ἀπὸ δὲ τό κάτω μέρος γειτονεύεται μέ τόν λογοθέτην γιανάκην. αὐτό λοιπόν τά γρόσια τέσσαρες χιλιάδες πεντακόσια τά ἔλαβον εἰς χεῖρας μου σῶα παρά τοῦ ῥηθέντος κύρ Χ[ατζί]*

[1] rupt.

θεοδοσίου χατζί γιόβτζιου. ὅθεν νά ἔχῃ ἡ τιμιότης του ὡς ἴδιος καί καθ' αὐτό οἰκοκύρις νά ἐξουσιάσῃ τόν τόπον αὐτόν, κτήζοντας ἐπάνω εἰς αὐτόν ὅτι θελήσει, ἐφ' ὅρου ζωῆς του. καί μετά ταῦτα οἱ κληρονόμοι του ἀληλοδιαδόχως γενεά πρός γενεάν, καθ' ὅτι τάς αὐτάς ἕνδεκα ὀργιαῖς τόπον, ἐγώ ἔκτοτε ταῖς εἶχα ἀγωρασμέναις διά μέσου τοῦ ἄρχ [οντος] Βορνίκου γολέσκου διά ὄνομά του, μέ τό νά ἐδυστρόπησεν ὅμως τότε καί δέν τόν ἠθέλοσεν, ζητῶντας μου τόν τώρα, τοῦ τόν ἔδωκα μέν, πέρνωντας ὅμως τὰ ἄσπρα μου μέ τό διάφορόν τους. Καὶ μετά διά να σπάζῃ ἐντερέσα, ὅποῦ μοῦ ἐσυνέτρεξεν μάλιστα μέ συγκατάβασιν, πρός βεβαίαν ἐξουσιάν του δέ τοῦ ἔδωκα τό παρά μου ἰδιοχείρων μου ἐνυπόγραφον καί ἐμμάρτυρον ὁμοῦ καί την ὁμολογίαν τοῦ ἄρχωντος Βορνίκου γολέσκου καί ἀναφοράν τοῦ μεζατίου ἐπικυρωμένην ἀπό τόν αὐθέντην, ἵνα ἔσται εἰς ἔνδειξιν καί ἀσφάλειαν.

1800: Ἀπριλίου α^{η}: Βουκουρέστι.

Ἰωάννης Γεωργίου Σκουφᾶ βεβαιόνω.

Δημήτριος Ἐλευθερίου ἄρμας μάρτυς.

Ἰωάννης Νικολάου μάρτυς.

Μιχαι Γεωργίου μπαλατζάνου μάρτυς.

Prin cea de faţă a mea se face cunoscut că avînd la Curtea Veche domnească doisprezece stînjeni loc cumpărat, adică la poarta de sus împreună cu foişorul, cu faţa pe linia drumului care merge la poarta de jos pe lîngă cel de prea bun neam, dumnealui vornicul, domnul Răducanu Golescu care şi dumnealui cumpărase acelaş loc de la sultan mezat, pentru mine, cum cuprinde zapisul său, care este pe numele meu. Din acest loc de altminteri un stînjen vînduse mai înainte cocoanei Caliţa a lui Constantin Hagi Chiriac, pe care îl şi unise cu alţi opt stînjeni, loc pe care l-a cumpărat şi dînsa pe această linie de la acelaş boier vornicul Golescu, fiind atunci locurile încă nedespărţite. Iar cei unsprezece stînjeni locuri, cu faţa adică lărgimea şi lungimea pînă la Dîmboviţa, precum şi anaforaua dumnealui starostele neguţătorilor cuprinde, fiind întărită şi de domn, i-am vîndut astăzi din însăşi voinţa mea şi de bună voe dumnealui

Hagi Theodosiu al lui Hagi Iovciu pentru 4500 groşi [lei], adică patru mii cinci sute groşi. Care loc în partea de sus se mărgineşte cu cafeneaua lui Balucciogiu şi cu vechiul drum care trecea mai jos de foişor, iar în partea de jos se învecineşte cu logofătul Ianachi. Aceşti bani, de altminteri, patru mii cinci sute, i-am primit toţi în mîinile mele de la numitul kir Hagi Theodosiu al lui Hagi Iovciu. Deci să aibă cinstit dumnealui, ca propriu şi cu adevărat stăpîn, a stăpîni locul acesta, clădind pe dînsul ce va vrea, în toată viaţa şi după aceia moştenitorii lui, în şir neîntrerupt, din neam în neam, întrucît aceşti unsprezece stînjeni de loc eu de atunci îi cumpărasem prin mijlocirea dumnealui vornicului Golescu pe numele său. Însă fiindcă a făcut greutăţi atunci şi nu l-a voit, cerîndu-mi-l, i l-am dat în adevăr, luînd totuşi banii mei cu dobînda lor. Şi în urmă, ca să scoată interese (dobînzi), cînd m-a asistat mai cu seamă cu bunăvoinţă, pentru sigura sa stăpînire i-am dat din partea mea înscris de mîna mea, iscălit şi adeverit de martori, şi zapisul dumnealui vornicului Golescu şi anaforaua mezatului întărită de domn, ca să fie spre dovadă şi asigurare. 1800 aprilie 1, Bucureşti.

Ioan Gheorghiu Scufa întăresc

Dimitrie Elefteriu armaş, martor

Ioan Nicolau, martor

Mihai Gheorghiu Bălăceanu, martor

Original grec, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 35.830.

111.

1801 aprilie 17.

† Adică eu Maria soţia Manului cavaful încredinţez cu acest zapis al mieu la măna dum[nea]lui jupăn Soare şalvaragiu, precum să să ştie că o casă ce o am şi eu rămasă de la părinţii miei în mahalaoa ce să numeşte Stejaru pe locul sfintei beserici

ce este din dosul sfi[n]tului altar al besericii, unde i să plăteşte chiria locului t[a]l[eri] 2 pe an, de a mea bună voe şi cu ştirea soţului mieu şi a rudelor mele, o am văndut acea casă dum[nea]-lui mai sus numitului cu tocmeală în drept t[a]l[eri] 105, adică una sută cinci, carii bani pe toţi de plin i-am primit în măinile méle.

Deci fiind aşezată tocmeală să aibă dum[nea]lui mai sus numitul a stăpăni această casă cu bună pace, dum[nea]lui şi copi[i] dum[nea]lui şi tot neamul dum[nea]lui nesupăraţi de către tot neamul nostru. Şi noi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit puindu-ne şi degeţile în loc de peceţi.

1801 aprilie 17
1801 17 [1]

Eu Maria soţia Manului cavaf vănzătoare

Eu Manu soţul Marii vănzător

Eu Ion fiul Mani[i] şi fiul Marii vănzător

Mirea bărbier mart[or] Ilie cojocar mart[or]

Oprea de la Stejar martor

Teodorache fost logofăt de divan am scris şi sănt mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 13.237.

112.

1801 iunie 23.

† Adecă eu Ianache cojocar înpreună cu soţia mea Ana şi cu fii noştri anume Manoil, Velisaru, Avgusti, Gavriil şi Iordache şi cu fiica noastră Maria, care mai jos ne vom iscăli anume; dat-am adevăratu şi credincios zapis al nostru la măna dum-[nea]lui jupănului Hagi Theodosie Gabrovală[u], precum să să

[1] în chirilic.

ştie, că la poarta din sus a Curţii domneşti cei Vechi între cafeneaoa Haiverţoolui şi între locul ce are dum[nea]lui cumpăratu întru îngrădişul mai sus arătatei Curţi domneşti cei Vechi, avănd şi eu o prăvălioară făcută cu cheltuiala mea pe locu bisericii domneşti, largul în faţa podului ca un stănjen şi mai bine şi lungul pănă în apa Dămboviţii dupre cum să vede locul cu chirie dă să plăteşte la clirosul bisericii domneşti pe tot anul căte una ocă ceară. Acest locşor pe care este prăvălioara ca unul ce ne-am aflat înpreună cu socrul mieu slujindu casii mării sale Alexandru vodă Ipsilant şi ajungăndu la proastă stare şi însărcinatu cu casă grea dă copii, prin jalbă către înălţimea sa am fost făcut cerere a mi să da de pomană în stăpănirea mea ca să-mi fac o prăvălioară, să şădu să mă odihnescu cu copii şi va fi mării sale vecinică pomenire. Pentru care loc cu toate că cu viclesugu făcăndu davagilăcu un Manole portarul şi umblănd ca să mi-l ia din stăpănirea mea, dar măria sa cunoscănd a lui netrebnică faptă, s-au milostivit către mine şi către copii miei şi prin anafora întărită cu luminată pecetea mării sale, mi-au dăruitu acest locşoru şi am făcut această prăvălioară ce să vede, care şi înstrimtorată fiindu-mi, dar spre mai bună întemeerea pomenirii mării sale şi folosul copiilor cu voinţa tuturor cugetăndu, am făcut schimbu cu mai sus numitul Hagiu Theodosie. Adecă pentru această prăvălioară a copiilor, mi-au dat o prăvălie a dumn[ea]-lui ce o are pe Podul lui Şărban Vodă, în dreptul caselor dă beilicu, pe locul mănăstirii Răzvanul, de să plăteşte pe tot anul la mănăstire chirie căte t[a]l[eri] doisprizece în dooaă căştiuri, jumătate la sf. Gheorghe şi jumătate la sf. Dimitrie, avăndu şi dumn[ea]lui dă cumpărătoare atăt locul căt şi cheresteaoa acei prăvălii de la un Hristea şi soţia sa şi copii lui, cum şi t[a]l[eri] 350 bani gata, adică trei sute cincizeci, al căruia prăvălii locul este în faţa podului stănjeni unul şi jumătate şi lungul stănjeni . . . . . .[1] iar largul în dos, stănjeni . . . . . .[1], vecinindu-să din sus cu alte prăvălii ce le are dumn[ea]lui şi din jos cu scaunul de carne al caselor de beilicu, care bani i-am primitu toţi deplin în mâinile noastre.

Acestu schimbu fiindcă l-am făcut de bună voinţa noastră cu ştirea vecinilor din împrejur, şi dumn[ea]lui plătindu-şi pă tot

[1] loc alb în document.

anul acea una ocă ceară la clirosul bisericii domneşti din Curtea cea Veche, să aibă a o stăpăni cu bună pace dă către noi şi copii noştri şi dă către tot neamul nostru, dumn[ea]lui şi fii şi nepoţii şi strenepoţi[i] dumn[ea]lui în veci, dăndu-i şi toate zapisile şi anaforalile ce le avem dă stăpănirea aceştii prăvălioare. Şi căndu s-au făcut acestu schimbu între noi, au fostu multe obrază cinstite de neguţători faţă, care să vor iscăli mărturii. Şi noi pentru mai buna încredinţare şi întemeere, i-am dat dumisale acestu zapis şi ne-am şi iscălitu mai jos, puindu-ne şi degetile în loc dă pecete ca să să crează. 1801 iunie 23.

Ioan cojocar adeveresc cele de mai sus [1]

Eu Ana soţia lui Ianache cojocar adeverez

Grigorie Ioan martor [1]

Hagi Simeon Vresa (?) martor [1]

Vasile Costandin martor [1]

Hagi Ioan Mustacov martor [1]

Eclesiarhu Curţii domneşti popa Antonie întăresc [1]

Martur Hristo Racheu grecŭ

Drăghicean log[ofăt] am scris cu zisa amăndorora părţilor şi martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 35.832.

113.

1804 mai 14.

† Adică eu jupăn Anghel şi cu feciorul mieu Tănase încredinţăm cu zapisul nostru la măna dumnealui postelnicului Istrate precum să să ştie că făcăndu noi o prăvălie aicea în faţa podului alăturea cu dumnealui vecin şi avăndu noi vrajbă dăntre noi,

---

[1] semnătura în greceşte.

ni-am învoit cu dumnealui şi i-am datu acest zapisu al nostru precum ni-au învoit de la dumnealor boeri vornici, întăi în faţa podului după cum au bătut ţăruşi să nu avem voe a eşi măcar o unghie de loc afară ; al doilea pă lăngă păretile dumnealui iarăşi după ţăruşu ce e bătut în faţa podului să avem a trage zitu[1] în lungu pă unde voi vrea, numai să nu avem a intra mai multu înnăuntru pă locul dumnealui măcar un degetu, făr-de căt după sfoara ce arată pă lăngă temelia zidului dumnealui, adică dăn faţa podului în lungu stănjeni noo şi o palmă şi de acolea păn în gărlă să rămăe uluce, dar făcăndu noi vreun zit[1] pă acolo, să rămăe ulucile pă loc de a nu să mişca ; al treilea dau această adeverinţă la măna dumnealui ca întămplăndu-se vreo stricăciune la prăvălia dumnealui şi la casa ce ţine de prăv[ă]lie din pricina caselor mele, să am eu a face dănpreună cu feciorul mieu dăn nou ; al patru[lea] să nu avem a face pă casă dumnealui schela sau să punem cherestea pă casa dumnealui să să întămpleze vreo zăticneală ; al cincilea potu a nu mă ţinde cu striaşina în curtea dumnealui, ci fieştecare să-şi aibă curgerea apei în curtea lui ; atăt cu cărămida să nu mă întinzu cu zidul asupra peretului dumnealui ci numai după temelia dăn josu ; al şasălea — căndu va face şi dumnealui casile înpotriva mea, să închiză fereastra cari o voi deschide în faţa podului despre dumnealui că aşa m-am legat ; al şaptelea să nu am voe a face povarnă pentru rachiu despre partea dumnealui că aşa ne-am legat noi, iar în curte unde îi va fi voia. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit (ne-am iscălit) mai în josu ca să să crează. Şi căndu s-au făcut acestu zapisu au fost şi alţi omini, cari să văd mai în josu iscăliţi ca să să crează. 1804 mai 14.

Eu Anghel Simion întăresc[2]

Eu feciorul lui chir Anghel, Atanasie întăresc[2]

Soare al doilea vornic

Neagul al doilea vornic

Jupăn Andrei croitorul martor

Jupăn Hristea boiangiul martor

---

[1] aşa în text.
[2] semnătura în greceşte.

Jupăn Ivan cojocarul martor

Jupăn Gheorghe cojocarul martor

Jupăn Stoian croitorul martor

După pliroforiia ce ne dete orînduiţi **ai doilea** vornici că în cele după urmă s-au mulţumit şi s-au împăcat printr-acest zapis, îl întărim şi noi spre încredinţare.

1804 mai 16

R[adu] G[olescu] **mare** dvornic

Grigorie Brîncoveanu **mare** dvornic

Şi am scris eu Tănase cu zisa dumnealor şi martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.838.

114.

1804 iulie 24.

Din mila lui dumnezeu Io Costandin Alecsandru Ipsilant v[oie]v[od] şi domn al Ţării Romîneşti, fiindcă la locul unde au fost poarta din sus a Curţii domneşti cei Vechi în răspăntia dăntre trei poduri mari, să află o bucată dă loc domnesc dăşchis slobod, a căruia loc periferie din porunca noastră măsurăndu-să, au eşit dăspre foişorul lui Hagi Theodosie stănjeni trei, palme patru şi despre prăvălioară iarăşi a numitului hagiu stănjeni unul, palme dooă şi despre cafeneaoa lui Altăntop stănjeni patru, palme trei şi pă faţă pă lăngă Podu cel mare al lui Şerban Vodă, stănjeni patru, palme şase. Şi fiindcă ne-am milostivit domnia mea şi am hărăzit bucata aceasta de loc făcăndu-o danie la toţi căţi sănt vecini înprejurul acestui loc, adică numai celora ce să află alăturea cu locul acesta, ci şi celor din potrivă du peste poduri, dăm dar acest domnescul nostru sinet la măinile tuturor acestor împrejuraşi ca să fie bucata aceasta de loc a lor ohavnică şi nestrămutată în veci, făr de

a fi volnic nimeni după vremi a face vreo bina pă dănsul, ci să fie ap[u]r[u]rea deşchis şi slobod. **Şi aceasta este spusa domniei mele.** 1804 iulie 24

Copie după condica divanului

Răd[u]can sluger

Copie contemporană; nr. inv. 35.831.

115.

1805 martie 30.

† Adic[ă] eu Badea bucătar înpreună cu soţia mea Ilinca încredinţăm cu zapisul nostru la măna dum[nealui] jupăn Ioniţă cojocar şi a jupănesii dum[nealui] Zmaranda şi a coconilor dum[nealui], cum să s[e] ştie că am văndut o casă a noastră aicea în mah[alaoa] Olarilor, însă casa cu pimniţa şi cu locul ei pe unde arată semnele gardului, care loc ne este şi noao dat de zestre de la unchiul nostru Sandul săpunar, iar casa am făcut-o noi din pajişte cu munca şi cu cheltuiala noastră şi locul iaste pe moşia sfăntului Pantelimon ce dăm chirie pe an căte parale cincisprezece. Şi i-am văndut-o de a noastră bună voe, însă în drept t[a]l[eri] cinci sute şi doaozeci şi cu ştirea preoţilor mah[alalii] şi cu ştirea vecinilor mah[alagii] din prejur. Şi din sus să vecineşte cu locul unchiu-mieu Sandul şi din jos cu pop[a] Costandin şi în fund cu locul Casandrii iar. . . .[1] cu uliţa. Deci dum[nealui] şi fii dum[nealui] să stăpănească cu bună pace de către noi atăt şi de către tot neam[ul] nostru, că am văndut de a noastră bună voe nesiliţi de nimeni şi am primit şi toţi banii deplin în mă[inile][1] noastre. Şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit mai jos să s[e] crează. 1805 mart[ie] 30.

Eu Badea bucătar am văndut

Eu Ilinca soţia Badii am văndut

---

[1] rupt.

Pop[a] Ion duh[ovnic] **din** mahala **și** popa Iordache **de acolo**

Polc[ovnic] Iordache

Și am scris eu popa Mihai cu zisa dum[nea]lor.

Eu Sandu vătaf de săpunari, unchiu Ilincăi, am iscălit dinpreună cu soția mea Sultana

Eu Stan cojocaru ginerile vătafului Sandu, am iscălit

Eu căpitan Paraschiva, vecin martor

Eu căpitan Drăghici vizitiu vecin martoru.

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv. 12.448.

116.

1805 mai 18.

[Io Costandin Alexandru Ipsilanti voievod și domn al Țării Romînești] [1]

Dumneata mare log[ofă]t de Țara de Sus citindu-să înaintea [domniei mele anaforaua aceasta s-au] [1] văzut înpreună apelația ce împotrivă ne-au dat Costa[ndin] [1] Papazo[glu care cere] [1] a i să da locul acesta în stăpănirea sa, cu cuvănt că el antărțiu au [cumpărat binaoa ce era] [1] pă acest loc cu t[a]l[eri] 4100, care bina fiind foarte veche nu făcea atăția [bani, dar el a dat] [1] prețul acesta, bucurăndu-se mai mult la hrisis al locului, fiind în tărgu, ca să-și f[acă] [1] acaret copiilor săi și că el la acea cumpărătoare au împlinit toate căte sănt următo[arele] [1] a le face un cumpărător dă bina pă loc străin, adică au mers cu zapisu la eg[umenul Radu] [1]liotu dă l-au arătat ca la o stăpănă ce este mănăstirea pe acest loc și unde plătea cel mai dănainte stăpăn al binali[i] trei lei pă an pentru chiria locului, el au făcut tocmeala cu egumenu ca să dea înșesită chirie adică t[a]l[eri] 18 pă an și să facă pă acest loc ori ce fel de bina va

[1] rupt, completat după o copie modernă.

vrea. Care simfonie după ce au adeverit-o egum[enul] cu iscălitura sa, apoi după coprinderea pravilniceştii condici au mers de au arătat la judecătoria Depert[a]mentului atăt cumpărătoarea binali[i] căt şi aşăzămăntu ce-au făcut cu egum[enu] unde s-au trecut şi în condică şi cu aceasta s-au ştiut sigurifsit şi odihnit.

Iar în anul trecut când s-au întămplat primejdia focului în Politie arzănd şi acea bina a sa şi ştiindu-să sigur pe acest loc atăt în puterea simfoniei ce avea cu egum[enul] ca să strice binaoa acea veche şi să facă alta, oricum va vrea, căt şi în puterea domneşti noastre hotărâri ce este dată ca toţi de obşte căţi au avut binale pă loc străin şi s-au arsu la numita întămplare a iangănului să fie volnici a-şi preface binalele şi să plătească tot aceiaşi chirie ce da mai înainte la stăpăni[i] locurilor făr-de altă adăogire, s-au dus şi el ca să căpuiască pentru cheresteaoa prefacerii binalii sale. Căndu după ce au venit au văzut că Bărăţia să face stăpănă pe locul acesta şi-l îngrădeşte cu cuvănt că l-au luat cu schimb de la egum[enul] Raduliotu, pentru care drept acesta mai sus arătat cere Costandin dreptate de la domnia mea, ca ori să primească şi Bărăţia a lua de la dănsul acei căte t[a]l[eri] 18 pe an chiria ce o avea tocmită cu egum[enul] mănăstiri[i] Radului Vodă, sau să s[e] îndatorească egum[enul] a-i da alt loc în tărg de potriva acestui loc avănd mănăstirea îndăstule locuri.

Deci aceste toate arătări ale lui Costandin cum că sănt adevărate [nu este nici îndoială] [1] fiind dovedite şi arătate prin sineturi în scris şi fiind [adevărată] [1] nedreptate dar văzută i s-au făcut lui de către egum[en] fiind [că egumenului] [1] îi era bine ştiută simfonia ce avea făcută în scris cu Costandin şi mai ales că arată egum[enul] acea carte ce are luată dă la măna egumenului Bărăţii spre a să putea apăra cu dănsa de către Costandin; cu aceasta mai vărtos să vădeşte de faţă că egum[enul] Raduliotu întru întreaga cunoştinţa sa au cugetat cu viclenie să facă nedreptate lui Costandin. A căruia urmare fiind precum s-au zis cu viclenie, dator este acum a răspunde şi a face îndestulare la dreptatea ce are Costandin, pentru care şi zicem cu hotărăre că schimbu ce s-au făcut între Bărăţie cu mă-

---

[1] rupt, completat după o copie modernă.

năstirea Radului Vodă fiind adeveritu de mitropolitu ţării şi întărit cu pecetea domnii mele, are a să urma şi a să păzi întocmai, spre a-şi stăpăni adică Bărăţia locul cu pace, iar pă egumen Raduliotul ca pre unul ce au vinovăţit întru ştiinţa sa, viclenind şi făcăndu urmare împotriva simfoniei aceştia ce are dată la măna lui Costandin, fiind că Costandin are dreptate la cererea ce face de a-i da egum[enul] alt asemenea loc, îl îndatorim dar ca să dea lui Costandin alt loc mănăstiresc de potriva aceluia ce i s-au loat cu ori ce mijloc altul cum va şti, să-i facă îndestulare la dreptatea sa şi să-l odihnească negreşit. 1805 mai 18.

(L.S.)

S-au citit cu condica şi este întocmai. 1833 martie 13.

G. Poenaru serdar

Copie din 13 martie 1833; nr. inv. 12.237.

117.

1805 iulie 5.

Prea înălţate doamne,

După această din urmă luminată poruncă a înălţimii tale dată la anaforaoa ce mai înainte am făcut, urmănd-o, am adus înaintea mea pe Costandin Papazoglu căruia arătăndu-i cele poruncite de măria ta într-această luminată, lăudăndu-se zice că nici una dintr-aceste trei provlime nu primeşte, ci-şi cere ori bani[i] ce i-au dat pe binaoa ce au ars cu dobănda lor, sau să-i cumpere mă[năs]tirea lui în tărg de vreme ce nu are mă[năs]tire loc al său să-i dea. Şi iarăşi mai arătăndu-i cele scrise la anaforaoa mea dinante nu s-au putut îndupleca la nici una; i-am dat dar soroc dupe trei zile să-şi ia seama şi la soroc tot cu acelaş răspuns au venit; i-am mai dat şi alt soroc ca doar se va îndupleca şi prin zapciu cel orănduit s-au luat răspuns că dintr-aceleaşi trei provlime nu poate să primească, ţiindu-se tot de cea dintăi cerere a lui. Deci fiindcă din partea mă[năs]tiri[i]

pre cât au fost prin putință s-au silit egum[enul] după luminata mării tale hotărâre a despăgubi pe Costandin, iar Costandin arătându-se cu toate adiacritis, socotind ca cu aceasta să ia de la mănăstire și paguba ce i-au venit din arderea focului, arăt înălțimii tale pe larg ca să dea cea desăvârșită hotărâre spre odihna mănăstirii de către Costandin pre cum va lumina dum[ne]zeu pe măria ta. 1805 iul[ie] 5.

Isaac Ralet mare logof[ăt]

[Hotărîrea domnească]

Io Costandin Alexandru Ipsilante v[oie]v[o]d și domn al Țării Romînești

Dă n-ar fi fost în mijlocu hotărârea aceia a domnii mele care s-au dat pentru toți de obște cei cu binalile arse, cu a fi volnici să și le prefacă și să le păzească simfoniile întocmite făr dă a li să face de către stăpâni[i] pământului vreun adaos dă chirie, urma să fie toți aceștia supuși la pravila și obiceiu[l] pământului spre a rămânea locurile toate slobode pă seama stăpânilor lor și stăpâni[i] să facă cu dânsele ce ar fi vrut. Deci fiindcă acest Costandin Papazoglu s-au arătat cu atâta de multă adiacrisire, neprimind nici una dintr-aceste trei mijloace ce i s-au provalisit, iată dar printr-aceasta facem domnia mea ecuserisis pentru dânsul și îl slobozim din rândul acelora ce au câștigat mila aceea, a domnii mele, prin hotărârea ce s-au zis și îl facem supus vechiului obiceiu al pământului care curgea într-acestaș chip, adică după ce lipsea binaoa ori prin dărâmarea și cădere de multă vechime sau prin ardere de foc, stăpânul locului rămânea volnic a face cu locul acela orice va vrea; așa este acum și acest Papazoglu și fiind așa bine au dat mă[năs]tirea Radului Vodă locu unde au vrut ca o stăpână ce au fost pe al său. Și hotărâm să rămâe în pace de cererea lui Papazoglu căruia nu are a i să da nimic de la mă[năs]tire, neavând nici o dreptate după pravilă și obiceiu[l] pământului ce mai sus s-au zis. 1805 iul[ie] 28.

(L. S.)

Copie cu scris identic aceleia din 13 martie 1833; nr. inv. 12.238.

118.

1806 ianuarie 20.

† Adecă eu Sandul văt[a]f de săpunari înpreună cu soţiia mea Sultana **şi** cu fii-mieu cei mai jos iscăliţi, dat-am credincios zapisul nostru la măna dum[nea]lui căp[i]t[an] Ştefan Stelniceanu **şi** a soţii dum[nea]lui, precum să s[e] ştie că i-am văndut casa noastră, cea din dosul casii noastre cei din faţă, înpreună cu coprinsul ei, pre unde îngrădişul arată, în t[a]l[eri] 1100 adecă una mie şi o sută, primind şi banii în măinile noastre, dăndu-i şi zapis[ul] cumpărătorii noastre cea veche, care casă este pe moşiia sfăntului Pandeleimon de dă milostenie la sfănta mănăstire, pă an căte parale cincisprezece, ce să învecineşte de o parte cu jupăn Tudor şi de altă parte cu jupăn Ioniţă cojocar.

Drept aceia dum[nea]lui **şi** jupănea(a)sa şi fii dum[nea]lui, înpreună cu tot neamul dum[nea]lui să stăpănească cu bună pace de către noi şi de către tot neamul nostru, care casă iaste în mahalaoa Olarilor, care şi preoţi să iscăliră înpreună cu vecinii înprejureni. Şi noi pentru credenţa ne-am iscălit să s[e] crează. **Anul** 1806 ghen[a]r[ie] 20.

Eu Sandu văt[a]f de săpunari înpreună cu soţiia mea am văndut

Eu Sultana am văndut

Eu Neagul **fratele lui** Sandul mart[or]

Duţul log[ofăt] **ginerele lui** Sandul mart[or]

Eu Tudoru marturu

Eu Ioniţă coj[o]car, vecin mart[or]

Eu Drăghici căp[itan] mart[or]

Pop[a] Ioan, proistos **din** maha[laoa] Olarilor, mart[or]

Pop[a] Mihai **de acolo** mart[ur]

Pop[a] Iordache **de acolo**

Alecsandru log[ofăt] am scris şi mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.449.

119.

1809 iulie 3.

Al Ungrovlahiei Dosithei întăresc[1]

Încredințez cu zapis mieu la cinstită măna dum[nea]lui **fost mare** vor[ni]c Dumitrașcu Racoviță precum să știe că avănd sfănta mă[năs]tire Znagov 536 1/2 s[tîn]j[eni], adică cinci sute treizeci și șase și jumătate, moșie ce să numește Sinești în jud. Rămnic[u] **Sărat** de la care cu prea puțin venit să folosește mănăstirea, unde alăturea are și dum[nea]lui moșie iarăși cu numirea Sinești și dum[nea]lui avănd în București în mah[a]l[aua] Popii Cozmii un hănișor așăzat pă fața Pod[u]-lu[i] Mogoșoii cumpărat prin mezat drept t[a]l[eri] 4263 adică patru mii dooă sute șaizeci și trei de la răp[o]sat[ul] Gherasim eclisiarh[ul] sf. mă[năs]t[i]r[i], în care hănișor să află o brutărie, băcănie, pivniță dă piatră cu odăi deasupra **și** cu alte odăi și grajdu precum este vederat și cu loc moștenesc al căruia loc coprindere să arată atăt în zapis cumpărării du[mi]-sale cum și mai jos suma stănj[e]nilor și fiindcă mănăstirea precum mai sus să arată, cu puțin venit să folosește de la numita moșie, am căzut la învoială cu dum[nea]lui și am făcut schimbu, însă sf. mă[nă]s[ti]re au dat numita moșie aceasta și dum[nea]lui au dat sf. mă[nă]s[tiri] hănișorul ce să arată mai sus, înpreună și t[a]l[eri] 3000 adică trei mii, ca să fie pentru trebuința meremetului ce este a să face la binale, care acest schimb fiind pentru mai bun folos la amăndooă părțile, atăt dum[nea]lui, pentru căci își mai lărgește moșia căt și sf. mă[nă]st[i]re pentrucă moșiia să află dăpărtată, iar hanul în București aproape, de la care vederat este că sf. mă[nă]s[t]i[re] mai mult folos va avea, s-au săvărșit acest schimb între sf. mă[nă]st[i]re cu dum[nea]lui prin bună învoiala amăndurora părților și prin știrea prea sf. părintelui mitr[opolitului] țării. Și am dat dumisale toate sineturile ce au fost la măn[ă]s-[t]i[re] pentru această moșie, precum și dumnealui au dat la măn[ă]stire iarăși toate seneturile hanului.

[1] semnătura în grecește.

Deci dar să aibă dumnealui de acum înainte a face numita moşie zap[tu], să o aibă într-u ohabnică stăpănire, atăt dum[nealui şi copii dumisale căt şi tot neamul dum[nea]lui precum şi sf. măn[ăs]tire să aibă întru asemenea stăpănire ohabnică arătatu han. Drept aceia dar spre ştiinţa şi urmarea întocmai am dat dumisale acest zapis cu iscălitura mea şi pecetea măn[ă]stirii, adeverindu-s[e] şi de către prea sf. părintele mitr[opolit]. 1809 iulie 3.

(L. S.)

Fostul mitropolit al Dristrei Grigorie[1]

Trecut în condica Mitr[opoliei]

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mănăstirii Snagov aplicată în tuş negru ; nr. inv. 13.469.

120.

1809 august 2.

Adecă noi care mai jos ne vom iscăli încredinţăm cu zapisul nostru la cinst[i]tă măna dumn[ea]lui **fost mare** vornic Radu Golescul precum să se ştie că avănd noi o casă cu coprinsul ei după cum să vede aici în mah[a]l[aoa] popi[i] Cozmi[i], Podu Mogoşoai, care casă să vecineşte despre răsărit cu un polc[o]v[nic] Tudor, iar despre apus cu faţa podului iar despre amiazăzi cu dumn[ea]lui cocon Ioniţă Lipănescul, iar despre amiază noapte cu dumn[ea]lui clucer Ioniţă Faca, care casă are în faţa podului stănjăni doozeci făr[ă]doo palme, mijlocul stănjăni noosprezece, fundul stănjăni optsprezece, lungul stănjăni şaizeci şi doi. Şi neputăndu-l stăpăni am văndut-o dum[nea]lui de bună voia noastră, nesiliţi de nimenea, cu ştirea veci[ni]lor şi a preoţilor din mahala, în bani gata t[a]l[eri] 8000, adică opt mii; care bani i-am primit toţi deplin în măinile

[1] semnătura în greceşte.

noastre şi dum[nea]lui să aibă a stăpăni cu bună pace, atăt dumn[ea]lui căt şi coconi[i] dumn[ea]lui, atăt despre noi căt şi despre tot neamu nostru, ca să fie dumn[ea]lui ohavnică moşie şi în veci stătătoare.

Şi cându s-au făcut acest zapis au fost şi alte obraze faţă, care mai jos să văd iscăliţi. Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit mai jos, puindu-ne degetile în loc de pecetie ca să s[e] crează. 1809 avg[us]t 2

Eu Vasile croitor vănzător

Eu Marica soţia lui Vasile vănzătoare

Eu popa Şerban fiul lui Vasile croitoru vănzător

† Popa Năstase

Sandul medelnicer mărt[uric]

Şi am scris eu Gheorghe Ducul cu zisa lui Vasile

Pe verso:

De la Depert[a]ment[ul] de Opt

Fiindcă acest zapis de vănzare înaintea noastră amăndăoao părţile şi arătăndu-ne numiţi[i] vănzători că de a lor bună voe au văndut această casă cu coprinsul ei dumn[ea]lui mare vornec Radu Golescu drept t[a]l[eri] 8000, adică opt mii, primindu-şi şi toţi banii deplin.

Şi că această casă cu coprinsul ei este bună a lor ne arată vănzători[i] spre dovadă şi trei zapise vechi de stăpănirea aceştii case cu locul ei ce le-au dat dumn[ea]lui vornecului, însă unul cu anul 1781, adeverit supt iscălitura unui Petre dinpreună cu soţia sa Maria, vănzători şi de alţi martori iscălit; cel de la măna gineri-său Iordache şi fii-sii Stoichi[i] cu coprindere că le-au văndut o casă ce au fost a lor din mah[a]l[aoa] Popi[i] Cozmi[i] drept t[a]l[eri] 80 şi alt zapis cu anul 1785, adeverit supt iscălitura unui Dumitru fiul lui Stoica şi soţia lui Stana, cum şi de alţi martori iscălit ce-l dau la măna lui Vasile, cu coprindere că i-au văndut un loc cu casă pe dănsul ce l-au avut de la părinţii lui în mahal[aoa] popi[i] Cozmi[i] drept t[a]l[eri] 140 şi alt zapis cu anul 1798 iunie, adeverit supt iscălitura lui Iordache şi soţia sa Stoica vănzători şi de alţi mar-

tori iscălit, ce-l dau la măna lui Vasile croitorul şi Marica soţia lui, cu coprindere că le-au văndut şi ei o casă din mahala[oa] (din mahal[oa]) Popi[i] Cozmi[i] drept t[a]l[eri] 550, cum şi o carte a dumn[ea]lor veliţilor vornici ce să văzu cu **anul** 1797 iunie 15 cu coprindere de prigonirea ce au avut un Iancul neguţătorul cu numitul Vasile pentru împrejmuirile caselor lor.

Din care aceste sineturi dovedindu-să că amăndoao aceste locuri sănt bune ale lui Vasile cumpărate cu bani[i] lui de la mai sus numiţi[i] şi făcăndu-le amăndoao un trup, le-au văndut acum la dumn[ea]lui **mare** vornic Radu Golescu.

Drept aceea cerănd şi o parte şi alta a să întări de la judecată vănzarea aceasta, spre a fi statornică şi nestrămutată, o am adeverit şi noi cu iscăliturile noastre ca dumn[ea]lui vornecu să stăpănească această casă cu locul ei în pace şi nestrămutat după coprinderea acestui zapis ca un bun cumpărător. Şi spre a fi ştiut s-au trecut şi în condica acestui Depert[a]ment. 1809 avg[us]t 4.

Stanciu clucer

Nestor cămi[na]r

Ioan stolnec

Costandin sluger

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.455.

121.

1810 august 8.

† Adică eu Istrate post[elni]cu Perieţeanu înpreună cu soţia mea Anastasia şi cu fiiul mieu Răducanul, încredinţăm cu zapisul nostru la măna fiului mieu Sav(v)ii log[ofătu]lui de divan, precum să s[e] ştie că ajungănd eu la vreme de bătrîneţe şi mai vîrtos neavănd cu ce mă chivernisi, am făcut vînzătoare

dooă prăvălii ale mele **şi** cu dooă case din curte şi cu tot coprinsul lor ce le am pă locul sfintei Mitropolii cumpărate de la Paraschiva cojocarul **şi** de l[a] Mărgărita soţiia lui încă de la **anul** 1786 iulie 20 şi prin bună tocmeală făr-de nici o silă şi nevoe le-am văndut numitului fiu-mieu drept t[a]l[eri] 2000, adică doăo mii, care bani i-am şi primit pă toţi deplin în mîinile mele, fiind şi alte obraze faţă ce sănt arătaţi mai jos, de care i-am şi făcut aceste prăvălii şi cu tot coprinsul lor teslim, dăndu-i şi sineturile cele vechi, însă zapisul de cumpărătoare şi pecetluitul Mitropolii.

Drept aceea să aibă numitul fiu mieu de acum înainte a stăpăni aceste prăvălii cu pace, el şi tot neamul lui, să-i fie moşie ohabnică şi stătătoare în veci şi pentru credinţă ne-am iscălit. [1]810 avg[ust] 8.

Istrati postelnicul vînzător [1]

Anastasiia postelniceasa Perieţeanca soţiia vănzătoare

Iraclie Perieţeanu fiiul vănzătorului adeverez

Eu Stoian croitorul vecinul martor

Eu Hristea boiangiu martor

Eu Panait cojocarul martor

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 69.839.

122.

1810 august 21.

Adică eu Grigorie **fiul lui** Brat iuzbaş[a] **de** puşcărie, care mai jos mă voi iscăli, încredinţez cu acest zapis al mieu la măna unchilor miei, anume Dragomir şi Ghinea şalvaragii, precum să să ştie, că rămăindu-mi de la răp[o]s[a]tul tatăl mieu o prăvă-

---

[1] semnătura în greceşte.

lie în Şalvaragii, în mah[a]l[aua] sfă[n]t[u]lui (sfă[n]t[u]lui) Gheorghe Vechiu, cu pământul ei moştenesc, însă în faţa uliţii stănjăni . . . . .[1] şi lungul locului stănjăni . . . . .[1] şi fiindcă mai sus numiţii unchii mei, m-au crescut de mic copil în casa dumn[ea]lor, rămăind eu nevărs[t]nec de părinţi şi această numită prăvălie a mea, aflăndu-să închiriată la dum[nea]lor numiţii unchii mei pe ani cinci şi eu vrănd a o face vănzătoare, am dat jalbă slăvitului divan, cerănd a mi să da voie a vinde numita prăvălie, ca un lucru ce este drept al mieu părintescu, precum mai pe larg să arată în diiata răp[osatu]lui tatăl mieu, ce este făcută la **anul** 1784 noemb[rie] 12, cu care jalbă am orănduit la Deper[ta]mentu de Şapte spre cercetare, de unde mi s-au dat voe a-mi vănde numita prăvălie, ori prin mezat sau riza-pazar, dar însă cu ace[a]st[a] simfonie ca muşteriul cel ce va cumpăra această prăvălie, să nu fie volnic a scoate din prăvălie pe numiţii unchii mei, pănă la înplinirea sorocului de ani cinci, ci tocmai peste cinci ani să aibă a o face zaptu şi a intra acel muşteriu în stăpănirea prăvăliei.

Dar eu, ca unul ce am cunoscut mult ajutor de la numiţii unchii miei, ca unii ce m-au crescut de mic copil pănă m-am şi căsătorit şi mai vărtos şi numita prăvălie închiriată la dum[nea]lor pe ani cinci, ca să o mai stăpănească de acum înainte care de a-şi fi şi găsit alt muşteriu străin ca să o vănzu, cu şartul judecăţii ce se arată mai sus, s-ar fi discolipsit a număra banii acum pă prăvălie şi a intra în stăpănire tocmai peste cinci ani.

Pentru ca să nu o mai înstrăinez la altă mănă străină, am rugat pe cei mai fruntaşi neguţători din isnaful şalvaragiilor, de au fost de faţă la tocmeala prăvăliei. Şi m-am învoit cu dum[nea]lor mai sus numiţii unchii-miei de a mea bună voe, nefiind silit de nimeni, nici îndemnat şi le-am văndut numita prăvălie drept bani gata, taleri 7600, adică şapte mii şase sute, care bani i-am priimit toţi deplin în măinile mele, din care bani am plătit chiria prăvăliei ce eram dator la dum[nea]lor, de o luasem pe cinci ani, iar ceilalţi bani am să mă chivernisesc.

Deci printr-acest zapis al meu, să aibă numiţii unchii-miei, Dragomir şi Ghinea, a stăpăni numita prăvălie cu bună pace,

[1] loc alb în document.

dum[nea]lor şi tot neamul dum[nea]lor, şi nesupăraţi de către mine şi de către soţia mea şi de către tot neamul mieu, fiindcă această vânzare o am făcut de a mea bună voe, nefiind silit de nimeni, nici îndemnat.

Şi spre a fi temeinică şi nestrămutată această vânzare, am adeverit acest zapis cu însuşi iscălitura mea şi cu a soţii mele, rugând şi pe d[umnea]lor neguţătorii ce au fost de faţă la tocmeala noastră, de s-au iscălit mărturii, dându-le d[umnea]lor sineturile cele vechi. 1810 avg[us]t 21.

Eu Gligore fiul lui Bratu iuzbaşa, vânzător, adeverez

Eu Frusina soţia lui Gligore, vânzătoare, adeverezu

Ianache star[ostea] de şalvaragii, martur am fost faţă când s-au numărat banii

Ilie cupeţ mar[tor]

Eu Stanciu şalvaragiu martor

Costandin şalvaragiu martur, şi am fost faţă şi la luarea banilor

Dumitrache Hristea şalvaragiu martor, fiind faţă la numărarea banilor

Şi am scris eu Gheorghe log[of]ă[tul] stărostiei cu zisa numitului Grigore şi mart[or]

Pe fila a 2-a:

De la Departament[ul] de Opt

Au venit şi înaintea noastră Grigore vânzătorul cu unul din cumpărători, anume Dragomir şalvaragiu unchi-său, cerând ca dupe orânduială să i se adevereze acest zapis şi de către judecată. A căror vânzare şi cumpărătoare cercetându-o şi noi din sineturile vechi, ne îndestulăm că această prăvălie cu locul ei încă de la anul 1775 mart[ie], au fost cumpărat-o Bratu iuzbaşa, tatăl lui Grigore, de la Cost[an]din vornicelu, socru său; apoi la moartea Bratului cu diiata lui de la anul 1784 noemv[rie],

au fost lăsat prăvălia aceasta cu toate celelalte lucruri ale lui în stăpănirea soției sale Ilinca, sora cumpărătorilor și în stăpănirea fii-său Grigore vănzătorul. Dupe care murind și Ilinca și rămăind această prăvălie și închiriată de dănsa la Dragomir, de pe jalba altor rude ale lui Grigore, s-au cercetat pricina de Epitropia Obștirii și judecata au depărtat pe acele rude, încărcănd cu ținerea prăvăliei pe Dragomir și să-și dea socoteala la Epitropie, iar pe Grigore să-l dea la școala domnească **de la** sfănt[ul] Gheorghe Vechiu ca să învețe carte, precum am văzut și anaforaoa Epitropiei cu **anul** 1798 dechemv[rie], întărită și de răp[osatul] măria sa Costandin vodă Hangerliu. Apoi dănd focul cănd au arsu tărgul și arzănd și prăvălia aceasta, prin zapis al lui Grigore din **anul** 1805 ghen[arie] și adeverit iar de Epitropia Obștirii, s-au așezat de au prefăcut-o prăvălia Dragomir [și] **fratele** lui Ghinea cu a lor cheltuială și osteneală, și să o stăpănească cinci ani pentru plata ei, în care diiastimă dă vreme, viind și Grigore în vărstă și înprumutăndu-se de la numiții unchii lui cu cățiva bani la trebuințele lui, cum și după înplinirea acestor cinci ani, mai închiriind Grigorie de iznoavă prăvălia la dănșii, cu zapis de la **anul 1810** ghen[arie], pe alți cinci ani și însurăndu-se apoi, au dat jalbă la slăvitul divan, cerănd ca să o vănză; iar acești cumpărători unchii lui, stănd cu dănșii în judecata Depertament[u]lui de Șapte, n-au putut să-i o scape de vănzare, dăndu-i judecata dupe cererea lui slobozenie să o vănză, ca un stăpăn ce este și acel cumpărător să intre în stăpănire aci, după ce li se va înplini anii închirierii lor, precum am văzut și acea anafora cu **anul** [1]810 iul[ie] 8. Și așa cum ziseră că și o parte și alta, căzănd la tărgul prăvăliei, prin știrea isnafului au văndut-o numiților drept t[a]l[eri] 7600, care zice că i-au și primit în măna lui t[a]l[eri] 5035 naht în mănă și t[a]l[eri] 2565, datoria lui-în nooă condeie, cu care l-au înprumutat, și cu banii ce i-au fost dat chiria înainte pe cinci ani viitori și s-au desfăcut între dănșii, ne mai avănd nici să ie, nici să mai dea unul altuia ceva, rămăindu cumpărătorii acum buni stăpăni pe prăvălie.

Drept aceia, după cererea și rugăciunea lor, am adeverit și noi zapisul, ca să stăpănească prăvălia aceasta Dragomir **și fratele lui** Ghinea, ca niște buni cumpărători ce sănt. Și dupe

orănduială s-au trecut și la condica Depertament[u]lui, pentru siguranța lor. 1810 avg[ust] 22.

Stanciul cluce[r] Costandin serd[ar]

Stroe serd[ar] Costandin slug[er]

Costandin Greceanu sluge[r]

Am citit al treilea logofăt

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 69.832, nr. 10.

123.

1811 septembrie 3.

Διά τῆς παρούσης ἡμῶν ὁμολογίας δῆλον γίνεται ὅτι ἐκ τοῦ τόπου ὁποῦ ἔχομεν ἄντικρυ τῆς κούρτης τῆς παλαιάς ἐπωλήσαμεν ὀκτώ ὀργυιαίς φάτζαν τῷ τιμιωτάτῳ κυρ[ίῳ] Γεωργίῳ Γκίκα κουγιουμτζήπαση πρός γρόσια διακόσια πενῆντα τήν ὀργυιάν, ὁποῦ κάμουν σωστά δύο χιλιάδες γρόσια, τά ὁποία ἐλάβομεν σῶα ἐπὶ χεῖρας. Ὁ τόπος αὐτός ὁποῦ ἐπωλήθη τῇ τιμιότητι του συνορεύεται ἀριστερόθεν μέ τόν λουκᾶν ῥάπτην, καί δεξιόθεν μέ τόν ῥάδον σούστερ· τό δέ μάκρος του πηγαίνει ἕως εἰς τόν τόπον τῆς κοκκ[ώνας] Ἐλέγκως κρετζουλεσκας. αὐτόν λοιπόν τόν τόπον νά ἔχῃ νά τόν ἐξουσιάζῃ ἡ τιμιότης του καί τά παιδιά τῶν παιδιῶν του ἀνεμποδίστως ἀπό τινά, ἐπειδή με θέλησίν μας ἐπωλήθη τῇ τιμιότητί του. 1811: σεπτεμ[βρίου] 3:

Γεώργιος ῥάπτ[ης] καμιναρι βεβαιῶ τά ανώθεν.

Κωστάκι ῥαπτη[ς] κόμησος βεβαιῶ τά ἀνώθεν.

Νικ[όλαος] πορταρι: μάρτυς,

Λουκᾶς γητώνας μάρτης.

Pe verso: *ἰ ομολογια δια τας: 8 στινζηνες τόπον οπου εχο στιν παλεαν κουρτι αντικρι τῆς τομπουβιτζας.*

Pe fila a 3-a notița:

γρόσια παρ[άδες]
785: 20: ἐξοδιασα μέ τα ουλούκια 813: φεβρ. 5:
132: διά 83 ἀμαξια γουνοι 813: ἀπριλ. καί μαΐου 3

Prin cea de față a noastră adeverință se face cunoscut că din locul pe care îl avem peste drum de Curtea Veche am vîndut opt stînjeni, fața, prea cinstitului domn Gheorghe Ghica cuiumgibașa pe două sute cincizeci de groși stînjenul, care fac întregi două mii de groși, pe care i-am primit toți în mînă. Locul acesta ce s-a vîndut dumisale se mărginește spre stînga cu Luca croitorul și spre dreapta cu Radu cizmarul; iar lungimea lui merge pînă la locul cucoanei Elenco Crețuleasca. Acest loc deci să aibă să-l stăpînească dumnealui și copiii copiilor săi, fără piedică de la cineva, deoarece cu voința noastră a fost vîndut dumisale.

1811 septembrie 3

Gheorghe Rasti căminar adeverez cele de mai sus

Costachi Rasti comis adeverez cele de mai sus

Nicolae pitarul martor

Luca vecinul martor

Pe verso:

Adeverința pentru cei 8 stînjeni loc, pe care îl am în Curtea Veche, în fața Dîmboviței.

Pe fila a 3-a notița:

Groși	:	Parale	
785	:	20	am cheltuit pe uluci, [1]813 februarie 5.
132	:	—	pentru 83 care gunoi, [1]813 aprilie și mai 3.

Original grec, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 31.247

124.

1811 decembrie 22.

Către prea slăvitul Divan, plecată jalbă

Jăluim slăvitului divan, că noi cei mai jos arătaţi avem căte o prăvălie aici în tărgu care toate sănt alăturate, ale cărora locu merge lungul pănă în uliţa ce merge pă lăngă zidul Curţii cei Vechi, după cum şi sineturile ce avem arată şi l-am stăpănit pănă acum în pace, unde ne mai putăndu suferi gunoiul ce se aruncă pe acel loc, viranea fiind, mai întăiu am dat şi t[a]l[eri 1200 de l-am curăţit de gunoi, apoi l-am închis cu uluce. Care acum un chir Iane cupeţ ce au cumpărat o pivniţă a unui Hagi Stoian, ce este cu faţa la podu ce merge pă lăngă zidul Curţii Vechi, unde şi-au făcut odăi pe acea pivniţă, apoi cu îndestul că fără nici unu cuvănt şi-au făcut străşinile de pică în curţile noastre, ci încă mai sus numitul unindu-se cu un Costandin fiul lui Ştefăni Căpăţănă, în silnicie viind cu toporul au spart lacătul de la porţile noastre şi şi-au băgat cară cu buţi şi alte lucruri, zicînd că locul au fost viranea slobod, iar nu al nostru; şi numitul Cost[an]d[in] şi-au făcut portiţă de umblă prin curţile noastre, şi-şi pune fănuri şi alte calabalăcuri, de ni să pricinueşte mare mordalăcuri şi gunoaie locurilor nostre, pentru care şi-au făcut şi ferestre în curţile noastre. Ne rugăm slăvitului divan să ne aflăm dreptatea şi numiţilor să li să facă căzuta cercetare pentru aceste rele urmări şi scorniri ce scornesc, fiind veniţi de ieri, de alaltăieri; şi pentru sfărămarea porţii ce au sfărămat lacătul cu fumuri de anarhie şi să li se dea poruncă a-şi stăpăni lucrurile sale după coprinderea sineturilor ce le are, iar nu mai mult, căci aceste locuri le-am avut de la moşi de la strămoşi, de l[e]-am stăpănit, şi când ne-au dat măna, l-am avut iarăşi închis, după cum şi acum îl avem închis. Şi cum va fi mila slăvit[u]lui divan.

Ai slăvit[u]lui Divan

plecaţi

Noi opt neguţători prăvăliiaşi, ce ne

aflăm la aceste prăvălii de aici.

Pe verso:

De la întîiul Divan

Cinst[iți] dum[neavoastră] veliților vornici, să cercetați jalba aceasta, atăt înaintea dum[neavoastră] prin judecată, căt și prin vedere la fața locului. 1811 dechemvr[ie] 22.

Fost mare medelnicer

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 69.832, nr. 11.

125.

1812 aprilie 23.

Διὰ τῆς παρούσης μου ἐνυπογράφου ὁμολογίας δηλοποιεῖται ὅτι τὸ ὁποῖο εἶχεν ὀσπήτιον ἐπὶ τῆς μοναστηριακῆς γῆς τοῦ Μιχάλ βοδα, ὁ μακαρίτης στάρουστας Ἀθανάσιος, ὅπερ καὶ ἠγόρασεν ὁ ἄρχ[ων] σουλουτζιάρης γεώργιος υἱὸς τῆς Εὐγενείας του· ὅστις ἐλθὼν ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπαρακάλεσεν διὰ νὰ τοῦ δωθῶσι δύω ἥμισι στήντζινες τόπος ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῶν μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων πρὸς αὔξησιν τῆς αὐλῆς του. δεχθείς οὖν τήν αἴτησιν τῆς Εὐγενείας του ὡς ὠφελίμου οὔσης τῷ μοναστηρίῳ ἐδόθησαν τῇ Εὐγενείᾳ του δύω ἥμισυ στίνζινες φάτζα καὶ δεκαπεντε τὸ μάκρος, ἐπὶ συμφωνία εἰς τὸ νὰ ἀποτίνῃ ἐξῆς εἰς κάθε ἀρχὴν τοῦ χρόνου κατὰ τάς 23 τοῦ ἀπριλλίου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν μαχαλατζίδων κηρὰν γρ[όσι]α 4 ἀπροφασίστως καὶ ἀναντιῤῥήτως. πληρώνων δὲ τὸν αὐτὸν κυρὰν νὰ δεσπόζῃ αὐτός τε καὶ οἱ κατὰ διαδοχήν κληρονόμοι του· μὴ πληρώνων καὶ δυστροπῶν νὰ ἐξώνεται τῆς δεσποτείας κατὰ δικαίαν ξετίμησιν τῆς τε οἰκοδομῆς καὶ ἐμφυτευοτικοῦ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, τόν μοναστηριακόν τόν ἀφίνων ἐλεύθερον. Ἐνδείξεως οὖν χάριν καὶ ἀσφάλειας ἐγένετο καί ἡ παροῦσα ἐνυπόγραφος ὁμολογία καί ἐδόθη τῇ Εὐγενείᾳ του πρός διηνεκεῖ δεσποτεῖαν.

1812, ἀπριλλ[ίου] 23.

ὁ Μιχαλιῶτης Κυπριανός βεβαιώνω.

Prin cea de față a mea adeverință iscălită se face cunoscut că clădirea pe care o avea pe pămîntul mănăstiresc de la Mihai Vodă răposatul staroste Athanasie, pe care o și cumpărase dum-

nealui slugerul Gheorghe, fiul dumisale, care, venind în mănăstire, s-a rugat să i se dea doi stînjeni şi jumătate de loc din curtea prăvăliilor mănăstireşti, pentru sporirea curţii sale. Primindu-se deci cererea dumisale ca fiind folositoare mănăstirii, s-au dat dumnealui doi stînjeni şi jumătate faţa şi cincisprezece lungimea, cu înţelegerea să plătească de acum înainte, la fiecare început al anului, la 23 aprilie, ca şi ceilalţi mahalagii, chirie 4 groşi, fără obiecţie şi contestare. Şi plătind această chirie, să stăpînească şi dînsul şi moştenitorii săi unii după alţii. Neplătind şi încurcînd lucrurile, să se răscumpere stăpînirea, după preţuirea dreaptă şi a casei şi a emfiteusei de pe acest loc, lăsând slobod pe al mănăstirii.

Deci pentru arătare şi siguranţă s-a făcut şi cea de faţă adeverinţă iscălită şi s-a dat dumisale pentru veşnică stăpînire. 1812 aprilie 23.

Chiprian Mihaliotul adeveresc

Original grec, hîrtie, cu pecetea mănăstirii Mihai Vodă în tuş negru; nr. inv. 41.392.

126.

1812 iunie 18.

Către slăvit întăiul Divan şi Comitet al Prinţiipatului Valahiei

Ilinca Altăntopoaia prin jalbă către slăvitul divan au arătat că pentru datoria ce are a plăti atăt la Hagi Theodosie Gabrovaliu căt şi la alţii, neavănd alt mijloc şi putere de plată au cerut a i să da voie a vinde cu mezat cafeneaoa ce o are închiriată la Hagi Theodosie, cu care jalbă au fost orănduită la dumn[ea]lui mare log[ofăt] de Ţara de Sus spre cercetare, unde după cercetarea ce au făcut dumn[ea]lui au văzut o anafora a Depert[a]-mentului de la trecutul dechemv[rie] 11 şi alta a dumn[ea]lor boerilor divaniţi de la trecutul ghenar[ie] 31, întărită şi de către slăvitul Comitet, cu coprindere că ia au cerut a vinde cu mezat o

cafenea de la poarta din sus a Curții domnești cei Vechi ce o are rămasă clironomie de la bărbatul ei, care aceasta au dovedit-o cu sineturile ce să coprinde în anaforaoa Depertamentului și înpotrivă s-au arătat davagiu Hagi Theodosie Gabrovaliu ce are prăvălia închiriată pe 11 ani, cerănd să nu o vănză pănă să va înplini sorocul închirierii. Și judecățile zic că să dă voie ca să o vănză cu acest șart, adecă cel ce o va cumpăra să știe că are să între în stăpănire după ce să va înplini sorocul hagiului de unsprezece ani. La care rămăind și jăluitoarea mulțumită, au cerut a să da poruncă a să vinde cu mezat.

Deci fiindcă prin numitele judecăți întărite de slăvitul Comitet să dă voie jăluitoarii a-și vinde prăvălia sa cu acel șart, rămăne ca slăvitul divan să dea poruncă a să vinde cu mezat și prin anafora au arătat dumn[ea]lui **mare** log[ofăt] slăvitului divan, care întărindu-să de către slăvitul divan, mi să poruncește ca să vănz prin mezat prăvălia jăluitoarii întocmai după mijlocul ce să coprinde în numita anafora ; următor fiind, am rănduit telal de au strigat la mezat această prăvălie cafenea de la poarta din sus a Curții Domnești cei Vechi, însă cafeneaoa în fața podului după cum să vede acum cu doao odăiți din dos și cu grădiniță pe locul sfintii mănăstiri Mărcuța, chiria pe an căte t[a]l[eri] zece, însă latul locului stănjeni patru și jumătate, iar lungul pănă în apa Dămboviții, după cum să coprinde în sineturile domnești, făcăndu-se știut muștiriilor în foaia mezatului, că cel ce o va cumpăra această cafenea are a intra în stăpănire tocmai la viitorul an 1816 dechemv[rie] 1, când să înplinește sorocul lui Hagi Theodosie cel ce o are închiriată pe ani 11 de la anul 1805 dechemvrie 1. Și cu acest șart strigăndu-se la mezat întru auzul tuturor de obște în soroc de trei luni și artărdisind din mușterii după obiceiu la prețul cel din urmă, au rămas asupra numitului Hagi Theodosie Gabrovaliu cu t[a]l[eri] 12.250, peste care preț ne mai eșind alt mușteriu ca să mai înalțe, nici din vecini, nici din alții streini și fiindcă s-au mulțumit și numita vănzătoare a o da prăvălia cu acest preț, s-au și haraciladisit mezatul pe seama numitului mușteriu drept această sumă de t[a]l[eri] dooăsprezece mii dooă sute cincizeci, care bani i-au și numărat pe deplin la stărostie, carii să vor da numitii vănzătoare ca să s[e] plătească de datorii. Ci fiindcă numitul mușteriu au cumpărat de la mezat numărănd și t[a]l[eri] 612, bani 60, la Epitropia

Obştirilor havaetul cutii de milostenie la leu pă bani, 6, să i se dea şi întărirea slăvitului divan spre mai bună stăpânire cu linişte. 1812 iunie 18.

[indescifrabil] [1]

Al slăvitului Divan
prea plecată slugă
Gheorghe staroste

Pe foaia a 2-a:

Dela întăiul Divan şi
Comitet al Prinţipatului Valahii:

† Întăreşte Divanul ca să stăpânească Hagi Theodosie Gabrovaliu această cafenea în bună pace ca un cumpărător de la mezat.

1812 iunie 25
Costandin Golescu (?)

[indescifrabil]

Costandin Predescu (?)

Bar[bu] Văc[ărescu] fost mare medelnicer

[indescifrabil]

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 35.833.

127.

1812 august 1.

Către slăvitu întîiul Divan şi Comitet al Prinţipatului Valahii

† Din porunca slăvitului Divan, s-au dat la mezat spre vânzare toată periusiia răp[osatu]lui starostii de neguţători Athanasie, mişcătoare şi nemişcătoare pentru plata datoriilor între

[1] semnătura în greceşte.

care periusie fiind şi o casă din mah[a]laoa Mihaiu Vodă pe locul aceştii măn[ăs]tiri chiria pe an căte t[a]l[eri] şase, însă cu trei odăi şi sală şi privdor, pereţii de nuele, învelită cu uluce, în curte cuhnie şi odaie de slugi, grajd şi şopron, magazie de lemne şi grădina cu pomi şi cu vie, împrejurată cu uluce.

Care strigăndu-să la mezat întru auzul tuturor de obşte, în soroc aproape de cinci luni, adică de la mart[ie] 9, şi artărdisind din muşterăi după obiceiu la preţul cel din urmă au rămas asupra dumn[ea]lui fost mare şătr[ar] Costandin Băjescu cu t[a]l[eri] 6000, piste care preţ ne mai eşind alt muşteriu ca să mai înalţe, nici din vecini, nici din alţi streini s-au şi haraciladisit mezatul pe seama dumn[ea]lui numitul muştiriu, drept această sumă de t[a]l[eri] şase mii, care bani i-au şi numărat pe deplin la stărostiie, pentru care voi face urmare întocmai după hotărărea slăvitului divan. Ci fiindcă dumn[ea]lui numitul muştiriu au cumpărat de la mezat numărănd şi t[a]l[eri] 300 la Epitropia Obştirilor, havaetul cutii de milostenie la leu po bani 6; să i să dea întărirea slăvitului Divan spre mai bună stăpănire cu linişte. 1812 avg[us]t 1.

Al slăvitului Divan prea plecată slugă

[indescifrabil] [1] Gheorghe Staroste

Pe verso:

Dela întăiul Divan şi Comitet al Prinţipatului Valahii

Întăreşte şi Divanul ca să stăpănească în bună pace şătr[aru] Costandin Băjescul această casă din mahal[aoa] Mihaiu Vodă ca un cumpărător de la mezat. [1]812 septemv[rie] 24.

Isaac Ralet Bar[bu] Văc[ărescu]

[indescifrabil]

Trecut în condică fost mare medelnicer

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 41.391.

---

[1] semnătura în greceşte.

128.

1813 februarie 17.

Adică-te noi care mai jos ne vom iscăli, încredinţăm cu zapisul nostru la măna dumnealui jupăn Gheorghe Manciu lumănărariu, precum să se ştie că avănd noi o prăvălie cu odaia ei în podul lui Şărban Vodă, pă locu mănăstirii sfintei Mitropolii, care acest loc este în faţa podului, stănjeni trei şi în lungu pănă în apă şi în fund lat un stănjen şi o palmă, care este chirie locului pă an t[a]l[eri] 5 stănjen[ul], care face pă trei stănjeni t[a]l[eri] 15 pă an, însă să vecineşte în măna dreaptă cu jupăn Oprea şalvaragiu, iar în măna stănga este ulicioara care merge la apă, peste ulicioră, cu Stoian croitoriu, pe care am văndut-o to[t] noi mai sus numitului de bună voia noastră, cu bună tocmeală în drept t[a]l[eri] 4200, adică patru mii şi doao sute tocmai, însăşi bani[i] i-am primit toţi deplin în(n)ainte. Deci să aibă dumnealui să stăpănească cu pace, căt dumnealui şi copii din copii dumnealui, căţi îi va dărui dumnezeu nesupăraţi de nimenea, însă despre tot neamul nostru.

Şi cănd s-au făcut acest zapis a fost cu ştirea vecinilor carele mai jos să vor iscăli. Şi pentru încredinţare ne-am iscălit mai jos, puindu-ne şi degetile noastre în loc de pecete ca să se încrează. 1813 fevr[uarie] 17.

Eu Ioniţă fiul lui Andrei vănzător

Eu Petre fratele lui[i] Ioniţă mai mic vănzător

Eu Hristea boiangiu dinpreună cu soţia mea Ilinca mart[ori]

Eu Zmaranda sora lui Ioniţă fata mai mică mar[toră]

Eu Ştefan cu femeia mea mărturisesc [1]

Oprea şalvaragiu vecin într-un perete ce-l avem de fraţi martor

Şi am scris eu Gheorghe Badea gaitangiu cu zisa dumnealor şi mart[or]

---

[1] semnătura în greceşte.

[Hotărîrea mitropolitului]

Nectarie din mila lui dumnezeu arhepiscop şi mitropolit al Ungrovlahiei.

† Văzăndu şi de către smereniia noastră coprinderea acestui zapis, întărim ca să-şi aibă stăpănirea cu aşăzămănt ca de acum înainte să plătească pe fieşicare an căte t[a]l[eri] optsprezece şi ţiindu-se de acest aşăzămănt să fie ne[c]lintit. Iar cănd să va arăta cu înpotrivire şi nu-şi va răspunde chiria la începerea anului, atunci sf. Mitr[opolie] ca o stăpănă a locului să-i preţuiască binaoa căt să va afla şi să-l dea afară, să rămăie locul slobod, să-l dea altui chiriaş bun, cin[stit]. Şi de să va întămpla să o vănză la altă mănă să fie dator a da de ştire sf. Mitrop[olii] ca să cunoască pre acel muşteriu. Aceasta. 1813 dechemvr[ie] 20.

(L. S.)

Trecută în condica Mitropoliei

Hristodor clucer

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea Mitropoliei în tuş negru; nr. inv. 69. 840.

129.

1813 mai 3.

Io Ioan Gheorghie Caragea v[oie]v[o]d şi domn al Ţării Romîneşti, de vreme ce 24 liude neguţători pămănteni, ce sănt veche breaslă a scaunului domnii mele Bucureşti, au avut privelєghiuri prin hrisoave şi cărţile domnilor dă mai nainte vreme, precum şi al domnii sale fratelui Costandin vodă Ipsilant, întru care să coprinde dă a scuti adică drepte bucatele lor de dijmărit şi vinărici plătindu-şi dreapta lor dajdie după orănduiala vistierii, să li să păzească pă dăplin şi nestrămutat.

Deosebit dă aceasta şi pentru căutatul trebilor ce fac lăngă starostea de neguţători cum şi judecăţi, socoteli dă mezaturi, care sănt trebile obştii, drept osteneala lor au avut milă, dă li s-au rădicat dăjdiile vistierii la liude şase a fi scutiţi dă banii dăjdiilor

lor şi între dânşii cu rânduiri să să înparţă, să fie câte trei napristan, căutând înpreună cu starostea trebile ce li să vor porunci dă la domniia mea şi dă către Depertamenturile judecătorilor ca să poată şi ei a avea prălej spre a-şi căuta şi de trebile casilor lor.

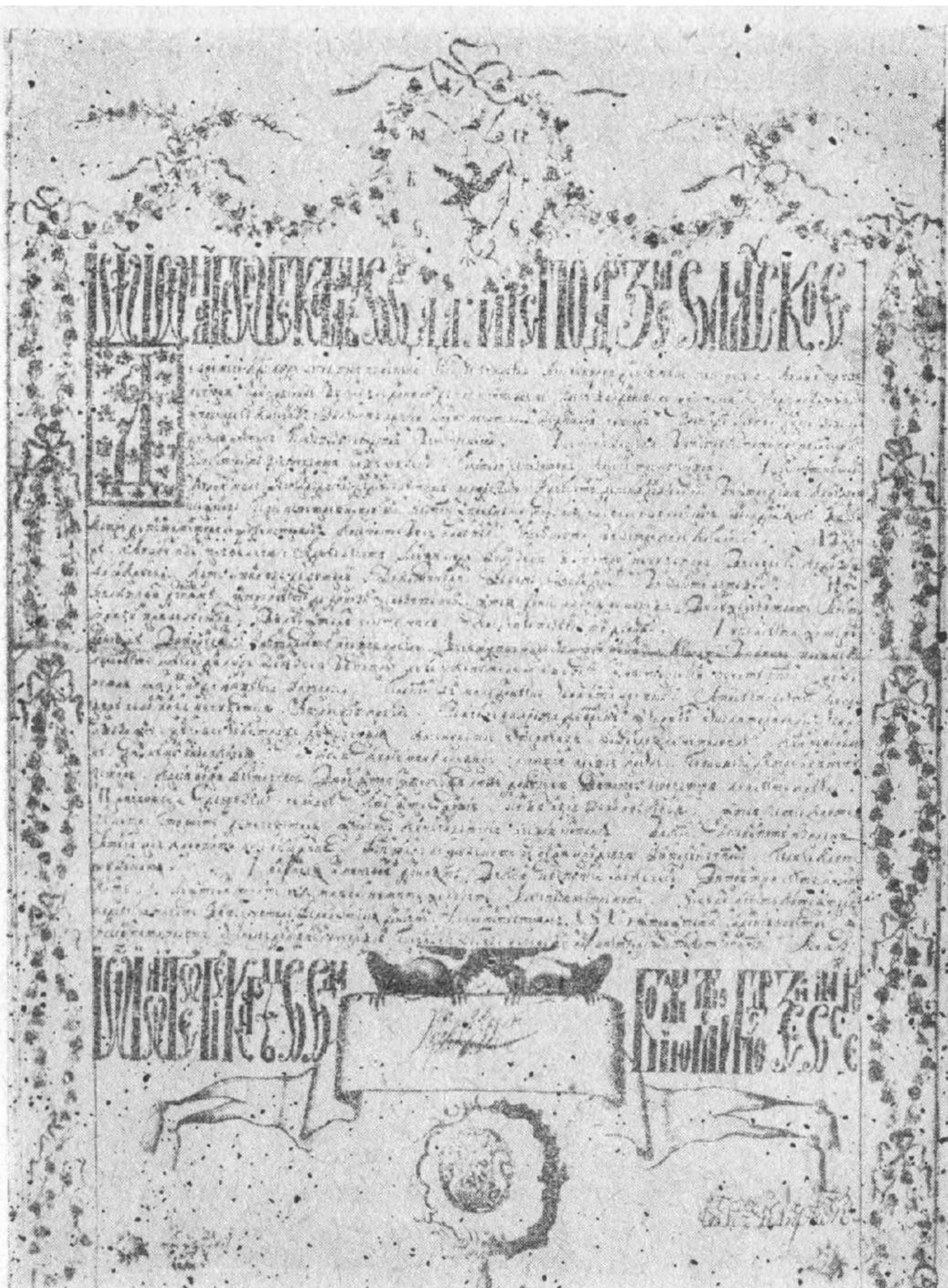
Aşijderea au avut acest priveleghiu, adică a scuti aceşti liude doaoăzeci şi patru neguţători şi cei ce sânt cu dânşii la o cruce câte o pivniţă dă fumărit, de căminărit, dă vamă, dă vin domnesc şi dă ortul vătăşesc, ne-am milostivit domniia mea întru această dă dumnezeu hărăzită noaoă întâia domnie a Ţării Rumâneşti şi le-am hărăzit toate aceste mai sus privileghiuri şi le-am întărit aceste mili ca să li să păzească totdeauna.

După aceasta, hotărâm domniia mea şi poruncim ca starostea aceştii bresle, nici odinioară să nu fie volnic a scoate şi a pune pă cinevaşi la această breaslă din liude doaoăzeci şi patru ce sânt cu numele lor aşăzaţi în vistierie supt pecetea **domnească** făr dă numaiu ceiu ce-şi vor da obşteasca datorie, sau când din milă domnească să va erta vreunul, atuncea starostea cu alegirea celorlalţı neguţători ai aceştii bresle pă acel ce va arăta dă vrednic înscris supt iscăliturile lor, să va aşăza însă din cei ce să vor trage dintr-aceştiia, ca să nu rămâe isterisiţi dă orânduiala neamului lor, când nu vor rămânea din neamul unora ca aceia, atunci cu aseminea alegire a obştii aceştii bresle să va aşăza dintre alţi neguţători, cari vor fi dăstoinici şi vor intra într-aceşti liude doaoăzeci şi patru neguţători la această breaslă, pricinile dă judecăţi ce vor avea, atât între dânşii cum şi alţii dă vor avea cu ei, întâiu să li să caute dă către starostea dă neguţători înpreună cu neguţătorii aceştii cumpanii şi când nu să vor putea izbrăni, atunci oricare parte nu să vor odihni dând jalbă la judecata ce vor fi orânduiţi din poruncă **domnească** să li să caute judecata.

Drept aceia am binevoit domniia mea şi, ca o cumpanie veche ce sânt, şi printr-această a noastră carte, le întărim toate cele mai sus numite hărăzite a li să plăti nestrămutat.

S-au dat această carte întărită cu domneasca pecete şi iscălitură dă la vistieriia domnii mele, la anul Mântuitorului 1813 întru întâiul an al domnii noastre întru cinstita Politie a Scaunului domnii mele Bucureşti, scriindu-să dă Ghiţă Făgărăşanu log[o]f[ă]t[ul] vistierii. **Aşa scrie domnia mea.** Mai 3.

(L. S.)

Hrisovul din 3 mai 1813

† **Ioan Gheorghe Caragea v[oie]v[o]d, din mila lui dumnezeu domn al Ţării Romîneşti.**

Trecut în condica vistieriei

Grigorie Brăncoveanu **mare** vistier **am citit**

Original romînesc, hîrtie, cu chenar floral şi miniaturi în acvarelă, iscălitura, monograma şi pecetea în tuş roşu a domnului; nr. inv. 37.696.

130.

1813 iunie 24.

† **Din mila lui dumnezeu Ioan Gheorghie Caragea v[oie]v[o]d şi domn al Ţării Romîneşti,** fiindcă casa luminăţii sale beizadea Grigorie Suţ[u], prin hrisoavele fraţilor domni de mai nainte, care s-au întărit şi de către domniia mea, are a ţinea aici în oraşul domnii mele Buc[u]reşti cinci pivniţe scutite de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnescu şi de ortul vătăşesc şi de orice dări ar fi peste pivniţe, am dat domnia mea această carte pentru scuteala unei pivniţe dintr-aceste cinci, ca să o aibă apărată precum să coprinde mai sus. Pentru care poruncim dumitale **mare** agă **şi** altor zapcii şi ţie vătaşe de cărciumari, să nu faceţi vreo supărare întru nimic la numita pivniţă. **Aceasta este porunca domnii mele.** 1813 iunie 24.

(L. S.)

Io Ioan Gheorghie Caragea voievod din mila lui dumnezeu, domn

fost mare sluger **mare** log[o]f[ă]t

Original romînesc, hîrtie, cu monograma şi pecetea în tuş roşu a domnului; nr. inv. 14.014.

131.

1814 martie 1.

Διά τῆς παρούσης μου ὁμολογίας δῆλον γείνεται ὅτι ἐγώ ὁ ὑποκάτωθεν γεγραμένος (παρών καί ὁ εἱός μου) ἔχοντας ἔναν τόπον ὁποῦ καί ἐγώ τό ἀγόρασα μέ ἕτεραν ὁμολογίαν ἀπό τόν ἄρχ[οντα] καμινάριν γεόργιον καί κόμισον Κωστάκι ῥάπτην μέ ἔτος 1811 σεπτεμβρίου τρεῖς, ὀκτώ ὀργίας φάτζαν, συνορεύεται ἀριστερόθεν μέ τόν Λουκᾶν ῥάπτην καί δεξιόθεν με τόν ῥάδον Σούστερ· τό δέ μάκρας του πηγαίνει ἕως είς τόν τόπον τῆς κοκ[κώνας] 'Ελένκος κρετζουλέσκα, καθ' ὅτι ἡ ἰδία ὁμολογία τοῦ ἄρχ[οντος] καμινάρι γεοργίου καί κόμισου Κωστάκι ῥαπτη διαλαμβάνει, τήν ὁποίαν ὁμολογίαν τήν ἔδοσα τοῦ γαμβροῦ μοι 'Αναστάσι Χ[ατζ]ι γεοργίου πολίζου, μαζί μέ τήν παροῦσαν μοι ὑπογεγραμμένην ὁμολογίαν μου τῶ ἐπούλησα αὐτόν τόν ἄνοθεν τόπον τῇ τιμότη-[τι] του διά γρ[όσια] δύωχιλιάδες καί ἑξακόσια, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐγώ σῶα ἐπί χεῖρας. νά ἔχῃ λοιπόν νά τό ἐξουσιάσῃ ὡς ἴδιος νικοκύρης τά παιδία του γενεαλογία του ὅσους ὁ ἅγιος θεός τόν χαρίσῃ ὀχάμνικο, ἀνεμποδίστως ἀπό τινά νά κάμῃ ἤτοι θέλῃ ὁς νικοκύρης, χωρίς νά πρετενδέρω καί ἐγώ ὅσα ἔξοδα ἔκαμα ἐκεῖ ὅσον τό ἐξουσίασα, ἐπειδή μέ ὅλα ἐσυμφονίσαμεν θεληματικῶς. καί ἔστω.

[1]814. μαρτ[ίου] α^{η} Βουκουρέστιον.

γεωργιος γγικα πουλίτης

Θεοδο[ρος] γεοργίου υἱός παρών:

Χ[ατζ]ής γεώργιος μαϊ μάρτις

θομᾶς δημητρίου μάρτυρας.

Prin cea de faţă a mea adeverinţă se face cunoscut că eu, cel mai jos iscălit (de faţă fiind şi fiul meu), avînd un loc pe care şi eu l-am cumpărat cu altă adeverinţă de la dumnealui căminarul Gheorghe şi de la comisul Costachi Rasti, cu anul 1811 septembrie trei, opt stînjeni faţa, ce se mărgineşte de partea stîngă cu Luca croitorul şi de cea dreaptă cu Radu Şuster (cizmarul). Iar lungimea lui merge până în locul cucoanei Elenco Creţuleasca, după cum spune însăşi adeverinţa dumnealui căminarului Gheorghe şi a comisului Costachi Rasti, care adeverinţă am dat-o gine-

relui meu Anastasi Hagi Gheorghiu Polizu, împreună cu cea de faţă adeverinţă iscălită a mea. I-am vândut acest loc de mai sus, dumnealui, pentru două mii şi şase sute groşi pe care i-am primit toţi în mîinile mele. Să aibă deci să-l stăpînească ca însuşi stăpîn, copiii săi, coborîtorii săi pe care sfîntul dumnezeu îi va dărui, ohabnic, fără piedică de la cineva, să facă ce voeşte ca proprietar, fără ca să pretind şi eu ce cheltuieli am făcut acolo cât l-am stăpînit, de vreme ce cu toate ne-am înţeles de bună voe. Şi să fie.

[1]814 martie 1, Bucureşti.

Gheorghe Ghica vînzător

Theodor Gheorghiu fiul, fiind de faţă

Hagi Gheorghe Mai, martor

Thoma Dimitriu, martor.

Original grec, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 31.250.

132.

1814.

Din mila lui dumnezeu Io Ioan Gheorghe Caragea v[oie]v[o]d şi domn, a dat domnia mea fiindcă după holărârea ce este dată cu sfatu de obşte ca suma posluşnicilor fieşcăruia să fie întocmită pă moşia sa, iar nu pă alta streină, după care aceasta urmează ca niminea să nu aibă a ţinea posluşnici prin oraşe, fiind oraşele moşii streine şi moşteneşti, se cuvine negreşit ca şi toţi posluşnici[i] ce sănt aici în cinst[it] oraşul scaunului domnii mele Bucureşti în(n)aintea tuturor celorlalţi să s[e] dea la bir fără osebire.

Dar după pliroforia ce am luat domnia mea că cinst[it] şi credincios boeriul domnii mele fost mare dvornec Dumitraşco Racoviţă avănd posluşnici în oraş[ul] Bucureşti, carii îi sănt de trebuinţa casii, aflăndu-se fieşcare cu meserie de meşteşug ce trebueşte la o casă boerească dă multe ori peste an, iată că îi

hărăzim această domnească a noastră carte, prin care să aibă a ţinea aici în oraş liude unsprezece însă cu numire de scutire, oameni streini şi fără pricină de dajdie. Pentru carii, aducănd adeverinţă la vistieria domnii mele de numele şi chipul lor, poruncim domnia mea dumi[tali] **mare** vist[ier] ca să li să dea şi pecet[lui]ri domneşti după orănduială, iar peste aceştia să nu fie volnic a ţinea aici nici unul măcar, fiindcă într-acestaş chip s-au dat hotărărea domnii mele. **Aceasta scrie domnia mea.** 1814.

(L. S.)

Io Ioan Gheorghe Caragea voievod, din mila lui dumnezeu, domn

mare vist[ier]

Trecut în condica vistieriei

fost mare stolnic

Original romînesc, hîrtie, cu monograma şi pecetea domnului în tuş roşu; nr. inv. 14.032.

133.

1816 [înainte de februarie 13].

ὑψηλότατε καὶ ἐκλαμπρότατέ μου αὐθέντα,

Πάλιν δακρυρροῶς προπήπτω εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος περὶ τῆς ὑποθέσεως ὁποῦ ἔχω μετὰ τὸ μοναστήρι ῥάδουλ βόδα, διὰ τὸ ὀσπίτιον ὁποῦ εἶχα ἀγορασμένω εἰς τὸν τόπον τοῦ μοναστηρίου· καὶ μὲ ὑστέρησεν ἀπὸ αὐτὸ ἀδίκως καὶ παραλόγως, μὲ μέσον ὁποῦ καταλυπτῶς διαλαμβάνει εἰς τὰς 4'ς ἀγωγαῖς μου μὲ τὰς ὁποίας ἐπληροφόρησα τὸ ὕψος της. καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἤλπιζα κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀρχ[όν]των βελίτζιδον ὁποῦ μὲ δίδη ὅλα τὰ δίκαια διὰ νὰ πάρω τὰ ἄσπρα τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὀσπιτίου μου μὲ τὸ διαφορῶν τους ἀπὸ τὸ μοναστήρι, μετὸ νὰ ἠστερήθικα τὴν χρήσιν τοῦ τόπου, βλέπω ἔξαφνα εἰς τὴν 4ην ἀγωγήν μπουγιουρδισμένου τοῦ ὕφος της χωρίς νὰ ἐμφα-

νιωθῶ ἔμπροσθέν της κατὰ τὸ ζήτιμα ὁποῦ ἔκαμα μὲ ταῖς ἀγωγαῖς μου, ὅτι δὲν ἔχω κανένα δίκαιον εἰς τὸ ζήτιμά μου, πρᾶγμα ὁποῦ δὲν ἠκολούθησεν εἰς κανέναν ὁποῦ εἶχαν δαβάδες εἰς τὰς πανεκλάμπρου ἡμέρας τοῦ ὕψους της. καὶ ἔμενα μὲ τὴν ὁλότην ἐκστατικὸς μὴν ἠξεύροντας τί νὰ ἀπολογηθῶ καὶ ποῦ πλέον νὰ προσδράμω, ὅμως γνωρίζοντας ὅπου χάνω τὸ δίκαιόν μου χωρὶς καμμίαν ἐξέτασιν. Παρακαλῶ πάλιν τὴν δικαιωκρισίαν τοῦ ὕψους της, ὡς φιλοδίκαιος καὶ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, νὰ μὴν μὲ ἀφίσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἀπελπησίαν, διατὶ ἔχω τρεῖα κορίτζια ἠλικιομένα, ἕνα κατώπι εἰς τὸ ἄλλο τῆς ὑπανδρείας καὶ θέλει εἶναι μεγάλη ἁμαρτία νὰ χάσω τὰ δίκαιά μου μὲ τέτοια συνέτια καὶ δικαιολογήματα ὁποῦ ἔχω. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ πολυεὔσπλαγχνον ἔλεός της.

Τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος

ἐλάχιστος δοῦλος

Κωνσταντῖνος Παπάζογλους.

Pe verso:

S-au luat hotărărea domnească asupra pricinei, după care are a să face urmare întocmai. Care hotărăre poruncim dumitale mare log[o]f[ete] dă Ţara dă Sus să să arate jăluitorului din condica divanului, spre a-i vedea coprinderea. 1816 fevr[uarie] 13.

fost mare spăt[a]r

Prea înălţate şi prea luminate doamne,

Iarăşi vin cu lacrimi în ochi la nemărginita milă a înălţimii tale, pentru pricina ce am cu mănăstirea Radu Vodă pentru casa pe care o cumpărasem pe locul mănăstirii, şi m-a lipsit de ea în chip nedrept şi fără temei, cu mijlocul ce se cuprinde amănunţit în cele patru plîngeri ale mele, cu care am informat pe înălţimea ta. Şi de unde nădăjduiam, după anaforaua veliţilor boieri care îmi dă toate drepturile ca să iau banii vînzării casei mele cu dobînda lor de la mănăstire, de când fui lipsit de folosinţa locului, văd deodată la a patra mea plîngere dată buiurdisma înălţimii tale, fără să mă înfăţişez dinaintea ta, după cererea ce am făcut cu plîngerile mele că n-am nici un drept în treaba mea, lucru ce nu s-a întâmplat la nimeni care a avut plîngeri în zilele prea-luminatei tale înălţimi. Şi am rămas cu desăvîrşire uimit, ne mai

ştiind ce să spun spre apărare şi unde să mai alerg, totuşi ştiind că pierd dreptul meu fără nici o cercetare.

Rog iarăşi judecata dreaptă a înălţimii tale, ca iubitor de dreptate şi părinte al orfanilor, să nu mă lase în această desnădejde, fiindcă am trei fetiţe, în vîrstă de căsătorie una după alta şi va fi mare păcat să pierd drepturile mele cu astfel de sineturi şi motive de drept pe care le am şi să fie mult îndurătoarea milă a ta.

Al înălţimii tale cel din urmă rob,

Constantin Papazoglu

Original grec, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.357. Cu o copie contemporană în limba greacă (nr. inv. 12.356).

134.

1816 septembrie 12.

Copie după cel grecesc sinet

Printr-acest iscălit mănăstăricesc zapis să face cunoscut că Ilinca văduva, viind la mănăstire, au arătat că mai în trecuţi[i] ani, răposatu bărbatu ei Tonciu, cerănd de la cei după vremi năstavnici ai aceşti[i] mănăstiri, au luat loc în mah[a]l[aoa] Foişoru pă pămăntul mănăstirii ce mai nainte să numea Greci, ca să facă clădire de vie şi orice alt avănd încă voie să facă, băcănie, cuptor şi scaun de carne şi pentrucă au pierdut zapisul care îl avea de la mănăstire, cerea dă iznoavă zapis de la mănăstire spre a sa siguranţie. Cercetănd dar cu scumpătate din condicile mănăstirii şi din alte am găsit că într-acestaşi chip curge pricina.

Trimiţănd dar măsurători, s-au măsurat locul ce să stăpăneşte de numita, carele s-au găsit pogoane dooăsprezece şi avănd bărbată-său învoială ca să plătească căte trei lei de pogon, ce să aducă peste tot t[a]l[eri] treizeci şi şase şi acesta urmănd are să stăpănească atăt numita, căt şi cei după neam clironom în

pace şi nesupăraţi; afară din cele sus zise nu are voie să facă alt nimic făr-de ştirea iarăşi şi aşăzământ de la mănăstire.

Iar de va vinde vin şi rachiu să plătească şi numita obişnuitul havaet al buţilor; oricănd va face vănzătoare zidirea, sau clădirea după acest loc, să dea de ştire la cel după vremi întîmplător egumen, după domneştile porunci, chiria locului de mai sus zis, are să dea pe fieştecare an la 14 ale lui septemvrie precum şi ceilalţi mahalagii, iar neplătind să s[e] scoaţă din loc după dreapta preţuire a zidirii şi a clădirii; către aceasta dacă din neîngrijirea ei, sau a clironomilor ei, se va dărăpăna zidirea şi se va părăgini clădirea şi locul va rămănea cu totul uscat precum şi chiria locului neplătită, nu are voie nici să-l vănză, nici să-l hărăzească ca un statornic şi ohabnic lucru afierosit a[l] sfintei mănăstiri.

Şi pentru încredinţare şi siguranţie, s-au făcut şi acest zapis care s-au trecut în condica mănăstiri[i] cea de zapise cu arătatul număr şi s-au dat numitei. [1]816 sept[emv]r[ie] 12.

Arhima[ndrit] Raduliot Theodosie adeverează

No. 709 condica

Copie contempotană; nr. inv. 12.380.

135.

1817 octombrie 26.

Fiindcă am avut deavalma hanul de la Foişor de foc dinpotriva Răzvanului cu dum[nea]lui cumnatŭ-mieu Hristodor Neculescu, ce-l avem rămas clironomii de la părinţi şi fiindcă în cătă vreme l-am ţinut cu dumnealui ajunsese la mare dărăpănare din pricină că nu ne trăgea inima nici pă o parte, nici pă alta, a face trebuinciosul meremet, neştiindu-ne fieşcare partea noastră curată, de aceia ne-am învoit între noi, ca să înpărţim acest han pă din dooă şi făcănd dum[nea]lui dooă foi me-au

dat p-amăndooă ca să-mi aleg care îm[i] va plăcea. Dintre care foi mi-am ales foaia cea cu partea ce are dooă prăvălii din binala cea mare, după cum să coprinde mai pre largu, printr-acea foaie. Iar dum[nea]lui i-au rămas această foaie cu partea din han ce să arată însă, din colțul hanului celui mare, dinspre ulița ce merge spre dum[nea]lui stolnicul Grigorașco și alte prăvălii dă rănd și cu odăile lor în dos și sus iarăș asemenea, pănă în prăvăliia ce șade acum Ciupita ovreica, ce și această prăvălie rămăne tot într-acest rându de șapte prăvălii; în poartă să-și scoață această parte de hotar, în podul ce l-au zis mai sus că merge spre dum[nea]lui stolnicu Gligorașco, care acestea toate să rămăie într-această parte de han și ulucile ce sănt, să să facă dispărțitoare dintre prăvăliia, ce șade acum Ciupita ovreica și dintre prăvăliia lui Moise croitor ovreiu și să meargă drept pănă în ulucile curții hanului, care uluce să fim datori amăndoi stăpănii a le face și a le drege. Care această parte de han, să o stăpănească ohabnică dum[nea]lui cumnatŭ-mieu Hristodor Neculescul. [1]817 oct[om]v[rie] 26.

Elena Drugănescu adeverez

Costandin Neculescu mart[or]

Gheorghe Drug[ănescu] mart[or]

Pe verso :

De la Depart[a]ment[ul] de Șapte

Cu aceste foi de înpărțeală viind înainte noastră dum[nea]lui paharnic Hristodor Neculescu și dum[nea]ei sărdăreasa Elena Drugăneasca prin vechil fiul dumisale Costache Neculescu, ne rugă ca să le adeverim și noi. Pentru care, întrebănd pe amăndooă părțile de s-au făcut această înpărțeală cu bună voe și nu dă vreo silă, ne dete răspuns că din bunăvoința dumnealor și spre siguranția că nu să va întoarce Costache Neculescu, cănd își va veni în vărstă de ani dooăzeci și cinci, ne arătă o adeverință în scris, supt iscălitura Manolei Gugiul, carele se pune chezaș plat[nic] ca să răspundă la oricătă cheltu-

ială să va întămpla, cănd să va întoarce fiul dumisale. Drept aceia, după rugăciunea ce ne-au făcut şi după siguranția ce au dat la măna paharnic[ului] Hristodor, adeverim şi noi aceste foi de înpărțeală, spre a fi temeinice şi a să păzi în veci nestrămutat. 1817 oct[om]v[rie] 28.

Constantin, martor [1]

Costantin Dănci[u]le[s]cu

Panait Diamandopol [1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.992.

136.

1817 octombrie 26.

Fiindcă m-am învoit cu dum[nea]lui cumnatu Hristodor Neculescu ca să înpărțim hanul ce-l avem de frați aicea în Bucureşti la Foişor de foc şi fiindcă fii-meu Costache şi nepotul dum[nea]lui încă în vărstă după pravilă adecă de ani dooăzeci şi cinci n-au venit, ca să aibă temeinică această înpărțeală a hanului şi pentru ca să fie dum[nea]lui sigur că va fi temeinică această înpărțeală a hanului, încredințez că ori ce cheltuială va face dum[nea]lui la vreo judecată ce s[ă] va întămpla, sau la vreun meremet ce va face dum[nea]lui la han, sau că lăsănd prăvăliile partea ce voiu luoa eu dă han ca să s[ă] dărăpăne, şi atunci să s[ă] strice înpărțeala ca să ia pă cele drese spre siguranție ca să răspunză la toate aceste pagubile, am dat chezaş pă dum[nea]lui chir Manole Gugiu, în soroc de ani trei,

---

[1] semnătura în greceşte.

Zapisul din 26 octombrie 1817

pănă-şi va veni fiu-meu în vărstă după pravilă cum şi mai sus arată. [1]817 oct[o]mv[rie] 26.

Elena Drugănescu adeverez

Manole Gugiu[1]

Costandin mart[or]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.993.

138.

1819 februarie 3.

Adică noi cei mai jos iscăliţi dat-am zapisul nostru la măna dum[nea]lui fost mare sărd[ar] Marin Butculescu, precum să să ştie că trebuinţă avănd a face tot meremetul casilor ce le are aici în Bucureşti, precum am văzut înşine cele ce trebuie, adică căptuşălile uşilor şi dulapuri şi aşăzatu ferestrilor, căci numai uşile şi ferestrile are a ni le da dum[nea]lui gata precum şi pardositu la toate odăile şi sala casilor cu blăni dă brad şi paturile înfundate şi cu sirtaruri şi tălpile privdorului şi scara casii lor iar din dos la săliţa cea mică o cămară căt ţine odaia cea mică duspre răsărit şi o scară la această săliţă şi umblătoarea cu pălimarul ei sau veri ce alt mărunţiş va fi dă trebuinţă la binaoa casilor pentru lucru dulgherii şi al tămplării.

Asemenea şi odăile de jos ce dă iznoavă este a să face în curte, doaoă odăi şi la una veche dădăsupt şi cuhnie fieştecare de căte doi stănjăni şi un şopron dă trei stănjăni şi un grajd dă trei stănjăni ce coprind lungul doisprezece stănjăni, lumina afară din ziduri, iar larg[ul] lor păsti tot, stănjăni doi şi jumătate cu gălăriia odăilor, la care aceste odăi uşile, ferestrile, stălpi, paturi, poditu şi zdrelitul şi orice lucru de dulgherie sau tămplărie va trebui la toate aceste odăi şi la case, cu bună voe

[1] semnătura în greceşte.

ne-am tocmit pentru tot lucru cherestelii dă lemn, vericăt va trebui t[a]l[eri] una mie doao sute, în care tocmeală datori săntem a îngriji pentru cumpărătoarea şindrilii dă ulucă cum ş-altă chiristea ce va mai trebui, pentru că toată chiristeaoa şi cuile dă her ce vor trebui la aceste binale este a ne-o da dum[nea]lui. Şi noi datori săntem să facem şi să săvărşim orice lucru dă dulgherie şi dă tămplărie bun, curat şi făr dă cusur. Şi ori cănd ne va cere în lucru să fie gata fără a să pricinui zăticnire din parte-ne. Din care bani ai tocmelii cerăndu-i, ne-au dat acum t[a]l[eri] una sută şi ceilalţi rănduri, rănduri, să ni-i dea pănă vom săvărşi tot lucru. Iar cănd nu vom urma ori a face lucru bun zdravăn şi zarif, sau nu vom sta în lucru a-l săvărşi cu meşteri din dăstui, să ne dea în judecată şi veri ce cheltuială să va pricinui, noi să o răspundem.

Şi pentru credinţă ne-am iscălit puind şi degetile în locuri dă peceţi. Aceasta. 1819 febr[uarie] 3.

Eu Ştefan unchiaş Grosul din mahalaoa Delei vechi din Bucureşti adeverez

Eu Iordache din mahalaoa Silivestru adeverez

Eu Ioniţă din mahalaoa Pantălimonului adeverez

Eu Iordache clucer de arie mărturie[1]

Şi am scris eu Stancu post[elni]cel cu zisa numiţilor şi mart[ur]

De asemenea dat încă t[a]l[eri] 100, febr[uarie] 3 şi s-au făcut t[a]l[eri] 200.

Toţi banii s-au dat şi prisos t[a]l[eri] 158 pentru jumătate s[tîn]j[en] ce prisosea.

Pe fila a 2-a :

De la mai marii Politii

Fiindcă acest zapis s-au adus înaintea mea şi cătându-l s-au văzut ce coprindere are şi mai întăiu întrebând pă meşterii

[1] scris peste „adeverez" şters.

dulgheri de poate isprăvi acestu lucru cu prețul cel iscălit și s-au îndatorat că-l va isprăvi făr dă cusur, pentru aceia l-am adeverit. 1819 febr[uarie]. 3.

Manoli Meimarolu[2]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 12.717.

137.

1819 februarie 5.

Adică noi cei mai jos iscăliți meșteri dat-am zapisul nostru la măna dumn[ea]lui fost mare sărdar Marin Butculescu precum să să știe că trebuință avănd dumn[ea]lui pentru meremetu caselor ce le are aici în București, precum și înșine arătăndu-ni-le le-am văzut adică toată tencuiala dă iznoavă și pă din lăuntru dăndu-o pă cea veche jos și pă dăn afară asemenea și toate tavanurile odăilor cu var și călți și așăzatu ușilor, mutănd căteva uși care unde trebue precum și așăzatu ferestrelor, mutănd iarăși căteva dintr-ănsele și privdorul și scara caselor să s[e] facă și beciul dă supt pridvor să s[e] meremetisească și pă dinlăuntru și pă dinafară pardosindu-l cu cărămidă, beciul, pridvorul, sălița umblătorii și odaia cea mică, căci celelalte odăi și sala cea mare sănt a să pardosi cu scănduri; să facem și sobe în stălpi în odaia cea mare dăspre răsărit, alte sobe în stălpi în dooă odăi la partea stăngă și o sobă rumănească în odaia cea mică cu toate coșurile lor, precum le va cere; să s[e] umble d-asupra la șindrilă păntre căpriori cu cărămidă; să s[e] facă și o cămară pă pălimarul umblători[i] în dreptu odăi[i] cei mici, dădăsupt beci și d-asupra cămară, cum și umblătoarea dă iznoavă, jos una și sus alta, adăncul dă doi stănjeni, largul un stănjen și jumătatea lumina; osebit dă ace[a]st[a], odăile dă jos însă doaă odăi și o cuhnie dă căte doi stănjeni și un șopron dă trei stănjeni și un grajd de trei stănjeni, ce coprind lungu mai ca stănjeni doisprezece, afară dăn dăspărțitorile zidului și dădă-

---

[2] semnătura în grecește.

suptul unii odăi, beci săpat pentru vărzărie, grosul zidului temelia dooă şi jumătate de la alesul în sus în dooă cărămizi, de l[a] grinzi în sus o cărămidă şi jumătate şi coamă de fier inprejur, precum şi în podu caselor pardoseală cu cărămidă iar în podu odăilor şi la cuhnie pardoseală cu var şi pămănt, dăspărţitoare iarăşi dă zid în paente între grajdiu şi între odăi, sobele şi coşurile odăilor, vatra cu un coptor, şi coşul cuhnii, al cărora odăi dă jos largu peste tot dă trei stănjeni cu galeriia.

Pentru care toate acestea mai sus arătate şi ori căte va mai trebui de lucru zidării, atăt la meremetu caselor ce s[e] arată cu tencuială dă iznoavă şi pă din lăuntru şi pă din afară, precum şi la odăile dă jos a le da toate gata de lucru zidarii cu salahori[i] noştri şi la şanţuri şi la zid şi la tencuit cu hărdaele şi găleţile noastre, cu funiile ce vor trebui, cu măncarea noastră şi a salahorilor avănd dumn[ea]lui să ne dea numai maţoli şi grătiile şi ostrăti[i] şi varul, cărămida şi nisipul şi călţi ce va trebui.

Pentru care tot acest lucru cu salahori şi celelalte ce le arătăm mai sus ale noastre, dă bună voe ne-am tocmit a le face şi a le da gata în t[a]l[eri] una mie cinci sute, atăta numai să fim datori a face lucru zidului cu legături bune, tencuelile netede, zdravene, tavanurile temeinice cu ciubuce şi florile lor, şi scafele şi la uşi şi ferestre cu ciubuce precum şi sobele cu stălpi şi celelalte cu coşurile lor zdravene. Iar cănd la vreuna dintr-a acestea vom face cel mai puţin cusur al zidării a nu fi după plăcere, datori săntem cu cheltuiala noastră a face dă iznoavă şi oricănd ne va cere în lucru de la viitor mart[ie] să începem a lucra sau neurmănd aceştii legături, dăndu-ne în judecată, să fim noi a răspunde orice cheltuială. Din care bani ne-au şi dat acum înainte t[a]l[eri] dooă sute şi ceilalţi să ni-i dea rănduri pănă la săvărşirea a tot lucru. Pentru aceea ne-am iscălit, puindu-ne şi degetele în loc de pecetie, faţă fiind şi alte obraze de cinste martori. Aceasta. 1819 febr[uarie] 5.

Eu Manole Ilie meşter adeverez

Eu Dumitru fiul lui Tudor meşter adeverez

Eu Dumitrache meşter zidar adeverez

Am fost şi noi faţă la facerea acestui zapis. Fevr[uarie] 5.

Niculae şătr[ar] mart[or]

Alecsandru medelnicer

Iordache clucer

Şi am scris eu Pană Buescu

Pe fila a 2-a:

De la mai marii Politii

Fiindcă acest zapis s-au adus înaintea mea şi citindu-l i s-au văzut ce coprindere are şi mai întăi întrebăndu pă meşteri zidari de poate isprăvi acest lucru cu preţul cel numit şi s-au îndatorit că-l va isprăvi fără de cusur după coprinderea zapisului, pentru aceeia l-am adeverit. 1819 febr[uarie] 5.

Manoli Meimarolu[1]

Toţi bani[i] s-au plătit şi lucru s-au săvărşit după tocmeală

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.718.

139.

1822 august 15.

Adică eu cea mai jos iscălită dau bun şi credincios zapisul meu la măna dumnealui jupăn Vasilie precum să se ştie că avăndu eu numita o casă aici în faţa Oborului, pă moşia dumnealui mării sale Gligoraşcu Ghica, i-am dat-o cu chirie dumnealui mai sus numitului, cu chirie şi cu tocmeală bună şi cu ştirea vecinilor în răndu casei mele; şi tocmeala ne-au fost tale[ri] 90, adică noozeci tocma[i], într-un anu, care bani i-am şi primitu jumătate şi jumătate la şase luni. Iar odăiţa cia mică să nu aibă dumnealui trebuinţă, ce să fie volnicu de a şădia jupăneasa Dumitra nesupărată. Şi de îi fi dumnealui trebuinţă

[1] semnătura în greceşte.

de a-şi face vreo magazie sau vreo odăiţă sau a[l]te lucru înprejuru casi[i], atunci la numit soroc să aibă a rămănea toate ale casi[i]. Şi de va vinde vin sau rachiu să aibă a-şi plăti avaet moşii. Şi eu, spre încredinţare, i-am dat acest zapisu ca să fie dumnealui bun [s]tăpănitor. 1822 avgust 15.

Eu Dumitra văduvă adeverez

Eu Trandafir dulgher am fost faţă

Eu Panaitŭ dulgher mart[or]

Eu Gligore vecinu mart[or]

Şi-am scris eu popa Voicu cu zisa [ei].

Pe verso:

† Adecă noi cei mai jos iscăliţi încredinţăm cu legătura noastră la măna acestor fraţi tăvarăşi ce ne-au pus la această cărciumă la Tîrgu de Afară, alăture cu răposat[ul] Ene Grecu, care această cărciumă este luată de mene, Vasile, cu chirie, cu tocmeală ce să arată prin faţă zapt şi eu, neputănd a şedea aici, am pus tăvarăşi pă jupăn Ioan Bără[gău] şi Necuţă precu[peţ] ca să pue la această casă vinu sau rachiu să vănză puind capătele dumn[ea]lor şi eu cu casă, după cum să vede. . . .[1] şi vănzare ce să va vinde la acea casă prin arătare şi în frica lui dumnezeu prin 3 tăvarăşi parte, iarăşi dintre noi neţiind în dreptate, să fim supt blestem[ul] biserici[i]. Şi pentru aceasta am făcut legătură între noi şi noi să avem a purta grija la toate. Şi ne-am pus degetele căte 3 părtaşi. 1823 apri[lie] 28.

Eu Vasile adeveriz, tăvarăş

Eu Ioan Bărăgău adeve[rez], tăvar[ăş]

Eu Necu prec[upeţ], tăvarăş

Şi am scris eu, popa Dumitrache duh[ovnic], cu zisa dum[nealor] şi sănt faţă.

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.833.

---

[1] rupt.

140.

1824 mai 12.

Încredinţez cu zapisul meu pe Hagi Agop **fiul lui** Hagi Chiorcu precum să să ştie că avănd o prăvălie rămasă de la răp[osatul] bărbatu-meu, în Tărgul din Lăuntru, cu pămăntul ei ohavnec, din uliţa Şalvaragiilor, lungul pănă în uliţa din dos a Curţii cei Vechi, care prăvălie este între nepotu Costache Macsim şi între prăvălia răp[osatu]lui pitarului Nicolae Gărdescu. Şi avănd trebuinţă de bani, am făcut-o vănzătoare mai sus numitului şi prin bună tocmeală, nesilită de nimeni, cu ştirea rudelor, am văndut-o mai sus-numitului drept t[a]l[eri] zece mii trei sute cincizeci, care bani i-am primit pe toţi deplin în măna mea.

Drept aceia, am dat acest zapis al mieu, dinpreună şi cu zapisul cel vechiu ce l-am avut de stăpănirea aceştii prăvălii, ca să aibă şi dum[nea]lui a o stăpăni cu bună pace, atăt de către mine şi de către copii mei, căt şi de către tot neamul mieu, atăt el, căt şi copii[i] lui, căţi dumnezeu îi va dărui, avăndu-o moştenire nestrămutată în veci.

Şi pentru mai adevărată credinţă, am pohtit pe scriitor de m-au iscălit, iar eu mi-am pus pecetea ca şă să crează. 1824 maiu 12.

Elenca Mih[u]leaţa sărdăr[ea]sa, vănzătoare

Nic[olae] Nica sărd[ar] mărt[or]

Ioan Gărdescu sluger

Costache Mihuleţ adeverez

Costache clucer Poenar scriitoru şi mart[or]

Anastasie V.

Alecsandru

Pe verso:

De la Depert[a]ment[ul] dă Şapte

Dum[nea]ei serdăreasa Elena Mih[u]leaţa au trimis la judecată pă ginerile d[umn]isale cluceru Costache Poenar, vechil, cu adeverinţă în scris, prin care zice că, neputănd însuşi să

vie la judecată, au trimis pă numitul vechil, să arate că vănzarea aceştii din dos prăvălii este făcută de bună voia sa şi au primiit şi toţi banii ce să coprind în dos, făcănd rugăciune judecăţii să se adevereze zapisul acesta spre siguranţia cumpărătorului, fiindcă şi cei cu protimisis s-au iscălit şi alte rude sau vecini cu protimisis nu mai are.

De aceia, după a vănzătoarii rugăciune, adeverează judecata zapisul acesta, trecăndu-se şi în condica Depert[a]ment[u]lui. 1824 maiu 20.

I. Bucşan pah[a]rnic

Ianache Spirescu stol[ni]c

Stroe serd[a]r

Răducanu med[elni]cer

Stanciu pit[a]r

Grigorie fost serd[a]r

Dumitrache Prisăceanu

Nicolae Săulescu al treilea log[o]f[ă]t

Trecută în condică

Pe fila a 2-a:

Măsurătoarea locului präv[ă]lii lui Hagi Agop, fiul lui Hagi Chiorcu Nazaretoglu, ce prin zapis au cumpărat-o de la dum[nea]ei serdăreasa Elenca Mihuleaţa din uliţa Sarafilor, în faţa la uliţa Sarafilor, în Şalvaragii, stănj[eni] unul, palme cinci, degete cinci, şi dinapoi iarăşi asemenea; mijlocul în dreptul zidului odăilor sfintei mănăstiri Cotroceni şi în dreptul zidului caselor lui Căpăţănă, stănjăni unul, palme dooă şi fundul în faţa uliţii ce vine din dosul Curţii domneşti, palme şapte, iar lungul din uliţa Sarafilor pănă în uliţa din dos a Curţii domneşti. Dreptu aceia nefind nici o pricină despre vecini, hotărăm a stăpăni numitul Hagiu prăvălia în pace şi nesupărat, după măsurătoarea ce se arată. Aceasta. 1824 maiu 25.

Costandin Creţulescu mare vornic

Trecută în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 12.

141.

1824 [înainte de iulie 7].

Prea înălțate doamne,

Prin riza pazar am vândut o prăvălie a mea ce o am în ulița Sarafilor, la un Hagi Agop **fiul lui** Hagi Chiorcu Nazaretoglu și fiindcă dum[nea]lui sărdar Nicolae Nica tot supără pe cumpărător, cerând protimisis și nu voește a număra nici banii, nici să iscălească la zapis, mă rog înălțimii tale, ca să fie luminată porunca către cinst[ita] Logofeție cea Mare, ori banii cu dobânda lor și chelt[uiala] ce au mai făcut să-i îndotoreze a-i răspunde, sau să iscălească zapisul. Și cum va fi mila mării tale.

A mării tale,

prea plecată slugă,

Elenca serdăreasa Mih[u]leața

Pe verso:

Dum[nia]ta **mare** logofete de Țara de Sus, să cercetezi jalba aceasta. 1824 iulie 7

fost mare sluger

Pe fila a 2-a:

De la Logofeția Mare a Țării de Sus

Fiindcă adeverirea zapiselor pentru vînzări de acareturi nemișcătoare, atît după coprinderea prăvilii, cât și după domnescul pitacu, este orânduit ca aici în București numai Logofeția Țării de Sus să le facă, și Depert[a]mentul împotrivă urmând, s-au pus de au adeverit zapisul acesta, care adeverire a Depert[a]mentului neavând tărie, au venit în urmă la Logofeție cu zapisul Costache **fost** clucer **de** arie, ginerile și vechilul sărdăresii Elencăi Mihuleața vînzătoarea, cu Hagi Agop **fiul lui** Hagi Chiorcu cumpărătoru, arătând că vînzarea și cumpărătoarea s-au făcut prin bună învoire, și s-au numărat și banii; de care întrebându-să vechilul de unde are vânzătoarea această

prăvălie şi pentru ce trebuinţă o vinde şi de au iscălit toţi cei ce au cădere de protimisis, răspunse că prăvălia o are rămasă de la răp[osatul] soţul dum[nea]ei sărd[arul] Dumitrache Mihuleţu şi o vinde pentru a împlini zestrea fii-sii şi că alte rude sau vecini care să nu fie iscăliţi la zapis nu mai are afară din serd[arul]. Nicolae Nica, carele rudenie fiind, nu voeşte nici zapisul a-l iscăli, nici bani a număra, care sărdar aducându-se, s-au îndatorat de au iscălit.

Deci vînzarea prăvălii făcându-se pentru înzestrarea fii-sii, după pravilă este primită, măcar şi zestre a vânzătoarii de ar fi prăvălia, cu cât mai vîrtos fiind rămasă de la soţul d[umnea]ei. Şi de vreme ce mă încredinţă sărdăreasa prin numitul clucer gineri-său, că toate rudele şi vecinii au iscălit, cei ce au avut cădere de protimisis şi altă pricină la mijloc nu este, după cererea şi rugăciunea ce au făcut, s-au adeverit zapisul acesta, trecându-se şi în condica divanului, ca să-şi aibă urmarea şi paza, spre a stăpîni cumpărătorul prăvăliei în pace. 1824 iulie 28.

Mihail Manu **mare** log[ofăt]

Trecută în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 13 şi 14.

142.

1824 august 8.

Prea înălţate doamne,

După luminate dooă hotărîri ale mării tale ce cu luminat divan s-au dat asupra pricini[i] de judecată ce au avut creditorii dumn[ea]lui **fost** văt[a]f **de** divan Dumitrache Deşliu prin datoriile de bani ce au a lua de la numitul văt[a]f Deşliu, însă o luminată hotărăre dată la întărirea anaforalii cinstitii Marii Logofeţii a Ţării de Sus ce este făcută asupra pricinii ce au avut Gheorghe fost al treilea vist[ier] cu vătaf[ul] Dimi-

trache Deşliu, pentru t[a]l[eri] 16.000 capete ce are să ia cu zapis şi cu amanet lucru nemişcător de la numitul văt[a]f Deşliu şi altă luminată hotărîre dată la întărirea anaforalii cinstitii Logofeţii a streinilor pricini, ce este făcută asupra pricinii ce au avut Anastase Cotopulea suditul rosesc cu numitul vătaf Deşliu, atăt pentru t[a]l[eri] 6000 capete cu un zapis, căt şi pentru 280 galbeni capete cu alt zapis şi cu amaneturi lucruri nemişcătoare, s-au dat la mezat spre vănzare toată periusiia numitului vătaf Deşliu mişcătoare şi nemişcătoare dintr-al căr[e]ia preţ să să înplinească mai întăi lipsa zăstrii soţii vătafului Deşliu cătă să va dovedi dreaptă şi adevărată după orănduiala pravilii, apoi să să plătească banii amaneturilor cu dobănda lor pravilnică de cănd sănt scrise zapisile pănă în zioa ce li se va răspunde şi în urmă să să înplinească dreptul şi a celorlalţi creditori făr de amaneturi ori pe deplin de să va ajunge sau cu analoghie.

Intre care periusie a numitului văt[a]f Dimitrache Deşliu au fost şi casile din mahalaoa sfăntului prooroc Ilie din Podul Calicilor, însă sus are şase odăi cu sală prin mijloc şi cuhnie şi plimbare şi pridvor, dădăsupt pivniţă ca de 18 buţi şi cu dooă beciuri şi vărzărie. In curtea acestor case este o căşcioară cu dooă odăi învelită cu uluce, cu grajdu şi şopron învelite cu uluce, curtea acestor case împrejurată cu uluce şi grădina deschisă după cum să vede şi locul acestor case este moştenesc. Care strigăndu-să la mezat întru auzul tuturor de obşte în soroc de şase luni, de la trecutul ghen[a]r[ie] 28 pănă acum şi fiindcă s-au înplinit şi sorocul de trei luni care cu milostivire de către înălţimea ta asupra vătafului Deşliu s-au dat la întărirea anaforalii dumn[ea]lui mare log[ofăt] de Ţara de Sus şi dumn[ea]lui log[ofă]t Nestor de la 21 ale trecutului apr[il] ca să să mai lungească strigarea mezatului spre a eşi lucrurile la preţ mai bun, s-au adunat toţi muştirii la stărostie la haraciladizma mezatului lucrurilor vătafului Deşliu şi artărdisind muştirii după obiceiu, la preţul cel din urmă, au rămas asupra dumn[ea]lui fost al treilea log[ofă]t Toma Mocănescu cu t[a]l[eri] 9005, adică nooă mii cinci, peste care preţ nemai eşind alt muştiriu ca să mai înalţe, nici din cei ce li să cuvin protimisis, nici din alţi streini s-au şi haraciladisit mezatul acestor case pe seama numitului muşteriu cu mai sus arătatul preţ,

care bani i-au şi numărat pe deplin la stărostie pentru cari să va face urmare după luminatele mării tale hotărări ce sănt date. Ci fiind[că] dumn[ea]lui numitul muştiriu au cumpărat aceste case de la sultan mezat, s-au numărat şi t[a]l[eri] 450, bani 30, la Depertamentul Obştirilor, avaetul cutii de milostenie la leu po bani şase, să i se dea şi luminată întărirea mării tale spre mai buna stăpănire cu linişte. 1824 avg[us]t 8

A mării tale prea plecata slugă,

Toma staroste

Manole Rali stol[nic]

Răducanu Trestian sărd[ar]

[Hotărîrea domnească]

Io Grigorie Dimitrie Ghica v[oie]v[o]d şi domn al Ţării Romîneşti

Întărim domniia mea ca să stăpînească **al treilea** log[ofăt] Toma Mocănescu această casă cu tot coprinsul ei, precum în dos să arată, în bună pace, ca un cumpărător de la sultan mezat. [1]824 avg[ust] 15

mare logof[ăt]

(L. S.)

Original romînesc, cu pecetea domnului în tuş roşu; nr. inv. 25.318.

143.

1825 mai 10.

Adică eu hagiica Velica soţia răposatului Hagi Theodosie Gabrovalău înpreună cu cl[ironomu] [1] mieu Iona **al treilea** log[ofăt], încredinţăm cu acest adevărat şi credincios zapisul nostru la măna dumn[ealui] [1] Hristii Emanuil Papazoglu suditu ch[esaro]-c[răiesc], precum să să ştie că de la răposatul soţul

[1] rupt.

mieu ră[măsese dato][1]rie ca să s[e] plătească şi peristasis al vremilor nu ne-au ajutat nu cum datorie să plătim ci [a mai][1] şi adăogat cu plăţi de dobînzi grele şi întîmplătoarele cheltueli. Aşa dar alt m[ai mult ră][1]mîindu-ne de plata datorii, am făcut vînzătoare din acareturile ce ne-au rămas de la răpo[satul][1] casile cele mari din Curtea domnească cea Veche ce sînt zidite de răposatu pe loc moştenesc ce l-au cu[mpărat de la me]-[1]zat la poarta din sus şi precupeţăriia de alăturea ce este pe locu biséricilor domneşti, pentru care să [plă][1]teşte chirie pe anu căte una ocă ceară, precum zapisul cumpărătorii arată şi cafeneaoa ce este alăturea cu p[recupeţă][1]riia pe locul mănăstirii Mărcuţii, pentru care să plăteşte chiriia pămîntului pe anu t[a]-l[eri] zece ce au fost Altîn[top a plăti][1] şi s-au cumpărat iarăşi de către răposatul hagiu soţul mieu de la mezat precum sinetuturile arată.

...[ace][1]ste acareturi de o parte să vecineşte cu chir Enache Mimi, de altă parte cu podul domnesc ce trece [peste Dîm][1]-boviţă, iar lungul le merge din apa Dămboviţii şi pînă în faţa podului celui mare, pentru [care aca][1]returi găsindu-mă mai sus numitu neguţătoru muşteriu ca să le cumpere, prin bună tocmeala n[esilit][1] de nimeni, cu ştirea rudelor şi a vecinilor le-am văndut dumn[ea]lui drept galbeni chesaro-împărăteşti, [adi][1]că galbeni cinci mii şase sute şi cincizeci, pe carii primindu-i pă toţi deplin în măna noastră [i-am][1] eshirisit şi noi în măna dumn[ea]lui înpreună cu acest zapis al nostru de vînzare şi orice alte sineturi am mai avut pe aceste numite acareturi. Drept aceia fiindcă cu aceşti bani ne-am plătit de datorie să aibă dar dumn[ea]lui chir Hristea Emanuil Papazoglu a le stăpăni cu bună pace de către noi, şi de către tot neamul nostru, dumn[ea]lui, clironomii dumn[ea]lui şi tot neamul dumn[ea]lui avîndu-le moştenire nestrămutată în veci. Deci pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit mai jos ca să să crează. 1825 mai 10, Bucureşti.

Eu hagiica Velica soţia răposatului Hagi Theodosie Gabrovalău vînzătoare şi neştiind carte să mă iscălesc am rugat pă scriitoru de m-au iscălit şi eu mi-am pus pecetea.

---

[1] rupt.

Pe verso:

De la Logofeţia streinilor pricini

Dumn[ea]lui Hristea Emanuil Papazoglu, prin vechilul său Ivanciu Hagi Stolo, cumpărătoru acestor binale cerând de [la] [1] Depert[a]ment adeverirea acestui zapis, au venit de faţă înaintea noastră atât hagiica Velica soţia răp[osatu]lui Hagi Theodosie Gabrovalău, cât şi clironomul său Iona al treilea log[o]-[f]ăt vânzători şi intrând în cercetare [şi] [1] ne îndestularăm de la numiţi[i], că au aceste binale clironomie de la numitul răp[osatul] Hagi Theodosie şi că rămâind cu [da][1]tori[i] de la numitul răp[osat], alt mijloc n-au avut a le plăti, decât a vinde aceste acareturi de [bună vo][1]ia cu ştirea şi primirea vecinilor şi a rudelor şi de bună voia lor au vândut aceste binale numi[tu][1]lui Hristii Papazoglu, de la carele primindu-şi toţi bani[i] deplin ce să coprind într-acest zapis, i-am dat şi sineturile cele vechi acestor binale, iar pentru rudele ce au cădere de protimisis, zis-a atât vânzători[i] cât şi cumpărătoru prin vechilul său, că volnici sânt oricând a-i răspunde arătaţi[i] bani cu dobînda lor şi a le lua ei binalele acestea. Drept aceia, spre a fi vânzarea aceasta temeinică, s-au adeverit zapisul şi cu iscălitura noastră şi cu pecetea Depert[a]mentului ca să-şi aibă chiria. Şi urmarea întocmai după cum să coprinde. [1]825 iunie 17.

Mihai Cornescu mare logof[ăt].

(L. S.)

Nr. 778/825

Das vorstehendes Verkaufs — Instrument, jenseits durch den Schreiber Kiriza Dascal Domnesk für die des Schreibens unkundige Hadschika Velika Wittwe des verstorbenen Hadschi Thudosi Gabrovali (Verkäufer des Hauses)[2], dann von 3-ten Lo-

[1] rupt.

[2] paranteza în text.

gofet Joana als Verkäufer und erben von Joan D-to Kelivaraï[1] als Zeuge, dann von Joan Nicolai Mimi als Nachbar ung Zeuge gefertiget — und diessaits vom Logofeten des Departaments des Auswärtigen Angelegenhaiten Herre Michalaki Cornesco Logofet bestättiget, und mit dem Logofetti — Siegel versehen worden sey, wird zur Steuer der Wahrheit von Amtswegen bekräftiget.

(L. S.)

K. K. Agenzie — Kanzley

Bucurest den 29-ten Juni [1]825

[indescifrabil]

Nr. 778/825

Contractul de față a fost confirmat pe de o parte de logofătul treburilor din afară domnul Mihalache Cornescu și încheiat de cealaltă parte de scriitorul Chirița dascăl domnesc, scriitorul pentru neștiutoarea [de carte] Hagica Velica, văduva răposatului Hagi Tudose Gabrovali (vînzătoarea casei) apoi de Iona al treilea logofăt vînzător și moștenitor, de Ioan zis Kelivaraf ca martor, apoi de Ioan Nicolai Mimi ca vecin și martor și pentru credință și adevăr, va fi întărit oficial și se va prevedea cu sigiliul logofețesc.

Cancelaria Agenției Chesaro-Crăiești

București 29 iunie [1]825

[indescifrabil]

Original romînesc și german, hîrtie, cu o pecete inelară în tuș negru și pecetea departamentului, precum și a agenției austriace din București, în tuș negru; nr. inv. 35.836.

---

[1] corect Kalifarov (Călifaru).

144.

1825 iunie 9.

Adică noi cei mai jos iscăliți Velica hagiica, soțiia răp[osatu]lui Hagi Theodosie Gabrovalău, cu nepotu-mieu Iona, clironomul răp[osatu]lui și al mieu, încredințăm pă ci[n]st[ita] Logofeție pentru casele cele mari ce sănt făcute de răposatul soțul mieu pă pămănt din Curtea Vechi, cumpărat și cu cafeneaoa și cu puțin loc dintre cafenea, care sănt la poarta din sus ce au fost Curte Veche și acum le vindem pentru datoriia răp[osatu]lui a să plăti. După cererea ce ni s-au făcut pentru rude, arătăm că alte rude pănă la veri primari nu avem, cărora să li să cază protimisis și să nu fie iscăliți. Și spre a să întări zapisul de ci[n]st[ita] Logofeție dăm acest c[in]st[it] grafon al nostru spre credință. [1]825 iunie 9.

Velica soția răposatului Hagi Theodosie întăresc și-mi pun pecetea [1]

Iona al treilea logofăt nepot și moștenitor întăresc cele de mai sus [1]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuș negru; nr. inv. 35.834.

145.

1825 iunie [înainte de 16].

Adică eu cea mai jos iscălită încredințez cu zapisul mieu la măna dum[nea]lui Hagi Agop, fiul lui Hagi Chiorcu Nazaretoglu, precum să să știe că rămăindu-mi de la răposat soțul meu, pit[a]r Nicolae Gărdescu, dooă prăvălii în tărgu, pe ulița cea mare din Șalvaragii, cu locul lor moștenesc, ce merge în dos pănă în zidul Curții domnești cei Vechi, după cum zapisele cele

[1] semnătura în grecește.

vechi arată, având și pivniță sub amândooă și să învecinesc din sus cu o prăvălie ce era a casii răp[osatu]lui sărd[a]rului Dimitrie Mihuleț, și din jos cu prăvălia Ghinii șalvaragiu, care prăvălii le-au avut și răp[osatul] clironomie de la părinți. Și fiindcă au rămas o sumă de bani datorie, făcută de răp[osatul] în viață și creditorii m-au strâmtorat foarte a le plăti și pentru ca să nu mă îngreunez cu dobânzile mai mult, am vândut dum[nea]lui mai sus-numitului neguțător o prăvălie dintr-acestea, în taleri 13.000, adică treisprezece mii, aflându-să și vecinii din sus cu prăvăliia ce au cumpărat de la casa răp[osatul]lui sărdarului Dimitrie Mih[ule]ț.

Dar pentru că sub amândooă prăvăliile este o pivniță și ca să nu să mai osibească, au cerut de i-am dat cu schimb și pe cealaltă prăvălie, dându-mi în loc prăvălia de alăturea ce au cumpărat-o de la casa sărd[aru]lui Mih[ule]ț, lăsându-mi și chiria de la amândooă prăvăliile ce le-am dat, ca să o iau eu până la sfânt Gheorghe al **anului** viitor 1826, și de atunci înainte să le ia dum[nea]lui în stăpânire, pentru care mi-au răspuns dum[nea]lui toți banii de mai sus ai vânzării.

Drept aceia, făcându-se această vânzare și schimbu prin bună învoire și cu știrea dum[nea]lui slugerului Ioan Gărdescu, cumnatul meu ce mai jos s-au iscălit, spre a-i fi dum[nea]lui stăpânirea de temeiu în veci și nesupărat de către nimeni, i-am dat și toate sineturile cele vechi ce s-au găsit ale acestor dooă prăvălii, precum și dum[nea]lui mi-au dat zapisile prăvăliei, ce am primit-o în schimb.

Și neștiind eu carte, am rugat pe dum[nea]lui sluger Gărdescu, cumnatu-meu, de m-au iscălit, puindu-mi și degetul în loc de pecete, ca să să crează. 1825 iunie.

Eu Lucsandra, soția răp[osatu]lui pitar Nicolae Gărdescu,
vânzătoarea adeverez

Ioan Gărdescu sluger mart[or]

Maria Buiasca, sora răp[osatu]lui pitarului Gărdescu,
mărt[urie]

Ghinea Radu șalvaragiu, vecin și martor

Pe verso:

De la Logofeţia cea Mare a Ţării de Sus

Cu dooă asemenea zapise, prin care vinde Lucsandra pităresa Gărdeasca, o prăvălie din dooă, ce i-au rămas de la răp[osatu]l soţul său pit[a]r Nicolae Gărdescul, la Hagi Agop fiul lui Hagi Chiorcu Nazaretoglu iar cealaltă prăvălie o dă schimbu numitului (căci amăndooă să află pă o pivniţă şi nu le poate despărţi)[1] şi priimeşte de la numitul hagiu altă prăvălie ce are şi el acolo alături, cumpărată de la casa răp[osatu]lui Dimitrie Mihuleţ, viind la Logofeţie amăndooă părţile, însă pit[ă]reasa prin vechil dum[nea]lui slugerul Ioan Gărdescul cumnatu-său, fratele bărbatu-său, ce este îngrijitor asupra casii mortului. Avănd Gărdeasca şi copii, au cerutu a să adeveri, arătîndu cu sineturi că prăvăliile sînt bune şi drepte ale răp[osatu]-lui pit[a]r Nicolae Gărdescul, soţul vînzătoarei, şi vinde pe una dintr-însele ca să plătească datoria ce i-au rămas de la bărbatu-său, căci cu dobînzile să încarcă şi intră casa în mai mare greutate; iar pe cealaltă o dă schimbu pă asemenea prăvălie, că cu acest mijloc s-au îndemnat muşteriul de au dat preţ bun; şi atăt pentru prăvălii că sînt făr de pricină, cît şi pentru datorii că sînt adevărate, încredinţă Logofeţia însuşi numitul sluger, dînd şi foaie de datorii coprinzătoare de t[a]l[eri] 12.508 după a căruia încredinţare să primeşte şi vînzarea şi schimbul ce face. Şi aici fiind şi pit[ă]r[ea]sa Lucsandra, am trimis pă Gheorghe Teodorescul log[o]f[ă]t de divan, de au întrebat-o şi pe însăşi, şi au adus răspuns că cu voia şi primirea ei este, fiind acesta mijlocul cel mai bun spre folosul copiilor. S-au întrebat pentru rude şi vecini, şi iarăşi slugerul Gărdescu încredinţă că nu mai sînt alte rude, cărora să li se cază protimisis, precum şi vecini; de o parte este prăvălia care o ia schimb de la Hagi Agop, şi despre alta este Ghinea şalvaragiul, carele au iscălitu. Deci aceste dooă prăvălii ale pit[ă]r[e]sii, fiindu-i rămase de la răp[osatul] soţul său, de la carele rămîind datorie neplătită şi pentru datorii a să plăti prin ştirea celui mai de aproape rudă şi îngrijitor, vînzîndu-să una dintr-însele, primită este vînzarea, iar ceialaltă făcîndu-se schimbu şi la mijloc nefiind vreo

---

[1] paranteza în text.

pricină înpotrivitoare, cum şi pentru prăvălia ce o ia schimb de la H[agi] Agop, fiind ştiută că au cumpărat-o şi el prin ştirea şi adeverirea Logofeţiei şi este dreaptă a sa; şi la schimb nefiind trebuinţă a să întreba rudele şi vecinii, s-au adeverit zapisele şi de către noi, ca H[agi] Agop să stăpânească acele dooă prăvălii, ce le-au luat acum de la pit[ă]r[ea]sa, una prin cumpărătoare şi alta prin schimb şi pit[ă]re[a]sa să-şi stăpînească, pe seama copiilor, prăvălia ce o ia prin schimb de la H[agi] Agop, trecîndu-să şi în condica divanului. [1]825 iunie 16.

Mare Logof[ăt]

Răduc[anu] stolnic

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi: nr. inv. 69.832, nr. 15

146.

1826 iunie 10.

Τὸ ὅτι τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ Διμποβίτζας, ὄπισθεν τοῦ καφφενέ τοῦ Χαιβερτζίογλου, τρέχει εἰς τὴν ἰδίαν μάτκαν του, πρό τοῦ νά κτισθοῦν τά ἐκεῖ πλησίον κτήρια, εἰς τήν ὁποίαν ευρίσκεται καί τρέχει τήν σήμερον καί δέν ἐξέκλινε καθόλου, μήτε αφ᾽ ἑαυτοῦ του, μήτε ἔκ τινος ἄλλου ἐμποδίου ἀπό τά ὅρiά του, ἠξεύρομεν καὶ μαρτυροῦμεν ἐν καθαρῷ συνειδότι, καί ἔστω τό παρόν μας εἰς ἔνδειξιν.

τῇ 10 ᾽Ιουνίου. 826. Βουκουρέστι.

Ἰώαvης Δημητράκης (?)

Αθανασις ραδου ποεiαντζις μρατερο

Ιωανες γ' λο(γοθέτ)ης μαρτυρῶ.

Faptul că apa rîului Dîmboviţa, în spatele cafenelei lui Haiverciogiu, curge în propria-i matcă, înainte de a se zidi clădirile aproape de acolo, în care (matcă) se găseşte şi curge şi

astăzi şi nu s-a abătut de fel, nici de la sine, nici din vre-o altă împiedicare, din marginile sale, ştim şi mărturisim din curată conştiinţă şi să fie cea de faţă a noastră mărturisire spre ştiinţă. La 10 iunie [1]826. Bucureşti.

Ioan Dumitrachi

Atanasie Radu boiangiu mărturisesc

Iona al treilea logofăt martor

Original grec, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 35.837.

147.

1826 iulie 6.

Γρόσια 978: ἤτοι γρόσια ἐννεακόσια εὐδομῆντα ὀκτώ ἔλαβον παρά τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μητροπολίτου κυρίου Γρηγορίου διὰ 488 σώματα βιβλίων τὰ ὁποῖα ἐτυπώθησαν εἰς λογαριασμόν τῆς πανιερότητος του εἰς τὴν τοπογραφίαν μας.

1826 'Ιουλίου 6 — *Κ. Καρακάσης ἰατρός.*

Groşi 978: adică groşi nouă sute şaptezeci şi opt am primit de la înalt prea sfinţitul mitropolit chir Grigorie, pentru 488 exemplare de cărţi ce s-au tipărit în socoteala prea sfinţiei sale în tipografia noastră. 1826 Iulie 6.

C. Caracaş medic

Original grec, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 42.979.

148.

1826 septembrie 8.

† Adică noi cei mai jos iscăliţi dăm acest zapis al nostru la cinst[ită] măna dum[nea]lui **fost mare** dvor[ni]c Mihalache Ghica, precum să să ştie că avănd noi o grădină şi cu vie însă rămasă de la răposaţi părinţi[i] noştri, pă moşia sfintei Mitropolii, pă Pod lui Şărban Vodă, la streajă, la faţa podului ţine stănj[eni] doi şi jumătate iar în dosu grădina pă unde să află gardul tras linie despre apus pă lîngă ulucile dum[nea]lui şătrar[u]lui Nicolae pănă în vărful dealului iar despre răsărit vine pă muchea dealului şi să închee iarăşi la uluce. Chiria să plăteşte la sfănta Mitropolie pă anu t[a]l[eri] cinci, parale zece.

Şi fiindcă pentru datoriia părintească ce ne-au rămas şi făcăndu-ne trebuinţă de bani a înzestra şi o sor[ă] a noastră ce este de vărsta căsătorii, de a noastră bună voe cu tocmeală bună drept t[a]l[eri] 1000, adică una mie, am văndut-o dumn[ea]lui nesiliţi de nimeni. Şi această grădină are într-ănsa pomi 115.

Deci dar să aibă a stăpăni dumn[ea]lui, copii din copii dumn[ea]lui, nepoţi, strănepoţi căţi dumnezeu va dărui, dănd şi zapisile cele vechi ce le-am avut noi.

Şi pentru de a fi temeinică credinţă ne-am iscălit mai jos ca să să crează şi neştiind carte ne-am pus degitile în loc de pecete iscălindu-să şi vecini ca să să crează. [1]826 sept[em]vr[ie] 8.

Eu Nicola vănzător

Eu Ioan, **fratele** lui, vănzător

Eu Hristina sora vănzătoare

Niculae şătrar vecin mart[ur]

Eu Dumitru săntu martur

Ivan plugar martur

† Şi am scris eu log[ofătul] Stoica cu zisa şi cu învăţătura dumn[ea]lor, rugăndu-mă de i-am şi iscălit ne[ştiind] [1] carte şi sănt şi mart[ur].

---

[1] rupt.

[Hotărîrea mitropolitului]

Grigorie cu mila lui dumnezeu arhiepiscop
și mitropolit Ungrovlahiei

Dumn[ea]lui **fost mare** dvornic Mihalache Ghica cumpărînd hrisis al locului cu acest zapis de stînjeni ce să coprind mai jos, ni l-au arătat și noaă după obicei cerînd a i să da întărire. Deci ca să fie (ca să fie) stăpînirea hrisisului nebîntuită, îl întărim și noi, avînd dumn[ea]lui slobozenie de a-și face pre dînsul, în staria precum să află, orice acareturi va voi spre folosul dumn[ea]lui cu vînzare de vin și rachiu; iar urmîndu-i dumn[ea]lui trebuință ca să curețe cevași din piscul dealului spre îndreptarea clădiri[i] binalelor ce va face, pămîntul ce să va aduna să să pue de o laturi păstrîndu-să fiind trebuincios sf. Mitr[opolii] a-l ridica. Și pentru obicinuitul embaticu, pentru hatîrul dumn[ea]lui, am primit a da tot chiria ce da și mai nainte, adică po t[a]l[eri] cinci, p[a]r[ale] zece pă fieșcare an, atîta numai zicem că déca pentru puțina sumă t[a]l[eri] cinci, p[a]r[ale] zece, va trece cu vederea Mitropolia de a face vreo supărare, nici dumn[ea]lui sau altul după dumn[ea]lui cu cuvîntul acesta de nesupărare să nu aibă voie a-l înstreina de la sf. Mitr[opolie] precum și de să va vinde cîndva acest acaret, să fie prin știrea sf. Mitr[opolii] ca cu acela să-și facă deosebit așăzămînt. Iar locul măsurîndu-să, au eșit s[tîn]j[eni] 63, p[a]lme 3 spre miazăno[a]pte și spre miazăzi pă ocolul coastii s[tîn]j[eni] 64, p[a]lme 3; iar spre răsăritu pă coastă s[tîn]j[eni] 19, p[a]lme 2.

(L. S.)

1827 mart[ie] 1

Trecut în condica de iconomii

† Isaia iconom[u]l Mitr[opolii]

Pe verso:

De la Logofeția Mare a Țării de Sus

Cu acest zapis dă vănzare grădinii cu via ce în față să arată, viind la Logofeție unul din vănzători, anume Nicola cu dumn[ea]lui **fost mare** dvor[ni]c Mihalache Ghica, cumpără-

torul, au cerut adeverire zicănd Nicola că grădina şi via aceasta ce iaste pe pămăntul sfintei Mitropolii, fiindu-le rămase de la părinţi, au văndut-o ca să plătească şi datoriia părintească, să înzestreze şi pe o soră a lor ce este în vărstă de măritat şi cu toate că Nicola să văzu a fi şi el nevărs[t]nic, dar vănzarea văzăndu-să făcută pentru neapărată trebuinţă, care şi de pravilă sănt primite, s-au întrebat de au iscălit zapisul toţi cei ce au cădere de protimisis (căci din cartea sfintei Mitropolii stăpăna pămăntului să văzu zapisul adeverit) [1] şi răspunse că alte rude sau vecini nu mai are cărora să li să cază protimisis, afară numai din dumn[ea]lui şătrarul Nicolae vecinul, carele nu voeşte nici a iscăli, nici a număra banii; pe care şătrar aducăndu-l înaintea mea, i s-au făcut întrebare de ce nu iscăleşte sau de voeşte să cumpere, să numere banii. Şi au dat răspuns că pricina pentru care nu iscăleşte este că au înţeles cum că dumn[ea]lui fost mare dvor[ni]c nu cumpără pentru dumn[ea]-lui ci pentru altul strein, căruia i s-au zis să iscălească la zapis şi pă urmă de va dovedi cum că nu este pă seama dumn[ea]lui dvornicul cumpărătoarea aceştii grădini şi vie, ci pentru altul strein, să aibă a-i întoarce suma banilor din zapis şi să ia dum[nea]lui grădina aceasta şi via; pe care această legătură rămăind mulţumit şătrarul au şi iscălit la zapis cum să vede. Iar pentru bani ca să nu să prăpădească fiind vănzătorii copii nevîrs[t]nici, s-au dat în păstrare la Deper[ta]mentul Epitropii Obştirilor, ca epitropia să îngrijească a plăti şi datoriia părintească a lor cătă va fi adevărată, s-o înzestreze şi pe fată cu ceiace va mai rămănea din suma banilor.

Cu acest mijloc dar de mai sus arătat s-au adeverit zapisul acesta şi cu a noastră iscălitură ca să-şi aibă urmarea şi paza trecăndu-să şi în condica divanului spre a stăpăni dumn[ea]lui fost mare dvor[ni]c Mihalache Ghica cu pace. 1827 apr[ilie] 26.

Alecsandru Ghica mare log[o]f[ăt]

Trecut în condică.

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mitropolitului în tuş negru; nr. inv. 12.386.

[1] paranteza în text.

149.

1827 iunie.

Dau credincios zapis al mieu la măna dum[nea]lui chir Hagi Kivork Nazaretoglu, precum să s[e] ştie că prin bună învoială am făcut cu dum[nea]lui schimb o prăvălie, ce o am avut cu locul moştenescu în uliţa Sarafilor, luată tot de l[a] d[umnea]lui cu schimb, precum sineturile ce i-am dat arată, dăndu-mi altă prăvălie asemenea, tot pe acea uliţă, ce au avut-o d[umnea]-lui cumpărată cu locul moştenesc, de l[a] Matei croitorul, precum iarăşi sineturile ei arată, care mi s-au încredinţat; şi pentru că prăvălia ce i-am dat eu, are loc mai mult şi este alăturea cu alte trei prăvălii ale dum[nea]lui, mi-au dat şi adaos t[a]l[eri] 2800, adică dooă mii opt sute, care i-am şi primit toţi deplin.

Drept aceia să stăpănească dum[nea]lui cu bună pace, nesupărat de către nimeni; însă fiindcă eu, după trebuinţa ce am avut, am fost luat chiria aceştii prăvălii încă pe doi ani înainte, de l[a] chir Morenul chiriaşul, adică de la sfă[n]tul Gheorghe al următorului an 1[827], pănă la sfă[n]tul Gheorghe al viitorului an [1]829, de aceia şi dum[nea]lui să aibă a lua chiria prăvăliei ce mi-au dat-o schimb, asemenea pănă la acel soroc al anului [1]829, sfă[n]tul Gheorghe, îngrijind dum[nea]lui a pune om cin[stit], ca la numitul soroc să facă teslim prăvălia, precum acum să află, făr dă a fi stricăciune întru nimic. Iar, ferească dumnezeu, pentru vreun foc întămplăndu-se pănă la acest soroc a veni din altă parte şi nu din pricina chiriaşului ce va pune dum[nealui, atunci să nu fie răspunzător.

Şi spre încredinţare am dat d[umnea]lui acest zapis cu iscălitura şi pecetea mea, iscălit şi de dum[nea]lui sluger Iancu Gărdescu, cumnatul mieu, dăndu-mi şi dum[nea]lui asemenea zapis. [1]827 iunie.

Eu Lucsandra soţia răp[osatu]lui pit[a]r[u]lui Nicolae Gărdescu adeverez

Ion Gărdescu sluger mart[or]

Original romînesc, hîrtie, cu o pecete inelară în tuş negru; nr. inv. 69.832, nr. 18.

150.

1827.

Adică eu care mai jos mă voi iscăli încredințez cu acest zapis al mieu la măna dumn[ea]lui chir Hagi Chiorcu Nazaretolu, precum să s[e] ştie că avănd o prăvălie în Cojocari[i] supţiri, pă uliţa cea mare, dată şi mie dă zestre dă părinţii miei pe [care] [1] prăvălie dă a mea bună voie, nesilită dă nimeni şi [pentru trebuinţa] [1] ce am avut la măritişu fii-mi Zinchii, am văndut-o şi eu numitului neguţător, drept t[a]l[eri] 9000, adică nooă mii, cu bani gata pe care i-am şi primit bani toţii dăplin. Şi dumn[ea]lui să aibă a stăpăni cu bună pace, nesupărat de nimeni, pentru căci această vănzare s-au făcut cu ştirea tuturor rudelor mele şi a tuturor celor ce au protimisis; însă această prăvălie are o odaie în dos şi dooă odăi d-asupra şi cu curticica ce o are în dos, cu locu ei moştenesc şi [pe de o] [1] parte să înveeineşte cu prăvălia răp[o]satii nepo[ată-mii] [1] . . . şi pă de altă parte cu poarta hanului răp[osatu]lui sărdar Costache din Piteşti fiind tot într-un părete şi tot într-un veliş cu prăvălia răp[osa]ti[i] nepoatii-mi şi cu poarta hanului.

Şi această prăvălie nu are alte sineturi mai vechi, căci sineturile ce au fost ale pămăntului cănd s-au cumpărat dă răp[osat] tată-mieu făcănd han pă dănsul şi trei prăvălii în faţa podului, pe care han, cănd l-au văndut răp[osat] tată-mieu au dat şi sineturile locului acelui cumpărător al hanului rămăind [nu] [1] mai aceste trei prăvălii cu locul lor, pe care prăvălii n[i] le-a dat nooă dă zestre la trei surori precum să coprinde în foile noastre dă zestre. Drept aceea în puterea acestui zapis al mieu să aibă a stăpăni cu bună pace precum mai sus zăc, după cum am stăpănit şi eu pănă acum. Şi pentru mai adevărată credinţă am rugat pă scriitoru acestui zapis dă m-au iscălit puindu-mi şi degetu în loc de pe[cete] [1] ca să [se] crează. [1]827.

Eu Biţa fiica răp[osatului] Hagi Anton . . [1]

Eu Zoiţa sora ei mart[oră]

---

[1] rupt.

Eu Anghelica H[agi]ca **sora ei** mart[oră]
Eu Costache cu soţia mea Zinca **fiica ei** martur
Eu Alecu Boirescu **fost** vătaf mart[or]
Eu Costache Popescu mart[or]
Eu Stoian cojocar martu[r]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 49.150.

151.

1828 august 31.

† Adică eu Ioniţă înpreună cu frati-mieu Mihaiu cărciumaru încredinţăm cu zapisul nostru la mîna dumn[ea]lui log[o]fătului Minea precum să să ştie că avănd noi o casă aici în Bucureşti, în mahalaoa ceauşului Radu, rămasă clironomie de la răposata mătuşa noastră Miţa, care şi prin diiată ne lasă clironomi de a-i căuta sufletul după orănduială; din care am şi căutat sufletul pănă acum de la noi, iar acum ne mai avănd mijloc cu ce a-i mai căuta, am făcut-o vănzătoare mai sus arătata casă, cu locul ei, căt se vede, pentru care să plăteşte mila pămîntului la spitalul sfănt[u]lui Pandelemon pă an t[a]l[eri] 15, adică parale cincisprezece. Deci găsindu-să dumn[ea]lui mai sus numitul muşteriu ca să o cumpere, de a noastră bună voie, nesiliţi dă nimenea, cu ştirea rudelor noastre şi a vecinilor inprejuraşi, am văndut-o dumn[ea]lui drept t[a]l[eri] o mie şase sute cincizeci, care bani i-am primit pă toţi deplin în mîinile noastre, i-am dat şi noi acest zapis iscălit de noi, neavănd alte sineturi vechi. Însă casa să vecineşte dăspre răsărit cu jupăn Gheorghe cavafu, iar dăspre apus cu jupăn Gheorghe săpunar şi dăspre miazănoapte cu jupăneasa Ilincuţa şi dăspre miazăzi cu drumul. Această casă de mai sus să aibă dum[nea]lui a o stăpăni în bună pace, atăt de către noi şi de către copii noştri şi de către tot neamul nostru, dumn[ea]lui, copii dumn[ea]lui, nepoţi, strănepoţi căţi dumnezeu îi va dărui, avăndu-o în veci nestrămutată.

Şi cănd s-au făcut acest zapis au fost şi alţi oameni cinstiţi faţă, care mai jos să vor vedea iscăliţi, rugănd-o şi pe cinstita Mare Logofeţie de au adeverit acest zapis.

Şi noi pentru mai adevărată credinţă, neştiind eu Ioniţă carte, am rugat pă frati-mieu Mihaiu de m-au iscălit pă mine, ca să să crează. 1828 avg[ust] 31.

Eu Ioniţă, vănzătoru

Eu Mihai **fratele lui** Ioniţă împreună cu femeia mea, vînzător [1]

Niţu cavafu martor

Constantin Ianachi [1]

Gheorghe cavaf martur

Ioniţă Rîioşanu al treilea sluger

Şi am scris eu Ghiţă logofătu dă divan cu zisa numiţilor şi mart[or]

Pe verso:

De la Logofeţia Mare a Ţării de Sus

Fiindcă Ioniţă Rîioşanu ce este vecin cu această casă au cerut protimisis şi cumpărătorul logof[ă]t Mina ş-au primit atăt bani[i] cumpărători[i] casii, lei o mie şase sute cincizeci, cât şi alţi lei dooă sute dooăzeci, cheltuiala meremetului, prin Dimitrie Harisiadis după cum au dat înscris numitu Mina de la trecutul apr[ilie] 21.

De aceia rămăne deacum înainte casa în stăpănirea numitului Rîioşanu şi cu această orănduială s-au adeverit zapisul trecăndu-să şi la condică. [1]830 maiu 13.

Costandin Golescu **mare logofăt**

Am citit Grigore Poenar sărdar condicar divanului.

Trecut în condică.

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.384.

---

1 semnătura în greceşte.

152.

1829 ianuarie 20.

Eu cea mai jos iscălită dau acest zapis al mieu la măna sființii sale preotului Mihai Filimon, spre a să știi că eu, avănd o casă de zestre de la părinții miei aici în București, în mahalaoa Manii brutarul, cu locul ei moștenescu și neputănd ca să o întămpin cu meremeturile cele de trebuință, din care pricină mergea tot spre dărăpănare din zi în zi, m-am învoit cu sființia sa și i-am văndut-o drept t[a]l[eri] 3300 adecă trei mii trei sute, pe care bani i-am și primit toți deplin în măna mea. Această casă dăspre răsărit cade cu fața în uliță în dreptul dosului grădinii dum[nea]lui dvornic Scarlat Grădișteanu, dăspre apus să vecinește cu grădina casii lui Grigorie lipcanul și a logofătului Bănică, dăspre miazănoapte cu casa jupănesii Aniții soția lui Iane jimblarul, dăspre amiazăzi cu ulicioara cea strămtă, ce este între locul mieu și între casa log[o]f[ătu]lui Costache Giurescu.

Iar spre științã arăt și aceasta, că răposatul bărbatul mieu polc[o]v[nic] Cost[an]d[i]n în viiață aflăndu-să, am cumpărat în t[a]l[eri] cinci sute o limbă de loc, înpreună cu o colibă de casă ce era pe dănsa, de la o Marița turcoaica, ce era alături cu această casă a mea de zestre și mergea până în ulicioară cea strămtă ce am zis mai sus, care loc de cumpărătoare, după săvărșirea răposatului au rămas întru a mea stăpănire prin hotărăre domnească spre oareșcare mulțumire pentru lipsa zestrii care am cercat, dănd eu sfinții sale și chiar zapisul turcoaicii cu care am văndut locul răposatului și alte zapise vechi ce s-au aflat ca să știe cum că și pe acel loc este iarăși bun stăpăn și nu are să cerce de către nimeni niciun fel de băntuire.

Drept aceia să stăpănească sfinția sa, precum și toți moștenitorii sfinții sale, casa cu tot locul acesta din plin, din neam în neam, în pace și fără de nici o supărare de către nimeni.

Și spre mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, atăt eu, căt și cei ce s-au aflat de față la această vănzare, adeverindu-se zapisele și de către cinst[ita] Logofeție cea Mare. 1829 ian[uarie] 20.

Elinca polcovniciasa adeverez

Costache Petrescu slugerul martur

Findcă dumneaei Elinca polcovniceasa vănzătoarea n-au putut veni la cinst[ita] Logofeţie ca să arate de este vănzarea făcută de bună voe şi a primit toţi banii vănzării, precum şi că nu are alte rude dă aproape, din porunca cinst[itei] Mari Logofeţii, am mers la numita de i-am făcut această întrebare şi mi-au arătat că casa este bună a sa fără nici o pricină şi bani[i] i-au primit toţi şi au iscălit.

Gheorghe Teodorescu logofăt

Și am scris eu logof[ăt] de divan Ioniţă al isprăvnicatului Ilfov. fratele vănzătoarei şi mart[or]

Pe verso:

No. 49

De la Logofeţia Mare a Ţării de Sus

Preotul popa Mihaiu Filimon au fostu venit la Logofeţie cerănd a să adeveri zapisul acesta de vănzarea casei ce face Elenca polcovniceasa cu locul ei moştenescu din mahalaua Mani[i] brutarul şi orănduindu-să Gheorghe Theodorescul logofătul de divan a face cunoscut rudelor şi vecinilor, Anastase Lăzărescul nepotul Elenchii vănzătoarea . . . . [1] [au] întors banii deplin talere trei mii trei sute preotului popii Mihaiu Filimon dăndu-i şi adeverinţă în scris de la trecutul febr[uarie] 21, căruia făcăndu-i-să întrebare tot prin orănduitul logofăt au arătat preotul că banii şi i-au primit şi adeverinţa este a molitfii sale; au făcut întrebare şi vănzătoarei şi au răspuns că şi-au primit banii deplin şi altă pricină nu are, iar că este această casă cu locul ei dreaptă a polcovnicesii Elenchii vănzătoarei drept lipsa ei dă zestre, s-au încredinţat Logofeţiia dintr-o anaforă a Depertamentului de Opt cu anul 1827 mart[ie] 20 întărită după mulţumire şi de măriia sa Grigore vodă Ghica când s-au fostu judecat numita cu Alecul al doilea vist[iar] fiul răposatul[ui] polcovnicul Costandin Zariianu ce au fost luat pe polcovniceasa în al doilea căsătorie. Drept aceia adeverează Logofeţia zapisul acesta spre

[1] rupt.

odihna răscumpărătorului Anastase Lăzărescul, trecându-să dupe orănduială și la condică. [1]829 martie 17.

Costandin Golescu **mare** log[o]f[ă]t

Am citit Grigore Poenariul condicar

'Original romînesc, hîrtie, fără peceți; nr. inv. 25.289.

153.

1829 martie 14.

Πρός τό ἔντιμον Δικανικὸν Διβάνι τοῦ Πριγκιπάτου τῆς Βλαχίας.

Μέ τό νά μή ἔμεινα εὐχαριστημένος εἰν τὴν ἀναφορὰν ὁποῦ ἔκαμεν ἡ μεγάλη λογοθετζία ἐπί τό δι'ἀγωγής προβλήματι τῆς Ζαφίρας συζύγου τοῦ Κύρ'Ιωάννου Δημητρίου Αὐστριακοῦ σουδίτου, ἀπαιτούσης τό χάνον 'Ρόσιου τό ἐξωπότερον διά ἀσφάλειαν προικός της, ὡς ἀγορασθέν μὲ γρόσια προικιμαία, καὶ γρόσια ἐξωπροίκων καί γαμικῶν δωρεῶν ὁποῦ τῇ ἐχαρίσθησαν ἐπί τοῦ στεφάνωμά του, ἀπελλάρω εἰς τό εὐγενὲς καί ἔντιμον Διβάνι δικαιολογούμενον, ὅτι ἡ μεγάλη λογοθετζία δὲν ἔκαμε τάς ἀναγκαίας παρατηρήσεις καί ἐξακριβώσεις εἰς τὰ δι' ἐνυπογράφου τακριρίου προβλήματά μου, τά ὁποία ἐδῶ νὰ τὰ ἐφαρμόση το τή ὑπαγόρευον τόν νόμον, καί οὕτω δικαίως καί νομίμως νὰ ἀποφασίση, ἀλλά τά παρέτρεξε διά νά ἀσφαλισθῇ ἡ προῖξ μέ οἰκονομικά σχέδια ὁποῦ ἐμεθοδεύθησαν ἐπί τής ἀγορᾶς τού χάνου ῥόσηου. 'Εγώ ζητῶ ἤδη παρά τοῦ Διβανίου δικαιοσύνην καὶ ἀκρίβειαν κατά τά προβλήματά μου, ἐκπλήρωσιν ἄν ἐγερθῶσι νόμημα, καί ἐπιμονήν τοῦ Διβανίου εἰς τό νὰ παῤῥησιάση ὁ κύρ 'Ιωάννης τό προτότυπον προικοσύμφώνον του, καί νά πιστοποιήση δι'ὅρκου ὅτι δὲν ἔγινεν το αὐτό καμμία παραλλαγή ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς ὑπανδρείας του, μήτε ἐπιδιόρθωσις, μήτε προσθήκη, ἐπειδή ἐγώ ὑποπτεύομαι εἰς τε τήν ποσότητα, καί εἰς τό πράγμα, καί ἔτι μᾶλλον δὲν δέχομαι νά ἦχεν ἡ σύζυγος τοῦ κύρ 'Ιωάννου τόσα γρόσια προικιμένα πεφυλαγμένα διά τήν ἀγοράν τοῦ χανίου, ἐν ᾧ εὑρισκοντας περασμένος εἰς τήν παράδοσιν τοῦ συντροφικοῦ λογαριασμοῦ εἰς τήν μεγάλην λογοθετζίαν τῶν ἐξωτερικῶν, ὁποῦ ἔκαμον οἱ τιμιώτατοι Κύριοι Μιχαλάκης Στεριόπουλος, Παῦλος Βασιλείου Κάου καὶ Γεώργιος Λουκοβιτζ, ὅτι ἔχει νά λαμβάνῃ

ἡ Ζαφήρα γρόσια: 6392: τρέχοντα δι᾽ ὁμολογίας μὲ διάφορον, καί διά τοῦτο λέγω ὅτι ἡ ὁμολογία τῆς ἀγορᾶς τοῦ χανίου ἔγινε μέ γρόσια τοῦ ἀνδρός προσοφειλιμένα εἰς τούς κρεδιτόρους του, καί κατ᾽ οἰκονομίαν εἰς τό ὄνομα τῆς γυναικός του, μέ τό νά ἦτον ὁ κύρ Ἰωάννης Δημητρίου Ἀουστριακός σούδιτος. Ὅθεν ὡς καλός ἀμανετάρης ὁποῦ πρό ἑπτά χρόνον γνωρίζω τόν ἑαυτόν μου καί εἰς τά τρία ἐκαρέτια τοῦ κύρ Ἰωάννου δηλαδή τό ἐν Βουκουρεστίῳ ὀσπήτιόν του, τὸ μούλκι του φακαγένι, καί τό χάνι ῥόσιου ὧν τά σενέτια εὑρίσκονται ἐνεχυρασμένα εἰς ἐμένα διά γρόσια ὁποῦ μέ χρεωστεῖ δι᾽ ὁμολογιάς του, χωρίς ποτε νά με εἰπῇ ὅτι εἶναι προικιμαῖον τό χάνι, ἀλλ᾽ ἤδη ἐπί τῆς χρεοκοπίας του ἐκαιροφυλάκτησε διά τῆς γεγονίας ἀπατηλῆς οἰκονομίας νά ἀσφαλίσῃ τήν σύζογόν του, ἐν ᾧ ἔδει ἡ μεγάλη λογοθετζία ἐμφανισθέντων τών κρεδιτόρων νά κάμῃ δι᾽ ἐπιτιμίου καταγραφήν ὅλης τῆς κινητής του, καί ἀκινήτου περιουσίας, νά πιστοποιήσωσι δι᾽ ὅρκου ὅ τε κύρ Ἰωάννης καί ἡ σύζυγός του ὅτι δέν ἔκρυψαν πράγματα ἐκ τῆς καταστάσεως τού, ὁποῦ ἐκ τῆς γενικῆς. μάσας νά ἀποζημιωθῶσι πάντες οἱ κρεδιτόροι κατά τὸ δίκαιον καὶ βαθμόν προτιμήσεως, αλλ᾽ ὄχι νά ἀφεθῇ ἡ περιουσία εἰς χεῖρας του χωρίς καταγραφήν, καί ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ νά ἐκπίπτῃ καί νὰ φθείρηται, καὶ αὐτοί μέν νά εὐζήσωσιν, οἱ δὲ κρεδιτόροι του νά πάσχωσι ζημιούμενοι. Παρακαλῶ οὖν ἐπί δικαίοις νά μοι δαθῇ ἀκρόασις καί νά ἐκδοθῇ δικαία κατὰ νόμους ἡ Διβανική ἀπόφασις.

1829: μαρτίου 14.

Γηγόριος Μπραγκοβάνος

Pe verso:

No. 128.

De la Divanul Judecătoresc. Cinstite dum[nea]ta **mare** hat[mane] al divanului, cu anaforaoa Logofeţiei Ţării de Sus, şi cu vechil din partea dum[nea]lui **fost mare** ban Grigorie Brâncoveanu să te înfăţişezi la divan înnaintea noastră. [1]829 mart[ie] 21.

fost mare sărd[ar]

Către cinstitul Divan Judecătoresc al Principatului Ţării Romîneşti

Fiindcă n-am rămas mulţumit de anaforaua pe care a făcut-o Marea Logofeţie asupra plîngerii în treaba Zafircei, soţia lui chir Ioan Dimitriu, sudit austriac, cerînd Hanul Roşu, pentru una din

două pentru asigurarea zestrei sale, ca fiind cumpărat cu bani de zestre, şi pentru banii în afară de zestre (parafernali) şi cu daruri de nuntă, care i s-au dat la cununia lui, — apelez la nobilul şi cinstitul divan apărător al drepturilor, că Marea Logofeţie n-a făcut observaţiile şi cercetările temeinice trebuincioase privitoare la treburile mele din tacrirul subscris pe care să le alăture aici, cum îi sugeră legea, şi astfel să hotărască în chip drept şi legiuit ci le-a trecut repede, ca să asigure zestrea cu socotelile băneşti care au fost născocite pentru cumpărarea Hanului Roşu. Eu cer acum de la divan dreptate şi acribie în treburile mele, îndeplinire dacă se vor trezi cele legiuite, şi stăruirea divanului ca să înfăţişeze chir Ioan actul original de zestre şi să încredinţeze prin jurămînt că nu i s-a făcut nici o schimbare din vremea căsătoriei lui, nici îndreptare, nici adăogire, căci eu am bănueli şi în privinţa sumei şi a afacerei, şi încă mai mult, nu primesc să fi păstrat soţia lui chir Ioan atîţia bani de zestre pentru cumpărarea hanului ; pe cînd, găsindu-mă în trecere la predarea socotelii tovărăşiei la Marea Logofeţie a pricinilor străine, pe care o făceau prea cinstiţii domni Mihalakis Steriopulos, Pavlos Vasiliu Kan şi Grigorie Lucovici, că are să primească Zafira 6392 groşi, mergînd cu adeverinţa cu dobîndă, şi de aceia spun că adeverinţa cumpărării hanului a fost cu banii bărbatului servind creditorilor lui, şi după economie, în numele soţiei sale, fiindcă chir Ioan Dimitriu era sudit austriac.

De aceia, ca bun amanetar pe care de şapte ani îl cunosc, şi pentru cele trei acareturi ale lui chir Ioan, anume casa lui din Bucureşti, moşia lui din Făcăeni şi Hanul Roşu, ale căror sineturi se află depuse amanet la mine, pentru banii pe care mi-i datorează cu adeverinţa lui, fără să-mi spună vreodată că hanul este zestral, ci acum în vremea falimentului său a pîndit clipa să asigure pe soţia sa prin economia înşelătoare înfăptuită. Pe cînd trebuia Marea Logofeţie, cînd s-au înfăţişat creditorii, să facă drept pedeapsă catagrafia întregii lui averi mişcătoare şi nemişcătoare, să încredinţeze prin jurămînt şi chir Ioan şi soţia lui că n-au n-au ascuns lucruri din avutul său, cînd din masa generală să se despăgubească toţi creditorii, după dreptul şi gradul preferinţei, ci să nu fie lăsată averea în mîinile lui, fără catagrafie şi zi cu zi să cadă în ruină şi să se distrugă, şi ei să trăiască bine, iar

creditorii lui să sufere păgubiţi. Mă rog aşa dar, în vederea celor îndreptăţite, să mi se dea ascultare şi să se pronunţe hotărîrea dreaptă, după legi, a divanului. 1829 martie 14.

Grigore Brîncoveanu

Original grec, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 30.997.

154.

1830 februarie 15.

Incredinţez cu care mai jos mă voi iscăli la măna sfinţii sale maica Chiriachia monahia, precum să să ştie că o prăvălie cărciumă ce este în mahalaoa Caimata pi podu de piatră şi pă podul Tărgului de Afară, care prăvălie îi este rămasă de la răposatul bărbată-său Hagi Pantazi cel dintăi, iară nu de la neamul nostru, este slobodă de către noi şi de către tot neamul nostru să o dăruiască să o facă danie la mănăstire, pre[cum] au şi făcut la schitul Pasărea ce să prăzmueşte hramul sfintei troiţă, spre vecinică pomenire a neamului nostru. Şi pentru mai adevărată credinţă m-am iscălit, [1]830 fevr[uarie] 15.

Hagi Enache (?) **fiul lui** Radu adevăru [1]

Gheorghe Ioan al treilea martor [2]

Chiriac Nicolau martor [2]

Ioniţă **fiul lui** Stanciu martor

Am scris cu zisa dumnealui, log[ofătul] Mitr[opolii], proin Răzvănean[u]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 53.208.

---

[1] aşa în text.
[2] semnătura în greceşte.

155.

1831 martie 30.

Incredințăm noi cele mai jos iscălite cu acest zapis al nostru la mîna dum[nea]lui kir Moisi Istrail, precum să să știe, că avînd noi o pereche case cu dooă caturi pe Podul lui Șărban Vodă pe pămîntul sfintei Mitropolii, pentru care să plătește chirie pe an t[a]l[eri] optsprezece, le-am vîndut mai sus numitului în t[a]-l[eri] 17.000 adică șaptesprezece mii; care case le avem și noi rămase de la răp[o]s[a]t[u]l Hagi Gheorghie lumînărarul, fiul mieu, Marii și soțul mieu, Ecaterinii, vecinîndu-se în față cu podul și în dos cu Dîmbovița, iar de o parte este ulicioară ce merge tot la Dîmboviță și de altă parte este loc slobod care să stăpînește de Hagi Aleco șalvaragiu însă păretile caselor ce cade spre acest loc este făcut de tovărășie cu hagiu[l]. Deci dar vînzarea făcîndu-se de către noi pentru neapărate trebuințe ce avem, întîiu ca să plătim datoria ce am făcut la facerea acestor case și al doilea, ceia ce va rămînea să înpărțim între noi. De la care cumpărător priimind toți banii deplin i-am dat și noi seneturile cele vechi înpreună cu acest zapis, în puterea cărora rămîne a stăpîni mai sus numitul casile acestea cu bună pace în veci. Și fiindcă vînzarea s-au făcut atît prin știrea sfintei Mitropolii, stăpîna pămîntului, cît și prin știrea rudelor și a vecinilor ce se văd iscăliți am rugat și pe cinstita Logofeție de au adeverit cu iscălitura precum pravila orîndueşte pohtind și noi pe log[ofătul] scriitor de ne-au iscălit numele și noi am pus degetile față și cu martorii ce să văd iscăliți ca să să crează. 1831 martie 30.

Eu Mariia, muma răp[o]s[a]t[ului] Hagi Gheorghiie lumînăraru, vînzătoarea, adever[e]z

Eu Ecaterina, soțiia răp[osa]t[u]lui H[a]gi Gheorghe lumînăraru, vînzătoarea, adeverez

Vlad Petrescu ginerile și nepot[ul] mai sus numitelor mart[ur]

Hagi Spiridon șalv[aragiu] mart[ur]

Hagi Aleco Raduvici marturu

M[i]h[ai] logof[ăt] de taină mart[ur]

Ioniță Gheorghiu martor

Trecut în condica iconomii casii sf. Mitropolii. Manolache log[ofăt] iconom[ul] sf. Mitr[opolii]

Dumitru Gheorghiu martor

Fotache Manolescu mart[ur]

Mihail Andricu martur

Mateiu martor

Şi am scris cu zisa numitelor şi mart[ur] Matei Roşiescu log[ofăt] de d[i]v[a]n

Ocărmuirea sfi[n]tei Mitropolii

Văzîndu-să şi dă către smereniia noastră coprinderea acestui zapis îl întărim ca să-şi aibă noul cumpărător stăpînirea casilor cu pace de către sf. Mitropoliie însă cu aşăzămînt ca unde plătea vînzătoarele cîte t[a]l[eri] optsprezece chiriia locului sfintei Mitropolii, să plătească de acum înainte noul cumpărător cîte t[a]l[eri] doăzeci şi şapte prisosindu-să t[a]l[eri] noă pentru vânzarea hrisisului şi ţiindu-să de acest aşăzămînt cu răspunderea chirii la sf[înta] Mitropoliie, să fiie nesupărat. Şi cînd după vremi să va vinde la altă mănă, să fiie dator a da mai întîiu de ştire sf. Mitr[opolii], ca de nu va voi să cumpere să s[e] învoiască cu acel cumpărător pentru chiriie. 1831 maiu 14.

(L. S.) Iosif ocărm[uitor] sf[intei] Mitr[opolii] adeverez

Pe verso:

De la Logofeţiia Mare a Ţarii de Sus

Cu acest zapis au venit la Logofeţiie Mariia muma răp[o]s[at]ului Hagi Gheorghe lumănăraru vănzătoarea, înpreună cu noră-sa Ecaterina ce au fost soţie numitului răp[o]s[a]t de la care n-au rămas copii, făcănd rugăciune a să adeveri de Log[o]f[e]ţie, încredinţănd Mariia că toate rudele căte au avut cădere de protimisis s-au iscălit, adeverindu-să şi de prea sfinţiia sa ocărmuitoru sfîntii Mitropolii, stăpăna pămăntului precum să vede.

Iar pentru vecini s-au orănduit log[ofăt] de divan şi nevrănd să iscălească în sorocul cel orănduit s-au chemat la Logof[e]ţie cu zapciul şi au iscălit precum să văd.

Dar că au fost aceste case drepte ale răp[osatu]lui Hagi Gheorghe lumănărarul, au arătat zapis al lui Ioniţă şi Petru fiul lui Andreiu cu anul 1813 febr[uarie] 17 adeverit de răp[osa]t[ul] mitropolit Nictarie, prin care vinde lui Gheorghe Manciul lumănăraru o prăvălie cu odaia ei în Podul lui Şărban Vodă pămăntul sf. Mitr[opolii] arătănd şi suma stănjenilor.

Deci asupra aceştii vănzări ne mai rămăind altă pricină, adeverează Logofeţiia zapisul acesta trecăndă-să după orănduială şi la condică. 1831 iunie 14.

Iordache Golescu mare log[o]f[ă]t

Am citit Grigore Poenaru serd[ar]

Scris întocmai de mine Ilie Zmărăndescu log[o]f[ăt]

Original romînesc, hîrtie, cu sigiliul Mitropoliei aplicat în tuş negru; nr. inv. 69.841.

156.

1831 iunie 16.

† Incredinţez eu cel mai jos iscălit cu acest zapis al mieu la mîna dumn[ea]lui log[ofătu]lui Mihalache, fiul răp[osatu]lui Andricul, precum să să ştie că învoindu-mă cu dum[nea]lui am făcut schimb, dăndu-i adică eu numitului o pereche case cu dooă caturi ce le am în mahalaoa sfăntului Ioan cel Nou, pe Podul Beilîcului, cumpărate în t[a]l[eri] şaptesprezece mii, afară din alte cheltueli peste t[a]l[eri] una mie cinci sute, ce şi numitului îi sînt ştiute că am făcut la cumpărătoarea lor de la o Mariuţa muma lui Hagi Gheorghe lumînărarul şi de la soţia sa Ecaterina precum zapisul cel de cumpărătoare arată, adeverit fiind atît de mulţi martori şi de sfînta Mitropolie, unde să plăteşte chiria pămîntului pe an t[a]l[eri] dooăzeci şi şapte, cît şi de cinstita

Logofeţie a Ţării de Sus, pe care i l-am făcut teslim înpreună şi cu alte seneturi mai vechi cum şi t[a]l[eri] 15.800, adică cincisprezece mii opt sute bani gata, pe cari înpreună cu sineturile i-am numărat toţi deplin în mîinile dumn[ea]lui, care case să învecineşte de o parte cu Hagi Aleco şalvaragiu şi de ceilaltă parte cu ulicioara ce merge la Dîmbo[vi]ţă. Şi dumn[ea]lui mi-au dat mie patru prăvălioare ce le are tot pe acest pod cu poartă la mijloc clădite pe nooă stînjeni în faţa podului şi în fund pe marginea gîrlii, o pereche de case cu doo caturi, dupe cum se vede, care case şi prăvălioare să învecineşte despre o parte cu prăvălia răpo-[satului] banului Costandin Bălăceanul iar de ceilaltă parte cu casile dumn[ea]lui al treilea log[ofăt] Hristache, rămase fiindu-i şi dum[nea]lui de la părinţi, pentru care să plăteşte chiria pămîntului la mî[năs]tirea Mărcuţii pe an t[a]l[eri] nooă.

Deci schimbul acesta făcîndu-se între noi de bună voie, nesiliţi de nimeni şi precum eu i-am dat seneturile şi banii de mai sus, asemenea mi-au dat şi dumn[ea]lui zapisile cele vechi ale caselor şi ale prăvăliilor înpreună şi cu răvaşile de plata chirii locului ale mînăstirii Mărcuţa.

Drept aceia dar rămîne de acum înainte ca dumn[ea]lui mai sus numitul să stăpînească casile de mai sus arătate cu tot coprinsul lor, cum şi eu să stăpînesc casile şi prăvălioarele ce să arată mai sus, în bună pace, în veci unul de către altul, atît noi cît şi toţi moştenitorii noştri. La cari schimburi, cînd ne-am aşezat au fost atît alte obraze cît şi dumn[ea]lui log[ofătul] Mihai de taină, calemgiul cinstitei Logofeţii de Ţara de Jos. Pe care l-am şi pohtit amîndooă părţile, ca pentru mai temeinica încredinţare să să adevereze zapisile schimburilor prin dumn[ea]lui ori de vreo altă judecătoriie sau de dumn[ea]lui mare log[ofăt] de Ţara de Jos. Iar eu spre încredinţare m-am iscălit însumi cu mîna mea, faţă fiind şi martorii de mai jos ce să văd iscăliţi ca să să crează. 1831 iunie 16.

Moisi Israil adeverez, m-am şi iscălit în limba noastră după cum să vede. [Semnătura în ebraică]

Eu Neculae boia[n]giu mart[or]

† Eu log[ofătul] C[ostache] Mănciu (?) mărt[or]

Ioan R. (?) zapciu mart[or]

Florea star[oste] martor .

Voicu Petreanu mart[or]

Am scris cu zisa numitului Matei Roşiescu log[ofăt] de divan mart[or]

Pe verso :

De la Logofeţia Mare a Ţării de Jos

Cu dooă asemenea zapise de schimbul ce în faţă să arată viind la Logofeţie atît Moise Israil cît şi Mihalache Andricu, au mărturisit că l-au făcut de a lor bună voe nesiliţi de nimeni primind unul de la altul pă lăngă acest zapis şi sineturile vechi şi bani[i] ce să arată. Care zapis văzându-să urmat cu pravilnică orînduială adică mai mare preţul caselor ce dă Moise Israil lui Mihalache decît suma banilor nartului, nu să poate numi vînzare ci schimb şi la schimb protimisis neavînd nici rudele nici vecini[i], după cererea şi rugăciunea ce ne-au făcut amîndooă părţile, s-au adeverit zapisul acesta şi de către noi ca să-şi aibă urmare şi paza trecîndu-să şi la condica Logofeţii. [1]831 iunie 17.

mare logofăt

Am citit M[i]h[a]i logofăt de taină

Trecut în condică

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 69.842.

157.

1832 septembrie 30.

No. 171

Sfatul Oroş[e]nesc al Politii Bucureştilor

D. Doftor Arsache au plătit lei una sută doozeci şi cinci — pentru casa dumnealui ştab cu No. 1111 — din Văpsioa Roşie

de la iunie 1 pînă la dechemv[rie] 1, care ban[i] să întrebuințează după porunca stăpînirii la închirieri de case. 1832 sept[emvrie) 30.

(L. S.)

Cos[tan]din Cernovodeanu

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea Sfatului Orășenesc al Politii Bucureștilor în tuș negru ; nr. inv. 13.121.

158.

1832.

No. 92.

Sfatul Oroșănesc al Poliții Bucureștilor

Logof[ătul] Niculae au plătit lei doăzeci și cinci pentru casa sa de doi soldați cu No. 699 din Vopseaoa Neagră, de la iunie 1 pînă la dechemvrie 1 **anul** [1]832, care bani să întrebuințează după porunca stăpănirii la închiriere de case. [1]832.

C. Cernovodeanu

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea Sfatului Orășenesc din 1831, aplicată în tuș negru ; nr. inv. 12.459.

159.

1834 aprilie 3.

După punerea la cale ce s-au făcut de cinstitul Sfat și cu cinstita Agie, pentru mutarea căsarm[ei] a paznicilor de noapte ce era clădită vremelnicești în piață la poarta din sus înaintea bolților d. Hristea Papazoulu și s-au dat poruncă a muta această căsarmă sus și a o așăza la locu unde au găsit cu cale

Adresa din 30 septembrie 1832

dum[nea]lor boieri cileni ai cinstitului Sfat, d. stolnicul Staico și d. Hristofor Salonschi și d. arhitectonu Hartin.

După care dînd înscris d. Hristodor Papazoulu la cinstit Sfat, că mutarea căsărmii cei vechi cum și clădirea din nou o va face cu a du[mi]sale cheltuială, i s-au dat voie de către ci[n]st[itul] Sfat și însărcinăndu-mă pe mine a face această căsarmă, clădind totu din nou, cu dooă paturi căt și vatră pardosită cu cărămidă, pă din afară zugrăvită și alăturea scară pentru pogorît cu piciorul la Dîmbovița, fiind acolo vad de apă pentru obște, acum am săvărșit-o întocmai după porunca ci[n]st[itului] Sfat și a ci[n]st[itei] Agii cu toată cheltuiala mai sus numitului după înscrisu ce au dat și fiindcă această casarmă s-au făcut prin mine, primindu-și meșteri plata după listă, cum și cumpăratu materialelor cu plată până la o para, neavănd a mai da mai sus numitului nimic. Și spre încredințare am dat acest înscris. 1834 apr[ilie] 3.

Athanasie polc[ovnic]

Original romînesc, hîrtie, fără peceți ; nr. inv 35.838.

160.

1837 octombrie 20.

Printr-acest înscris se face cunoscut că un loc ohavnic cu casă ce-l am aici în București, mahalaoa Silivestrului, Văpseaoa Galbenă, supt N° 1670, în lungu uliții cei mari, stănjeni dooăzeci și cinci, iar în ceailaltă uliță d-a curmezișu stănjeni nooăsprezece, care pe de o parte în lungu se învecinește despre un fund cu un Gheorghe cismaru și sănt stănjeni treizeci și unu și dooă palme, iar pe de alta în lat cu un Manole călărașu și sănt stănjeni șaptesprezece și palme trei l-am văndut dumnealui arhitectului Conrad drept lei patru mii, pe care bani i-am și primit acum la facerea acestui zapis și eu am dat dumisale cartea mezatului ce o am de la Tribunalu de Comerț, cum și întărirea

domnească adică dooă documenturi în puterea cărora am luat și eu în stăpânirea mea ohavnică acel loc de la mezat.

Drept aceia va stăpâni dumnealui mai sus numitul cumpărător cum și urmași[i] dumisale acea casă cu locul ei înprejmuit cu uluce, precum astăzi să află în ființă. Și spre a d[umi]sale statornică și neclintită stăpânire, am rugat pe cinstita Mare Logofeție a Dreptății de a adeveri acest zapis de vănzare spre îndeplinirea pravilnicilor formalități și spre încredințare urmează a mea iscălitură. 1837 octo[m]vrie 20.

Alecsandru Ghica　　　　Maria Ghica

Eu Gheorghe cizmaru vecinu adeverezu

M-am iscălitu eu, cu a dumisale zisă, eu Ioniță cărciumar

Eu Manole călăraș, vecin adeverezu

Pe verso :

Logofeția Mare a Dreptății

După încredințarea ce au dat Logofeții Tribunalu de Comerțu al Ilfovului prin raportu cu No. 4099 deche[m]vr[ie] 14, **anul** 1837 pentru vănzarea unui loc moștenesc din mahal[aoa] Silivestru urmată de d[umnea]lui **fost mare** postelnic Alecsandru Ghica către arhitectonu Conrat drept lei patru mii, precum zapisu coprinde, că după cercetarea mijlocită și înfățișarea documenturilor s-au dovedit bun și drept al dum[nea]lui și zice Tribunalu că slobod este a-l vinde. Asemenea și cei cu cădere de protimisis, rude și vecini, după înscrisu ce au dat dumnealui, înștiințându-se toți, au iscălit în zapis afară de dumneaei postelniceasa Lucsandra Suțu a d[umnea]lui postelnicu Costache Suțu, care au dat înscris la 17 ale următoarei cerând a să adeveri zapisu vănzări[i] pă numile dumisale.

Pă temeiurile dar, de mai sus arătate, Logofețiia adeverează acest zapis de vănzare pe chipul dumnèaei postelnicesi[i] răscumpărătoarea, trecăndu-l și în condică după orănduială.

Marele logofăt al Dreptății B[arbu] Știrbei

Șefu Secsii

Sărdar Scarlat Tîmpeanu

No. 14
1838 fevr[uarie] 19.
Secsia al 3-lea, masa al 3-lea,
No. 167 al delii anul 1837.

Trimis fiind de dumnealui marele postelnic Alicsandru Ghica a primi bani[i] arătaţi după acest zapis, i-am primit eu cel mai jos iscălit. 1837 febr[uarie] 24.

Hristea Raţea

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 13.262.

161.

1838 octombrie 4.

În temeiul ordinului onor Poliţii cu No. 21.784 şi adresa onor Minister al Cultului cu No. 2653, am primit lei doă sute cincizeci de la d-lui aga Costandin Filipescu plata embaticului unui loc din Podu Mogoşoaia socotit pe anul 1837 de a cărora primire am dat aceasta. 1838 oct[ombrie] 4.

Pre[zident] D. Munteanu

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.388.

162.

1839.

Sfatul Orăşenesc din Bucureşti

No. 31

„Proprietatea Hagi Anica văduvă — din mahalaoa —[1] uliţa —[1] Văpseaoa —[1] no. 578 — are a răspunde lei opt sute

[1] loc alb în document.

şaizeci şi patru care-i va număra în trei rînduri, adică a treia parte acum, a treia parte după şase luni şi a treia după alte şase luni pentru optsprezece stînjeni în lungime ai aceştii proprietăţi în lucrarea canalului uliţii Tîrgului d-Afară, după chibzuirea făcută şi înalta poruncă dată, socotit cîte lei patruzeci şi opt stînjeni în lung şi spre ştiinţă s-au dat d-lui proprietarului aceasta supt pecetea Sfatului.

Bucureşti, anul 1839. (L.S.)

Original romînesc, tipărit, hîrtie; nr. inv. 40.218.

163.

1842 noiembrie 9.

Sfatul Orăşenesc din Bucureşti
anul 1842 luna noemv[rie] 9
No. 4706

Dumnealui deputatului mah[alale]lor Boteanu şi biserica Ene

Pentru îndestularea Capitali[i] de arsu lumînărilor de seu pă anul de la 1-u noemv[rie] curgător înainte, închei dum[neata] contract cu cîţiva din lumînărari pă preţ de lei doi, par[ale] dooăzeci şi opt, oca.

Sfatu alătură, d[omnu]le, dooă eczemplare de publicaţia ce s-au obştit prin buletin. Chestoru de[1] avis şi darabit spre ştiinţa tuturor de obşte atingătoare de vînzarea acestor lumînări şi cu mărunţişu şi pofteşte pă d[umnea]ta ca aceste eczemplare să slujească în acele mahalale spre ştiinţă de punerea la cale făcută în aceste şi întocmai urmare. Şi dovedindu-să vreunul din vînzători cu urmare înpotrivă sau asupra calităţi[i] sau asupra preţului şi a greutăţii lumînărilor spre paguba obşti[i] îndată să s[e] facă cunoscut Sfatului spre credincioasa punere la cale şi îndreptarea necuvinţii urmate.

[1] corect „dă".

Sfatul este bine încredinţat că d[umnea]ta te vei enteresa în privegherea şi păzirea aceştia ca o lucrare atingătoare de folos obştesc.

Prez[identul] Sfatului Iancul Filipescu

C. Pencovici

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 41.794.

164.

1843 februarie 25.

Printr-acest înscris al sfintei mă[nă]stiri Pasărea ce să dă la măna dum[nea]lui pitarului Grigorie Pleşoianu, să face cunoscut că avănd numita mă[năs]tire o prăvălie în Politia Bucureşti pă Podul Tărgului de Afară alăturea şi din sus de poarta caselor dum[nea]lui, de danie, cu înscris de la răposata Chiriachia monahiia şi fiind mă[năs]tirea Pasărea silită de bani atăt ca să-şi plătească rămăşiţa datorii la moşia Hodaia Mănciului ce au cumpărat-o schitul de la dum[nea]ei cocoana Marica Mănciuleasca, precum şi de a-şi hotărnici trei sforicele de moşie ce sănt călcate de vecini răzeşi, însă vatra mă[năs]tirii Pasărea de stănjeni masă şapte sute şi partea din hotarul Tămădău de stănjeni masă optzeci şi moşia Odaia Manciului de stànjeni masă doao mii doaozeci şi şasă, prin bună tocmeală şi învoială au văndut această prăvălie la dumn[ea]lui pitar[ul] Grigorie Pleşoianu în lei 15.000, adică lei cinsprezece mii însă cu această învoială ca să dea măn[ăs]tirii lei 11.000, unsprezece mii bani gata, şi pentru lei 4000 (patru mii), să-i hotărnicească mai sus arătaţi stănjeni de la căteştrele moşioarele, dănd la măn[ăs]tire căte doao planuri şi căte doao hotărnicii pentru fieşcare moşioară. Şi pentru că dumn[ea]lui pitarul au răspuns acum acei lei 11.000, unsprezece mii, iar pentru ceilalţi lei 4.000, patru mii, au dat înscris la mă[năs]tire că va hotărnici acum la viitorul mai, acele trei moşioare.

De aceia şi măn[ăs]tirea Pasărea îi dă acest zapis întărit cu iscălitura stareţi[i] şi pecetea măn[ăs]tiri[i] adeverită şi cu iscălitura sfiinţi sale părintelui Calinic, arhimandrit stareţu sfintei măn[ăs]tirii Cernica căreia îi . . . .[1] este supusă măn[ăs]tirea Pasărea şi dinpreună cu zapisul acesta îi mai dă măn[ăs]tirea Pasărea şi o c[asă] [1] danie a răposati[i] Chiriachi monahiia cu anul 1828 dechemvr[ie] 28, întărită şi de cinstitul Depert[a]ment al Optulea cu care au închinat acea prăvălie la Pasărea; asemenea îi mai dă şi alt zapis cu anul [1]830 fevr[uarie] 15 tot de stăpânirea numitei prăvălii, în care zapis să coprinde că rudele răposatei Chiriachia îi dă voie ca să dea danie această prăvălie la Pasărea.

Drept aceea măn[ăs]tirea Pasărea îi dă dumn[ea]lui pitariului aceste sineturi pentru vânzarea aceştii prăvălii ca să o stăpânească dumn[ea]lui şi coconi[i] dumnealui şi tot neamul ohavnică în veci această prăvălie. 1843 fevr[uarie] 25.

Miletina stariţa schitului Pasărea adeverezu

Evlanbia schimonah[ia] adeverezu

Pelaghia iconoma adeverezu

Această vânzare s-au făcut şi cu ştirea noastră şi spre a-şi avea urmarea s-au iscălit şi de noi. 1843 mart[ie] 1

Calinic arhim[andritul] monast[irii] Cernica

Pe verso:

Judecătoria Comerţială din Bucureşti

Cinstitul Departament al Dreptăţii pe lîngă porunca sa cu No. 788 din 31 ghenarie anul curgător alăturînd în copie otnoşănia ce i-au adresat cinstitul Departament al Credinţi[i] cu No. 19 în alăturare cu copie după jalba stareţi[i] schitului Pasărea, scrie Giudecătorii ca să facă cuviincioasa punere la cale pentru adeverirea zapisului acestuia atingător de vînzarea prăvălii de aici urmată de acel schit către dumn[ea]lui pitarul Gri-

[1] rupt.

gorie Pleşoianu. După care prin adresul cu No. 1200 poftindu-se cinstitul Departament al Credinţi[i] a trimite zapisul vînzări[i] şi sineturile cele vechi precum şi pă dumn[ea]lui cumpărătorul ca să arate mulţumire pe coprinderea zapisului de cumpărătoare, s-a înfăţişat din partea sfînt[ului] schit cuviosul iconom al sfintei mînăstiri Cernica Ieleset, atît cu acest zapis, cît şi cu sineturile împreună şi cu dumn[ea]lui cumpărătorul, căruia citindu-i-se zapisul acesta de cumpărătoare, au arătat mulţumire pă coprinderea lui.

S-au luat apoi în băgare de seamă sineturile cele vechi, care s-a[u] văzut cele următoare:

1828 dechemvr[ie] 28. Carte de danie supt iscălitura prin punerea peceţii Chiriachii monahii care pe mirenie s-a numit Crăciuna hagiica, cu doi martori împreună cu scriitorul şi adeverit de desfiinţatul Departament de Opt, la anul 1829 fevr[uarie] 6, prin care lasă danie sfîntului schit Pasărea o prăvălie a sa ce o are de la cel dintîi soţ Hagi Pantazi pe Podul Tîrgului de Afară, în mahalaoa biserici[i] cu Sfinţi ce-i zice şi Sibilele, cu locul ei precît a stăpînit-o şi însuşi pînă atuncia ca să-i fie drept pomenire şi unde şi-a închinat şi metania.

1830 febr[uarie] 15 înscris supt iscălitura . . . .[1] cu trei martori ce-l dă sfinţii sale maichii Chiriachiţi[i] monahia pentru o prăvălie cîrciumă ce este în mah[a]l[aoa] Caimata pă podul de piatră şi pă Podul Tîrgului de Afară, care este rămasă de la răp[osa]tul bărbată-său Hagi Pantazi cel dintîi, iar nu de la neamul său, este slobodă de către dînşi[i] şi de către tot neamul lor să o dăruiască, să o facă danie la sf. mănăstire, precum au şi făcut la sf. schit Pasărea, ce se prăznueşte hramul sfintei troiţe spre vecinică pomenire neamului lor.

Aşadar din cele de sus arătate, dovadă făcîndu-se că această prăvălie ce vinde sf[întu]l schit Pasărea către d. pitar Grigorie Pleşoianu este dată danie de cuvioasa Chiriachi monahiia sf[întu]lui schit Pasărea şi după căutarea ce s-a făcut prin opisile canţelarii, negăsindu-să supusă la vreun secvestru sau zălogire, pe temeiul poruncii cin[stitu]lui Departament al Dreptăţii cu No. 788 arătată mai sus, adeverează Giudecătoria

[1] loc alb în document.

zapisul acesta de vînzare trecăndu-se și în condică după orînduială.

Prezident Ioan Al[exandru] Folescu

(L.S.)

A. Roset

Ștef[an] Popescu

I. Triantafili

Gh. Costaforu

Anul 1844
Luna mai 26
No. 107 din condica vînzărilor
No. deli[i] 55 anul 1844

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea mănăstirii Pasărea și a Judecătoriei Comerciale din București în tuș negru; nr. inv. 53.210.

165.

1844 februarie 1.

Sfatul Orășănesc al Capitalei
Anul 1844 luna fevr[uarie] 1
No. 322
București

D[umnea]lui deputat al mahalali[lor] Boteanu și biserica Ene

Sfatul luînd în băgare de seamă urmarea pescarilor asupra vînzării peștelui proaspăt că o făcea de multe ori cu prețuri foarte mari încît oroșanii întîmpina adesea neînlesnire la îndestularea acestui art[icol] și avînd de temeiu despozițiile art[icolului] 36 din Regulamentu Sfaturilor Oroșănești, au alcătuit listă de prețurile ce s-au găsit cu cale a urma. ei în vînzarea acestui art[icol] împărțite după felu peștelui și le-au dat lor spre

întocmai urmare. După aceasta trimite şi d[umita]le o asemenea listă şi eşti poftit a o avea spre a sluji în acea mahala de ştiinţă în această punere la cale făcută. Şi la întîmplare de a să dovedi în partea oricăruia vînzător abatere cu a vinde cu preţuri mai mari, îndată să să arate Sfatului spre a să face cele de cuviinţă în îndreptare.

Sfatul este bine încredinţat că d[umnea]-ta interarisindu-te de un asemenea folos obştesc, vei stărui în aceasta cu priveghe-rea cuvenită spre a să păzi întocmai.

Prez[identul] Sfatului Alexandru Ghica

B. Prisăcianu

Ion Iliad Lazăr Calenderoglu

Ajutor Iorgu Mihuleţ

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 41.795.

166.

1844 mai 25.

Contract

Dat astăzi anul 1844 luna maiu în 25 zile d[umnea]lor proprietarilor după uliţa din a Tîrgului d-Afară, pe la d[umnea]-lui sărdaru Grigore Ipătescu şi pînă iarăşi unde dă în aceea uliţă, pă din dosul bisericii Olari, prin care încredinţez că după învoiala ce am făcut cu d[umnea]lor, au rămas asupra mea aşternerea cu piatră a acești[i] uliţi cu preţ de lei doăzeci, No. 20, stînjen[u] pătrat prin îndatoririle următoare:

I-iu. La acest caldarîm sînt dator a săpa pămîntul cel putred pă această uliţă şi să pui pămînt sănătos numai pă doi stînjeni şi jumătate în lat, adică şi să am a aşterne cu piatră şi pe care să-l bat bine cu maele, urmînd cu

umplutu precît va fi trebuinţă, după arătarea şi nivilaţia ce mi să va da de d. Arhitecton al Oraşului.

2. Sînt dator a face caldarîmul cu orînduiala de mai jos — însă:

A. Forma pămîntului supt caldarîm să fie paralelă cu forma din afară a caldarîmului.

B. Această formă să fie cu pămînt sănătos, bine bătut în rînduri regulate.

V. Nisipul ce se va risipi pe deasupra acei forme pentru. . . .[1] aşezatul pietrelor în grosime pînă la 6 roluri.

G. Piatra va fi de la 3 oca pînă la 6 oca şi [la lu][1]cru să va aşeza pă muche iar nu pe lat,

D. Piatra să va aşeza perpendicolar cu aceea formă, [iar][1] gurile ce vor rămînea din neregularitatea pietrelor, nu se va astupa cu bucăţi de piatră decît du[pă][1] ce va lucra o distanţie de stînjeni, atunci să va pune pietre într-ele.

E. Sînt dator a nu astupa acele găuri pînă nu se va face cercetare caldarîmului de d[umnea]lui sărdaru Ipătescu şi d. Ionaşcu şi în urmă voi potrivi peste tot nisipul, de să va găsi lucrat după orînduială, iar înpotrivă voi face îndată îndreptarea cuvenită după arătarea d[umnea]lor.

3. Nivilaţia scurgeri[i] apelor să va face de către mine şi cu a mea cheltuială după chipul ce mi să va arăta de d. Arhitectonu Oraşului.

4. Această lucrare să fiu dator a o săvîrşi negreşit în soroc de dooă luni socotindu-să de la slobozirea părţi 1-iu de bani.

5. Banii mi să vor răspunde în patru părţi: 1-a parte la începutu caldarîmului, a 2-a după ce va lucra o parte din patru, a 3-a cînd va veni pă jumătate şi cea de a patra

[1] rupt.

după ce va isprăvi şi să va cunoaşte că are scurgere apele şi nu băltesc d-asupra pă pod.

6. In toată această lucrare sînt dator a urma povăţuirilor instrucţiunilor d[umnea]lui Arhitector al Oraşului.

7. Mă îndatorez a ţinea acest caldarîm pă trei ani în bună stare de la a lui săvîrşire înainte şi la înplinirea termenului, să-l dau asemenea în bună stare, cînd atunci să am să iau înapoi contractu acesta.

8. In lucrarea aceasta pînă la desăvîrşita desfacere a contractului, mă voi socoti de raia, fără a putea alerga la nici o protecţie străină. .Spre îndeplinirea şi paza acestui contract întocmai am iscălit, dînd şi chezaş răspunzător pă mai jos iscălitul.

Iani Chirca întăresc[1]

Gheorghiţă Stilo întăresc[1]

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.457.

167.

1845 aprilie 30.

Ἡ ὑπογεγραμμένη ὁμολογῶ διά τοῦ παρόντος μου ὅτι διά τάς 8800, ἤτοι ὀκτώ χιλιάδες καί ὀκτακόσια φλωρία Ὀλλάνδης καί Βασιλικά κεφάλαια, ὁποῦ ὁ μακαρίτης σύζυγός μου Χρῆστος Ἡμανουήλ Παπάζογλου ἐδανείσθη δι᾽ ὁμολογίας του κατά τούς 1833 Ἰουλίου 10, παρά τοῦ ἄρχ[οντος δευτέρου] Βιστιάρη Γεωργίου Χριστοδούλου, βάζοντάς του ὑποθήκην τό σπήτι μέ τόν ὑποκάτωθεν ἐργαστήριόν του ὁποῦ ἔχωμεν ἐδώ εἰς Βουκουρέστιον εἰς τόν μαχαλέν τῆς πάλῃας Κούρτης ὑπό ἀριθμόν 1235, καί τά ὁποῖα φλωρία ὁμοῦ μέ τούς ἀπλήρωτους κατά καιρόν τόκους των ἔγιναν μέχρι σήμερον φλωρία 11364,

---

[1] semnătura în greceşte.

ἤτοι ἕνδεκα χιλιάδες καί τριακόσια ἑξήκοντα καί τέσσαρα, ἐπειδή καί ἡ Εὐγενία του καί ζῶντος ἔτι τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, καί μετά τόν θάνατόν του πολλάκις τά ἐζήτησεν, πλήν δέν ἐδυνήθημεν νά τοῦ τά πληρώνωμεν, ὡς μήν ἔχοντας κανένα τρόπον· διά τοῦτο σήμερον ἡ ὑπογραμμένη, ὡς τελεία ἐπίτροπος καί κληρονόμος τοῦ μακαρίτου συζύγου μου κατά τήν διαθήκην του, συνεναίσει καί τῶν τριῶν τέκνων μου, συμφωνήσασα μετά τοῦ ἄρχ[οντος] Βιστιάρη, τῷ ἐπώλησα τό ἴδιον αὐτό σπήτι καί μετά ἐργαστήρια του διά τήν ἄνω εἰρημένην ποσότητα τῶν φλωρίων ἕνδεκα χιλιάδων τριακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων προς τελείαν ἐξόφλησιν αὐτοῦ τοῦ χρεούς μας, ὑποχρεώμενοι καί ἐγώ καί ἡ Εὐγενία του ὅτι εἰς καμμίαν ὁποιανδήποτε περίστασιν καί κατ' οὐδένα λόγον να μήν ἠμποροῦμεν νά χαλάσωμεν πώποτε αὐτήν τήν πώλησιν, ἡ ὁποῖα ἀπό τήν σήμερον εἶναι καί λογίζεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἱερά καί ἀμετάτρεπτος, καί τό κτῆμα μένει ἀπό τήν σήμερον εἰς τελείαν ἐξουσίαν καί κυριότητα τῆς Εὐγενίας του. Καί ἐάν καί ὁποίαν δήποτε περίστασιν ἤθελεν εὕγη τό εἰρημένον σπήτι εἰς Δημοπρασίαν, καί ἤθελεν εὕγη εἰς τιμήν, εἴτε ἀνωτέραν, εἴτε[1]) κατωτέραν τῆς ἄνω εἰρημένης ποσότητος τῶν φλωρίων, νά μένη πάντοτε καί νά λογίζηται διά λογαριασμόν τῆς Εὐγενίας του, χωρίς νά ἀπαιτῇ ὁ εἷς παρά τοῦ ἄλλου τό παραμικρόν. Τήν δὲ νόμιμον τάξαν τῆς Δημοπρασίας ὑπόσχομαι νά τήν πληρώνω ἐγώ ἐξ ἰδίων μου. Οὕτω λοιπόν δι' αὐτῆς τῆς πωλήσεως ἐξοφλοῦντες σήμερον κατά πάντα καί διά πάντα, κάθε ὁποιανδήποτε δοσοληψίαν μας μετά τῆς Εὐγενίας του μεσολαβήσασαν μέχρι σήμερον, ἑπομένως, ὅσα ἔγγραφα, ὁμολογίαι, λογαριασμοί καί τά ἑξῆς ἤθελαν εὑρεθῆ εἰς χεῖρας τοῦ ἑνός καί τοῦ ἄλλου μέρους προγενέστερα αὐτῆς τῆς σημερινῆς ἐξοφλήσεως μένουν καί λογίζονται ἄκυρα, ἀνίσχυρα καί ὡς χαρτία ἄγραφα. Τήν δέ ὁμολογίαν τῶν ὀκτώ χιλιάδων καί ὀκτακοσίων φλωρίων τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, ἡ ὁποία μετά τήν νόμιμον ἐπικύρωσιν αὐτῆς τῆς πωλήσεως μένει καί λογίζεται καί αὐτή ἄκυρος, ἀνίσχυρος, καὶ ὡς χαρτί ἄγραφον· μένει νά μοί ἐπιγράφη μετὰ τήν νόμιμον ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης πωλήσεως, ἡ ὁποῖα πώλησης, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, εἰς κάθε καιρόν καί εἰς κάθε περίστασιν εἶναι καί λογίζεται ἐξ αμφοτέρων τῶν μερῶν ἱερά καί ἀμετάτρεπτον, χωρίς νά ἠμπορῇ πώποτε ἡ Εὐγενία του καί οἱ κληρονόμοι του νά ἀπαιτοῦν τό παραμικρόν ἀπὸ ἡμᾶς καί ἀπό τούς κληρονόμους μας, καθώς μήτε ἡμεῖς καί οἱ κληρονόμοι μας παρά τῆς Εὐγενίας του καί τῶν κληρονόμων του.

1. In text: ἦτε... ἦτε.

Πρός ἔνδειξιν δέ καί ἀσφάλειαν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἔγιναν δύο τοιαῦτα ἀμοβαῖα ὑπογεγραμμένα καί μαρτυρημένα ἔγγραφα, καί ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀπό ἕνα.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 30 Απρ[ιλίου] 1845.

Ἀναστασία Χρ. Παππάζογλου

Ἐμ. Χρ. Παπάζογλου

Ἀντ. Χρ. Παππάζογλου

Κ. Χρ. Παππάζογλου

Σερδάρης Κωνστ[αντῖν]ος Βυζάντιος μάρτυς.

Radul Simeonidis *μάρτυς*

Cea mai jos iscălită mărturisesc prin cel de față al meu [înscris] că pentru cei 8800, adică opt mii opt sute florini olandezi și imperiali, pe care răposatul meu soț Hristu Emanuel Papazoglu i-a împrumutat cu adeverința lui în 1833 iulie 10, de la dumnealui al doilea vistier Hristodulo, punîndu-i ipotecă locuința cu prăvălia ei de jos, pe care o avem aici în București în mahalaua căii Curții, sub numărul 1235, și pe care florini împreună cu dobînzile lor neplătite după timp au ajuns pînă azi florini 11364, adică unsprezece mii și trei sute șaizeci și patru, deoarece și dumnealui, și în viață fiind încă răposatul meu soț, și după moartea lui, adesea i-a cerut, dar n-am putut să-i plătim, ca neavănd nici un mijloc. De aceea astăzi mai jos iscălita, ca epitroapă deplină și moștenitoare a răposatului meu soț după diata lui, cu învoirea și a celor trei copii ai mei, înțelegăndu-mă cu dumnealui vistierul, i-am vîndut această casă și cu prăvălia ei, pentru suma zisă mai sus de unsprezece mii trei sute șaizeci și patru florini, pentru stingerea cu totul a acestei datorii a noastră, îndatorindu-ne și cu și dumnealui ca în nici o împrejurare ori care ar fi și sub nici un cuvînt să nu putem strica vreodată această vînzare, care începînd de azi este și se socotește de amîndouă părțile sfîntă și nestrămutată, și proprietatea rămîne de astăzi în desăvîrșita stăpînire și posesiune a dumisale.

Și dacă vreo împrejurare ar scoate numita casă în vînzare la licitație, și ar produce valoarea sumei sus menționate a florinilor

fie mai ridicată, fie mai scăzută, să rămînă întotdeauna şi să se socotească în socoteala dumisale, fără să pretindă unul de la celălalt cel mai mic lucru. Iar taxa legală a vînzării la licitaţie făgăduesc s-o plătesc eu din ale mele.

Astfel deci prin această vînzare achitînd astăzi în totul şi pentru toate ,orişice afacere de comerţ a noastră cu dumnealui a intervenit pînă astăzi, prin urmare, câte înscrisuri, adeverinţe, socoteli şi celelalte s-ar afla în mîinile uneia şi celeilalte părţi, anterioare acestei achitări de astăzi, rămîn şi se socotesc anulate, fără putere şi ca hîrtii nescrise. Iar adeverinţa celor opt mii şi opt sute florini ai răposatului meu soţ, care după întărirea legală a acestei vînzări rămîne şi se socoteşte şi ea anulată, fără putere, şi ca hîrtie nescrisă, rămîne să mi se înscrie cu întărirea (autentificarea) legală a vînzării de faţă, care vînzare, cum s-a spus mai sus, în orice timp şi în oricare împrejurare este şi se socoteşte de amîndouă părţile sfîntă şi neschimbată, fără să poată vreodată dumnealui şi moştenitorii săi să ceară cel mai mic lucru de la noi şi de la moştenitorii noştri, după cum nici noi şi moştenitorii noştri de la dumnealui şi de la moştenitorii săi.

Iar spre arătare şi siguranţa celor două părţi s-au făcut două astfel de înscrisuri reciproce iscălite şi adeverite de martori, şi a luat fiecare parte cîte unul.

În Bucureşti, 30 aprilie 1845

Anastasia Hr[istu] Pappazoglu

Em. Hr. Papazoglu

Ant[on] Hr. Pappazoglu

C. Hr. Pappazoglu

Serdarul Constantin Vizantios, martor

Radul Simeonidis, martor

Original grec, hîrtie, fără peceţi: nr. inv. 35.840.

168.

1845 august 31.

Sfatul Orăşenesc al Capitalii Bucureşti
Anul 1845, luna avgust 31
No. 3850
Secsia Tehnică

D[umnea]lui sărdarului Grigore Ipătescu

Cinstita Poliţie prin adresa cu No. 857, spre răspuns la mai multe ale Sfatului, arată că puind îndatorire asupra lui Iane Chirca contracciul săvîrşitului caldarîm după uliţa pe unde aveţi d[umnea]v[oastră] proprietate de a-l preface spre îndreptarea relei construcţii a nivilaţii lui, a propus că încă nu s-au desfăcut de bani[i] ce i să cuvin şi aceasta este pricina neîndeplinirei prezisei îndreptări, măcar că el ar fi săvîrşit-o de mult. Apoi Sfatul deşi nu este la îndoială că negreşit propunerea lui este numai un pretecst cu care să să po[ată][1] apăra de îndatorirea ce i se face, dar sp[re] [1] a da o mai bună încredinţare ci[nstitei] Poliţii, despre ace[asta] [1] pofteşte Sfatul pe d[umnea]ta a arăta dacă numitul în adevăr nu s-au desfăcut de bani[i] ce i să cuvin şi dacă are a mai primi vreo sumă însemnată, încît să-i dea negreşit dreptate de a reclama, spre a să face apoi cele de cuviinţă.

Gh. Poppesco
Gh. Panait
D. Oiconomidis [2]
Stan Gheorghiu
I. Iorgu Mihuleţ

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 12.451.

---

[1] rupt.
[2] semnătura în greceşte.

169.

1846 decembrie 17.

Printr-acesta să face cunoscut că hanul mieu după Podul Tîrgului de Afară, mah[a]l[aua] Răsvanului, Văpseaoa Roşie, supt No. . . . . . [1] ce-l am de zestre încă din anul [1]823 de la răposatul tatăl mieu pah[arni]c[ul] Hristodor Nicolescu şi care este compus de şapte prăvălii cu cîte o odaie în dos la fieşcare prăvălie şi şapte odăi sus cu cîte o asemenea odaie şi cu alte namestii în curte, a cărui întindere este din hanul d[umnea]lui stolnicului Costache Nicolescu ce să vede cu un cat şi pînă în proprietatea d[umnea]lui clucerului Ianache Arion, pînă unde să complectueşte şapte prăvălii precum să zice. Şi care despre răsărit să hotăraşte cu această proprietate a d[umnea]lui cluciarului Ianache de care este şi lipit şi cu uliţa numită a Băltăreţului în care uliţă să află poarta cea mare a acestui han şi hierăria lui, despre apus cu mai sus zisul han al d[umnea]lui stolnicului Nicolescu, despre miazănoapte cu uliţa cea mare şi despre miazăzi cu ulucile curţii vecinătăţii d[umnea]lui vistierului Ioan Lăţeanul, stăpînindu-l eu de atunci şi pînă acum cu bună pace şi fără vreo călcare de către nimini avăndu-şi totdeauna întinderea şi stăpînirea lui precum să vede în fiinţă pînă astăzi.

Iar acum, pentru neapăratele trebuinţe de care sînt împresurată cu plată de datorii şi altele, de bună voia mea l-am vîndut ohavnic către d[umnea]lui chir Pan●it Nicolau în drept lei şaptezeci şi cinci mii, No. 75.000 lei, pe care-i i-am şi primit pă toţi deplin în mîinile mele.

Şi s-au înmînat d[umnea]lui deodată cu acest zapis şi patruzeci bucăţi hîrtii, însă: zapise vechi şi alte hîrtii atingătoare de bună stăpînire şi împrejurările ce după vremi au avut hanul acesta, între care figurează şi foaia de împărţeală cu anul [1]817 oc[tom]vr[ie] 26 urmată între d[umnea]ei sărdăreasa Elenca Drugăneasca, cumnata tatălui mieu şi muma d[umnea]lui stolnicului, şi între răposatul tatăl mieu, iscălite de d[umnea]ei sărdăreasa şi de doi martori şi adeverită tot în acel an [1]817 oc[tom]vr[ie] 28 de desfiinţatu Depertament de Şapte, atingătoare această înpărţeală de tot trupul acestui han, poprind adică

[1] loc alb în document.

d[umnea]ei sărdăreasa partea de han ce acum să stăpîneşte de fiul d[umnea]ei, d. stolnic C. Nicolescu şi luînd tatăl meu pă seamă aceastălaltă parte ce să stăpîneşte de mine şi care să desparte de al d[umnea]lui stolnícului prin ulucile ce sînt trase din colţul hanului mieu pînă în fundul porţii în linie dreaptă.

Şi prin urmare ca să aibă d[umnea]lui pă temeiul aceştii vînzări făcută de mine pacinică şi liniştită stăpînire atît d[umnea]lui cât şi clironomi[i] d[umnea]lui ce-i va avea după vreme asupra acestui ohavnic acaret, i s-a dat acest zapis de vînzare supt iscălitura mea şi adeverit şi de ci[nstit] Trib[una]l de Comerţ de aicea din Bucureşti, după orănduială, potrivit formelor legiuite. [1]846 dechemvr[ie] 17, Bucureşti.

Mariţa Mavrodoglu căminăreasa

Pe verso şi fila a 2-a:

Judecătoria de Comerţ din Bucureşti

D[umnea]ei căminăreasa *Mariţa Mavrodoglu* cerînd prin jalbă trecută la No. 7623 în anul 1846 a i să adeveri acest zapis de vînzarea hanului coprins într-însu către Panait Nicolau, după ce s-a mărturisit zapisul în Judecătorie de către amîndoă cumpărătoarele părţi, săvîrşit cu deopotrivăle voinţă, s-a zis d[umnea]ei căminăresii de a înfăţişat documentele ce are de stăpînirea prezisului han între care cele mai de temei s-a văzut următoarele:

Anul 1817 oc[tom]vrie 26 înscris al d[umnea]ei Elenchii Drugăneaschii adeverit de către desfiinţatul Depertament de Opt de împărţeala ce a făcut cu răp[o]sat[ul] Hristodor Neculescu cumnată-său hanului din uliţa Tîrgului de Afară ce-l stăpîneau deavalma, rămîind a stăpîni acel din urmă partea din han despre uliţa ce merge spre stolnicu Grigoraşcu, care să alcătuieşte de şapte prăvălii cu odăile lor din dos şi de sus.

Anul 1823 apr[ilie], foaie de zestre supt iscălitura răp[osatu]-lui Hristodor Niculescu dată fiicei sale *Mariţii*, orănduitei vănzătoare căminăresii, întru care să coprinde pă lăngă altele şi acest han ce să vinde în uliţa Tîrgului de Afară, însă şapte prăvălii jos şi alte atîtea sus cu curtea lor pă pămînt ohavnic.

Din care dovedindu-să că prezisul han este drept al d[umnea]ei căminăresii şi în urma căutării condicilor Judecătoriei

Actul din 17 decembrie 1846

Actul din 17 decembrie 1846 (fila 1 v°)

Actul din 17 decembrie 1846 (fila a 2-a)

și Buletinurilor Ofițiale negăsindu-se acest han zălogit ori secfestrat, nici supus la vreo pretenție zestrală, pe temeiurile de mai sus și nici d[umnea]ei căminăreasa aflându-să văduvă este volnică a contracta asemenea vînzare de lucru zestral al d[umnea]ei, întărește Judecătoria acest zapis de vînzare . . . . . .[1] anului 1847 obștit prin Buletinul cu No. 13 spre pașnică stăpînire a cumpărătorului Panait ce-l ce are însușirea de protimisis, trecîndu-să după orânduială și în condică.

Prezident Sc. N. Ghica

I. Triandafil

A. Roset

Răd[ucanu] Iamandi

Gref[ier] N. Cămărășescu

(L. S.)

Anul 1847, luna ghenarie 28
No. 26 din Condica vînzărilor
Grefa I-iu al deli[i] No. 1033
Anul 1846.

Original romînesc, hîrtie, cu pecetea Judecătoriei de Comerț în tuș negru, în arhiva George D. Florescu; copie fotografică sub nr. inv. 70.991.

170.

1847 Iulie 20.

Prin-acest act de diată ce-l dau subiscălitul, atît către soția mea Hagi Maeram, căt și către fii mei anume: Hagi Agop, Artun, Nazar, și către fiul meu Hagi Tatos, ce-l am din altă soție, să face cunoscut că de și la anul 1844, luna februarie, am făcut diată și adeverită fiind de către c[instita] politicească Judecătorie a Ilfovului, secsia I, prin care am rănduit cum să se urmeze după

[1] cuvinte șterse la îndoitură.

încetare-mi din viață, toată a mea avere, mișcătoare și nemișcătoare, dar acum cu nenorocita întămplare a focului la martie 23, anul curgător 1847, toate acareturile mele nemișcătoare s-au mistuit de foc, (afară de prăvăliile din mahalaoa Scaunelor, Vopseaua Roșie, avănd pă din dos case cu doă caturi, cu N. 546 și casele mele unde hălăduescu în mah[alaua] Armenească, sub N. 531, Vopseaua Galbenă, precum și altă stare mișcătoare, acestea nu s-au mistuit de foc) [1].

Drept aceia acum am socotit mai înainte pînă a nu mă coprinde sfîrșitul vieții mele și pînă îmi sănt mințile întregi și sănătoase (numai vederea ochilor nu o am) [1], să facă diată, prin care să dovedesc gîndul meu către moștenitorii mei cei aleși, cu care voesc să chivernisească averea mea mișcătoare și nemișcătoare, și orănduesc ca să se urmeze întru toate după cum mai jos se arată:

1-iu. Lui Hagi Agop, în locul de doă prăvălii ce-i dedesem în tărg, pe ulița cea mare din Șalvaragii, cu locul lor moștenesc, ce era amăndoă pe o pivniță (ce s-au mistuit de foc) [1], unde se face acum o boltă, care boltă se face jumătate pe o prăvălie a sa, adică a lui Hagi Agop, și jumătate pe o prăvălie a răposatului fiului meu Hampargium, se mai face și o altă boltă alături tot asemenea, jumătate pe locul lui Hagi Agop și jumătate pe locul lui Hampargium. Din aceste doă bolți, una ce se învecinește cu Hagi Tudorache, este pe seama lui Hagi Agop, pă care și este de acum stăpîn, precum și de atîția ani a stăpănit, priimind și chiria însuși; iar ceilaltă boltă este moștenire a trei frați, Hagi Agop, Artun și Nazar, dar galbeni împărătești cinci sute N. 500 # și ce au priimit fiul mieu Hagi Agop, precum să arată și în cea de mai-nainte diată.

2-lea. — Lui Artun doă prăvălii ce sănt în dosul Pușcăriei sub N. 1417, Văpseaoa Roșie, și care acum s-au dat d[umnea]lui Dimitrie Mincu, a le face cu a sa cheltuială pe cursu de ani zece, a sa proprietate, și să plătească cîte galbeni împărătești una sută, N. 100 # pă an chirie, și de aci încolo rămîne pă seama fiului meu Artun, și galbeni împărătești doă sute, fiindcă galbeni împărătești trei sute i-au priimit, adică din cinci sute ce-i făgăduisem prin diată.

---

[1] paranteza în text.

3-lea. — Lui Nazar o prăvălie ce era cafenea, şi d-asupra case, cu No. 1369, Văpseaoa Roşie, şi o prăvălie din uliţa Marchitanilor cu N. 1601, Văpseaoa Roşie, cumpărată de la Hagi Garabet Hagi Nazarolu şi galbeni împărăteşti cinci sute, N. 500 # precum şi jumătate din prăvălia cu N. 1614, Văpseaoa Roşie, ce se află în uliţa Şelarilor, iar jumătate din această din urmă prăvălie, este pe seama fiului meu Hagi Tatos, până va trăi el are a lua chiria, dar încetînd din viaţă, se va împărţi de fraţi acea jumătate parte a lui Hagi Tatos.

Propietăţile mai sus zise au să se facă toate într-o calitate atât cu din averea mea nahtu, cât şi cu din prisosul locurilor; însă dacă atât în viaţă-mi cât şi după moarte-mi nu se va ajunge bani, atât pentru clădirea binalelor, cât şi pentru plata a şapte sute galbeni împărăteşti, numiţi la doi fii ai miei, Artun şi Nazar, atunci să se împrumute casa, adică câte trei fraţi, Hagi Agop, Artun şi Nazar şi iarăşi din casa lor a trei fraţi să se plătească acea împrumutare.

4-lea. — În dosul bolţilor ce se face acum în uliţa Şalvaragiilor, numite, una lui Hagi Agop şi ceilaltă de fraţi, de se va face vreo bina, cheltuiala jumătate va fi de la Hagi Agop şi jumătate de la mijloc, adică din casa lor, Hagi Agop, Artun şi Nazar; chiria asemenea, adică jumătate s-o ica Hagi Agop şi jumătate casa, adică către trei; iar pe celelalte averi ale mele, mişcătoare şi nemişcătoare, ce sânt în fiinţă, este moştenitoare, cât va trăi, soţia mea Hagi Maeram, însă pă rodul lor fără de a putea ca să se înstraineze cel mai mic lucru, adică nici să vânză, nici să-l dăruiască; şi după încetarea soţii mele din viaţă, averea se va moşteni deopotrivă fraţii dintr-însa născuţi, şi pe care îi pui sub blestem pentru de a căuta sufletele noastre cu pomenirile cuvenite.

5-lea. — Las şi lui Kireor, fiul fiicii mele, anume Maiu lei cinci sute, N. 500, cu toate că nu poate avea vreun drept de moştenire părintească, din pricină că eu, ca un părinte, o am înzestrat după orânduială şi cu prisos, cu însemnatele felurimi de giuvaericale, cu salbe de galbeni, şaluri de Lahur, argintărie, fes cu galbeni, pă d-asupra haine îndestule şi cu toate cele trebuincioase, pe lângă care, în urma căsătoriei sale, i-am mai dat în viaţă fiind, până la moartea ei, atâţia bani în naht, cât nu moşteneşte acum aceşti copii ai mei.

Aceste voesc să facă moştenitorii mei după moartea mea,

precum cu dreptatea minții mele am rănduit și limba mea au grăit. Iar oricare din moștenitorii miei, care am zis mai sus, să va ispiti a strica această diată, precum și din judecătorii politicești, sau bisericești, să fie sub blestem a 318 sfinți părinți, și a-și da seama și răspunsul la înfricoșata ziua aceea a răsplătirii înaintea judecătorului celui drept și nefățarnic, domnul nostru I[su]s H[risto]s, dumnezeu adevărat.

Asemenea și eu orice hîrtie voi face spre desființarea aceștii din urmă dieți, pe care toți moștenitorii mei au rămas mulțumiți, iscălind într-însa, să fie socotită întru nimic și ca o hărtie albă. Și ca să aibă această diată în toată vremea, am rugat pe cinst[it'a] politicească Judecătorie a Ilfovului, secsia I, de a adeverit-o după orînduială, rămăind diata, de care s-a pomenit mai sus, cu totul desființată. 1847 iulie 20.

Hagi Kevorc Nazaretolu

Hagi Maeram Nazaretina

Հճր Ակօբ Նազարէթօլու	Hagi Agop Nazaretolu m-am mulțumit
Արթիւն Նազարէթօլու	Artun Nazaretolu m-am mulțumit
Նազար Նազարէթօլու	Nazar Nazaretolu m-am mulțumit
Թաթօս Նազարէթօլու	Hagi Tatos Nazaretolu m-am mulțumit
Մյթեսի Ակօբ կէնօվից շայիթ	Hagi Agop Ghenovici martor
Մյթեսի Սիմօն Բօբօվից Վըկայէմ	Hagi Simion Popovici martor
Նավարսաթ Կարապէտով	Navarsat Garabet, martor

Պիզ աշաղա իմզալը օլանլար պու կըտակ պիզիմ էօնումիզտէ օլտու քէնտինինին թէքմիլ էմրինէ կէօրէ եազըլտը Հճր Գէվօրք Նազարէթօլունուն էմրիյլէ.

Մըճըթէսի Սիմօն Բօբօվից   մըճըթէսի Ակօբ Կէնօվից

Նվարսաթ Կարապետ

Noi subiscăliții (mărturisim că) aceste testament s-a făcut înaintea noastră, s-a scris după întreaga voință a lui, cu voința lui Hagi Kevorc Nazaretoglu.

Hagi Simion Popovici   Hagi Agop Ghenovici   Navarsat Garabet

Scriitor cu zisa celor mai sus iscăliţi Hagi Kevorc Nazaretolu, Hagi Maeram Nazaretina, Hagi Agop **şi** Artun şi Nazar şi Hagi Tatos. Dincă Perieţenu.

Citită, Gr. Puică Greifer, N. Cămărăşescu

Pe fila a 2-a:

Judecătoria politicească a Ilfovului, secsia I, No. 101.

Hagi Kevork Nazaretolu, prin jalba ce au dat către Judecătorie, primită la N. 3014, a făcut rugăciune a i să adeveri această diată, carele aflîndu-se bătrîn şi neputincios, s-au orînduit d. grefieru Judecătoriei de au mers la casa numitului, carele mergînd prin raportu au arătat Judecătoriei că l-au găsit în adînci bătrîneţe şi orb de vedere şi de faţă atît cu soţia sa Hagi Maeram Nazaretina **şi** copiii săi şi marturii iscăliţi în diată, au făcut întrebare prin însuşi copiii lui şi martori, fiindcă romîneşte nu ştie, din care d[om]nii Agop Ghenovici şi Hagi Simion Popovici au arătat că sînt şi rude cu dietaşul, iar cellalt Navarsat şi cu scriitoru dieţii, d[om]nu Dincă Perieţenu, streini, dacă această diată este făcută după a lui zisă şi voinţă, şi de au iscălit însuşi într-însa, şi au răspuns că este adevărată a lui, puindu-şi degetul său la nume, încredinţând aceasta şi prin înscris şi însuşi martorii de mai sus **şi** soţia sa, precum şi copiii săi, care asemenea au iscălit într-însa că sînt mulţumiţi.

Aşa dar, Judecătoria, avînd în vedere toate acestea cum şi încredinţarea ce au făcut martorii în dosul dieţii, adeverează acestă diată, numai pentru ceia ce se atinge de iscălitură, trecîndu-se după orînduială şi în condică. 1847 avgust 8.

(L. S.) Prez[ident] C. Fălcoianu — C. Cîrlova

Graf[ier] [1] Tomiţa Gref[ier] N. Cămărăşescu

Pe fila a 2-a verso:

Prezidentul Judecăt[oriei] de Comerţ din Bucureşti

Citindu-să copia aceasta cu originalnica diată, şi găsindu-se întocmai, spre a fi crezută, s-a adeverit după cererea prin jalbă a lui Hagi Agop Nazaretoglu. 1847 oct[om]v[rie] 30.
No. 4478.

(L. S.) p. Prezident M. Mărculescu

Gref[ier] N. Cămărăşescu

---

[1] aşa în text.

Canțileriia Judecătoriei de Comerț din București

Hagi Agop Nazaretoglu prin zapis adeverit de această Judecătorie la 29 octomvrie anul curgător 1847, cu No. 307, au vîndut către dum[nea]lui Costache Hagi Theodorache, prăvălia sa din ulița sf. Gheorghe, cea din nou clădită, ce se învecinește în partea stîngă cu prăvălia numitului cumpărător și care prăvălie se coprinde în fața acestui testament, ce este pe seama vînzătorului Hagi Agop.

Pomojnic I. Culoglu

Au mai vîndut Hagi Agop Nazaretolu și frații săi Nazar și Artun, bolta cu mobilile dinăuntru, de care este vorba tot la art. 1, dintr-acest testament, că este moștenire a numiților trei frați, iarăși către d[om]nu Costache Hagi Theodorache, prin zapis adeverit de acest Tribunalu, la 1 ianuarie, anul curgător [1]848, sub No. 1.

Grefier I. Culoglu

Copie contemporană; nr. inv. 69.832, nr. 20.

171.

1847 octombrie 18.

Printr-acest înscris fac cunoscut că astăzi am văndut ohavnic d[umnea]lui Costache H[agi] Theodorache, bolta mea cea noă din ulița Zarafilor, ce acum am zidit-o după foc, ce să învecinește de la vale cu bolta noastră ce este de frați, iar din sus cu bolta taică-său H[agi] Theodorache, și din dosu merge locul pănă în ulița hanurilor [1] Gabroveni, în dreptu galbeni înpărătești 3100, trei mii una sută, sau căte paisprezece sfanțihi un galbenu; care boltă este pe loc moștenescu și fiinducă bolta încă nu este gata, mă făgăduesc a i-o da cu toate gata, fără a pretinderisi vreo para. Iar curtea în dos din boltă și pînă în ulița de din dos, am de a i-o despărți prin doă, căt la o boltă și la alta.

---

[1] așa în text.

Şi acum în(n)ainte am primit dreptu, arvună 1000, una mie galbeni, iar cusuru mi-l va răspunde după întărirea zapisului şi am iscălit. 1847 octomvr[ie] 18.

Hagi Agop Nazaretoglu

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 21.

172.

1847 decembrie 16.

Printr-acest înscris ce-l dăm suptiscăliţii la măna d[umnea]-lui d. Costache Hagi Tudorache, să face ştiut, că prin bună învoială şi tocmeală am vîndut către d[umnea]lui bolta ce este rămasă moştenire noaă la trei fraţi, prin diiata tatălui nostru şi anume răp[osatul] H[agi] Kiork Nazaretolu, şi cu preţ drept galbeni înpărăteşti doaă mii opt sute, No. 2800, din care galbeni acum înainte am priimitără arvună, galbeni înpărăteşti trei sute, No. 300, iar cusurul se îndatorează ca să ni-l răspunză atunci, cînd îi vom preda act formăluit de stăpînire, făr de vreun fel de pricinuire. Se face ştiut şi aceasta, că oricare să va întoarce din această învoire, noi să fim supuşi a plăti arvuna după pravilă, iar d[umnea]lui, de se va întoarce, să piarză arvuna. Şi pentru întocmai ne-am iscălitu înşine ca să se crează. 1847 dechemvr[ie] 16.

Hagi Agop Nazaretolu

Artun Nazaretolu

Nazar Nazaretolu

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi; nr. inv. 69.832, nr. 25.

173.

1848 mai 29.

Printr-acest înscris ce-l dau în mîna dum[nea]lui chir Costache H[agi] Teodorache, să face cunoscut că alături cu locul mieu, pă care am avut prăvălie din mah[alaua] sfî[n]t[u]lui Gheorghe Nou, Văpseaoa Roşie, pă uliţa Zarafilor, avînd dă vecin pă răp[osatul] H[agi] Kiorkiu Nazaretoglu, în urmă după arderea focului, întîmplat la 23 mart[ie] [1]847, fii numitului răp[osatului] apucînd mai înainte să reclădească a sa prăvălie şi pentru că zidul cel vechiu ce au fost în dăspărţire cu mine, au fost de tovărăşie, asemenea am primit ca să să facă iarăşi zidul de tovărăşie, şi la clădire s-au şi urmat de dum[nea]lui, luînd din locul mieu încă o jumătate de palmă, peste o palmă ce au fost în zidul vechiu de tovărăşie, ca să să facă zidul mai temeinic ; şi aşa prin urmare după ce şi-au clădit' prăvăliile, le-au şi văndut la dum[nea]lui chir Costache H[agi] Tudorache.

Acum dar, vrînd şi eu ca să clădescu prăvălia mea şi cu case d-asupra, socotind că acel prezis zid ce s-au făcut, nu va putea sluji cu siguranţie şi pentru binaua mea, cu mulţumirea amîndurora părţilor am suferit ca tot acel zid să rămîie pă seama dum[nea]lui, cu totul locul dă o palmă şi jumătate, şi eu să-mi fac alături alt deosebit zid pentru binaua mea. Şi pentru că mie îmi lipseşte hrisisul acelui zid, ce era să fie de tovărăşie şi urmează ca să fac deosebită cheltuială cu facerea altui zid, ne-am învoit ca să mă dăspăgubească cu lei dooă mii şase sute, pă cari mi-au şi numărat. Şi aşa dar rămîne acel zid făcutu de dum[nea]lui şi care în lungime din faţa podului şi pînă unde se sfîrşaşte în dos, este stînjeni zece şi palme trei, să-l stăpînească d[umnea]-lui, atît acum cît şi în toată vremea, şi veri de cîte ori, după vremi, să va prenoi prăvălia dum[nea]lui, va avea tot acel drept ca să facă zidul tot precum să află acum, fără a mai fi supărat, ori de mine sau de clironomii miei ; iar în dos, adică din locul unde se sfîrşaşte lungimea acestui zid, pre cît să află acum în lungime de st[în]j[enii] ce mai sus să arată şi pînă în uliţa dăspre Curtea Veche, să nu aibă a intra în locul meu măcar un deget,

ci acolea are să se păzească stăpînirea întocmai, după documentele ce am. Şi spre încredinţarea şi păzirea întocmai, s-au dat dum[nea]lui acest al mieu înscris. [1]848 mai 29.

Nicolae Rădulescu serd[ar]

Faţă fiind şi eu, mă subscriu de martor I. Bilcirescu

Necul[a]e Teodoru martor

Lazăr Calenderoglu martur

Original romînesc, hîrtie, fără peceţi ; nr. inv. 69.832, nr. 26.

GLOSAR

A

abagiu = meşteşugar producător de abà (postav de lînă groasă)
acaret = construcţie secundară ţinînd de o clădire.
acribie = exactitate, precizie.
adiacrisi, a — = a fi confuz, încurcat, a nu avea discernămînt.
adiacritis = confuz, încurcat, lipsit de discernămînt.
adichisi, a — = a comite o nedreptate, a face rău.
afierosi, a — = a închina, a dedica
agă, mare — = 1. comandant suprem al oştirii (sec. XVII) 2. şef al agiei, avînd atribuţiile prefectului de poliţie (sec. XVIII—XIX).
agie = organ administrativ însărcinat cu menţinerea ordinii publice în oraş (sec. XVIII—XIX).
alişveriş = vînzare, negoţ, afaceri.
anaforà = raport înaintat domnului.
analoghie = analogie, proporţie, raport.
analoghion = la fel, asemănător, potrivit, în raport cu.
angarie = dajdie, dare extraordinare.
anterţiu (antărţiu) = acum doi ani.
apelaţie = apel.
aprod = fecior de boier slujind la curtea domnească ca paj sau scutier.
arhitecton, arhitector = arhitect.
armaş = slujbaş cu atribuţii administrative şi judiciare.
armaş, mare — = dregător care supraveghea închisorile şi execuţiile.
armăşel = slujbaş subaltern al marelui armaş.
armăşoaie = soţie de armaş.
artîrdisi (artărdisi), a — = a oferi la mezat mai mult decît altul, a ridica preţul de adjudecare, a supralicita.
aspru = monetă turcească de argint, echivalînd cu 1/100 dintr-un leu (sec. XVII).
aşezămînt (aşăzămănt) = înţelegere, bună învoială.
avaet (havaet) = impozit, dare, taxă.

B

ban = monetă divizionară de aramă echivalînd cu 1/3 dintr-o parà.
ban, mare — al Craiovei = primul boier în rang din Ţara Romînească, delegat cu cîrmuirea Olteniei.
baş — alaiu ceauş = cel mai mare dintre cei 12 ceauşi care păşeau înaintea palatului domnesc.

bașa = căpetenie militară de grad inferior; mai mare peste.
bălti, a — = a forma o baltă.
beilîc = casă de găzduire a demnitarilor turci, trimiși ai Porții.
beizade = fiu de domn.
binà = clădire, construcție, edificiu.
blagocestiv = cucernic, evlavios.
bogasier = negustor de bogasiu (ștofă scumpă din Orient întrebuințată la căptușeli).
boiangiu = vopsitor de lînă și țesături.
bucate = cereale, grîne; mîncare (sens general).
buiurdisma = ordin, poruncă de executare pe un act
bulucbașa = căpetenia unei companii (buluc) de soldați.
bulumac = stîlp de susținere sau grindă de lemn la casă.
bumbașir = slujbaș al Agiei însărcinat cu încasări și execuții fiscale.

C

calabalîc = bagaje, lucruri din casă îngrămădite.
calemgiu = scriitor de birou, de cancelarie.
carte = act, document oficial.
cat = etaj.
catagrafie = inventar, recensămînt
cavaf = pantofar, cizmar
cămăraș = dregător însărcinat cu supravegherea încăperilor curții domnești și în special a iatacului
căminar = dregător care avea în grijă strîngerea dării pe băuturi spirtoase.
căminăreasă = soție de căminar
căminărit (cămănărit) = dare anuală asupra băuturilor spirtoase
căpitan de lefegii = căpetenia oastei lefegiilor
căpitan, mare — de dorobanți = comandantul suprem al oastei dorobanților
căsăroavă v. cosoroabă
căștiu v. cîștiu
ceauș = căpetenie, șef, comandant
ceauș de aprozi = căpetenia aprozilor de la curtea domnească
ceauș de saragele = căpetenia saragelilor din cavaleria neregulată
ceauș de seimeni = căpetenia seimenilor din straja domnească
cezvîrte = bucată de loc, de pămînt
chesaro — crăiesc = austriac
chiurcibașa = starostele cojocarilor, blănarul curții domnești
chiverniseală = bunăstare, avere
chivernisi, a — = a administra, a gospodări, a purta de grijă
chivernisitor = purtător de grijă, gospodar
cilen = membru
ciubucciu = meșteșugar producător de ciubuce (pipe orientale).
cîlți (călți) = fire scurte și groase de cînepă sau in
cîștiu (căștiu) = rată trimestrială
clironom = moștenitor
clironomie = moștenire
cliros = cler
clisier v. eclisiarh
clucer, mare — = dregător în divan însărcinat cu aprovizionarea curții domnești
clucer de arie = dregător asigurînd supravegherea magaziilor de fîn și orz
clucereasă = soție de clucer
comis, mare — = dregător însărcinat cu îngrijirea grajdurilor domnești
complectui, a — = a completa, a întregi
condei = sumă dintr-o socoteală
contracciu = contractant

copcar = meşteşugar producător de copci de metal la haine
coprindere = cuprins, conținut
cosoroabă (căsăroavă) = fiecare din bîrnele aşezate orizontal deasupra pereților casei, în lungul acoperişului, pentru a susține căpriorii
cuhnie = bucătărie
cuiumgibaşa = starostele breslei argintarilor
cupeț = negutător
cutie de milostenie = cutie în care se păstrează veniturile rînduite pentru mile (pomeni), pentru fete sărace, copii lepădați etc.

D

dajdie = dare, impozit, bir
darabi, a — = a bate cu darabana (toba) în tîrg, a face cunoscut, a anunța
davà, davaoă = pricină, judecată
davagilîc (davagilăc) = pîră, plîngere
davagiu = pîrîtor la judecată
dărvar v. dîrvar
deavalma = neîmpărțit, indiviziune
dedină = obicei, datină
delă = dosar
diastimă = interval, spațiu de timp
diată = testament
dichise = accesorii, podoabe, ornamente
dietaş = testator
dijmărit = dare în bani pentru stupi şi porci
dires v. dres
discolipsi, a se — = a fi împiedicat, a fi încurcat, a fi reținut
divan = sfatul domnesc alcătuit din cei mai de frunte dregători ai țării
divanit = boier de divan
dîrvar (dărvar) = slujitor îngrijindu-se de încălzitul camerelor
dovație = probă, dovadă
dres (dires) = act, document

E

ecleziarh (eclisier, eclisiarh) = cleric, preot
ecserisis = excepție
embatic = formă de arendare a unei proprietăți pe termen îndelungat în care arendaşul se bucură de toate drepturile de proprietate
emfiteusă = contract pe termen lung
endicon orcon = jurămînt în justiție
epiorcos = călcare a jurămîntului, jurămînt fals, sperjur
epitrop = tutore, membru al unui consiliu epitropal
epitropie = 1. tutelă, îngrijire. 2. instituție condusă de un consiliu de epitropi
eshirisi = a preda, a înmîna
estimp = în acest an

F

ficleşug v. vicleşug
florin = monetă de argint echivalînd cu 2,50 lei
foişor = pavilion, chioşc
foişor de foc = turn de observații pentru incendii
fumărit = dare de pe fiecare coş al caselor, respectiv pe fiecare casă

G

gaitangiu = meşteşugar producător de găitane (fire de metal sau şiret folosite ca ornament la îmbrăcăminte)

galben = monetă de aur curentă (ducat) echivalînd cu 200 de aspri (sec. XVII)
galben împărătesc = monetă de aur austriacă echivalînd cu 11 lei și 75 bani (sec. XIX)
gîrlici = încăpere strîmtă care formează intrarea într-o pivniță
grafon = înscris, act, document oficial
gratie = vergea așezată în tocul ușilor și al ferestrelor
grămătic = secretar de cancelarie
groș = monedă divizionară de argint de origine germană, echivalînd cu 3/100 dintr-un florin

H

hagiu = creștin care a făcut un pelerinaj la Ierusalim
haraciladisi, a — = a adjudeca prin licitație
haraciladismă = adjudecare prin licitație
hatîr = plăcere, poftă, plac
havaet v. avaet
hălădui, a — = a trăi în liniște
hărăzi, a — = a destina
hicleni, a — = a trăda
hiclenie = trădare
hrisis = uzufruct, folosire, întrebuințare
hrisov = act domnesc

I

iangîn (iangăn) = foc, incendiu
iconoamă = călugăriță administratoare a gospodăriei unei mănăstiri
iconom = călugăr administrator al gospodăriei unei mănăstiri
iemac = ajutor al purtătorului de steag în oastea seimenilor
iereu = preot
interarisi, a se — = a se interesa, a cerceta
ipolipsis = stimă, considerație
isnaf = breaslă, corporație de meșteșugari
ispravnic (în divan) = redactor și executor al unui hrisov domnesc
isprăvnicel = dregător inferior subordonat vătafului de curte supraveghiind munca argaților
isterisi, a — = a lipsi, a priva
iuzbașa de fustași = căpitan peste o sută de fustași (lăncieri din straja domnească)
iuzbașa de pușcărie = căpetenia gărzii pușcăriei (temniței) domnești
izbrănire = răfuire, lichidare
iznoavă, de — = din nou, de la capăt, iarăși
îndestulare = mulțumire, liniștire
îngrădiș = îngrădire, împrejmuire cu gard
înprejuraș = din prejur, din vecinătate

J

jalbă = plîngere, pîră, reclamație
jeluitor, jeluitoare = pîriș, reclamant, reclamantă într-un proces
jimblar = franzelar
județ = 1. căpetenia orașului (sec. XVII) 2. diviziune administrativă teritorială a țării 3. judecată

L

lefegiu = ostaș cu plată, mercenar
leu = monedă de argint de origine germană, unitate convențională de plată în țările romîne
lipcan = curier, ștafetă
liude = unitate fiscală cuprinzînd mai multe familii de contribuabili.
logofăt = secretar, scriitor într-o cancelarie
logofăt de divan = secretar și scriitor al hotărîrilor divanului

logofăt, al doilea = ajutor şi loctiitor al marelui logofăt
logofăt, mare — = dregător de frunte în divan, şeful cancelariei domneşti
logofăt de taină = secretar particular domnesc
logofăt, al treilea — = slujbaş subaltern îngrijind de sigilarea şi expedierea hrisoavelor cancelariei domneşti
logofăt de visterie = secretar şi scriitor la vistieria ţării
logofeţel = grămătic, copist

M

maţoli = lemnărie pentru schelă, schelărie
mazil = dregător ieşit din funcţie
mărgelar = negustor de mărgele
medelnicer, mare — = dregător care turna domnului apă să se spele pe mîini, punea masa şi servea bucatele
meremet = reparaţie la o clădire
meremetisi, a — = a repara o clădire
metanie = devoţiune, consecraţiune la serviciul divin a unui călugăr sau călugăriţe ce se închină la o mănăstire
mezat = licitaţie publică
mihaliot = egumen al mănăstirii Mihai Vodă
milă = pomană, danie
monopuli = monopol, exclusivitate
murdalîc (mordalîc) = murdărie, gunoi

N

naht = bani numerar
namestie (nemestie) = clădire, construcţie
napristan = îndată, pe loc, numaidecît
nart = taxă, preţ hotărît de stăpînire
năstavnic = administrator al unei mănăstiri
neclăti, a = a sta neatins, neschimbat

O

oblastie = protecţie, bunăvoinţă
obraţie = loc îngrădit, plantat cu pomi, la poalele unui deal cu vii
obraz = persoană
obşte = comunitate
ocà = unitate de măsură pentru greutăţi, echivalînd cu 1,280 kg.
ocină = moşie, proprietate
odihni, a — = a stinge un litigiu, a se împăca
odobaşa (odabaşa) = grad militar inferior; căpitan de odă (1/2 de companie)
odobăşoaie = soţie de odobaşa
oerit v. oierit
ohavnic (ohabnic) = neînstrăinat, de veci
ohavnicie = pe vecie
oierit (oerit) = dare pentru păşunatul oilor
ort = monedă divizionară de valoare mică, reprezentînd $^1/_4$ dintr-un leu vechi
ort vătăşesc = dare plătită pentru pivniţă cu vin
osibi, a — = a deosebi, a distinge
ostreţ (osträţ) = vergea de fier, zăbrea
otaştină = darea cultivatorului de vie pe pămînt străin
otnoşenie = raport, comunicat, adresă oficială

P

paharnic, mare = dregător de frunte în divan care administra viile şi pivniţele domneşti, turnînd domnului vin în pahar la ospeţe
paharnicească = soţie de paharnic

paic (peic) = ostaş din straja domnească
palmă = unitate de măsură liniară divizionară, de cca. 25 cm.
papugiu = meşteşugar producător de papuci
parà = monetă divizionară egală cu 1/40 dintr-un leu
parafernă = bun zestral
patrierşie = patriarhie
pălimar = stîlp de pridvor sau de prispă care susţine straşina acoperişului
părăgină = ruinat, derăpănat, neîngrijit
păresimi = postul mare de la lăsatul secului de brînză pînă la paşti (7 săptămîni)
peic v. paic
persitasis = împrejurare, ocazie
periusie = avere
picătură = vecinătate (la casă)
pitac = ordin, poruncă scrisă, dispoziţie
pitar, mare — = dregător în divan însărcinat cu supravegherea bucătăriei domneşti
pîrcălab = dregător orăşenesc însărcinat cu strîngerea birurilor
pîrgar = fiecare din cei 12 membri care alcătuiau sfatul administrativ al oraşului
pîrîş = reclamant într-un proces
plimbare = privată, closet
pliroforie = informaţie, ştire
pliroforisi, a se — = a se informa, a se lămuri
polcovnic = comandant de polc (regiment)
polcovnicească = soţie de polcovnic
politie = oraş, capitală
pomojnic = funcţionar administrativ
pont = punct, articol
portar, mare — = dregător slujind ca păzitor al porţii domneşti şi însoţitor al solilor străini
portărească = soţie de portar
posluşanie = slujbă, corvoadă
posluşnic = servitor, slujitor boieresc sau mănăstiresc, scutit de bir către stat
postăvar = meşteşugar sau negustor producător de postav
postelnic, al doilea — = ajutor al marelui postelnic
postelnic, mare — = dregător în divan, îngrijindu-se de iatacul domnului
postelnic, al treilea = dregător inferior, ajutor al postelnicului
postelnicească = soţie de postelnic
postelnicel = slujbaş al curţii domneşti, sub ordinele postelnicului
povarnă = instalaţie rudimentară de fabricat rachiu
pravilă = lege, codice de legi
pravilnic = legal, legiuit
pravoslavnic = drept credincios
precupeţărie = prăvălie de zarzavaturi
pretinderisi, a — = a pretinde, a cere, a reclama
pricină = ceartă, litigiu, proces
proin = fost
proistos = primul, cel dintîi în rang
protimisi, a se — = a avea căderea, întîietate
protimisis = drept de preferinţă, prioritate
protopsaltichi, protopsaltis = prim cîntăreţ de biserică
provalisi, a — = a pune înainte; a propune
provlima = problemă, chestiune, afirmaţie
pungă = unitate convenţională de plată echivalînd cu 500 de galbeni, taleri, sau lei vechi

R

raduliot = egumenul mănăstirii Radu Vodă
raià = supus creştin al Porţii otomane
răzmiriţă = turburare, război

riza pazar = preţ de piaţă, de tîrg
rîmător = porc
rumîn = ţăran iobag, şerb

S

sameş al vistieriei = slujbaş administrativ îndeplinind funcţia de contabil, casier şi strîngător de biruri pe judeţ
saragea = soldat din cavaleria neregulată a Ţării Romîneşti
scafă = suprafaţă curbă sau cu muluri, care face racordarea între pereţi şi tavan
scaun de carne = butucul pe care se taie carnea la măcelărie; măcelărie
schevofilax = păstrător al tezaurului unei mănăstiri
scorţar = meşteşugar producător de scoarţe (covoare)
scutelnic = om scutit de biruri aflat în slujba unui boier
seimen = ostaş mercenar din straja curţii domneşti
serdar, mare — = dregător în divan de rang mijlociu, conducător de oaste
serdăreasă = soţie de serdar
sfanţih = monedă austriacă de argint valorînd cca. 2 lei
siguripsi, a se — = a asigura, a garanta
silă = constrîngere
simfonie = înţelegere
sinet = răvaş, act, document
singatavasis = bunăvoinţă, condescendenţă
sinidisia = conştiinţă
sluger, mare — = dregător la divan însărcinat cu aprovizionarea curţii domneşti şi a armatei
slugereasă = soţie de sluger
soroc = termen fixat pentru îndeplinirea unei obligaţii
spătar, mare — = 1. dregător de frunte, comandant suprem al oştirilor ţării (sec. XVII) 2. şef al armatei şi al poliţiei (sec. XIX)
spătăreasă = soţie de spătar
staroste = conducător al unei bresle, al unei corporaţii de meşteşugari.
stărostie = conducerea, şefia unei bresle, a unei corporaţii
stenohorisi, a se — = a fi incomodat, a fi turburat
stînjen = unitate de măsură liniară echivalînd cu 1,962 m.
stolnic, mare — = dregător de divan care purta grija mesei domneşti, fiind şeful bucătarilor, al pescarilor şi grădinarilor
stolniceasă = soţie de stolnic
strîmbătate = nedreptate, injustiţie
strugar (strugariu, strungar) = meşteşugar care lucra la un strung de lemn
sudit = locuitor aflat sub protecţia unei puteri străine
sultan mezat = licitaţie publică domnească făcută în divanul ţării

Ş

şart = ordine, cuviinţă, rînduială
şetrar, mare — = dregător în divan care avea în pază corturile unei tabere în timp de război
şetrăreasă = soţie de şetrar
şoimar = crescător sau îngrijitor de şoimi pentru vînătoare
ştab = ofiţeri de stat major; stat major

T

tacrir = interogatoriu
tagă = tăgăduială, negare, contestare
taler = monetă de argint austriacă echivalînd cu 1 leu
talpă = lemn gros, grindă, aşezată la temelia unei construcţii pentru a o sprijini

telal = crainic la licitație publică
temergiu v. timirgiu
teslim = predare
theorisi, a — = a vedea, a cerceta, a examina
timirgiu (temergiu) = fierar
tînji (tănji) a — = a protesta
treapăd = amendă pentru deplasarea agentului executor
trîmbițaș = ostaș care suflă din trîmbiță la luptă

U

ulicioară = stradelă îngustă
umbla, a — = a urmări, a căuta
umblătoare = privată, closet

V

vadră = unitate de măsură a capacității lichidelor echivalentă cu 10 ocale
vamă = taxă plătită pentru desfacerea unui produs într-un loc străin
văcărit = dare percepută pentru fiecare cap de vită
vătaf (vătaș) = conducător al unei bresle, a unei corporații de meșteșugari
vătaf de curte = căpetenie a unui grup de slujbași și oșteni ai domniei
vătaf de divan = executor al hotărîrilor civile ale divanului
vătaf de visterie = executor fiscal
vătaș v. vătaf
vechil = reprezentant, mandatar într-un proces
veliș = învelitoare, acoperiș
velit = mare
vicleni, a — = a înșela
vicleșug (ficleșug) = înșelătorie
vin domnesc, vinărici = dare plătită pentru vii sau pentru vin
viranea = teren viran, maidan, ruine lăsate de o casă arsă
vistier, mare — = dregător de seamă în divan care administra finanțele țării și păstra vistieria statului
volnic = competent, îndreptățit, împuternicit
vornic, al doilea — = dregător subaltern, însărcinat mai ales cu hotărniciri în oraș.
vornic, mare — = dregător de seamă în divan, cu sarcina de cîrmuitor și judecător al curții domnești și al întregii țări
vornic, mare — al obștirilor = dregător însărcinat cu administrația edilitară și sanitară a orașului
vornicel = slujbaș subaltern vornicului, însărcinat cu judecarea pricinilor mai mici
vremelnicesc = vremelnic, temporar

X

xenodohion = han, loc de adăpost pentru străini

Z

zapcilîc = execuție polițienească
zapciu = agent fiscal
zapis = document, dovadă scrisă, act
zapt = stăpînire, posesiune
zarif = frumos, elegant
zăbunar = meșteșugar producător de zăbune (haine de iarnă, de lînă sau bumbac, cu mîneci și vătuite)
zăticneală, zăticnire = oprire, împiedicare
zelar = armurier confecționînd zale, platoșe
zlot = monedă de argint, echivalînd cu 3 parale

INDICE*

* Unele identificări de ordin istoric din acest indice s-au făcut cu sprijinul cercetătorilor ştiinţifici George D. Florescu şi Dan Plessia.

B

G

I

M

R

S

Ș

Ț

U

V

X

Z

C U P R I N S U L

Tehnoredactor : ALEX. ȚINȚĂREANU

Dat la cules 20.10.60. Bun de tipar : 18.11.60. Tiraj 2000+200. Hîrtie semivelină de 65 gr/m². Format 610×860/16. Coli ed. 20. Coli de tipar 22. Ediția I. Comanda 86. A. nr. 001057. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 (R—Buc) „16/18“ (093,2).